

မမာပြည်

လူငယ်၊ အခြေအနေနှင့် ဝိုင်းရံ

ပြည်သူ့ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်

မမာနိုင်ငံ

သတင်းနှင့် ပြန်ကြားရေးဌာန

၁၆၄၊ ၂၂-ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့ မှ-ထုတ်ဝေသည်။

အုပ်—

—နှစ်ကျမ်း

ပဌမနှိပ်ခြင်း

အိုင်စရေ—၂၀၀၀

၁၉၅၅-ခု--နှိုင်းဘာလ-၂၇-ရက်။

အောင်သိပ္ပံ ဗဟိုနှိပ်တိုက်

အမှတ်- ၄၇၊ မြောင်းကြီးလမ်း၊ ရေကျော်၊ ရန်ကင်းမြို့။

မာတိကာ

ပါဝင်သောကဏ္ဍ

စာမျက်နှာ

- ၁။ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ မိန့်ခွန်း။ ၅။
- ၂။ ဗာမာပြည်လူငယ်အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ။ ၁၇။

(အလုပ်သမားလူငယ်)

- က။ ကိုလိုနီခေတ်။ ၁၀။
- ခ။ လှုပ်ရှားခေတ်။ ၂၇။
- ဂ။ စစ်ပြီးခေတ်။ ၂၀။
- ဃ။ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးအခြေအနေများ။ ၃၁။
- င။ လူမှုရေးရာလုံခြုံမှု။ ၄၃။
- စ။ အလုပ်သမား အစည်းအရုံးအဖွဲ့အစည်းနှင့် ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့အစည်း။ ၅၆။
- ဆ။ အလုပ်သမားလူငယ်များ၏ တောင်းဆိုချက်။ ၅၈။

(လယ်သမားလူငယ်)

- က။ ပဒေသရာဇ်ခေတ်။ ၅၉။
- ခ။ ကိုလိုနီခေတ်။ ၆၀။
- ဂ။ မြေယာချွဲထွင်ခြင်းနှင့် အရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု။ ၆၃။
- ဃ။ သီးနှံထွက် ပစ္စည်းများကို လက်ဝါးကြီးအုပ် အမြတ်ထုတ်ယူရေး။ ၆၄။
- င။ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်အတွက် မြေခွန်တော်ညှစ်ယူရေး။ ၆၅။
- စ။ ဝယ်အားဖန်တည်းရေးနှင့်ကုန်ချောပစ္စည်းများ ရောင်းချသွေးစုတ်ရေး။ ၆၇။
- ဆ။ ကိုယ်ပိုင်မြေယာ တည်ထွင်ရေးနှင့် အဖွဲ့ဝင်တို့အား ငြိမ်သက်နေစေရေး။ ၆၉။

မာဘိကာ

၉။ သီးစားချပြုသနာ။	၇၀။
၁၀။ သီးစားခ ပြုသနာ။	၇၂။
၁၁။ လယ်ယာလုပ်သားပြုသနာ။	၇၃။
၁၂။ ကြွေးမြီပြုသနာ။	၇၅။
၁၃။ စိုက်ပျိုးရေးစရိတ် အရင်းအနှီး ပြုသနာ။	၇၅။
၁၄။ ဆင်းရဲခွဲပြာကျလာသော လယ်သမား ထည်းမှ	
• အပေါ်စား အလုပ်သမားများ ငှားရမ်းရာသူရေး။	၇၆။
၁၅။ ယဉ်ကျေးမှုအခြေအနေ။	၇၉။
၁၆။ ကျွဲမွေးနှင့် ကစားရဲစားရေး။	၈၀။
၁၇။ ကျေးလက်တောင်သူလယ်သမား လူငယ်လှုပ်ရှားမှုသမိုင်း။	၈၁။
၁၈။ စစ်ပြီးခေတ်။	၈၆။
၁၉။ လွတ်လပ်ရေး ကြေငြာပြီးခေတ်။	၈၇။
၂၀။ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ ဆက်လက်သွေးစိုက်မှု။	၈၈။
၂၁။ နယ်ချဲ့နှင့်မြေရှင် ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ လက်ပါးစေ့တို့၏ သွေးရုတ်မှု။	၉၀။
၂၂။ ယဉ်ကျေးမှုအခြေအနေ။	၉၆။
၂၃။ ကျွဲမွေးနှင့်ကစားရေး။	၉၆။
၂၄။ လယ်သမားလူငယ် ဘဝအခြေ။	၉၇။

(ကျောင်းသားလူငယ်)

က။ ပဒေသရာဇ်ခေတ် ပညာရေး။	၁၀၄။
ခ။ ကိုလိုနီခေတ် ပညာရေး။	၁၀၅။
ဂ။ ကိုလိုနီခေတ်ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်းအကျဉ်းချုပ်။	၁၃၀။
ဃ။ လွတ်လပ်ရေးကြေငြာပြီးခေတ် ပညာရေး။	
င။ ကျောင်းသားလူငယ်ဘဝ အခြေအနေ။	

(ရာဇဝင်ပေးတာဝန်)

၁။ လူငယ် အခွင့်အရေးကာကွယ်ရေး။	
-------------------------------	--

မာတိကာ

- ခ။ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး။
- ဂ။ ပြိမ်းချမ်းရေး။
- ဃ။ လူငယ် ညီညွတ်ရေးတည်ဆောက်ရေး။

၃။ စည်းရုံးရေးရာ အစီရင်ခံစာ ပြည်သူ့လူငယ် အဖွဲ့ချုပ် အခြေအနေ။

က။ စည်းမျဉ်း ကျဉ်းမြောင်းခြင်း။	၂။
ခ။ ဝါတိနံ၊ ပြည်သူ့လူငယ် မကျွမ်းကျင်ခြင်း။	၃။
ဂ။ စီးပွားရေးတောင်းဆိုချက် မရှိခြင်း။	၅။
ဃ။ တံခါးပိတ်ဝါဒရှိခြင်း။	၆။
င။ စနစ်တကျတာဝန်ခွဲဝေခြင်းနှင့်စုံပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုခွဲခြင်း။	၇။
စ။ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများရုံး။	၈။
ဆ။ ခရိုင်မြို့နယ် ပြည်သူ့လူငယ်များ။	၁၀။
ဇ။ ပညာပေးခြင်း ထိမ်းသိမ်းခြင်း မရှိခြင်း။	၁၁။
ဈ။ ခရိုင်မြို့နယ်များအားဖြည့်ခြင်း ဖျိုးထောင်ခြင်း မရှိခြင်း။	၁၄။
ည။ ညီလာခံများ မခေါ်ဆိုခြင်း။	၁၅။
ဋ။ အောက်မှအထက်အထက်မှအောက် စစ်ဆေးခြင်းမရှိခြင်း။	
အစီရင်ခံခြင်းမရှိခြင်း။	၁၆။
ဌ။ မည်သို့ ခက်ခဲရသလဲ။	၁၈။
ဍ။ မည်သို့ လှုပ်ရှားခဲ့ရသလဲ။	၁၉။
ဎ။ နိုင်ငံတကာ ဆက်သွက်မှု။	၂၆။
ဏ။ အနာဂါတ်တွင်ဘယ်လိုပြင်ဆင်ဖို့စည်းလုပ်ဆောင်ကြမလဲ။	၂၉။
တ။ ခရိုင်များ၏ လုပ်ငန်းများ။	၃၀။
ထ။ မြို့နယ်များ၏ လုပ်ငန်းများ။	၃၃။
ဒ။ အလုပ်ရုံ စက်ရုံများ။	၃၅။
ဓ။ ကျေးလက် လယ်စာလုပ်ငန်းဆိုင်ရာများ။	၃၇။
န။ အကျောင်းများ။	၃၉။
မ။ စာကြည့်တိုက်များ။	၄၀။

ကိုသန်း (ဥက္ကဋ္ဌ)

ကမ္ဘာ့ ဒီမိုကရေစီ ယူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကောင်စီ
အစည်းအဝေးတွင်မိန့်ခွန်းပြောနေစဉ်။

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာပြည်သူ့လူငယ်
ညီလာခံ ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်း။

ချစ်ခင်သော ရဲဘော်ကိုယ်စားလှုပ်တော်-လေ့လာသူများနဲ့
ညွှန်ကြားတော်-မိတ်ဆွေများခင်ဗျား။

ဒီကနေ့ မအူလူငယ်ထုရဲ့ လှုပ်ရှားမှု သမိုင်းမှာ-ပေါ်ထွန်းကျန်ရစ်မဲ့ ဒု
တိယအကြိမ်မြောက်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ-ပြည်သူ့လူငယ်ညီလာခံကြီးကိုရဲရင့်တက်
ကြွတဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားထု အပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ ပြည်သူ့လူထုရဲ့အားတက်သ
ရော၊ အားပေးကူညီမှု၊ ပြည်သူ့လူငယ်တွေနဲ့ မိတ်ဆွေများရဲ့ ကြိုးပမ်းအား
ထုတ်မှုတွေကြောင့် ခုဆိုလျှင်အောင်မြင်စွာကျင်းပလျက်ရှိပါပြီ။

ပဌမအကြိမ်မြောက် ပြည်သူ့လူငယ်ညီလာခံကြီးကို- ၁၉၅၂-ခုနှစ်ဒီဇင်
ဘာလတွင်းမှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပြီးဘူးနောက် ဒီကနေ့ ညီလာခံကျင်းပနေတဲ့အ
ချိန်အထိ ဆိုရင် (၃) နှစ်ကျော်ကာလမျှကြာညောင်းခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့ အတွက်အရပ်
ရပ်အခြေအနေ တွေဟာ တော်တော်များများစားစား ပြောင်းလဲနေပြီ ဖြစ်တာ
ကို အားလုံးသတိပြုမိကြပါလိမ့်မယ်။

တဆက်တည်းနိုင်ငံတကာရေးရာအခြေအနေနဲ့ ပြည်တွင်းရေးရာအခြေအနေ နိုင်ငံတကာလူငယ်လှုပ်ရှားမှု အခြေအနေနဲ့ ပြည်တွင်းလူငယ်လှုပ်ရှားမှု အခြေ အနေတွေဟာဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ (၃) နှစ်ကနဲ့ မတူဘဲ ပြောင်းလဲနေပြီဆိုတာကို အစီရင်ခံလိုပါသည်။ အဲဒီလို ပြောင်းလဲ နေပြီဖြစ်တဲ့ အခြေအနေတွေအောက် မှာ ကမ္ဘာ့လူငယ်လှုပ်ရှားမှုရဲ့ အစိတ်အပိုင်းဘုဒ္ဓဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလှုပ်ရှားမှု တိုက်ပွဲတွေ နာကျောနိုးသဖွယ်ပါဝင်နေကြတဲ့ ဝါဆိုပြည်သူ့ လူငယ်တွေဟာ လက် ရှိဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အခြေအနေတွေနဲ့ ကိုက်ညီစွာ၊ ကြီးလေးတဲ့ လူငယ်ရေးရာ လုပ်ငန်း တာဝန်တွေကို၊ ထမ်းဆောင်ကြည့် အတွက်၊ အခြေအနေအရပ်ရပ်လုပ် ငန်း ရေချုပ်ကို ပြန်လည်ဝေဘန် စစ်ဆေးသုံးသပ်ကြည့်၊ အလေးအနက် ပြုပြီး ခုလိုဒုတိယအကြိမ်မြောက်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ပြည်သူ့လူငယ်ညီလာခံကြီးကို မဖြစ် မနေကြိုးစားခေါ်ဆိုခဲ့တယ်ဆိုတာကို လေးစားစွာတင်ပြလိုပါတယ်။

ပဌမအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ၊ ပြည်သူ့ လူငယ်ညီလာခံကြီး ခေါ်ဆို နေတုန်းက ဆိုရင်၊ အမေရိကန် နယ်ချဲ့ သမား ဦးစီးတဲ့ စစ်ရူး တွေဟာ ကိုးရီးယားပြည်ကိုကျူးကျော်တိုက်ခိုက်တဲ့စစ်ပွဲမှာပြင်းထန်တဲ့ အရှိန်အင်အားနဲ့ ကိုး ရီးယားပြည်သူတွေကို သွေးချောင်းစီးအောင်၊ သတ်ဖြတ်နေချိန် ကိုးရီးယားက စစ်ရူးတွေဟာ တရုတ် ပြည်သူ့သမားနိုင်ငံကိုရန်စကျူးကျော်တိုက်ခိုက်တာကို က လုပ်ကြံနေတဲ့ အချိန်ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီယက်နံမှာဆိုရင်လဲ၊ လူငယ်ကျောင်းသား တွေအပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ ပြည်သူ့တွေက ဘုတို့ကို ဖိနှိပ်သွေးစုတ်တဲ့ ပြင်သစ်နယ်ချဲ့ သမားကို မောင်းနှင်ထုတ်တဲ့ တိုက်ပွဲမှာ အကြီးအကျယ် အောင်ပွဲရရှိလို့ ပြည် သူ့အောင်ပွဲကို ဖျက်ဆီးဖို့ အမေရိကန်စစ်ရူးတွေဟာ အပြင်းအထန်ဝင်ရောက် စွက်တက်လုပ်ကြံနေတဲ့အချိန်၊ ဂျာနီပြည်ကိုလဲ အမေရိကန်စစ်ရူးတွေက လက် နက်တတ်ဆင်ပေးပြီး၊ ကျူးကျော်ရေးစစ် အတွက်အခြေခံစစ်စခန်း လုပ်နေချိန် မလေးပြည်မှာလဲ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ သမားဟာ၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို နာဇီ ဝါဒဆက်ဆံရေး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ နှိမ်နင်းနေချိန် တိုတိုနဲ့ လိုရင်းကိုဆိုရရင် အရှေ့အာရှတိုက်မှာ၊ စစ်ပွဲတိုက်အန္တရာယ်အကြီးမား ဆုံးအချိန်ဖြစ်တယ် ဒါတွင်မကသေးဘူး၊ ဥရောပတိုက်ကို ပြန်ကြည့်ရင်လဲ၊ အမေ ရိကန်နယ်ချဲ့ဟာ၊ ဂျာမဏီ နာဇီ တွေကို စစ်လက်နက် ပြန်လည်တပ်ဆင် နေချိန်

နာတိုးခေါ်တဲ့ မြောက်အတ္တလံ တိပ်စစ်စာချုပ်နိုင်ငံ၊ မီးဒိုးခေါ်တဲ့ အရှေ့အလယ်ဒိုင်း စစ်စာချုပ်နိုင်ငံတွေမှာ၊ စစ်အခြေခံ စခမ်းတွေဆောက် စစ်ပြင်ဆင်မှုတွေလုပ်နေတဲ့အတွက်ကမ္ဘာ့ အခြေအနေဟာတင်းမာနေပြီးစစ်မက်ဖြစ်ပွားမှာ စိုးရိမ်ရလို့၊ လူငယ် ကျောင်းသားတွေအားလုံးဟာ ငြိမ်းချမ်းရေး ကောင်စီရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု အောက်မှာ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ကမ္ဘာ့ကျောင်းသားအဖွဲ့ချုပ်တွေရဲ့အလံကို ကိုင်ဆောင်ပြီး၊ ကိုးရီးယား^၁ ယက်နံ စစ်ရပ်စဲရေး၊ စစ်စာချုပ်များချုပ်ဆိုတာ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရေး၊ စတဲ့၊ ကမ္ဘာ့အခြေအနေတင်းမာမှုကိုလျှော့ပါး အောင်လုပ်နေတဲ့ အချိန် ဖြစ်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးမရှိလျှင် အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး လုံခြုံရေးနဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားတွေရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ အနာဂါတ်ဟာ၊ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ သဘောပေါက်ပြီး တကမ္ဘာလုံးမှာရှိတဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားတွေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ ငြိမ်းချမ်းရေး ထိမ်းသိမ်းကာကွယ်ရေးကိုအောင်းပေးနေရတဲ့ အချိန် ဖြစ်တယ်။

ဗမာပြည်ရဲ့ အခြေအနေကို ပြန်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်၊ အမေရိကန် စစ်ရှားတွေရဲ့ အမဲလိုက်ခွေးဖြစ်တဲ့ ချန်ကော့ရှိုက် တရုတ်ပြုတွေရဲ့၊ ကျူးကျော်မှုတို့ကို နေရတယ်။ အမေရိကန်၊ နယ်ချဲ့သမားရဲ့ ဩဇာ ဟာလဲ၊ ၁-ဆ-၀-လ-ဆို ရှယ်လစ်၊ အစိုးရအပေါ်မှာ ကြီးမားစွာလွှမ်းမိုးနေတယ်။ အမျိုးသားစီးပွားရေးဟာလဲ၊ လစ်လျူရှုထားခြင်း ခံရပြီး သွေးစုတ်ကြဲတဲ့ နယ်ချဲ့တွေကို တတက်သတ်အားကိုးနေတာတွေရတယ်။ တချိန်တည်းမှာဘဲ၊ နယ်ချဲ့အလိုကျ ပြည်တွင်းစစ်ကိုလဲ၊ နက်နက်နဲနဲတိုက်နေရတယ်။ အထူးသဖြင့်၊ အမေရိကန် သက်ပါးခေ ချန်ကော့ရှိုက် တရုတ်ပြု၊ ကျူးကျော်ရေး တပ်တွေကို၊ အလေးပေးပြီးတိုက်ရမယ် အစား၊ ပြည်တွင်းပစ်ကို သိသိမိမိ တိုက်နေတယ်။ ဒီဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးဆိုပြန်ရင်လဲ၊ ပုဂံမ (၅) နဲ့ (၁၄၄) သောက်ကဲ ရှိတယ်။ ဗမာလူငယ် လှုပ်ရှားမှုဟာ ဆိုရင် သီးခြားလူငယ်ရေးရာတောင်းဆိုချက်တွေတောင်းဆိုတိုက်ပွဲဝင်နိုင်ဖို့ ဝေးလို့မိနိုင်မှု အောက်မှာ လူးလွန်နိုင်ယုံလောက်ဘဲ ရှိတယ်။ လူငယ်အဖွဲ့အစီးတွေဟာလဲ၊ လုပ်ငန်းဘုခြင်း ကိုပူးတွဲ ဖုတ်နိုင် လေဘက်တဲ့၊ အခြေအနေမှာမရှိကြဘူး။ လူငယ်အခွင့်အရေးတွေဟာလဲ ပြည်သူတွေနဲ့ အတူဆုံးရှုံးညှင်းပါယ်ခြင်းခံနေရတယ်။ အဲဒီအချိန်မျိုးမှာ ဝဋ်မအကြိမ်မြောက် ပြည်သူ့ လူငယ်ဘူထောင်ရေးဥလာခံကြီးကို ကျင်းပခဲ့ကြတယ်။ (၃)နှစ်ခွဲခွဲအတွင်းမှာ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဗမာပြည်

လူငယ် အခွင့်အရေးကာကွယ်ရေးအမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးလှုပ်
ငန်းတွေကို အစဉ်တစိုက်အားကျိုးမာန်တက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတယ်။ အထူးသဖြင့်
လူငယ်ကျောင်းသား နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲတွေမှာ ပြည်သူ့ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်
ကြီးမားတဲ့ အခမ်းကဏ္ဍဟာ ခြိမ်းခြောက်ဖမ်းဆီးပစ်ခတ်မှုမှာ လိုနေချက်အားနည်း
ချက်တွေ၊ ပြုပြင်ရှာဖွေတွေ့ရှိနေသေးတယ်ဆိုတာကိုလဲ၊ အညွှတ်အနူးသဘော
ပေါက်ခဲ့ကြတယ်။ ပြင်ခဲ့တာတွေရှိတယ်။ အခုထိပြုပြင်လို့ မအောင်မြင် သေးဘာ
တွေ့ရှိနေတယ်ဆိုတာကိုလဲ၊ ရဲရဲဝန်ဝန် ဝံခံရမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ လူ
ငယ်လှုပ်ရှားမှုတွေ ကြီးထွားတိုးတက်ရေးဟာ၊ လူငယ် ညီညွတ်ရေးအပေါ်မှာ
အခြေစိုက်ပြီး၊ ကျိုးစားအားထုတ်လုပ်ဆောင်ရွက်ဖို့၊ ရရှိရမည့် လုပ်ငန်းဖြစ်တယ်ဆို
တာကိုလဲ သတိပြုကြရမိနေမယ်။

ချစ်စွာသော ရဲဘော်ကိုယ်စားလှယ်တော် လေ့လာသူများနဲ့ ဧည့်သည်
တော်မိတ်ဆွေများခင်ဗျား။

ဒီကနေ့လူငယ်ကျောင်းသားအပေါ်အဝင်ပြည်သူအားလုံးမျက်မှောက်ပြုနေကြ
တဲ့ အခြေအနေတွေကို၊ စစ်တမ်းထုပ်ကြည့်မယ်ဆိုရင်၊ နိုင်ငံတကာနဲ့ ပြည်တွင်း
ရေးရာအခြေအနေတွေ၊ နိုင်ငံတကာနဲ့ ပြည်တွင်းလူငယ်လှုပ်ရှားမှု အခြေအနေ
တွေဟာ၊ ၁၉၅၂-ခုနှစ်ကထက် ကောင်းမွန်လာတာတွေရှိသလို၊ ဆိုးဝါးလာ
တာတွေတွေ့ရပါတယ်။

ကိုးရီးယားစစ်ပွဲကို ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်၊ ဗမာပြည်အပေါ်အဝင် တက္ကသိုလ်
ပွန်းလုံးက၊ လူငယ် ကျောင်းသား ပြည်သူတွေ အကြီးကောင်းဆိုးကြီးတဲ့ အ
တိုက်အခိုက်ရပ်စဲရေး အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ပေါ်နေတာတွေ့မြင်
ကြပါလိမ့်။ ဒီယက်နဲ့ စစ်ပွဲဟာလဲ အတိုက်အခိုက်ရပ်စဲမှုပေါ်ပြီ။ အဲဒါတွေဟာ
ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးလိုလားကြတဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားတွေအဝင်အပေါ် ပြည်သူ့
အင်အားစုတွေရဲ့ အင်အားဟာ ကြီးထွားတိုးတက်လာပြီး ကြီးမားပြန်နဲ့ လာပြီ
ဆိုတာကို အခိုင်အမာပြုဆိုခြင်းပဲ။ ကိုးရီးယားနဲ့ ဒီယက်နဲ့ စစ်ပွဲတွေ၊ ရပ်စဲအောင်
လုပ်နိုင်ခြင်းဟာ၊ အဲဒီစစ်ပွဲတွေက စစ်ပြိုင်ပွဲအောင်မြင်မှုပေါ်ပြီး အာရှနဲ့ ကမ္ဘာ့
အတွေ့အကြုံ စစ်ပွဲကြီးဖြစ်အောင်လုပ်ကြားရမယ့် နေကြတဲ့ စစ်ပွဲတွေရဲ့ စစ်
ပီးသုတ်၊ ရှိနိုင်ဖာပဲ။ သွေးစမ်းတဲ့ လက်ကို ရိုက်ခိုးနိုင်ဖို့အားဖြင့် ဖြစ်တယ်။
အဲဒါတွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့အား အားနည်းလာတဲ့ အောင်မြင်ချက်အ

သီးအပွင့်တွေဖြစ်တယ်။ ဂျီနီဗာဆွေးနွေးပွဲကြီးရဲ့ အောင်မြင်ချက် ဂရက်တွေဟာ၊ ဖစ်မီးခွေးဘို့ ကြိုနေတဲ့ အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားကို အောင်နိုင်လိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒါတွင်မကသေးဘူး၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးမှာရှိတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး မြတ်နိုးသူ သန်းပေါင်းများစွာသော ပြည်သူတွေက၊ ထပ်တလဲလဲ ဆန္ဒပြတောင်းဆိုနေကြတဲ့ “နိုင်ငံတကာရေးရာပြဿနာများကို ငြိမ်းချမ်းစွာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးဖြေရှင်းရေး” မူကြီးရဲ့ တက်ဖြစ်နိုင်ချက်ကို အထင်အရှားဆုံးသာဓကနဲ့ ကမ္ဘာကိုပြသလိုက်ခြင်းလဲဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး စစ်ပွဲတွေဖြစ်ပေါ်တော့ အကြောင်းရင်ခံ တခုဖြစ်တဲ့ လူလူခြင်းဖိနှိပ်သွေးစုတ်တဲ့ကိုလိုနီဝါဒကြီးကိုကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်လဲ၊ အကြီးအကျယ် ယိုင်နေတာ တွေရပါလိမ့်မည်။ မနီးကြားသေးဘူးလို့၊ နယ်ချဲ့သမားတွေပြောလေ့ရှိတဲ့ အဖရိကတိုက်ကြီးတောင်အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲတွေနဲ့၊ အကြီးအကျယ် လူးလွန်လှုပ်ရှားထကြွလာပါပြီအဲဒီအခြေအနေမှာတကမ္ဘာလုံးမှာရှိတဲ့ လူငယ်ထုကြီးကိုရှေ့ဆောင်နေတဲ့ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးနဲ့ ကမ္ဘာ့ကျောင်းသား အဖွဲ့ချုပ်ကြီးတို့ရဲ့ ကြိုးမားသော ခေါင်းဆောင်မှုကဏ္ဍဟာ၊ အရေးကြီးတဲ့ နေရာ ကပါဝင်လျက် ရှိပါတယ်။ လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေးအမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး ငြိမ်ချမ်းရေး လူငယ်ကျောင်းသားတို့ရဲ့ ဘဝအခြေအနေကောင်းမွန်ရေး၊ တိုက်ပွဲများ တိုက်ရင်းကမ္ဘာ့ ဒီမိုကရေစီလူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ အလံတော်အောက်မှာ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တိုင်းပြည်ပေါင်း (၉၇) တိုင်းပြည်က လူငယ် ကျောင်းသား သန်းပေါင်း၊ (၀၅) သန်းတို့ဟာ၊ ခိုင်မာစွာ ညီညွတ်လျက်ရှိပါတယ်။ လူငယ်ကျောင်းသားတွေဟာဆိုရင်၊ လူငယ်တွေရဲ့ အခွင့်အရေးနဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ အနာဂတ်ရေးတိုက်ပွဲနဲ့ နီးကပ်စွာ ဆက်စပ်နေတဲ့ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီ လွတ်လပ်မှုများ ရရှိရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး တိုက်ပွဲတွေမှာ၊ ရှေ့တန်းက မားမားရပ်ပြီး ပါဝင်တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ အောင်ပွဲရရှိကြတယ်။ အထူးသဖြင့်၊ အာရှတိုက်မှာဆိုရင်၊ ပြည်သူတွေရဲ့ အပြင်းအထန်လှုပ်ရှား တိုက်ပွဲ ဝင်မှုကြောင့်။ ငြိမ်းချမ်းရေး ဒေသ ဣယ်ပြန်ရေး အတွက်၊ အခြေခံဖြစ်တဲ့.....

၁။ တပြည်ရဲ့နယ်နမိတ်နဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာကို အခြားပြည်က ရိုသေလေးစားခြင်း။

၂။ တပြည်နဲ့တပြည် မကျူးကျော်ရေး။

၃။ တဦးနဲ့ပြည်တွင်းရေးကိစ္စကို အခြားတဦးကဝင်ရောက်မစွက်ဖက်ခြင်း။

၄။ တန်းတူ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိတဲ့ အခြေခံနဲ့ ဝေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း။

၅။ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရေး.....။

နေရဲ့၊ ချူအင်လိုင်၊ မူဝါးချက်ကို တရုတ်ပြည်သို့ သတေနိုင်ငံ.... အိန္ဒိယ ပြည်၊ အင်ဒိုနေးရှားပြည်၊ ဗီယက်နမ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ-အစရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေက လက်ခံကြောင်း ကျေငြာခဲ့တယ်။ အဲဒီမူဝါးချက်ဟာ လူငယ်အခွင့်အရေး၊ ဓာတ်ကွယ်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ လူငယ်ထုကြီး အားလုံးရဲ့ လိုလားချက်ဆန္ဒ အကျိုးအခွင့်နဲ့ကိုက်ညီတယ်။ ပြည်သူတွေအတွက်ဆိုရင်လဲ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အာမခံချက် ပေးလို့ ထောက်ခံကြတယ်။ ခုဖော်ပြတဲ့ အချက်အလက်တွေဟာ.....၁၉၅၂-ခုနှစ် ဒီဘက်ပိုင်းမှာလူငယ်လှုပ်ရှားမှုတွေအတွက် ထောင်းတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်လာချက်တွေဖြစ်တယ်။ ။

ခုဖော်ပြခဲ့သလိုငြိမ်းချမ်းရေး အင်အားစုကြီးရဲ့ အင်အားနဲ့ ဩဇာဟာတိုးတက်ကြီးထွား ပြန်နဲ့ လာတာနဲ့ အမှတ်မထင်လိုက်တဲ့ အင်အား စုတွေဟာ ရပ်တည်ရာ မရဘဲ ဂမိုးရှူးထိုး ဂယောင်ချောက်ချားနှင့် မရှက်မကြောက် မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး မိုက်မိုက်မဲမဲလုပ်လာကြတဲ့ စစ်ဖြစ်ရေးလုပ်ငန်းတွေကလဲ တဘက်မှာရှိသေးတယ်။ အရေးအကြီး ဆုံးကတော့ အနုမြူ ဟိုက်ထရိုဂျင် လက်နက်တွေတပြင်ပြင်နှင့် သူတပါးတိုင်းပြည်ရဲ့ ပြည်တွင်းရေးတွေမှာ ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ရှက်လာကြ တာတွေဖြစ်တယ်။ နာတိုးခေါ်တဲ့ မြောက်အန္တီလီတီတ် စစ်အုပ်စုနိုင်ငံတွေရဲ့ စစ်ရေးရာ စက်ကတီတွေမှာ ဆိုရင်အနုမြူနှင့် ဟိုက်ထရိုဂျင် လက်နက်တွေကိုအသုံးပြုဖို့ လက္ခံအတည်ပြုလိုက် ကြခြင်းဟာ လူ့လောကရဲ့ ငြိမ်းချမ်းစွာ တည်တန့်မှုကို အကြီးအကျယ်ဆုံးနှင့် အဆိုးဝါးဆုံး ခြိမ်းခြောက်သိုက်ခြမ်း ဖြစ်တယ် ဒါတွင်မကသေးဘူး ဗြိတိသျှ ဂီယာနာနဲ့ ဂွာတီမာလာ နယ်ချဲ့အင်အားစုတွေရဲ့ မြောင်ကျကျ ရက်စက် ယုတ်မာတဲ့ လှုပ်ကြီမှုတွေကို တွေ့မြင်ရတယ်။ တချိန်တည်းမှာဘဲ အာရှတိုက်မှာ အမေရိကန်ဟာ လက်ပါးစေ နိုင်ငံတွေကိုစပြီး ဆီးတိုးခေါ်တဲ့ အရှေ့တောင် အာရှ စစ်အုပ်စုဖွဲ့ပြီးငြိမ်းချမ်းစွာနေလိုတဲ့ အာရှပြည်သူတွေကို ခြိမ်းခြောက်လိုက်တယ်

တနည်းအားဖြင့် ငါတို့လူငယ်များကို စစ်ထဲဆွဲသွင်းပြီး အာရှတိုက်သား အချင်းချင်း သတ်ဖျက်ဖန်တီးလိုက်တဲ့ အမေရိကန် စစ်ရူးတွေရဲ့ စီမံကိန်းကို အကောင်အထည် ဖော်လိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒါဟာအာရှမှာ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး ဒီမိုကရေစီ သွတ်လက်ခွင့်ရရှိရေး ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြ တာကို လက်နက် အင်အား နဲ့ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ဖျက်ဆီးပျက်စီးမှုများဆောက်လုပ်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ နောက်ပိုင်း တရုတ်ပြည်နဲ့ ပြည်တွင်းရေး ကိစ္စဖြစ်တဲ့၊ ဒေါ်မိဆာကျွန်းကို ကယ်တင်ရေးမှာ အမေရိကန်စစ်ရူးတွေက အနုမြူဗုံးတင်ဆောင် လာတဲ့ (၇) နံပါတ် အမေရိကန် ရေတပ် ဘီးနဲ့ ဝင်ရောက် ခြိမ်းခြောက် စွက်ဖက်ခဲ့တယ်။ အဲဒါဟာအာရှတိုက်မှာ အနုမြူ စစ်ပွဲဖြစ်အောင် လုပ်ကြံခြင်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအန္တရာယ် တွေဟာဆိုရင် ငြိမ်းချမ်းရေး အင်အားစုတွေ အောင်ပွဲရနေတဲ့ အချိန်မှာဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာတာတွေပဲ။

ပြည်တွင်းမှာဆိုရင်လဲ လူငယ်ကျောင်းသားတွေ ရွှေတန်းမှရပ်မီး ပြည်သူများအပေါ်အဝင် ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး အင်အား စုံများရဲ့ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်မှု များကြောင့်၊ ဖေ၊ သီ၊ ပ၊ လ ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရဟာ ငြိမ်းချမ်းရေး ဒေသကျယ်ပြန့်ရေး အခြေခံဖြစ်တဲ့ ဦးနု + ဗျူးအင်လိုင်းမူ (၅) ချက်ကို လက်ခံလာရတယ်။ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်တွေရဲ့ သွေးစုတ်မှုကြောင့် အကြပ်အတည်း တွေနေရတဲ့ အကြပ်အတည်းကို ဖြေရှင်းရေးမှာ နယ်ချဲ့ဘက်တော်သား တွေကိုသာ တဖက်သတ် အားမကိုး တော့ဘဲ၊ ပြည်သူတွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေအရ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတွေနဲ့ ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးတွေ ပြုလုပ်လာရတယ်။ ဥပမာ ဆံမရောင်းရလို့ အကြပ်တွေနေတဲ့ အစိုးရကို ဆံတွေပိုလျှံ နေအောင် ဆွက်တဲ့ တရုတ်ပြည်သူ့ သမားနိုင်ငံကဝယ်ယူခြင်း ကြောင့် သက်သာရတဲ့ အချက်ကို ကြည့်ရင် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတွေနဲ့ အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်လို့ ဗမာပြည်က ရတဲ့ အကျိုးကျေးဇူး ကို တွေ့နိုင်တယ်။ ဒီအချက်ကို ပြည်သူတွေက ရှေးဦးစွာ ကပင် ထောက်ပြတောင်းဆိုခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်း ပြည်သူတွေ တောင်းဆိုခဲ့တဲ့ အတိုင်း ယဉ်ကျေးမှု ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့များ။ အပြန်အသွန် ရေသွတ်ရေး တွေကို မလွှဲအရှောင်သာ ပြုလုပ်လာရတယ်။

ဒါပေမဲ့ - ဖေ၊ သီ၊ ပ၊ လ ဆိုရှယ်လစ် တွေဟာ ပြည်သူတွေကို ဆန့်ကျင်ပြီး ဖိနှိပ်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ မပြောင်းလဲခဲ့ဘူး။ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးတွေကို

ဒိုမိုပရီး ချီးနှိမ်လာတယ်။ ဆန္ဒဖြင့် တရားဟောပြောခွင့်တောင် မရတော့ဘူး၊ အသံချွတ်နဲ့ ည (၀) နာရီအထိဘဲ တရားဟောရမယ်လို့ ဒိန်ပီချုပ်ချယ် လာတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ပြည့်နှစ်ကောက်ပွဲမှာလဲ မတရားအနိုင်ယူခဲ့ဘယ် ဝဲဆန္ဒပြားပေါ်က နံပါတ်ကိုမှတ်ပြီး နှိပ်ကွတ်ဘို့ လုပ်ခဲ့တယ်။ တရားပွဲတွေကိုလဲ ခဲပုလင်းနဲ့ ပစ်ယိုမကဘဲ လူကိုပါဝင်နှိပ်ကွတ် အထိ ဖ အ ပ လ ဆိုရှယ်လစ်တို့ရဲ့ ဒီမို ကရေစီ အခွင့်အရေးဟာပြောင်မြောက်ခဲ့ပါတယ်။ ခတ်ရှင်းရှင်းပြောရမယ် ဖ အ ပ လ ဆိုရှယ်လစ် တွေဟာ အလုပ်သမားတားတောင်လောက်ကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် အလုပ် ဖြိုက်ပြဲဘို့ နဲ့နဲကလေးမှ စနစ်မလေးသက်မခွံ ခဲ့ဘူး။ နောက်ပြီးတော့ နယ်ချဲ့စနစ်ကို အလုပ်အကြွေးပြုတဲ့ မာရှယ်တီးဘိုးဆီက လက်နက်တွေကို ပြည်တွင်းစစ်မှာတိုက်ဘို့ ဆန့် လဲခဲ့တယ်။ မြည်တွင်း စစ်ကို ဒိုမို ပြင်းသန်အောင် တိုက်ဘို့နယ်ချဲ့ အလိုကို စီမံခြင်းဖြစ်တယ်။ နောက် ဂျပန်စစ်လျှော်ကြေးနဲ့ စီးပွားရေး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု စာချုပ်ကိုကြည့်ပြီး မိမိတိုင်းပြည်ကို ဂျပန် စီးပွားရေး စားကြက် အဖြစ်ခံပြီး ပြည်သူ့အကျိုးကို လုံးဝကြောခိုင်းခါ ဖ အ ပ လ ဆိုရှယ်လစ်တွေ အာဏာသာမည်မြီးရဲ့ အတွက် သက်သက်ကြည့်ပြီး တိုင်းပြည်ကို ချောင်းစားခဲ့ဘယ်၊ ဒါတွေဟာထင်ရှားတဲ့ အချက်အလက်တွေ သာ ဖြစ်တယ်။ ။

လူ့သင်ကျောင်းသားတွေဲ့ အခြေအနေကို ကြည့်လိုက်ပါဦး။ ဆိုးဝါးတဲ့ အခြေအနေကိုနောက်နေ ကြတယ်။ အလုပ်သမား လူ့သင် တွေဟာ အလုပ်ရုံ ထဲက မောင်းထုတ် ခံနေရတယ်။ အလုပ်ချိန်ပိုလုပ်ချပြီး လုပ်ခပြည့်ဝအောင်ခရကြဘူး ကုန်ဈေးနှုန်းတွေတက်၊ လူမှုရေး လုံခြုံမှုကလဲခရှိ၊ ယုတ်စွအဆုံးအရင်းရှင်တွေက မတရားသုတ်ယင် သလိုတော့က် သမိတ်တားနှင့် တောင်မရှိကြဘူး၊ လယ်သမား လူ့သင်တွေက အဆိုးဝါးဆုံးဘဲ လယ်ထဲက မောင်းထုတ်ခံရတယ်။ အမေ့ဘော်ကြေးတွေ လုံလောက်အောင်ခရဘူး အစိုးရကနဲ့သတ်တဲ့ ဈေးနှုန်းနဲ့ သွယ်လွယ် ကူကူ စမ်းမရောင်းနိုင်ဘူး၊ လယ်လုပ်ကိရိယာတွေကလဲ မလုံ လောက်ဘူး။ လုံခြုံရေးကလဲနဲ့မှ မရှိဘူး၊ အသက် တချောင်းဟာ ဖအပလ ဆိုရှယ်လစ်တွေနဲ့ လက်ထဲမှာ ဖ နှိပ် လောက်ဘဲ တန်ဖိုးရှိတယ်။

ကျောင်းသား လူ့သင်တွေမှာလဲ အရည်အချင်းပြည့်ဝတဲ့ ဆရာလုံလောက် အောင်မရှိ ကျောင်းသုံး ပဓိဒဏာဝ၊ ကျောင်း အဆောက်အဦး မလုံ လောက်

ကျောင်းသားသမဂ္ဂထူထောင်ခွင့်လဲ ချိုးဖျက်ခံရခြင်းခံရပြီး ကျောင်းသားတိုက်ပွဲကိုသေနတ်နဲ့ ပစ်ခတ်နှိပ်နင်းတယ်။ တရားခံ့ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်တယ်။ မတရား ကျောင်းထုတ်ခြင်းခံကြရတယ်။ ကျောင်းသားတွေကို ကျောင်းနဲ့ကျောင်းဆောင် နေရာပေးနိုင်တာ အလုပ်လက်ခံ့ ပြဿနာမဖြေရှင်းနိုင်တာ ပြည်တွင်းစစ်မှာ တိုက်ဘို့လူလိုတာကို မတရားစာမေးပွဲချပြီး ဖြေရှင်းတယ်။

နောက်ပြီးကမ္ဘာ့လူငယ်ကျောင်းသားတွေနဲ့ မမာလူငယ်ကျောင်းသားတွေရဲ့ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးရေး အတွက်၎င်း ကမ္ဘာ့အဖွဲ့ချုပ်တွေနဲ့ ဆက်သွယ်ထားလို့ လုပ်ချီးလုပ်စဉ်အစည်းအဝေးဘွဲ့ကံ၎င်း အခြားလူငယ်ကျောင်းသား အရေးကိစ္စတွေနဲ့ ပါတ်သက်လို့ နိုင်ငံကျူးလက်မှတ်တောင်းတဲ့ အခါမှာတယ်တော့မှ မပေးခဲ့ဘူး လူငယ်ကျောင်းသားတွေရဲ့ အခွင့်အရေးတွေဟာ မတရားဖိနှိပ်ခံနေကြရတယ်။ နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်လွှတ်တဲ့ နေရာမှာလဲ ကျောင်းသားသမဂ္ဂမှာပါဘူးတယ်ဆိုရင် မရွေးတော့ဘူး နိုင်ငံကျူးလက်မှတ်လဲ ပုလိပ်ကထုတ်မပေးတော့ဘူး။ စစ်ဆေးတဲ့ နေရာမှာလဲ သမဂ္ဂဝင်ဘူးသလား၊ သပိတ်မှာပါခဲ့သလား၊ ကျောင်းနေတုန်းက အဖွဲ့အစည်း အသင်းအပင်းတွေကို ငွေကြေးလှူခဲ့တဲ့ ဖြတ်ပိုင်းပြစမ်းပါ။ စသည်ဖြင့်လွတ်လပ်စွာ လုပ်ဆောင်မှု အခွင့်အရေးတွေကို မီးကုယမ်းကု ဖော်ကားကြတယ်။ နောက်တော့ နိုင်ငံခြားမှာ အကျင့်စာရိတ္တ ဖျက်တာက အရေးမကြီးဘူး အလုပ်သမားသမဂ္ဂတွေ အခြားအဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ မဆက်သွယ်မိဘို့ အရေးကြီးတယ် လို့လဲဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြတယ်။

အဲဒါ တွေဟာ ဖ ဆ ပ လ ဆိုရှယ်လစ်တွေရဲ့ သဘော သရုပ်မှန် တွေဖြစ်တယ်။

အဲဒီ အခြေအနေတွေ အောက်မှာ ပြည်သူတွေနဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားတွေဟာ ပိုမိုပြီး ညီညွတ်လျက်ရှိကြတယ်။ အထူးသဖြင့်လူငယ်တွေဟာ အကျိုးတူလုပ်ငန်းတုံ့ခြင်းပူးတွဲလုပ်ကိုင်လာတဲ့ အခြေအနေကောင်းတွေလဲဖြစ်ထွန်းလာတယ်။ (ဥပမာလူငယ်ပေါင်းစုံတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကြီး)။

ဒီလိုအခြေအနေတွေရှိတဲ့ ကာလမှာဘဲ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံရေး

ဆိုရာ ပြည်သူ့ လူငယ်ညီလာခံကို ကျင်းပနေရတယ်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ် တူးကနဲ့ မတူတဲ့ အခြေအနေတွေထဲက ကောင်းတဲ့ အခြေအနေတွေကို ငါတို့အင်အားပိုမို ကျယ်ပြန့်စွာ စည်းရုံးရင်းလှယ်အခွင့်အရေးအမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲတွေမှာ အသုံးချပြီး ဆိုးဝါးတဲ့ ဖက်ဆစ်နိုင်ငံတူထောင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို လူငယ် ညီညွတ်ရေးကြီးရယူပြီး ပြည်သူ့တွေနဲ့ လက်တွဲတိုက်ခိုက် သွားကြရလိမ့်မယ်။ ဒီလိုတိုက်ပွဲငင်တဲ့ နေရာမှာ ညီညွတ်ရေးဟာ အထူးအရေးကြီး သလို စည်းရုံးရေး အင်အားပိုမိုပြီး ထွားလာရေးဟာလဲ အရေးကြီးတယ်။ ကျယ်ပြန့်တဲ့ လူငယ်ညီညွတ်ရေး ရရှိခြင်းဟာ အောင်ပွဲအတွက် အာမခံချက်ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ဒီနေရာမှာ အကျယ်ရှင်း နေရာ မလိုတော့ပါဘူး။ အဲဒီပြဿနာတွေကို ဒီညီလာခံကြီးမှာ စေ့စပ် သေခြာစွာ လေ့လာစစ်ဆေး ဆွေးနွေးသွား လိုလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး တိုက်ပွဲထဲကို ကျယ်ပြန့်တဲ့ လူငယ်ထုကြီး ပါဝင်လာအောင် စည်းရုံးလုပ်ဆောင် ပြင်ဆင်ကြဖို့ ပြည်သူ့လူငယ်တွေမှာ တာဝန်ကျလာပြီ။ ဒီအချက်ကို ပြည်သူ့လူငယ် ရဲဘော်တွေဟာ အသေးအနက် ပြုပြီး စဉ်းစားကြရလိမ့်မယ်။

ဒီပြည်သူ့ လူငယ်ညီလာခံကြီးမှာ လက်ရှိအခြေ အနေတွေရဲ့ ဘောင်းဆိုချက်နဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ လူငယ်လုပ်ငန်းများမှာ လိုနေချက် တွေကို ဖြည့်စွမ်းလုပ်ကိုင်သွားဖို့ စဉ်းစားကြမှာဖြစ်တဲ့ အတွက် ဒီညီလာခံကြီး ရဲ့ အောင်မြင်ချက် ပေါ်မှာ အနာဂတ် လူငယ်လုပ်ငန်းတိုးတက် ရင့်သန် ကြီးထွားမှုဟာ တည်ရှိပါလိမ့်မယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့ ဒီညီလာခံကြီးကို ဗမာပြည်နဲ့ လူငယ် သူပုဂ္ဂိုလ်များ မှု သမိုင်းမှာ ထင်ရှားအရေးကြီးတဲ့ လူငယ် ညီလာခံဖြစ် လိမ့်မယ်လို့ ငါ့အားဦးစွာ ကပင် ဆုံးဖြင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့်မို့ လို ခုလိုအရေးကြီးတဲ့ ညီလာခံကြီး ထမြောက် အောင်မြင်ဖို့ ကြိုးစားပြီး အားပေး ကူညီကြတဲ့ လူငယ် ကျောင်းသား ရဲဘော်များအပါအဝင် ပြည်သူ့ လူမှုကြီးကို ပြည်သူ့လူငယ် များကိုယ်စားအဖွဲ့တစ် အဖွဲ့ ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောကြားပြီး နိဂုံးချုပ်လိုပါတယ်။

‘ညီလာခံသတင်းကြီး အောင်မြင်ပါစေ’

‘ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ကမ္ဘာ့ကျောင်းသား အဖွဲ့ချုပ်ကြီး’

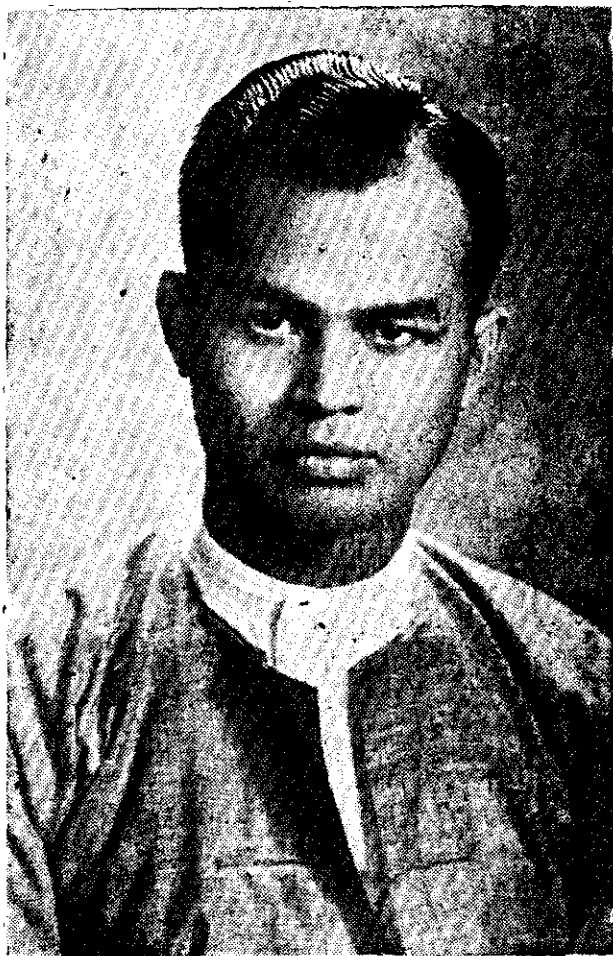
တည်မြဲပါစေ'

'လူငယ်အနှင့်အရေး၊ ကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်း
ချမ်းရေးအတွက် လူငယ်များသွေးစည်းညီညွတ်ကြ'

ကိုလိုနီနှင့် ကိုလိုနီတပိုင်းနိုင်ငံရှိ၊ လူငယ်လှုပ်ရှားမှု၏အဓိက
 ရည်ရွယ်ချက်သည် ကျယ်ပြန့်သော လူငယ်ထူကြီး တစ်ရပ်လုံး
 အားဖြင့်ရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်နှင့် နယ်ချဲ့ အရင်းရှင်စနစ်တို့ကို
 ဗျက်ရေးတိုက်ခိုက်မှုများအတွင်းသို့ စည်းရုံးခေါ်ဆောင် သွားရန်
 ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လူငယ်တို့၏ နေ့စဉ်နိုင်ငံရေး
 စီးပွားရေး ယဉ်ကျေးမှုအတိုင်းဆိုင်ရာများကို အရေးကြီးစွာ အ
 စလေး ဝရံပြု၍ ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ ကိုလိုနီအုပ်
 ချုပ်ရေးစနစ်အောက်၌ လူငယ်တို့၏ အခွင့်အရေး ပြဿနာ
 သည် အခြေခံအားဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်မည်မဟုတ်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ
 သူတို့၏ အခွင့်အရေး တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် ပြောင်းလွှဲ နိုင်မည့်
 သင့်လျော်သော နည်းလမ်းများဖြင့် လူငယ် ညီညွတ်ရေးဖြင့်
 ခေါင်းဆောင်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးရလာနိုင်ပေသည်။”

(ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် ဝီကင်းကောင်စီအစည်း
 အဝေးတွင်တရုတ်ပြည် ကိုယ်စားလှယ်လူ့စာအုပ်အဖွဲ့ဝင်များ၏မိန့်ခွန်း
 ဖြန့်ကားမှု၏ချက်)

ကိုအောင်ဘန်း

တွဲဘက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် (ဗမာနိုင်ငံ)

ဗမာပြည်

လူငယ် အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ

ခုတိယ အကြိမ်မြောက်
 နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ပြည်သူ့လူငယ် ညီလာခံကြီးသို့
 တွဲဘက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
 ရဲဘော်အောင်ဘန်း
 တင်သွင်းသောအစီရင်ခံစာ။

ယနေ့ဗမာပြည်လူငယ်များဘဝ အခြေအနေကို ငါတို့၏အစီရင်ခံစာတွင် စိစစ်ဖော်ထုတ်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့လူငယ်ဘဝအခြေကို တိတိကျကျ စစ်ဆေးနိုင်ကြမှသာလျှင် ယနေ့လူငယ်များ၏ စီးပွားရေး-နိုင်ငံရေး-စည်းရုံးရေးစသည့်သဘောထားများနှင့် လုပ်ငန်းရပ်များကို မှန်မှန်ကန်ကန်ချမှတ်နိုင်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအစီရင်ခံစာတွင် လူငယ်များ၏စီးပွားရေး အခွင့်အရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုအခွင့်အရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် ကစားမှုအခွင့်အရေး၊ နိုင်ငံရေး အခွင့်အရေးများ မည်သို့အခြေတွင်စည်ရှိနေသည်ကို ရာဇဝင်ကြောင်းဖြင့် စစ်တမ်းထုတ်ထားပေသည်။

ဆွေးနွေးရာတွင် ပိုမိုရှင်လင်းစေရန် အောက်ပါအတိုင်း အခန်းခွဲ၍ ဤအစီရင်ခံစာတွင်ပါရှိလေသည်။

- ၁။ အလုပ်သမားလူငယ်ဘဝအခြေအနေ။
- ၂။ လယ်သမားလူငယ်ဘဝအခြေအနေ။
- ၃။ ကျောင်းသားလူငယ်ဘဝအခြေအနေ။
- ၄။ ယနေ့ရာဇဝင်ပေးလူငယ့်တာဝန်။

အလုပ်သမားလူငယ်

(ကိုလိုနီခေတ်)

အလုပ်သမား လူငယ်များ၏ဘဝအခြေအနေကို ဖော်ထုတ်စိစစ်ရာတွင် အလုပ်သမား လူတန်းစားတစ်ခုလုံး၏ ဘဝအခြေအနေကို ဖော်ထုတ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံအလုပ်သမား အခြေအနေကို စတင် စိစစ်လျှင်၍ သို့တွေ့ရှိရပေမည်။

မြတ်သန့်သိဒ္ဓါသမားများ၏လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီဘဝမရောက်မီ မြန်မာ နိုင်ငံ၏ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုစံနှုန်းမှာ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စံနှုန်း၊ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုစနစ် ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုမြေရှင်ပဒေသရာဇ်ကုန်ထုတ်လုပ်မှုစံနှုန်းမှတစ်ဆင့် အရင်းရှင်ကုန်ထုတ်လုပ် မှုစံနှုန်းသို့ အဆင့်လိုက် ကူးပြောင်းလာခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမား များကဗမာပြည်အား အတင်းအဓမ္မဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီး ကိုလိုနီဘဝသို့ ပို့ဆောင်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သာလျှင် အရင်းရှင် လက်ဝါးကြီးအုပ်စိုးပွားရေး စနစ်မှအမြစ်တွယ်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့အမြစ်တွယ်လာရာတွင် ဗမာပြည်တွင် စက်မှုလက်မှု ထူထောင်ရန် မဟုတ်ဘဲ မြန်မာပြည်သဘာဝထွက်ကုန်ပစ္စည်းများကို လက်ဝါးကြီးအုပ်၍ မိမိတို့တိုင်းပြည်သို့ သယ်ယူရန်နှင့် အခြားတိုင်းပြည်များသို့ ရောင်းချရေးနှင့် လုပ်အားပေါ်ပေါ်ရရှိရေးကိုအတွက်သာအဓိကထားလေသည်။

သစ်၊ သတ္တု၊ ရေနံဆုံစပါးတို့ကို အလွယ်တကူ ထုတ်လုပ်နိုင်ရေးအတွက် မထူထောင်လျှင်မဖြစ်သော ဆုံစက်၊ သစ်ကော်စသည်တို့ကို တည်ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

ထိုကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက် လွယ်ကူရန်သာလျှင် မီးရထားလမ်း၊ ခော်တော်ကားလမ်းများကို ဖောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗမာပြည်၏ သဘာဝထွက်ကုန်ပစ္စည်းများ ပေါများခြင်းနှင့် နှိုင်းစာလျှင်ငင်း၊ လူဦးရေနှင့်နှိုင်းစာလျှင်ငင်း၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံဦးရေများလွန် မင်းစွာနည်းပါးနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့သော အချင်းအရာမှာ အံ့ဩစရာမဟုတ်ပေ။ ကိုလိုနီသမားများနှင့်

နယ်ချဲ့သမားများမှာ ဤခံနစ်ဖြင့်သာလျှင် သူတို့ဘဝများ ကြီးထွားတိုးတက်
ပေမည်ဖြစ်၏။

(ထာကမ္ဘာလုံးရှိကိုလိုနီနှင့် ကိုလိုနီတဝိုင်းနိုင်ငံများ၏ လူဦးရေမှာ ယနေ့
တိုင်ပင် သန်းပေါင်းဘာသာထိုင်ကျော်၍ အရင်းရှင်နိုင်ငံအားလုံးရှိလူဦးရေ၏
၇၀% ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ကိုလိုနီနှင့် ကိုလိုနီတဝိုင်းနိုင်ငံများရှိ စက်မှုလက်မှုထွက်
ကုန်မှာ အရင်းရှင်လောက စက်မှုလက်မှုထွက်ကုန်၏ ၅% မှသာရှိသည်။ တတိ
ယ ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားညီလာခံမှ)

ယနေ့အခြေတွင်ပင် ကိုလိုနီနှင့် ကိုလိုနီတဝိုင်းနိုင်ငံများမှာ ဤသို့ဖြစ်နေ
ပါက မြန်မာနိုင်ငံကို ကိုလိုနီတဝရောက်စအချိန်အခါတွင် စက်မှုလက်မှုထွက်
ကုန်မှာ အလွန်အလွန်နည်းပါးမည်ကို အောက်ပါစာရင်းအရ သိသာနိုင်
ပေသည်။

ခုနှစ်၊	စက်ရုံပေါင်း
၁၉၀၀ ။	၁၅၀
၁၉၀၅ ။	၂၂၁
၁၉၁၅ ။	၄၀၀
၁၉၂၀ ။	၆၁၇
၁၉၂၅ ။	၉၅၀
၁၉၃၅ ။	၁၀၁၃
၁၉၃၇ ။	၁၀၄၀

ဤသို့ စက်ရုံဦးရေတိုးတက်များပြားလာသည်နှင့်အမျှ အလုပ်သမားဦးရေ
တိုးတက်ချက်ရှိ၏။ လုပ်ငန်းအသီးသီးတွင် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော အလုပ်
သမားဦးရေမှာ အောက်ပါအတိုင်းခန့်မှန်းနိုင်၏။

လုပ်ငန်းအမည်	၁၉၁၁ခုနှစ်	၁၉၂၁ခုနှစ်	၁၉၃၁ခုနှစ်။
သတ္တုတူးဖော်ရေး	၁၈,၀၀၀	၂၇,၀၀၀	၃၈,၀၀၀
စက်မှုလက်မှု	၄၂,၀၀၀	၄၃၀,၀၀၀	၇၀၀,၀၀၀
သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး	၂၀၀,၈၀၀	၁၇၀,၀၀၀	၂၄၀,၀၀၀
အိမ်တွင်းအခိုင်းအစေ	၅၈,၈၀၃	၅၁,၀၆၀	၄၄,၀၅၅
လယ်ယာအလုပ်သမား	၉၁၂,၃၅၉	၁,၀၂၇,၅၉၁	၁,၅၁၂,၂၉၈
စုစုပေါင်း	၁,၂၃၁,၉၆၂	၁,၇၀၅,၆၅၁	၂,၅၃၅,၁၅၃

သို့ရာတွင် အမြဲတန်း အလုပ်သမားဦးရေမှာ ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် များစွာ နည်းပါး၍ တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစားမှ ရာသီအလိုက် ငှားရမ်းသော ယာယီအလုပ်သမားများသာ များပြားသည်။ ရေနံ၊ သတ္တုတူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းနှင့် စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းများမှာပင် အမြဲတမ်း အလုပ်သမားဦးရေ မှာ ယာယီအလုပ်သမားဦးရေများထက် များစွာနည်းပါးသည်ဖြစ်ရာ ထို ယာယီအလုပ်သမားများမှာလည်း တောင်သူလယ်သမားလူတန်းစားမှငှား ရမ်းသည့်လယ်ယာအလုပ်သမားများသာဖြစ်သည်။

နယ်ချဲ့အရင်းရှင်တို့က ဤသို့ တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစားမှ လယ် ယာအလုပ်သမားများကိုသာ ယာယီအလုပ်သမားများအဖြစ် အများအပြား ငှားရမ်းစေခိုင်းနေသည့်- အကြောင်းရင်းမှာ-

လယ်ယာ အလုပ်သမားများမှာ ၎င်းတို့ရရှိထားသော-လယ်လုပ် ခြေငြိ လယ်မြေကို ပိုင်ဆိုင်လိုသော စိတ်ဓါတ်ကိုယ်လယ်ကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည့် ဘဝ သို့မျှော်မှန်းနေသော စိတ်ဓါတ်ရှိကြ၏။ အရင်းရှင် လုပ်ငန်းများတွင်လုပ်ကိုင် နေသော-အလုပ်သမားများ ကဲ့သို့ အရင်းရှင် လုပ်ငန်းများကို လူတန်းစား အလိုက်- ပိုင်ဆိုင်မှ-ဘဝလွတ်မြောက်မည်ဟူသော အသိမျိုးမရှိ။ ထို့ကြောင့် လယ်ယာ အလုပ်သမားဘဝနှင့် အရင်းရှင်လုပ်ငန်း အလုပ် သမားဘဝကို- ခွဲ၍ ကူးလူးနေသော အလုပ်သမားတို့သည်-အရင်းရှင် လုပ်ငန်းမှ အမြဲတန်း အလုပ်သမားကဲ့သို့-တော်လှန်ရေး စိတ်ဓါတ်မမှန်နိုင်။ ထိုသို့သော အလုပ်သ

မားမျိုးကို အသုံးပြုခြင်းမှာ အရင်းရှင်အတွက် အန္တရာယ်နည်း၍ စိတ်အေး
ရပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အမြဲတန်း အလုပ်သမားဦးရေကို-အနည်းဆုံး
ထား၍သယ်ယာအလုပ်သမားများထံ၊ သာ-လိုသလောက် ရာသီအလိုက် ငှား
ရမ်းလုပ်ကိုင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်မှီခေတ်၌-အလုပ်သမားလူတန်းစားအ
ခြေအနေမှာ (က) လယ်ယာလက်ခံဖြစ်၍-တောင်သူ လယ်သမား ဘဝမှ
လယ်ယာအလုပ်သမားဘဝသို့ သက်ဆင်းလာရသောဦးရေမှာ ပို၍ ပို၍ များ
လာသည်။ (ခ) လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့်-လယ်ယာ အလုပ်သမား ဦးရေမှာမူ
ထို့ကြောင့်လယ်ယာအလုပ်သမားတို့သည်-အရင်းရှင်တို့၏ စက်မှု လက်မှုလုပ်
ငန်းများတွင်-ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ (ဂ) ရေနံ-သတ္တု တူးဖော်ရေး-
စက်မှု လက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး စသည့် အရင်းရှင် လုပ်ငန်း
များတွင် အမြဲတန်းအလုပ်သမားဦးရေသည်-နည်း၍လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့်ကူး
ပြောင်းလုပ်ကိုင်သူများနှင့် တနှစ်တကြိမ်ဝင်ထွက်ပြောင်းလွှဲနေသော-အိန္ဒိယ
လူမျိုး အလုပ်သမားများသာ များပြားသည်။ (ဃ) ဤသို့ အမြဲတန်း အလုပ်သ
မားဦးရေကနည်းပြီး-ကူးပြောင်း ဝင်ထွက် ပြောင်းလဲနေသော-ယာယီအလုပ်
သမား ဦးရေကပိုများပြားနေသဖြင့်လည်း-လူတန်းစား တစ်ရပ်လုံး အနေဖြင့်
ဘော်လှန်ရေးစိတ်ခါတ်ကဝ အထိ မြင့်မားခြင်းမရှိ။

အိန္ဒိယအလုပ်သမားများကို ကြည့်ပါက-မြန်မာပြည်အတွင်းသို့ နယ်ချဲ့သ
မားများက-သယ်ယူလာကြောင်း တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်၏။

(ဗမာပြည်ရှိ အိန္ဒိယ အလုပ်သမား ဦးရေပြဇယား)

ခုနှစ်	ဗမာပြည်ရှိအိန္ဒိယအလုပ်သမားဦးရေ
၁၉၀၆ ။	၃၆၀,၅၅၂
၁၉၁၀ ။	၃၃၁,၀၇၀
၁၉၁၅ ။	၃၃၀,၀၉၀

(၄)

မြန်မာပြည်လူငယ်အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ

၁၉၂၀	။	၃၄၀,၁၀၀
၁၉၂၅	။	၃၇၂,၇၃၃
၁၉၃၀	။	၃၆၀,၅၉၀
၁၉၃၅	။	၂၁၆,၀၀၀
၁၉၃၇	။	၁၉၉,၀၀၀

ဤသို့မြန်မာပြည်အတွင်းသို့—ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နှင့် ကျစ်စွဲသော အိန္ဒိယအမျိုးသားများမှာ ထိုအချိန်ကပင်—တသန်း ခြောက်သိန်းခန့် ရှိပေသည်။

အိန္ဒိယပြည်အမျိုးသား များမှာ မိမိတို့တိုင်းပြည်တွင်—နယ်ချဲ့ သမား များကြောင့်အလုပ်လက်မဲ့များပြားသည်ကတကြောင်း- အနေ အထိုင် အဆင့်အတန်းမှာ နိမ့်ကျစွာနှင့် စရိပ် ကျဉ်းကျဉ်းနေတတ်သည်က တကြောင်း အစရှိသည် အကြောင်း များကြောင့်—နယ်ချဲ့ သမားများက မြန်မာပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်လာကာ အသုံးချခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်အားကို ဈေးပေါပေါနှင့်ရရှိရေးအတွက်၎င်း အိန္ဒိယ မြန်မာအစရှိသော လူမျိုးခွဲခြား၍-အလုပ်သမားစည်းစဉ်းရေးသက်မြတ်မှုကို ကာကွယ်ရန် ၎င်း-အိန္ဒိယ အလုပ်သမားများ မြန်မာပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဆန်စက်လုပ်ငန်း-သင်္ဘောလုပ်ငန်း-မီးရထားဧပေါက်ရေးလုပ်ငန်းဆန်အိမ်များကုန်တင် ကုန်ချ လုပ်ငန်း-လုံခြုံရေးအစရှိသည်တို့မှာ- အိန္ဒိယ လူမျိုးများ မြောက်များစွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

သို့အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင်—မြေယာမဲ့ များ ပေါများသည့်- အထဲမှပင် နိုင်ငံခြားအလုပ်သမားများ ဝင်ရောက်လာခြင်းကား-အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာကိုပိုမိုကြီးမားစေတော့သည်။

ဤသို့သောအခြေအနေများကြောင့်ပင်—၁၉၂၀ခုနှစ် အထိ မြန်မာပြည်တွင် အလုပ်သမား လှုပ်ရှားမှုမှာ၍ ပြောပလောက်အောင် မပေါ်ပေါက်ဘူးပေ။ ၁၉၁၆-၁၇ ခုနှစ် ကာ ရေနံမြေတွင် အမေရိကန်တွင်းတူးသမားများသပိတ်နှင့် ၁၉၁၈-၁၉ ခုနှစ်က ရေနံချောင်းတွင် စာရေး ၂၀၀ ခန့်တို့ သပိတ် ၂ ခုသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူး၍ အောင်မြင်မှုလဲမရှိခဲ့ချေ။ ထိုအချိန်အထိ အလုပ်

သမားအဖွဲ့အစည်းဟူ၍ မရှိသေး။

သို့ရာတွင် နယ်ချဲ့အရင်းရှင်သည် အထက်တွင်ဖော်ပြသကဲ့သို့ လယ်ယာ အလုပ်သမားများထံမှ အရင်းရှင်လုပ်ငန်းများအတွက် အလုပ်သမားများကို ငှားရမ်းလေ့မလေ့- လယ်ယာအလုပ်သမားတို့က တောသို့ပြန်မသွားဘဲ အမြဲ တန်းအရင်းရှင်လုပ်ငန်း အလုပ်သမားအဖြစ်နေထိုင်သူ ဦးရေများလာလေ လေဖြစ်ပြီး အမြဲတန်းအလုပ်သမားဦးရေမှာ တိုးတက်လာလေသည်။

လယ်ယာအလုပ်သမားဘဝမှ တစတစအမြဲတန်းအရင်းရှင်လုပ်ငန်းအလုပ် သမားဘဝသို့ ပြောင်းလာသည့်ဦးရေ များပြားလာသည်နှင့်အမျှ အမြဲတန်း အလုပ်သမားဝ ဝ တွင် တာရှည်လာသည့်အတိုင်း အရင်းရှင်နစ်နစ်သွေးစိုက် မှုဒါန်ကို သိမြင်လာလေလေဖြစ်ရာ အလုပ်သမားလူတန်းစားအသိ တော် လှန်ရေးစိတ်ဓါတ်တို့လည်း က်န်းအောင်း ကြီးထွားလာသည်ဖြစ်ရာ အလုပ် သမားလှံရှားအဖို့ ကြံ့မှုလည်း တိုးတက်များပြားလာ၏။

တဘက်တွင်လည်း ပိုလျှံနေသော လယ်ယားအလုပ်သမား များစွာကို ရာသီအလိုက်ငှားရမ်းကာ ယာယီ အလုပ်သမားများအဖြစ် အသုံးချလုပ်ကိုင် နိုင်သည်။ အလုပ်သမားအရံတပ်ကြီးအသင့်ရှိနေမှုကြောင့် နယ်ချဲ့ အရင်းရှင် တို့က လုပ်ခကြေးငွေကို လျော့ချနိုင်ခဲ့သည်။

ပဌမ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် ဟေးသောက်နေထိုင်ရေးစရိတ်မှာ ၁၉၁၃ ခုနှစ်ကထက် တဆခွဲမှ ၂ ဆကျော်အထိတိုးတက်သွားသော်လည်း အလုပ် သမားတို့၏ လုပ်ခကိုမူ တိုးတက်ပေးခြင်းမရှိသည့်ပြင် နေရေးထိုင်ရေးမှာ အလွန်အမင်းကြပ်တည်းလာခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့် (၁၉၂၀) ခုနှစ်မှ (၁၉၃၀) ခုနှစ်အတွင်း သံလျှင် ရေနံ ချက်ဋ္ဌာန၊ ချေနံမြေ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းနှင့် ရောဝတီကုမ္ပဏီတို့တွင် အရေးကြီး လာသော လုပ်သားအဖွဲ့ကြံ့မှု သပိတ်တိုက်ပွဲကြီးများပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး ရေနံမြေ တွင်မူ ဒုတိယအကြိမ် (၁၉၂၆) ခုနှစ် သပိတ်တိုက်ပွဲ၌ အလုပ်အစားတို့ဘက်မှ ရှေးတွင်းများကို အကြိမ်များစွာ မီးရှို့ ခဲ့သည့်အထိ တိုက်ရိုက်ရသည့် စိတ် ဓါတ်တက်ကြွလာခဲ့သည်။

ဤတိုက်ပွဲများတွင် အဓိက တောင်းဆိုချက်များမှာ လုပ်ခ တိုးပေးရေး ဖြစ်၍ နေအိမ်များ ဆောက်လုပ်ပေးရေးနှင့် လုပ်ခမှ ခေါင်းပုံဖြတ်လတ်စား

သည်အ ကျင့်ဆုံးများ ပပြောက်ရေးတို့လည်းပါရှိသော၊ ထိုစဉ်က လုပ်သားတို့၏ နည်းပေးသော လုပ်ခဖြင့် အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့ နေရပုံနှင့် မတရားလတ်ငေးမှုများ မည်မျှသောင်းကြမ်းခဲ့သည်ကို သိရှိနိုင်သည်။

ထိုစဉ်က လုပ်ချိန်မှာ ဥပဒေအရတစ်နေ့ ၉-နာရီ။ တပါတ် ၄၈-နာရီဖြစ်သော်လည်း လုပ်ငန်းများစွာတွင် ထိုအချိန်များထက်များစွာလိုလုပ်နေကြရသည်။ များနာခွင့်၊ နားရက်၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုအတွက် အကာအကွယ် လုံလောက်သောလျော်ကြေး စသည်များကိုလည်း အလုပ်သမား လူထုကြီး တရပ်လုံးအတွက် ခံစားခွင့်မရှိပဲ ဘဲလျက်၊ သပိတ်တိုက်ပွဲများတွင် ဤကိစ္စများအတွက် ထည့်သွင်းတောင်းဆိုခဲ့ခြင်းမတွေ့ရချေ။ အလုပ်သမားတို့၏ထိုအချိန်က အတွေ့အကြုံနှင့် နိဒါန်းမူအဆင့်ကို ခန့်မှန်းနိုင်၏။

တိုက်ပွဲများတွင်လည်း ဘဝတူခြင်းကူညီမှု၊ ဆက်စပ်မှုတို့ မရှိသလောက် နည်းပါးခဲ့သည်။

ဤအချက်အားလုံးအတွက် အကြောင်းရင်းမှာ အလုပ်သမားလူတန်းစားအတွက် ထိုအချိန်အထိ မှန်ကန်သောခေါင်းဆောင်မှုပေးမည့် ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစားပါတီမရှိခဲ့သေးသောကြောင့်ဖြစ်၍ စည်းရုံးမှုမှာလည်း ကျယ်ပြန့်ခိုင်မာပြီး စံနစ်တကျ စုပေါင်းဆက်စပ်ထားသော မဟိုအဖွဲ့အစည်း မရှိသေးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ၁၉၂၅ ခုနှစ် လောက်တွင် တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်ပေါက်စများနှင့် ပညာတတ်လူတန်းစားများပါဝင်သည့် ၂၁ ဦးပါတီက အလုပ်သမားအရေးကို အနည်းငယ်ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်လာခဲ့သော်လည်း အလုပ်သမားလူတန်းစားဘဝ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အလုပ်သမားလူတန်းစား၏ ခေါင်းဆောင်မှုကဏ္ဍကိုမူ ဖော်ထုတ်ရန်မပါဝင်ခဲ့။ ၎င်းတို့အာဏာရရေးအတွက် နောက်လိုက်စုသောသဘောဖြစ်သည်။

ထိုအကြောင်းများကြောင့်ပင် နယ်ချဲ့အရင်းရှင်တို့က အလုပ်သမားတိုက်ပွဲများတွင် လူမျိုးရေးဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်ပွဲများ ပေါ်ပေါက်စေရန် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၃၀ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်း အလုပ်သွားသပိတ်အရေးတွင် အဆိုးဆုံးအဆင့်သို့ပင်ရောက်ခဲ့၍၊ ဗမာပြည်အနှံ့အပြားသို့ပင် ကူးစက်ခဲ့ပေသည်။ ဘဝတူလူတန်းစားခြင်းသွေးစည်းရမည်ဟူသော အသိမရှိခဲ့သေးကြောင်း ထင်ရှားစွာ တွေ့ရ၏။

၁၉၃၁ မှ ၁၉၃၇ ခုနှစ်အထိ အချိန်ကာလအတွင်းလည်း ဗမာပြည်အလုပ်
 သွား လှုပ်ရှားမှုရာဇဝင်၌ အတော် ပြိမ်သက်ခဲ့သော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။
 ၁၉၃၅-၃၆-၃၇ ခုနှစ်များတွင်သာ သေးငယ်သော သင်္ဂြိုဟ်တိုက်ပွဲ ၃-၄ ခုစီ
 ခန့်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြိမ်သက်နေသော အကြောင်းမှာ အလုပ်သမား
 လူတန်းစားအား အရင်းရှင်ပေါက်စ ပညာတတ် လူတန်းစားက ခေါင်းဆောင်
 သောအမျိုးသားလှုပ်ရှားမှုတွင် အကြီးဝင်သွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို
 အမျိုးသားလှုပ်ရှားမှုသည် သာယာဝတီဆရာစံ၊ လယ်သမားအရေးတော်ပုံ
 တွင်ချုပ်ခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၃၆ ခုနှစ်မှစ၍နယ်ချဲ့ဆန့် ကင်ရေးတွင် လူ
 လတ်တန်းစားပညာဘတ် လူငယ်များပါဝင်သည့် ဒို့ဗမာအစည်း အရုံးက
 လယ်သမားနှင့် အလုပ်သမား အရေးများကို ရှေ့ဆောင်မှုပေးခဲ့ ဝည်းရုံးစ
 ပြုလာသည်။

၁၉၃၈ ခု၊ နှစ်ဦးတွင်မူ၊ ဗမာပြည် အလုပ်သမားလူတန်းစားတိုက်ပွဲ၊ ရာဇ
 ဝင်၌ထင်ရှားရစ်သည့် ရေနံမြေအရေးတော်ပုံကို စတင် ပေါက်ပွားခဲ့သည်။
 ထိုအရေးတော်ပုံမှာ နှစ်ကုန်ကာနီးတွင် တပြည်လုံးရှိ အလုပ်သွားလူတန်းစား
 တရပ်လုံး၏ ထောက်ခံကူညီမှုကို ရယူနိုင်ခဲ့ယုံသာမက။ လယ်သမား ကျောင်း
 သားနှင့် အဖီအနှိပ်ခံပြည်သူလူထုနှင့် ကျယ်ပြန့်စွာ ဆက်စပ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။
 နယ်ချဲ့သမားက လက်ကိုဒုတ်သူလျှို့များလွှတ်၍လည်း၊ ခေါင်းဆောင်များအား
 လတ်ထိုး၍လည်း၊ သပိတ်များအား ပုလိပ်နည်း၊ လက်နက်နည်းများဖြင့် နှိမ်နင်း
 ၍လည်း၊ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖျက်ဆီးချေမှုန်းခဲ့သော်လည်း အချိန်အတော်ကြာအောင်
 ကြန့်ကြန့်ခံနိုင်ပါလျက်လူလတ်ဘန်းစား၏တွေဝေသောခေါင်းဆောင်မှုကြောင့်
 အလုပ်သမားလူတန်းစားအတွက် ပြောပလောက်သောအောင်မြင်မှုများ မရှိ
 ဘဲ နယ်ချဲ့သမား၏ ရုပ်သေးအစိုးရအဖွဲ့တွင် လူပြောင်းလဲခဲ့တွင် အဆုံးသတ်
 ခဲ့၏။

သို့ရာတွင် တိုက်ပွဲ၏ချွန်မှန်းချက်များ၌ နွေစားယာယီ^၁ အလုပ်သမား
 ဘဝမှ အမြဲတန်းအလုပ်သမားအဖြစ်ခန့်ထားရေး၊ လစာမပျက် နှစ်စဉ်ခွင့်ရက်
 (၅၃) ရက်ပေးရေး၊ ဖျားနာထိခိုက်မှုများအတွက် လုပ်ခပျောက်ဆေးကုခွင့်နှင့်
 ပင်စင်စံနှုန်းများ ထားရှိပေးရန် စသော လူမှုလိုခြံရေး များနှင့် လုပ်ခွင်အခြေ
 အနေဆိုင်ရာ ဓူတောင်းဆိုချက်ပါရှိလာသည့်ဖြစ်၍ တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်မှာ မြင့်မား

လာကြောင်းတွေပြောရန်။ စည်းရုံးရေးတွင်လည်း စံနစ်တကျ ဗဟိုအဖွဲ့အစည်း တခုကို ဗမာပြည်ထီးဆိုင်ရာ အလုပ်သမားအဖွဲ့ချုပ်အမည်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထူထောင် ခိုင်၍ နိုင်ငံရေးပါတီ (နို့ဗမာအစည်းအရုံး) တခု၏ ဒေ့ဆောင်မှုကိုလည်း ပြတ်သားရဲဝန်စွာ လက်ခံခဲ့ပြီး ဘဝလွတ်မြောက်ရေး လမ်းစဉ်သို့ ရှေ့ရှုခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ လူတန်းစားဘရစ်လုံးအနေဖြင့် တိုးတက်လာသည်ဟုဆိုရသည်။

တိုက်ပွဲအတွင်း၌လည်း နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သော ပုဒ်မ ၁၄၄ စသည့်ဥပဒေများကို လူထုနည်းဖြင့် ရဲဝန်စွာ တိုက်ဖျက်ဆန့်ကျင်ခဲ့၍ ဘမ်းဆီး ခံရသူတိုက်ပွဲခေါင်းဆောင်များကိုလည်း စစ်တပ်၊ ပုလိပ်တို့လက်မှဇွတ်အတင်း ပြန်လည်လုထူလွတ်မြောက်စေခဲ့နိုင်သည်ဖြစ်ရာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် တိုက်ရဲ ခိုက်ရဲစိတ်ဓါတ်လည်းများစွာမြင့်မားလာခဲ့သည်။ တော်လှန်ရေး တပ်ဦးလည်း ဖြစ်လာခဲ့၏။

သို့နှင့်ပင်လျှင် ခုတိုက်ပွဲကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်မီအတွင်း၌လယ်ယာအလုပ်သမား များမှာ မြန်မာပြည်လူဦးရေ၏ ၇၂% ရှိ၍ လုပ်ငန်းဌာနအသီးသီးတွင်လုပ်ကိုင်နေ ကြသော အလုပ်သမားအားလုံး၏ ၉.၄% မှာ အိန္ဒိယ အမျိုးသားများ ဖြစ်၍ ၁.၅% မှာ နိုင်ငံခြား တရုတ်အမျိုးသားများဖြစ်လေသည်။

မြန်မာပြည်၏သဘာဝကြွယ်ဝမှုများဖြစ်သည့်- သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်း- ကုန်ကူးသန်းချောင်းဝယ်ရေနှင့်- ဘဏ္ဍာရေးအတွက် အချက်အချာ ဖြစ်သော လုပ်ငန်းဟူသမျှကို- ဗြိတိသျှကုမ္ပဏီကြီး ၅ ဦးက လက်ဝါးကြီးအုပ် ထားလေသည်။

ဗြိတိသျှ ဘဏ္ဍာရေး ကော်ပိုရေးရှင်း လီမိတက်သည် သံဖြူ-ငွေ-ခဲ-သွတ်- ကြေးနီ အစုံသော အတိုး တန်သတ္တုအားလုံး နီးနီးကို မြန်မာနိုင်ငံ အလယ် ပိုင်းနှင့် မြောက်ပိုင်းဒေသများတွင်- အလုပ်သမား ၁၀၀၀၀ ခန့်နှင့် တူးဖော် ထုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုဌာနမှ အလုပ်သမားများ၏ အခြေအနေမှာ- ကျွန်တ ပိုင်းသာသာဘဝတွင်ရှိ၏။

မော်ဒိုပိုင်း လီးတက်နှင့် ဗြိတိသျှ ကုမ္ပဏီတခုသည်သံဖြူကို- မြန်မာပြည် နေဘင်ပိုင်းတွင် ထုပ်ကိုင်ကြသည်။ ၎င်းကုမ္ပဏီသည် ၁၉၁၆ ခုနှစ် အထိအ ဖွဲ့ယ်ယာငွေ-၁၀၀ပေါ်တွင် အမြတ် ၃၇.၅ ပေးခဲ့လေသည်။

ဘုံဘေဘားမား ကုမ္ပဏီနှင့်စတီးဘရားသားကုမ္ပဏီတို့ ၂ခုတို့ကသစ်လုပ်

ငန်း တခုလုံးကို လက်ဝါးကြီးအုပ် ချယ်လှယ်ကြပြီးဗမာပြည်သည်၊ ကျွန်းသစ်အ
များဆုံးထွက်လုပ်သောနိုင်ငံဖြစ်သော်လည်း-ထိုလုပ်ငန်းသုံးပုံနှစ်ပုံကိုထိုကုမ္ပဏီ
၂ ခုက စီးမိုးချယ်လှယ်ကြလေသည်။

အော့ဝတီဖယိုတီလာ ကုမ္ပဏီသည်၊ ရေကြောင်း လေကြောင်းဖြင့် သယ်ယူ
ပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းအားလုံးကို လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ဘီ ဒိုစီ ကုမ္ပဏီသည် မြန်မာပြည် ရေနံ လုပ်ငန်း တခုလုံးကို ချယ်လှယ်
လုပ်ကိုင်ခဲ့၍ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကုမ္ပဏီအ ကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ၁၉၃၅ခု နှစ်တွင်
၎င်းကုမ္ပဏီ၏ အမြတ်အစွန်းမှာ မြန်မာငွေသန်းပေါင်း ၄၀ ဖြစ်၍-၁၉၃၇ခုနှစ်
တွင် အသားတစ်မြတ်ငွေ သန်းပေါင်း ၆၁ နီးပါးမြတ်စွန်းခဲ့လေသည်။ သို့ရာ
တွင်အလုပ်သမားနှင့် ပြည်သူတို့မှာ တနေ့တခြား ဆင်းရဲတွင်းနက်ခါ ခွဲပြာကျ
လာသည်။

ဤမြတ်သူန မ်ချဲ့အရင်းရှင်များသည်လက်ဝါးကြီးအုပ်အမြတ်ထုတ်သွေးစုတ်
ရုံတင်မရသေးဘဲ အမျိုးသားသည်ကျေးမှုကိုလည်ဖိနှိပ်လာသည်။ ဗမာလူငယ်
များကို စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ချန် မဆိုထားဘိ လက်နက်ကိုင်ဆောင်ခွင့်
ကိုပင်မပြုပေ။ ကရင် ကချင် နှင့် ရှမ်းလူမျိုးများကိုသာ ဂေါ်ရခါးများကဲ့သို့
စစ်တပ် အတွင်း၌ အသုံးချကာ မြန်မာလူမျိုးများ အခြင်းခြင်းခွဲခြား ထား
လေသည်။ ဤသို့သော နည်းများဖြင့် နယ်ချဲ့ သမားသည် မြန်မာပြည် တွင်
သွေးခွဲရေး လမ်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ■

“ဂျပန်ခေတ် အလုပ်သမားအခြေအနေ”

ဖက်ဆစ်ဂျပန်များသည် ဗမာပြည်အတွက်၊ အသုံး ပြုကြမည့် ထွက်ကုန်
ပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူသွားသဖြင့် မြန်မာပြည်သူတို့မှာ အကြိမ် အတည်း
များနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ ရလေသည်။ စစ်မှု မလမ်းမနေရ အမိန့်ထုတ် ဆင့်ပြီး
အလုပ်သမား လယ်သမား တသိန်း ကျော်တို့အား သံမြို့ရပ်သို့ ခွေး
တပ်ဆွဲခဲ့ပြီး ထင်ပေါ်သောစည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းဟုခေါ်၍ လုပ်နိုင်ရန် ဒီမို

ကရော် လွတ်လပ်ခွင့်ဟူ၍ အနည်းငယ်မျှ မရရှိခဲ့ကြ။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားတို့သည်၊ တော်လှန် တိုက်ခိုက်ရန် စီဦးရုံး ခဲ့ကြပေသည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင်၊ ရခိုင်ပြည်မှ လယ်သမားများသည်၊ လက်နက် ကိုင်ဆောင်ခါ ဂျပန် တော်လှန်ရေးကို စတင်ခဲ့၏။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ဗ၊ဆ၊ဗ၊လ၊ အဖွဲ့ကိုဖွဲ့စည်းခဲ့ကြသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင်၊ အလုပ်သမား လူတန်းစားခေါင်းဆောင်မှုဖြင့်၊ ဂျပန်စစ်တပ်များကို တွန်းလှန် တိုက်ခိုက်ကြ၏။ ယှဉ်းမနား တောင်ငူနှင့် ခဲခူးနယ် တဝိုက်တွင် တောင်သူ လယ်သမားများ၏၊ ပျောက်ကျား တိုက်ပွဲများမှာ ပြင်းထန်လှပေသည်။

“ဝစ်ပြီးခေတ်”

အိန္ဒိယ အလုပ်သမားများသည်၊ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် စတင်ချိန်တွင် အိန္ဒိယပြည်သို့ ပြန်လည် သွားရောက်ကြရာတွင်၊ လမ်းခုလပ်၌ ထောင်ပေါင်းများစွာ သေကြပျက်စီးကြရသည်။

သို့ကြောင့်စစ်ပြီးချိန်တွင်၊ ဆိပ်ကမ်း (သစ်-ဆန်-ရေနံ-) မြို့နီ စီပီယံ လုပ်ငန်းဌာနများတွင်၊ ဗမာအလုပ်သမားများ ပိုမိုဝင်ရောက်လာကြသည်။ တောင်သူလယ်သမားများသည်၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန်ရန်ကို၊ ကြောက်ရွံ့ ၎င်း ကျေးလက်တောရွာ စီးပွားရေး အခြေအနေများ ယိမ်းယိုင်ပျက်စီး လာခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မြို့များသို့ဝင်ရောက်လာကြပြီးလျှင်တွေ့ရအလုပ် လုပ်ငန်းများတွင်၊ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်တော်လှန်ရေးနှင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တော်လှန်ရေးများတွင်၊ အလုပ်သမားလူတန်းစားက ခေါင်းဆောင်ခဲ့သည်ကို ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ ဟိုသည် လုံးဝမလိုလား။ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားပြီးနောက် ဗမာပြည်နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင် ရေးအင်အားစုတွင် တချို့သားလုံး ပါဝင်ခဲ့ရာ ထိုအင်အားစုကို၊ အလုပ်သမားလူတန်းစားက၊ ဆက်လက်၍ ခေါင်းဆောင်မှုပေးနေပါလျှင်၊ နယ်ချဲ့တို့သည်၊ အရှုံးပေးရတော့မည်ကိုသိ၏။ ထို့ကြောင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အရင်းရှင်တို့က အလုပ်

သမားလူတန်းစားကို၊ ခွဲ၍၎င်းတို့ ခေါင်းဆောင်မှုကို ဖြုတ်ခါ မိမိတို့ကို အကျိုး ပြုသူတစ်စုအားခေါင်းဆောင်မှုအပ်နှင်းလို၏။ ၎င်းတို့အကျိုးပြုမည့် လူတစ်စုအား ခေါင်းဆောင်မှုအပ်နှင်းရန်လည်းစိမ့်မိလောက်၏။

ဗမာ့စီးပွားရေးတစ်ခုလုံးမှာ၊ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့က လက်ဝါကြီးအုပ် ထားပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများတွင်၊ ၎င်းကသိပိတ်အောက် လှိုင်အလုပ်သမားတို့အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့သလိုလက်မဲ့အလုပ်သမားတို့သည် လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြစ်စေအခြားပုံသေကားချမရှိသော လုပ်ငန်းတွင်ဖြစ်စေ ဝင် ရောက်လုပ်ကိုင်ရမည်၍ သို့ အားဖြင့်လုပ်သားလူတန်းစားမှာ ကွဲပြားသွားပြီး နောက်လူတန်းစားဘာပျောက်ခါနယ်ချဲ့အဖွဲ့ကျင့်ရေးအင်အားနည်းသွားမည်။

ထို့ကြောင့်၊ ဗ ဆ ပ လ အတွင်း မှ အလုပ်သမားလူတန်းစား ကို၊ ကိုယ် စားပြုနေသော ကွန်မြူနစ်ပါတီအား ပယ်ထုတ်စေခဲ့သည်။ ရေနံလုပ်ငန်းသတ္တု လုပ်ငန်းစသည်တို့ကိုလည်းပိတ်လိုက်၏။ ၎င်းတို့အားဖြင့်အလုပ်လက်မဲ့များ ပေါ် များလာခဲ့သည်။

အလုပ်သမားလူတန်းစား ကို၊ သွေးခွဲ ခဲ့သော ဗမာပြည် ဆိုရှယ် လစ်ပါတီမှာ၊ ဗ ဆ ပ လ အာဏာပိုင်တို့နှင့် အတူကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ၎င်း တို့၏တီယူစီဘီက အလုပ်သမားစည်းရုံးရေးများတွင်၊ အာဏာနည်းအခွင့်အ ရေးနည်းစသောမမှန်ကန်သည့်နည်းလမ်းများဖြင့်ပိုင်းတိုက်သိမ်းသွင်းခဲ့၍အလုပ် သမားလူတန်းစား၏တော်လှန်တက်ကြွသောပိတ်အားရေသာခိုပိတ်အာဏာကို အားကိုးလိုပိတ်တို့ ဖွင့်ဖုံးအုပ်စေခဲ့သည်။ ၁၉၄၈ခုနှစ်တွင်နယ်ချဲ့သမားသည်၊ ၎င်း အား၊ အားပြုနေသူတစ်စုနှင့်စေ့စပ်ခါအာဏာ အပ်နှင်း၍၊ လွတ်လပ်ရေးကြေငြာ စေပြီး နောက်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ပြောဆိုအာဏာသို့ မောင်းထုတ်စေခဲ့၏။ ထိုအ ချိန်မှစ၍ ဆိုရှယ်လစ်တို့၏ (တီယူစီဘီ) မှာ၊ တစ်ခုတည်းသော အလုပ်သ မားအဖွဲ့ချုပ်အဖြစ်ဖြင့် ရှိနေခဲ့သော်လည်း အလုပ်သမားလူတန်းစား အကြီးအ တွက် လုံးဝခေါ်ဆောင်ရွက်ခြင်း မရှိဘဲအလုပ်သမား လူတန်းစား သွေးခွဲရေး လမ်းစဉ်ကို ဆက်လက်၍ အလုပ်သမား လူတန်းစားကို ပိုင်းတိုက်ခဲ့ စေ သည်။

(၅)

အလုပ်သမား လူကုန်သွင်း၏ စီးပွားရေး အခြေအနေလည်းရှိမိ ကြပ်တည်းလား၏။ ခုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြီး မပြင်မီ နယ်ချဲ့ အရင်းနှီးငွေတို့သည် အချုပ်သား လူကုန်သွင်းအား ရှိစက်စွာ သွေးစွတ် အမြတ်ထုတ်ချိန်နှင့် ယခု အချိန်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လိုလျှင် အသက်သမားသည် အကွက်၊ စစ်မြေပြင်မှ အချိန်ကပင် သက်သာသေး၏။ စစ်ကို မဖြတ်ဘဲ၊ ၁၉၅၉ ခုနှစ် တွင်၊ အလုပ်သမားအလှူကုန်စား၏ လစာသည် မြန်မာ့ ကျေးသမားနှင့် တူလျှင် ၂၀ မှာ ဖြစ်၏။ ယခုအချိန် တွင် အလုပ်သမား လူကုန်စားအတွက်၊ အနည်းဆုံးလုပ်ခဝေ တလလျှင် (၄၀) ခုအစိုးရက သတ်မှတ်ထား၏။ ဒို့အစိုးရ၏ ပါတီသည်လျှင် မြန်မာ့မျှတရေး အကျိုးရှိ တလလျှင် (၉၀) မှာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လုပ်ခသည်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်ကထက်၊ ၃ ဆမျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် နေ့စဉ် စားသောက်ရေး စရိတ်ကား ထိုအထက်ပိုမာ တက်လာသဖြင့် တွေ့ရသည်။ အောက်ပါ စာရင်းသည် အစိုးရတွက်၍ သတ်မှတ် အတိုင်း လုပ်သား လူကုန်စား၏စား၊ ဝတ်နေရေးကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်၏။

၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် နေ့စဉ်စားသောက်ရေး စရိတ်သည်၊ (၁၀၀) ယူရိုရင်

၁၉၄၃ခု-နှစ်၌	၅၉၂
၁၉၄၇	၄၀၈
၁၉၄၈	၄၆၆
၁၆၄၉	၆၅၄
၁၉၅၀	၅၄၀
၁၉၅၁	၅၁၂
၁၉၅၂	အေဖေ ၀၂၆၆
	၃၂၅

ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားလူတို့ စားတိုသည်။ ခုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြီးမပြင်မီကနှင့် စာလုပ် ယခုအချိန်၌၊ စား ဝတ် နေ ဈေးအတက်သည်၊ ငင်ခွေအတက်ထက် များ၏။ ထို့ကြောင့် ငင်းသို့ နေ့စဉ်စားသောက်ရေး အဆင့်မှာ၊ နိမ့်သည်ထက် နိမ့်လာ၏။ ထိုတွင် အကဲ မလွတ်လပ်ဖို့ အချိန်က အလုပ်သမားများမှာ၊ လုပ်ခန့်တည်တန်စွာ နှိပ်စွဲ လွတ်လပ်သည့် ခန့်ချိန် နေပတ် နယ်ချဲ့အရင်းနှီးငွေတို့၏ ချယ်လှယ်မှုကြောင့် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ကြပေ၏။ အလုပ်သမားလူကုန်စားသည် နယ်ချဲ့အရင်းနှီးငွေကို ခန့်မှန်းပေး၍ နှိပ်စွဲကြသည် မဟုတ်ပါလေ။ ထိုတွင် မကဲသေး

၁၉၃၁ ခုနှစ် သန်းခေါင် စာရင်းအရ ဆိုလျှင်ဗမာပြည်၏စက်မှု လက်မှု အလုပ်သမားလူဦးရေမှာအောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(က) စက်ရုံအလုပ်သမားပေါင်း	-	၁၀၀,၀၀၀
(ခ) ရေနံနှင့်သတ္တုတူးဖော်ရေးအလုပ်သမားပေါင်း		၅၀,၀၀၀ခန့်
(ဂ) သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး		၆၇,၀၀၀ခန့်
(ဃ) အခြားအလုပ်သမားများ		၂၂,၀၀၀ခန့်
(င) စာရေးစာချီအစိုးရအမှုထမ်းများ		၅၆,၀၀၀ခန့်
(စ) လယ်ယာအလုပ်သမားပေါင်း		၁,၅၀၀,၀၀၀ကျော်

ဗမာပြည်သူလူထုသည် ဒုတိယယမ္ဘာစစ်ကြီး အတွင်း၌ ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေးနှင့် ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုကို လက်နက်ကိုင် ဆင်နွှဲခဲ့ကြ၏။ ထိုနောက် ဆက်လက်၍ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆင်နွှဲခဲ့ကြသဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့သည် ဖောက်ပြန်ရေး ခေါင်းဆောင်များနှင့် စေ့စပ်၍ လွတ်လပ်ရေး အတုအရောင်ကို ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ကတစ်ဆင့် ကြေငြာခဲ့၏။

၁၉၄၉ ခုနှစ် မတ်လတွင်၊ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ သမားတို့သည် ရန်ကုန်မြို့ကြီးရှိ စတိုးဘရားသား သစ်စက်ကိုပိတ်လိုက်၏။ အလုပ်သမားပေါင်း-၂၀၀၀ခန့် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့၏။ များမကြာမှီ၊ ဘုခေမားမား သစ်စက်ကိုပိတ်လိုက်၏။ အလုပ်သမား- ၁၅၀၀ အလုပ်ပြုတ်ရ၏။ ထို့နောက် နန္ဒတူမြို့ကြီးဘေးဖားကော်ပရေးရှင်း သတ္တု ကုမ္ပဏီသည်၊ အလုပ်သမားပေါင်း-၂၅၀၀ ခန့်ကို အလုပ်မှထုတ်ပစ်တိုက်၏။ ၁၉၅၀-ခုနှစ်ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့၌ ရေနံချက်ရုံမှ အလုပ်သမားပေါင်း၊ ၈၀၀၀-ခန့်ကို ဘီအိုစီက အလုပ်မှထုတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ သမားများသည် အလုပ်သမားအပေါ်တွင် အဓမ္မနိဒ္ဓိပေးလိုက်၊ အမြတ်ထုတ်လို မရနိုင်တော့ နိုင်ငံရေး အခြေအနေ ပြောင်းလဲမှုအရ ၎င်းတို့ လုပ်ငန်းများကို ပိတ်ကြ၏။ အလုပ်မှ လူလျော့ပြန်ကြ၏။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့၏ခြေလှမ်းအတိုင်းအခြေအနေအတိုင်း၎င်း သား အရင်းရှင်များကလည်း ၎င်းတို့မြန်မာပြည်တွင်း၌လှစ်ထားသော လုပ်ငန်းများကို တချိန်တည်းပိတ်ကြ၏။ တချို့ လုပ်ငန်းများတွင် အလုပ်မှလူလျော့ပစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် မြန်မာပြည်တွင်၊ ယခုအချိန်၌၊ အလုပ်သမားဦးရေ အောက်ပါအတိုင်း ရှိမည်

ဟု အနီးကပ်ဆုံးခန့်မှန်းရသည်။

- (က) စက်ရုံအလုပ်သမားပေါင်း ၃၀,၀၀၀
- (ခ) ရေနံနှင့်သတ္တုတူးဖော်ရေး ၁၀,၀၀၀
- (ဂ) သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ၂၇,၀၀၀
- (င) အခြားအလုပ်သမားများ ၂၀,၀၀၀
- (စ) အစိုးရ အမှုထမ်းများ ၇၀,၀၀၀

စာရေးစာချီ အစိုးရအမှုထမ်း တိုးလာခြင်းမှာ၊ ဧ၊ ဆ၊ ပ၊ လ၊ အစိုးရက ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားများ၏ ကြိုတင်သဘောတူညီချက်အရ လျှော့ကြေး ပေး၍၊ နိုင်ငံခြားသို့ကောက်ပဲသီးနှံ တင်ပို့သည့်ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်း ပြည်တွင်းရေယဉ် အသွား အလာ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ဧရာဝတီ ကုမ္ပဏီပိုင် လုပ်ငန်းတို့ကို အစိုးရကသိမ်းယူ၍၊ အစိုးရအရာရှိများ ခန့်ပြီး အုပ်ချုပ်လုပ် ကိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သစ်လုပ်ငန်းကို၊ နိုင်ငံတော် သစ်လုပ်ငန်းဘုတ် ကောက်ပဲသီးနှံ နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့ ကုန်သွယ်မှု လုပ်ငန်းကို၊ နိုင်ငံတော် ကောက်ပဲသီးနှံ ရောင်းဝယ်ရေး ဘုတ် - ပြည်တွင်းရေးကြောင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းကို၊ ပြည်တွင်းရေကြောင်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဘုတ်၊ မီးရထားလုပ်ငန်းကို၊ မီးရထားသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဘုတ် စသည်တို့ဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာများ အပ်နှင်းထားသောဘုတ်များကို သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး ဌာနက ဝန်ကြီးသဘောဖြင့် ဘုတ်သဘာဝတိ - ဘုတ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများကိုခန့်ထားသည်။ ပြည်သူလူထုနှင့် အလုပ်သမားထုက၊ ရွေးချယ်ရခြင်း မဟုတ်ဘဲ အစိုးရခန့်လှူကြီးများသာ ပါဝင်သော၊ ပြုရိုကရက် အုပ်ချုပ်ရေး ဘုတ်များဖြစ်၏။

၁၉၅၀ခုနှစ်တွင်၊ ပြည်သူလူထု၏ အလိုဆန္ဒ များကို၊ ဆန့်ကျင်လျက် ဧ၊ ဆ၊ ပ၊ လ၊ အစိုးရသည် အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားများထံမှ စီးပွားရေး ပူးပေါင်း အုပ်ချုပ်မှုကို လက်ခံယူခဲ့သည်။

ယခုအခါတွင် အီး-စီ-အေ၊ အသွင်ဖြင့် ဗမာငွေကျပ်ပေါင်း (၁၁၃,၁၀၃,၀၀၀/-) စတာလင်ပေါင် (ရှစ်သန်းနှီးပါးကို) ဧ၊ ဆ၊ ပ၊ လ၊ အစိုးရက လက်မှတ်ချီး ပြည်သူအလိုတော် စစ်ရေယဉ် စစ်လေယဉ်ဆိပ်များနှင့် စစ်အခြေစိုင်းများ ဆောက်လုပ်လျက် ရှိသည်။ ၎င်းအပြင် အစိုးရ၏ အရေးကြီး

ဧည့်သည်အသီးသီး တွင်လည်း အမေရိကန် အကြံပေးအရာရှိများကို ခန့်
ထားလျက်၊ အမေရိကန် အရာရှိများက အုပ်ချုပ်ရေးတွင်၊ ဝင်ရောက်ပွဲ
ဖက်ချယ်လှယ်လျက်ရှိသည်။

သို့အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားများက စီးပွားရေးအကျိုးအမြတ်ပေးလျက် ဗ ဆ
• လ အစိုးရကို နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးအရ ရုံးခိုးချုပ်ချယ် လက်ထပ်သည့်
မြို့တော်သို့ နယ်ချဲ့ သမားများတို့က လက်ပိုက်၍ကြည့်မနေနိုင်ကြပေ။ မြို့တော်
နယ်ချဲ့ သမားများကလည်း ဗ ဆ ပ လ အစိုးရကို ကိုလိုဘိုစီမံကိန်းအစ
သျှင်နာလဟာသ နယ်ပယ်အတွင်း၊ ကူညီထောက်ပံ့မှုကို လက္ခံရန်၊ ကြိုး
စန့်ကြံ၏။ ဗ ဆ ပ လ အစိုးရသည်၊ မြို့တော်နယ်ချဲ့သမား တို့၏ ကိုလိုဘို
စီမံကိန်းကို၊ လက်မခံဟု အတိအလင်းမပြောဘဲ စဉ်းစားဦးမည်၊ စီးစား
ရန်အချိန် ယူပါဦးမည် ဟုပြောဆို၍ မပြတ်သားသော သဘော ထားနှင့်
ဆက်ဆံလျက်ရှိသည်။

အမေရိကန် နယ်ချဲ့တို့သည်၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ် တွင်၊ အကျိုးတူ လုံခြုံရေး
စာချုပ်ပုံမှန်ကို ဗ ဆ ပ လ အစိုးရအား လက္ခံစေခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့၏ကြီး
မိုး ချယ်လှယ်မှု ဒီမို ကြိုတင်အောင် ပြုလုပ်ကြ ပြန်သည်။ ၁၉၅၂ ခုတွင် စက်မှု
ထက်မှု ပူးပေါင်းအုပ်ချုပ်မှု၊ တီ စီ အေးကို၊ ဗ ဆ ပ လ အစိုးရက လက္ခံစေ
လျက်၊ အမေရိကန် နယ်ချဲ့ ကြံ့ခိုင်ကို ဒီမို ကြိုတင် မာအောင် ပြုလုပ်
ပြန်၏။

အမေရိကန်နယ်ချဲ့ သမားတို့သည်၊ ဤမျှနှင့်အားမရသေးဘဲ၊ မြို့တော်နယ်ချဲ့
သမားများ လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားသော၊ ရေနံလုပ်ငန်း သတ္တုလုပ်ငန်း
ဘဏ်လုပ်ငန်း များကို အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမား၏ အရင်းအနှီး မြှုပ်နှံ
ရေးမြို့တော်သို့ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ နေရာတွင်၊ ၎င်းတို့၏အစားဝင်ရောက် လက်
ဝါးကြီးအုပ်ရန် ကြိုးပမ်းလာလျက်ရှိသည်။ ဥပမာအမေရိကန် အရင်းအနှီးကို
နောက်ပိုင်းမှ မြှုပ်ထားလျက်၊ ဂျပန်များကို၊ ဗမာပြည်သို့စေလွှတ်၍၊ ရေနံ
ထွင်းစားများနှင့် စပ်တူလုပ်ငန်းများလုပ်ရန်ကြိုးပမ်းသည်။ ဗမာ တိုင်းရင်းသား
အရင်းရှင်များကို၊ ဂျပန်များက ဘဏ်လုပ်ငန်း ဖွင့်ရန် (နောက်ပိုင်းကအမေ
ရိကန်ငွေဖြင့်) ကြိုးပမ်းပိုင်းပြင်းလာကြ၏။ မြို့တော်နယ်ချဲ့ သမားတို့၏ ကုန်
ပစ္စည်းများထက်၊ ဈေးနှုန်းအဆမတန်သက်သာသော၊ ဂျပန် ပစ္စည်းများကို ဗ

မာပြည်အတွင်းသို့ တပ်ပို့ ရောင်းချခွင့် ရအောင် ဖ ဆ ပ လ အစိုးရအား ခွင့်ပြုစေလျက် ဗမာပြည်ရေး ကြီးတွင်း ဗြိတိသျှနှင့် ဂျပန်တို့ပစ္စည်း အပြိုင်အဆိုင် ရောင်းဝယ် နေစေလျက်ရှိ၏။ ဤသို့လျှင် အမေရိကန် နယ်ချဲ့ သမားတို့က ဗမာပြည်တွင် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့တို့၏ စီးပွားရေးကို ဝင်ရောက် လှည့်လည်ကြ၏။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ သမားများကလည်း အမေရိကန် နယ်ချဲ့၏ အကြံကို မြွေမြွေခြင်း မြေမြင် နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဖ ဆ ပ လ အစိုးရနှင့် အရေးကြီးသော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို စပ်တူ လုပ်ရန် စာချုပ် ချုပ်ဆိုလာကြသည်။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့တို့အရင်းအနှီးမြို့တံ့၍ လက်ဝါး ကြီးအုပ်ထားသော လုပ်ငန်းများကို အမေရိကန် နယ်ချဲ့များ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက် မလာနိုင်ရန် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ သမားများက ဖ ဆ ပ လ အစိုးရကို အကာအကွယ် ယူလာကြသည်။ ၃၀မာ ၎င်းရိုင်လက်ရှိပစ္စည်းများ တန်ဖိုးစုစုပေါင်း ၃၁၅၀၀၀၀၀/ ကျပ် ကျော် တန်ဖိုးထား၍၊ ၎င်းတန်ဖိုးနှင့် ညီမျှစွာ ဖ ဆ ပ လ အစိုးရက ငွေထပ်ငင်စေပြီး၊ သတ္တုလုပ်ငန်း ဖွဲ့စည်းပြီး ရေနံလုပ်ငန်းတွင်လည်း ဖ ဆ ပ လ နှင့် ဘီအိုစီ စပ်တူလုပ်ငန်းလုပ်ရန် တန်းလှမ်းလျက်ရှိ၏။ အစုစပ်များ ဘီအိုစီမှ သုံးပုံ - နှစ်ပုံ ဖ ဆ ပ လ အစိုးရမှ သုံးပုံ - ဘာပုံ လက်ခံ ထည့်ဝင် ရန်သဘောတူ လုပ်ငင်နေကြပြီဖြစ်၏။

ဗမာပြည်၏ စီးပွားရေးမှာ စိုက်ပျိုးရေး အပေါ် တွင်လည်း အခြေတည်သည်။ အောက်ပါ ထွက်ကုန်တန်ဖိုးရာခိုင်နှုန်းကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် သိစာနိုင်သည်။

	၁၉၃၉.....၄၀	၁၉၄၉.....၅၀
ဆန်	၄၅.၀၂	၈၀.၈၀
ရေနံ	၂၀.၇၃	
ဖရောင်း	၄.၅၀	
သတ္တု	၁၅.၃၅	၂.၀၆
သစ်	၆.၆၃	၁.၉၆
ရော်ဘာ	၉.၃	၁.၂၀

(ကြက်ပေါင်စေး)

ယခုအခါတွင်၊ ရေနံဖရောင်း နိုင်ငံခြားမှ တင်သွင်း ဝယ်ယူ သုံးစွဲနေ ရသည်။

ဗမာပြည်သည်၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး နိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်ရာ လူဦးရေ ၁၃သန်း သို့မဟုတ် ဗမာပြည်လူဦးရေ (၇၇) ရာခိုင်နှုန်းမှာ၊ ကျေးလက်ဒေသတွင် နေ ထိုင်ကြ၍၊ ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် အစိုးရစာရင်းအရ ဆိုလျှင်၊ လယ်ရာခမ္ဘာ၏ (၄၉) ရာခိုင်နှုန်း သောက်နိုင်ဆိုင်ကြ၍၊ တိုင်းရင်း သားနှင့် ချစ်တီး (တောင်အိန္ဒိယ သား) မြေပိုင်ရှင်ကြီးများက (၅၁) ရာခိုင်နှုန်းခန့်၊ လယ်ယာမြေပိုင်းကို ခါး ပြတိုက် အနိုင် ဖြင့် ယူထားကြသည်။ အောက်ပါစာရင်း (၁၉၃၇ခုနှစ်) က ထင်ရှားစွာ ထုတ်ဖော်ပြသ နေလျက်ရှိ၏။

(က) တိုင်းရင်းသားမြေပိုင်ရှင်မြေဧက	၂၄၀၃၀၀၀
(ခ) ချစ်တီးများပိုင်မြေဧက	၉၄၄၆၀၀၀
(ဂ) တောင်သူလယ်သမားပိုင် (ရာခိုင်နှုန်းအရဆိုလျှင်)	၄၇၂၃၀၀၀
(က) တိုင်းရင်းသားမြေပိုင်များပိုင်မြေ	၂၅,၇၃
(ခ) ချစ်တီးများပိုင်မြေ	၂၅,၃၅
၁ ဧက (၆မိုင်ခန့်)	

၁၉၄၀ခု အောက်တိုဘာလတွင် ဖ ဆ ပ လ အစိုးရ လယ်ယာမြေပြည် သူပိုင် ဥပဒေတခုအတည်ပြုခဲ့သည်။

လယ်မြေ ပြည်သူပိုင် လုပ်ရေးဆိုသည်မှာလည်း တောင်သူလယ်သမားများ အတွက် လယ်မြေပိုင်လုပ်သည်မဟုတ်။ ဖ ဆ ပ လ ဆိုရှယ်လစ် ပဒေသရာဇ် များ အတွက်ပြည်သူပိုင်လုပ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ယခုအခါတွင်တောင်သူလယ်သမားတို့ ရရှိသောဆံ့စပါးဈေးနှုန်းမှာလည်း လယ်ယာလုပ်ကိုင်သည့် ကုန်ကြမ်း ဈေးနှုန်းနှင့် မကားမိဘဲဖြစ်နေသည်။ လယ် ၁၀ဧကကို ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးစရိန်မှာ၊ သီးစားမေ-၁၂- (၇၅၆) ကျပ်ကျသည် ဟု အစိုးရလယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးဌာနက တွက်ထားသည်။ လယ်ခွန်နှင့် သီး စားခနှုန်းအရ၊ လယ်တဧကလျှင် ၄,၅၀ကျပ်ဟု ဖျမ်းမျှတွက်ပါမူ လယ် ၁၀ဧကအတွက် သီးစားခမှာ၊ ၉၆/-ကျပ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တောင်သူ လယ်သမားတိုင်း ၁ဧက (တတူးထွန်) အတွက် ကုန်ကြမ်းညှိ ၉၆မှာ၊ ထွန်

ယက်စိုက်ပျိုးစိုက်	(၇၅/-)
သီးစားခ	(၉၀/-)
<hr/>	
စုစုပေါင်း	(၁၄၅/-)

လယ်ကားကျွန်း၊ စပါးတင်း(၃၀)နှုံးထွက်သည်ဟု ဖျန်းမျှကျေးတွက်လျှင်၊ လယ်၁၀ကေမှာ စပါးတင်းပေါင်း (၃၀၀) ထွက်မည်။ စပါးတင်း (၁၀၀) လျှင်အစိုးရ စပါးစျေးနှုံးမှာ (၂၀၅-ကျပ်/-) ဖြစ်ရာ၊ စပါးတင်း (၃၀၀) အတွက် ရောင်းရငွေမှာ (၁၅၅-ကျပ်/-) ဖြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် တောင်သူ လယ်သမားတဦးမှာ၊ လယ်လုပ်ပြီးရောင်းချသည့် အချိန်တွင် ကုန်ကျစရိတ်နှုတ်ပြီး ဝင်ငွေမှာ (၉-ကျပ်/-)သာလျှင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာယခု အခါတွင် ဘောင်သူလယ်သမားများမှာ၊ လယ်မြေဝေငှ ခံယူခြင်းမရှိဘဲ၊ သီးစားခပေး၍လုပ်နေကျရပြီး ဝင်ငွေမှာလည်း၊ စပါးဈေးနှုံးနိမ့်ကျနေသဖြင့် တနှစ်လျှင်ဝင်ငွေ ၉/-ကျပ်လောက်သာရှိနေ၍ အငတ်အပြတ်ဘဝသို့ ဆိုက်ရောက်နေကြသည်။

အထက်ပါ အခြေ အနေများ အရ၊ ဗမာပြည်၏ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး အခြေ အနေမှာ လွတ်သပ်ပြီဟု ဖ ဆ ပ လ အစိုးရက နှိုင်းသော်လည်း။

- (က) နယ်ချဲ့ စနစ်သည်၊ ယခင်ကဲ့သို့ပင်အတွင်း အမျိုးမျိုးနှင့် တည်မြဲလျက် ရှိသည်။ ဆက်လက်တည်မြဲရန်လည်း ကြိုးပမ်းလျက်ရှိနေသည်။
- (ခ) မြေရှင်စနစ်သည်။ ယခင်ကဲ့သို့ တည်မြဲလျက်ရှိသည်။ ဆက်လက်တည်မြဲရန်လည်း ကြိုးပမ်းနေသည်။
- (ဂ) နယ်ချဲ့စနစ်အရ၊ တည်ထောင်ထားသော မြို့ရိက္ခရက် အုပ်ချုပ်ရေးမှာလည်း တည်မြဲလျက်ရှိသည်။
- (ဃ) ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန် နယ်ချဲ့ သမားတို့သည်။ ဗမာပြည်၏စီးပွားရေးကို ချယ်လှယ်ရန် အပြင်း အထန် ကြိုးပန်း နေသည်။ စီးပွားရေး အချယ် အလှယ်ခံမှုကို ဗမာပြည်သည် အပြင်းအထန်ခံစားနေရသည်။

(၆)

(င) အလုပ်သမားလက်သမားနှင့် ပြည်သူလူထုသည် တကယ် လွတ်လပ်ရေး အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး အတွက်တိုက်ပွဲဝင် ကြိုးပန်းလျက်ရှိသည်။

အလုပ်သမားတို့၏ အခြေအနေများ

အလုပ်သမားတို့၏ အခြေအနေကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရာတွင်....

(က) လုပ်ချိန် (ခ) လုပ်ခ (ဂ) လုပ်ခွင် အခြေအနေ (ဃ) လူမှုရေးရာ လှုံ့ခြုံမှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အခြေ အနေဟု ခွဲခြား ဖော်ပြရပေမည်။

[က] လုပ်ချိန်

အလုပ်ချိန်ကို— အလုပ်ရှင်ကလေး များအတွက်၊ ၁၉၅၁ခုနှစ်အလုပ်ရုံများ အက်ဥပဒေ (က) တနေ့လျှင် အလုပ်ချိန် (ဂ) နာရီ ရက်သတ္တပတ်လျှင် (၄၄) နာရီဟု ပြဌာန်းသတ်မှတ်ထားသည်။ (စက်ကိရိယာချို့ယွင်း၍ အရေး တကြီးပြင်ဆင်ရန်လိုသော အချိန်မျိုး) စသော အရေးပေါ် အလုပ်များအတွက် အချိန်ပို လုပ်ပေးရမည်ဟု ဥပဒေကဆိုသည်။ ထိုအချိန်ပိုလုပ်ခ အတွက် သာ မန်ရရှိသော မူရင်းအခကျေးငွေ၏၊ ၂ ဆပေးရမည်ဟုဆို၏။ အသက် (၁၅) နှစ်မပြည့်သေးသော အလုပ်သမားတစ်ဦး၏၊ အလုပ်ချိန်မှာ တနေ့လျှင် (၄) နာရီထက် မပိုစေရဘဲ ခလေးနှင့် မိမိအလုပ်သမားများကို၊ ည (၆) နာရီမှနံနက် (၆) နာရီအတွင်း ညအလုပ်များမခိုင်းရဘဲ ဥပဒေတွင် ရည်ညွှန်းထားသည်။ သို့ဥပဒေတွင် ရည်ညွှန်း ထားသော်လည်း များသောအားဖြင့် အဆိုပါဥပဒေကို၊ အရင်းရှင်များ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်များက လေးစားလိုက်နာ မှီသေမှုမရှိကြ။ အစိုးရကလည်း လိုသို့ ဥပဒေ ဖောက်ဖျက်သူမရှိသောသူများကို၊ ထိရောက်စွာ အရေးယူမှုမရှိ။ အလုပ်ရုံများ ဥပဒေကို၊ မရှိသေ ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်လျှင် အလုပ်သမားများက တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့်မရှိ။ ဥပဒေအရ ခန့်ထားသော အလုပ်ရုံစစ်ဆေးရေး အင်စပက်တော်များကသာလျှင်၊ ဥပဒေဖောက်ဖျက်သူကို တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့်ရှိသည်။ လူထုသို့ အခွင့်အရေးမပေးဘဲ၊ ပြုရိုကရက်ကို အခွင့်အရေး

ပေးခြင်းဖြစ်၏။

ဈေးဆိုင်၊ ကုန်စုံဆိုင်၊ ပွဲရုံများတွင် လုပ်ကိုင်သော အလုပ်သမား အမှုထမ်း များ၏ အလုပ်ချိန်မှာ၊ တနေ့ (၈) နာရီ၊ ရက်သတ္တပတ် (၄၈) နာရီဟု ဈေးဆိုင်ကုန်ဘိုက်ပွဲရုံများ အက်ဥပဒေက ရည်ညွှန်းထားသော်လည်း ဤဥပဒေ ကို တိတိ ကျကျ လိုက်နာ ရှိသေးမှုမရှိ အလုပ်သမားများက တိုက်ပွဲ ဝင်နေ ကြသည်။

အစိုးရအမှုထမ်း ရုံးစာရေးများ၏ အလုပ်ချိန်မှာ တနေ့လျှင် ၆ နာရီ၊ တပတ်လျှင် (၃၃) နာရီထက်ပျောက်ပေ၏။

လယ်ယာအလုပ်သမားများ၏လုပ်ချိန်မှာအကန့်အသတ်မရှိ နေထွက် (၆) နာရီမှ နေဝင် (၆) နာရီအထိ စည်းကမ်းမဲ့လုပ်နေရသည်။

[၁] လုပ်ခ

အစိုးရ လုပ်သား များအတွက်၊ အနည်းဆုံး မူရင်းလုပ်ခမှာ၊ တလ လျှင် (၄၀/-) နှင့်ရှားပါးစရိတ် ၁၀-ကျပ်/-မှ ၄၂-ကျပ်/-အထိ အစားစား ခွဲပြားပေးထား၏။ အကြမ်းအားဖြင့် အလုပ်သမား၏ အခြေခံလုပ်အဆင့် အ တန်းနှုံးထားမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- (က) မကျွမ်းကျင်အလုပ်သမား ၄၀/- ကျပ် တကျပ်-တိုး ၅-ကျပ်
- (ခ) တဝက်ကျွမ်းကျင် ၅၀/- " ၂-ကျပ်-တိုး ၇၀ "
- (ဂ) ကျွမ်းကျင် ၇၀/- " ၅-ကျပ်-တိုး ၁၂၀ "
- စက်မှုလက်မှုပညာတတ်များ ၁၂၀/- " ၁၀-ကျပ်-တိုး ၂၀၀ "

အမှုထမ်းများ။

- (က) အောက်တန်းစာရေး -၇၀/- ၅-ကျပ်-တိုး ၁၂၀
- (ခ) အထက်တန်းစာရေး ၁၁၀/- ၁၀- " ၂၀၀
- (ဂ) ဌာနစိတ်စာရေးကြီး ၂၀၀/- ၁၀-တိုး ၃၀၀-
- (ဃ) ရုံးအုပ် ၃၀၀/- ၁၀-တိုး

၁၉၅၁ခုနှစ် အစိုးရအလုပ်သမား ညွှန်ကြားရေး ဝန်ရုံး၏ စာရင်း အရ ဆိုလျှင်၊ အလုပ်ငွာနပေါင်း ၈၀၀ကျော်မှ လခပေးအလုပ်သမားနှင့် အမှုထမ်းများ (မန်နေဂျာများအပါအဝင်) တို့၏ ဝင်ငွေများမှာ (ရှားပါးစရိတ်အပါ) လှတရာလျှင်....

၂၁ယောက်တလလျှင်လုပ်ခ ၁၅၀-အောက် ရရှိသည်။၅၁ယောက်သည်၊ တလလျှင် လုပ်ခ ၅၀-နှင့်၉၉-ကျပ်-အောက်ရရှိသည်။

ဆိုရာတွင်၊ ထိုစာရင်းမှာ၊ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်များနှင့် လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်များက ပေးသောစာရင်းကို မှန်မမှန် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုခြင်း မရှိသည်ကတကြောင်း၊ မန်နေဂျာများပါ ထည့်သွင်း တွက်ချက်သည်ကတကြောင်းကြောင့် တိကျပြည့်စုံသော စာရင်းဘုမဆိုနိုင်။

အလုပ်သမား လူများစု ရရှိသော ဖုန်းမျှကြေးလုပ်ခမှာ၊ တလလျှင် ၆၆၀-လောက်သာ ဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်း တွက်ချက် ရပါမူ အသင့်လျော်ဆုံးဟု ထင်မြင်ပေသည်။

တဘက်တွင် အလုပ်သမား တအိမ်ထောင်ဆုံးစင်ငွာ ခေတုချို့ချိန်၌ သုံးစွဲလျှင်၊ တလတွင် အောက်ပါအတိုင်းကုန်ကျသည်ဟု အစိုးရ အလုပ်သမား ညွှန်ကြားရေးဝန်ရုံးမှထုတ်ဖော်ပြထားသည်။

တအိမ်ထောင်ဆိုသည်မှာ၊အလုပ်သမား၊၁ဇနီး၊၁ခလေးငါးဦးမှ၅ဦး [လူကြီး

၁၉၃၉ခုနှစ်တွင်	၁၀၀	ဆိုလျှင်။	
၁၉၄၀ခု	၄၆၆.၂	၁၉၅၀ခု	၅၄၀.၆
၁၉၄၉ခု	၆၅၃.၆	၁၉၅၁ခု	၅၂၄.၉

ယခုအခါတွင် ရန်ကုန်မြို့၌ အလုပ်သမား တအိမ်ထောင် လူကြီးငါးဦး အတွက်ဆိုလျှင် အနည်းဆုံး တလလျှင်၊ ၁၂၀-ကျပ်ကုန်ကျလျက်ရှိ၏။ အစိုးရ၏ အစီရင်ခံစာ အရ ဆိုလျှင်၊ ၁၉၅၁ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင်၊ ရန်ကုန်ရှိ လုပ်သား တအိမ်ထောင် တလကုန်ကျ စရိတ်မှာ ၁၀၁.၇-ကျပ်ဖြစ်သည်။

ယနေ့အလုပ်သမားများ ရရှိသော လခ တလဝင်ငွေမှာ၊ အလုပ်သမား တအိမ်ထောင် သုံးစွဲကုန်ကျစရိတ်၏ ထက်တက်မှုသာဖြစ်သည်။ ဆို့ကြောင့် လို

ငွေ ကို၍ညှိရန်အလုပ်သမားဘဝသည်။ အလုပ်နှစ်လုပ် လုပ်ကြရ၏။ ပွေထုတ်ငွေ ယူ စားသောက်ကြရ၏။ အပေါင်ဆိုင်နှင့် မိတ်ဆွေခွဲ၍ စားသောက်ကြရ၏။ သားငယ် သမီးငယ် များကို၊ ပညာ သင်ကြားခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ၊ ခလေးများ ကို မြေပဲလျော် ဇီးသီး အချို အချင် စသည်ဖြင့် အရောင်းခိုင်း ဝင်ငွေရှာ စေရသည်။

တကယ်အဖြစ်တရပ်တခုမှာအောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

နိုင်ငံဘော် သစ်လုပ်ငန်းဥစ္စာနှင့် အလုပ် လုပ်နေသော အလုပ်သမား တ ဦးသည်၊ လုပ်ခ တလလျှင် မူရင်းလုပ်ခ ၄၀-နှင့် ရှားပါးစနိတ် ၂၄-ကျပ်- စုစုပေါင်း ၆၄-ကျပ်-၄၀-၏ အိမ်ထောင်မှာ အလုပ်သမား ၁-ဇနီး ၁၊ နို့စို့ အရွယ် ၁-နှင့် ကျောင်းသားအရွယ် ၃ယောက်ရှိ၏။

တယုန်ကျ ငွေမှာ ၁၂၀-ကျပ်-၆၀-ဖြစ်သည်။ အလုပ်သမား အလုပ်မှ ပြန်လာပြီး ညပိုင်း ခလေးသုံးရောက်ကာ မီးခတ်ကိုင်၍၊ မီးရောင် ပြရ၏။ အ လုပ်သမား မခဲ ဖြစ်သူက၊ ငါးကို မှိန်းဖြင့် ထိုး၍ ဖမ်းရသည်။ နံက် ပိုင်းတွင်၊ ဇနီးဖြစ်သူက၊ ငါးများကို ဈေးသို့ သွား၍ရောင်းရ၏။ သို့ရာတွင် ဤမျှနှင့်လည်း ဝင်ငွေ လေ့လလာက်သဖြင့် ခလေးများကို ကောက်ရိပ်ချိန်တွင် လယ်ယာအ လုပ်သမားများအဖြစ်သို့ တောသို့ ပို့၍အလုပ်ခိုင်းပြန်သည်။

လယ်ယာ အလုပ်သမား များ၏ လုပ်ခမှာ တနေ့လျှင်၊ ၀.၇၅-ကျပ်- လောက်ရှိကြ၏။

ပို၍ကံဆိုးသော အချက်မှာ၊ လုပ်ခကိုများသောအားဖြင့် ငွေအနေနှင့် မရ ရှိကြဘဲ ကောက်ပဲသီးနှံ ပစ္စည်းများ အနေဖြင့် ရရှိကြ၏။ ထိုကောက်ပဲသီးနှံ ပစ္စည်းအဖြစ် ငွေဖြစ်အောင် ဈေးနှိမ်ချ၍ ရောင်းယူပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့မာပြည်ရှိ လုပ်သားနှင့် အိမ်ထောင်သည်တို့မှာ၊ မမျှတ ၍နည်းပါးသော လုပ်ခဝင်ငွေကြောင့် စားရပြန်တော့ တလုပ် တဆုပ်-ဝတ် ရပြန်တော့ အနက်အစက်-နေရပြန်တော့ တပုတ်တစုတ်နှင့် ဘဝကြေပြီးပျက်စီး လျှက်ရှိသည်။

(ဂ) လုပ်ခွင်အခြေအနေ အလုပ်ရုံများတွင် လုပ်သားဘေးဥပါတ်ကာကွယ် စား စီမံချက်များ မည်မျှ နည်းပါးသည်ကို၊ မတော်တဆထိခိုက် ဒဏ်ရာ ငွေ နှာ၊ ဖြစ်ပွား မှုကထင်ရှားစွာဖော်ပြလျက်ရှိသည်။

လူတထောင်တိုင်း ဒါဏ်ရာရရှိသောရနာရသောစာရင်းမှာ		
၁၉၂၉ခုနှစ်	လူတထောင်တိုင်း	၂၄ယောက်
၁၉၄၀ "	"	၂၆
၁၉၄၆ "	"	၂၂
၁၉၄၇ "	"	၃၅

(အထက်ပါစာရင်းမှာ စက်ရုံစစ်အေးရေးအရာရှိ၏ အစီရင်ခံစာမှထုတ်
ယူသော အစိုးရစာရင်းဖြစ်၏။

လှုပ်ခမပျက် ခွင့်ရက်များအနေဖြင့် အလုပ်သမားများ ခံစားရရှိ နေနိုင်ရန်၊
အလုပ်သမားများ အဆက်မပြတ်ရရှိသော တိုက်ပွဲများဝင်လာသည့် ဒါဏ်ကို
မခံနိုင်သဖြင့် ဗ ဆ ပ လ အစိုးရသည်၊ ၁၉၅၁ခုနှစ်တွင်၊ ခွင့်ရက်နှင့် အ
လုပ်ပိတ်ရက် ဥပဒေကို မလွဲ မရှောင်သာဘဲ အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်း ရလေ၏။
အဆိုပါအက်ဥပဒေအရ အောက်ပါလုပ်ခ မပျက် ခွင့်ရက်များရရှိနိုင်၏။

၁။ နှစ်ပတ်လည်ခွင့် လူကြီး	၁၀ရက်
၁၅နှစ်အောက်ခလေး	၁၄ရက်။
၂။ ရှောင်တခင်ခွင့်ရက်	၆ ရက်။
၃။ မကျန်းမမာခွင့်ရက်	၃၀ရက်။
၄။ အများအလုပ်ပိတ်ရက်	၁၄ရက်။

အများအလုပ်ပိတ်ရက်များ။

(က) လွတ်လပ်ရေးနေ့	၁ရက်။
(ခ) တပေါင်းလပြည့်နေ့	၁
(ဂ) သင်္ကြန်	၃
(ဃ) ဗမာနှစ်ဆန်းနေ့	၁
(င) မေအေးနေ့	၁
(စ) က ဆုန်လပြည့်နေ့	၁
(ဆ) တော်လှန်ရေးနေ့	၁
(ဇ) ဝါဆိုလပြည့်နေ့	၁
(ဈ) အာဇာနည်နေ့	၁
(ည) ဝါကျွတ်ပွဲတော်	၁

(၉) တံဆောင်တိုင်ပွဲတော်နေ့

၁

(၅) အမျိုးသားနေ့

၁

အလုပ်သမား တိုက်ပွဲများပြင်းထန်၍ လုပ်သားတိုက်ပွဲများ ဒါဏ်ကို မခံနိုင်သော အရင်းရှင်များသည်၊ အလုပ်သမားများကို အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်လျှင်တလနို့တစ်သို့ မဟုတ် တလနို့တစ်အစား၊ ငွေပေးရန်နှင့် အလုပ်ထုတ်ကြေး ၂ လတွက်ငွေပေးရန် သဘောတူ လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်သောကြာသည်။ ၎င်းအပြင်အလုပ်သမားများကို၊ အလုပ်မှထုတ်ပယ်သို့မဟုတ် အလုပ်သွင်းလိုလျှင် အလုပ်သမားအစည်းအရုံးများနှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းကြရန် အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်များက သဘောတူညီကြသည်။

အချို့သော အလုပ်သမားများသည်၊ ရဲရင့်သော တိုက်ပွဲဝင်မှုကြောင့်လုပ်သားတိုက်ပွဲဒါဏ်ကို မခံနိုင်သော အရားရှင်များသည်၊ အိမ်သို့မဟုတ်အိမ်လခများ၊ (လခအိမ် ၁၀%) ကိုပေးကြရသည်။ အိမ်အချို့တွင်အခမဲ့ လျှပ်စစ်ဓါတ်မီးများကိုတပ်ဆင်ပေးကြရသည်။

လူမှုရေးရာ လုံခြုံမှု

ယနေ့အထိလူမှုရေးရာလုံခြုံမှုဥပဒေ သို့မဟုတ်စီမံသတ်မှတ်ချက်များမရှိ၊ သို့ရာတွင်အချို့အလုပ်သမားများ အလုပ်လုပ်ရင်း မတော်တဆထိခိုက်ဒါဏ်ရာရသေဆုံးလျှင်၊ မသန်မစွမ်းဖြစ်လျှင်၊ အလုပ်သမားလျော်ကြေးအက်ဥပဒေအရမပြောပလောက်သောလျော်ကြေးတောင်းယူနိုင်သည်။ အချို့သော ကုမ္ပဏီများ အိုနာစာ ရုံပုံငွေများနှင့်လွတ်ထား၍၊ သက်ကြီးအိုမင်းမစွမ်းရှိခိုက်တွင်၊ အနည်းငယ်သက်သာယာရမှုရှိ၏။ အလုပ်သမားများအတွက် အထူးဆေးရုံများဖွင့်လှစ်မထားဘဲ၊ အများပြည်သူ လူထုအတွက် ထားသော ဆေးရုံတွင် အလုပ်သမားများ ဆေးဝါးကုသနိုင်ခွင့်ရှိ၏။

ဝန်ကြီးများနှင့်အစိုးရဌာန အကြီးအကဲများက၊ ၁၉၅၂ ခုနှစ်ဩဂုတ်လတွင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုချက်အရဆိုလျှင်၊ မမာပြည်တွင် ဆေးရုံပေါင်း ၂၀၆ ရှိ၏။ လူနာကုတင်ပေါင်း ၈၅၄၆ နှင့် ဆရာဝန်ပေါင်း ၁၂၉၀ ရှိသည်ဟုဆိုသည်။ တနည်း

၄၄ မမာပြည်လူငယ်အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ

ဆိုရလျှင် ၁၉၈၀အတွက်၊ လူနာကုတင်တန်းရှိ၍၁၂၅၈၀ တွင်ဆရာဝန်တဦး သာရှိ၏။

အလုပ်နာ- ငှက်ဖျား- ပေဖျားကြီး- ကာလဝမ်းရောဂါ- ပုလိပ် မှာလည်း ကြောက်မက်ရွယ်ရာဖြစ်ပွား၍ မမာပြည်နှစ်စဉ်လူသေ နှုံးမှ၊ လူတထောင်တိုင်း ၃၀ သေ၏။ ခလေး သေနှုံးမှာ၊ နှစ်စဉ်တထောင်တွင် ၁၉၅ သောက် သေ ဆုံးသည်။

မိမိအလုပ်သမားများအတွက် မီးဖွားခွင့်ကို၊ ဥပဒေ ပေးထားခြင်းမရှိ။ သို့ နာတွင် အလုပ်သမားများ ရဲရင့်ညီညွတ်သော တိုက်ပွဲကြောင့် အချို့သော အ လုပ်ရုံပိုင်ရှင်များသည် မီးဖွားခွင့်ရက် အဖြစ် မီးဖွား မှီရက်သတ္တပတ်(၆) ပတ်နှင့် မီးဖွားပြီး ရက်သတ္တပတ်(၅) ပတ်သို့မဟုတ်မီးဖွားခွင့် ရက်(၁၄) ရက်ကိုလုပ်ခမပျက်ခွင့်ပြုရ၏။

အလုပ်သမားများအတွက်၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပါတ်သက်၍ အစိုးရကဘာမှ မ ဆောင်ရွက်၊ ဂရုမစိုက်ဘဲနေသည်။ အစိုးရ၏စာရင်းအရဆိုလျှင် ၁၉၄၉ခုနှစ်တွင် မမာပြည်၌ စာမတတ်သူစာရင်းမှာ၊ သောက်ျား ၄၄%၊ မိဒွာ ၃၅% (ကျား၊ မ) စာမတတ်သူ ၂%၊ မှာ ၆၂% ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ၁၉၅၁ခုနှစ်တွင် အစီရင်ခံစာ အ ရ ဆိုလျှင်၊ စာမသင်နိုင်သော ခလေးပေါင်း ၇၀% သည်၊ ကျောင်း အဆောက် အဦးနည်းပါး၍၎င်း၊ စီးပွားရေးချို့တဲ့မှုကြောင့်၎င်း မူလတန်းပညာများမသင် ကြားနိုင်ဟုဆိုသည်။

မြို့ကြီးများရှိအလုပ်သမားများသည်တနှစ်လျှင်တကြိမ်နှစ်ကြိမ်လောက်ဇာတ် ပွဲများကို ပိုက်ဆံပေး၍ကြည့်နိုင်သည်။ မမာပြည်အလုပ်သမား အစည်အရုံးများ အဖွဲ့ချုပ်မှ စည်းရုံးပြသသော ဆိုဒီယက်တရုတ်ပြည်သူ့ သမတနိုင်ငံနှင့် ဒီမိုက ရေစီနိုင်ငံများမှ ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားများကိုသာ ပညာမဟုတ်သောရှားမိုးယင်း အ ပြင်းပြေအခဲကြည့်ရှုကြ၏။

ကျေးလက်ဒေသ လယ်ယာ အလုပ်သမားများ အဘို့တွင်၊ ဘာသာရေး ပွဲတော်အခါကြီး ရက်ကြီးများတွင်၊ အခဲပြုသော၊ သို့မဟုတ်စုပေါင်း ငွေသည့် ဝင်ကြရန် ငှားရမ်းသော ဇာတ်ပွဲများနှင့် ရုပ်သေးများကိုကြည့်ရှုကြရမှသာလျှင် အပျော်အပါးမှုကိုခံစားရသည်။

ဤသို့လျှင် မမာပြည်ရှိ စက်မှုလက်မှုနှင့် လယ်ယာအလုပ်သမားများသည်။

မသေယုံ မထက်ယုံလုပ်ခကိုရရှိနေကြ၍လူမှုရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုရေးရာဘို့တွင် အစိုးရက လျစ်လျူရှုပစ္စည်းပစ္စည်းများကိုခံစားနေရလျက်၊ ဘဝနှင့်ယဉ်ကျေးမှု အခြေအနေတို့မှာ၊ တနေ့တခြားပျက်စီးကျေမှုဆုံးရှုံးနေလျက်ရှိသည်။

မမာပြည်၏အလုပ်လက်မဲ့လူဦးရေမှာ၊ ကြောက် မက်ဘွယ်ရာကောင်းလေဘိ အောင်ဖြစ်နေသည်။ အစိုးရသည်၊ အလုပ်လက်မဲ့ ဦးရေ စာရင်းကို၊ ထုတ်ဖော် မပြောရဲသဖြင့် ယနေ့အထိဖော်မပြဘဲနေ၏။

သို့ရာတွင်၊ အောက်ပါအချက်များကိုကြည့်၍ အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာမည်မျှ ဆိုးဝါးနေသည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ပေမည်။

	၁၉၃၉	၁၉၅၂
ရေနံနှင့်ကျောက်မီးသွေးအလုပ်သမားပေါင်း	၂၀၀၀၀	၄၂၀၂
သတ္တုတူးဖော်ရေးအလုပ်သမား	၄၀၃၄၀	၅၀၀၀
(၁၉၅၁ခုနှစ်ဇန်နဝါရီလမှဇွန်လ (၆ လအတွင်း) မမာပြည်တွင် အလုပ် သမားများကိုအလုပ်မှထုတ်ပယ်၍အလုပ်ရုံများပိတ်ပြစ်ရသောစာရင်းမှာ၊		
ဆံစက်ပေါင်း	၁၁၇	သစ်စက်ပေါင်း ၂၂
ဆီစက်ပေါင်း	၁၆	ပုံနှိပ်စက်ပေါင်း ၆
ဂျုံစက်ပေါင်း	၉	

ရန်ကုန်မြို့ တစ်မြို့ထဲတွင်၊ လူဦးရေ (၇၁၁၅၂၀) ရှိသည့်အနက်အလုပ်လက်မဲ့ နှင့်အလုပ်တဝက်တပျက်ဖြစ်နေသူမှာ၊ ၂၀၀၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။ လူ (၇) ယောက် တိုင်းတွင်၊ အလုပ်လုံးဝမရှိသူနှင့် တဝက်တပျက်ရှိသည်မှာ နှစ်ဦးရှိနေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

လယ်ယာအလုပ်သမားများမှာလဲ ကောက်စိုက်နှင့် ကောက်သိမ်းချိန်တွင်အ လုပ်ရှိကြ၍၊ ကျန်သော အချိန်များတွင်၊ အလုပ်လက်မဲ့ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကပ်ခြင်း ထဲသို့ချေစုံ့ပြစ်ဝင်နေကြရ၏။ သဒ္ဓါအခါတွင်လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကုန်ကျစရိတ်နှင့် စပါးရောင်းရသောဈေးနှုန်းမှာ၊ မတိုက်၍အချို့လယ်ယာမထွက်ဘဲနေကြသည်အ အချို့ကောက်မရိတ်သိမ်းဘဲ နေကြသဖြင့် လယ်ယာအလုပ်သမားများ အလုပ် လက်မဲ့ ဦးရေမှာလည်းအစိုးရက စာရင်းထုတ်ဖော် မပြောရဲလောက်အောင်

ကြောက်မက်ဘွယ်ရာဆိုးဝါးနေလျက်ရှိ၏။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလုပ်သမားများ၏ လူမှုရေးရာနှင့် ပါတ်သက်၍ လည်း အောက်ပါအပိုင်းတွေ့ရှိရသည်။

ယခုအခါတွင်ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးအမျိုးမျိုးအားဖြင့်တည်ထွင်ထားရှိသော လုပ်သား လူတန်းစား ရရှိခံစားနေရသည့် လူမှုရေးရာလုံခြုံမှုစနစ်တွင်အောက် ပါအကျိုးခံစားခွင့်မျိုး ပါရှိနေသည်ကိုတွေ့ရှိရသည်။

ကျန်းမာရေးအတွက်၊ ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်မှုခံစားခွင့်။

ပျားနာ မကျန်းမာသော အခါဆေးဝါးကုသမှုခံစားခွင့်။

မီးဖွားရေးခံစားခွင့်။

အလုပ်ခွင်တွင်ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုအတွက်ခံစားခွင့်။

မသန်မစွမ်းဖြစ်သွားသောအခါခံစားခွင့်။

သက်ကြီး ပင်စင်ခံစားခွင့်။

အလုပ်လက်မဲ့ ထောက်ပံ့ကြေး။

ဝင်ငွေရှာသူသေဆုံးမှုနှင့်ကျန်ရစ်သူများအတွက်၊ ထောက်ပံ့မှုရရှိခွင့်။

ခလေးထောက်ပံ့ကြေး။

ဤသို့လူမှုရေးရာလုံခြုံမှုနှင့် ပါတ်သက်၍၊ ခံစားခွင့်အမျိုးမျိုးရှိရာ၊ တိုင်း ပြည်များစွာတွင်လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၇၀ ခန့်ကတည်းက စ၍၊ အလုပ်သမား တိုက်ပွဲများဖြင့်အကောင် အသည် ဖော်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏။ အချို့တိုင်းပြည် များတွင်၊ အထက်ပါ အခွင့်အရေး အားလုံးရရှိ ခံစားနေသည် ဖြစ်၍၊ အချို့ တိုင်းပြည်များတွင်ကား ၅မျိုး ၆မျိုး ၇မျိုး စသည်ဖြင့် ခံစားခွင့် ရှိပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယနေ့ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအားလုံး လိုလိုမှုံပင်၊ အနည်းဆုံး လေး မျိုးခံစားခွင့်ရှိနေပြီဖြစ်၍နိုင်ငံများစွာတွင်၊ ၆ မျိုးအထိခံစားခွင့်ရှိနေရာ၊ အကျိုး သက်ရောက်မှုအကျယ်အဝန်း နှင့်ထိခံရက်မှု သဘောတွင်သာခြားနားမှုရှိလေ သည်။

ထိုကြောင့် ငါတို့မမာနိုင်ငံမှလုပ်သား လူတန်းစားအတွက်၊ လူမှုရေး ရာ လုံခြုံမှုနှင့်ပါတ်သက်၍၊ မည်သည့်အခွင့် အရေးများ ရှိနေခဲ့သည်ကို၊ အ ထက်ပါ အတိုင်း အထွာများအရ၊ စစ်ဆေးတင်ပြ ရမည်သာဖြစ်သည်။

ဤသို့မမာပြည်၏ အခြေအနေကို၊ ကမ္ဘာ့လုပ်သားထုစံချိန်၊ အတိုင်း အ

ထွာများဖြင့်တိုင်းတွာ စစ်ဆေးလိုလျှင်၊ ဗမာပြည် လုပ်သားထု၏ တည်နေပုံ ယေဘုယျသဘောအရ၊ အောက်ပါအတိုင်း လုပ်သား လူတန်းစားကို ခွဲခြား စစ်ဆေးက၊ ပို၍တိကျသော စစ်ဆေးချက်ဖြစ်ပေမည်။

လယ်ယာအလုပ်သမားများ။

စက်မှု လက်မှုလုပ်ငန်းကြီးများမှ အလုပ်သမား (ဥပမာ-ရေနံ လုပ်ငန်း သတ္တုတူး ဖော်ရေး-လုပ်စစ်အားပေးရေးနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး) ။

စက်ရုံ အလုပ်ရုံကလေးများမှ အလုပ်သမား (ဥပမာ-ဆံစက်-သစ်စက် ဝါဂြမ်းစက်-ဆီစက်-မီးချစ်စက်စသည်များ) ။

အစိုးရ အမှုထမ်းရာအထမ်းများ။ စာရေးစာချီများ။

အထွေအထွေအလုပ်သမားများ။ (ဥပမာ-ပန်းဘဲ-ပန်းတိမ်-ပန်းရံ စသည့် လက်မှုပညာသည်အလုပ်သမားများ။ ကုန်တင်ကုန်ချ-ဘာယီသ အလုပ်သမား များ-ဈေးဆိုင် အလုပ်သမား များ အိမ်တွင်းမှ အစေခံ အလုပ်သမား စသည် များ) ။

ဗမာပြည်၏ အလုပ်သမားဦးရေမှာ၊ စစ်မဖြစ်မှီ အချိန်က၊ နောက်ဆုံး ရရှိသော (၁၉၃၁ ခုနှစ်) သန်းခေါင်စာရင်းအရ၊ စက်မှု လက်မှု သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးနှင့်အထွေထွေလုပ်ငန်း များတွင် တသန်းကျော် (၁၀၂၂၀၅၅) ရှိ၍ လယ်ယာ လုပ်ငန်းမှ အလုပ်သမားဦးရေမှာ တသန်းခွဲကျော် (၁၅၁၂၂၉၀) ရှိရာ အားလုံးပေါင်းလုပ်သားဦးရေ ၂ သန်းခွဲကျော်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် စက်မှု လက်မှုနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစသည့်လုပ်ငန်းများမှာ၊ အများစုဖြစ်သော အလုပ်သမားတို့မှာ အချိန်ရာသီ အလိုက် ယာယီများသာဖြစ်၍၊ (၁၀%) မျှသာ အမြဲတန်းအဖြစ် တည်ရှိသည်။

စစ်ပြီး ခေတ်အခု အချိန်တွင်မူ များစွာသော စက်မှု လက်မှုလုပ်ငန်းကြီး များကိုပိတ်ထားကြ၍ ၎င်းရပ်ဆိုင်း၍ ၎င်းစသောပြောင်းလွှဲနေသည့်အခြေအနေ များကြောင့် စက်မှုလက်မှု အလုပ်သမားဦးရေမှာ သုံးပုံတပုံခန့်သာ၊ ကျန်ရှိတော့ သည်ဟုခန့်မှန်းနိုင်၍၊ အမြဲတန်း အလုပ်သမားဦးရေမှာလည်း များစွာလျော့နည်း သွားပြီး အလုပ်လက်မဲ ဦးရေမှာ၊ ကြောက်မနန်းတလီလိတိုးတက်နေခဲ့သည်။

ဤအခြေအနေများကို၊ နောက်ခံထားလျက် လုပ်သား လူတန်းစား အတွက်၊ လူမှုရေးရာ ခိုင်လုံမှု အခြေအနေကို၊ စစ်ဆေးသုံးသပ်ကြပါစို့။

ကျန်းမာရေးအတွက်

ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုအခွင့်အရေး။

ဤအခွင့်အရေးမှာ မကျန်းမမာဖျားနေသောအခါ၊ ရရှိခံစားအပ်သော ကုသစောင့်ရှောက်မှုအခွင့်အရေးနှင့် ဆက်စပ်နေသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခွင့်အရေး ၂ ရပ်စလုံးအတွက်၊ ငါတို့လုပ်သားထုမည်သို့ခံစားခွင့်ရှိအပ်သည်ကို၊ တပင်တည်း စစ်ဆေးတင်ပြလိုသည်။

အဆိုပါအခွင့်အရေး ၂ ရပ်စလုံးအတွက်၊ အလုပ်သမား ထုကြီးတခုလုံး အဘို့ အကြီးဝင်သော သီးခြား စီစဉ်မှုများနှင့် ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းပေးမှုများ လုံးဝ မရှိဘဲ အချို့သောအစိတ်အပိုင်းမှ၊ အလုပ်သမားများအတွက်၊ (ဥပမာ-အစိုးရ အမှုထမ်းစာရေး စာချီများနှင့် စက်မှု လုပ်ငန်းကြီး (ရေနံလုပ်ငန်း သတ္တု တူးဖော်ရေး) အချို့မှ အလုပ်သမားအနည်းငယ်အတွက်သာ၊ စီစဉ်ချက် အချို့ရှိ ၍၊ လယ်ယာ အလုပ်သမားအားလုံး စက်ရုံ အလုပ်ရုံ ကလေးများမှ အလုပ်သမားအားလုံးနှင့် အထွေထွေ အလုပ်သမား အားလုံး ပါဝင်သော- (၃၅) မှ (၉၅%) မှရှိသောလုပ်သားထုကြီးမှာ၊ အများပြည်သူတို့အတွက်- နိုင်ငံအစိုးရ က၊ ထားသော အကျိုးခံစားခွင့် များအရသာ၊ ရယူခံစားနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့်အဆိုပါအခွင့်အရေး ၂ ရပ်နှင့်ပါတ်သက်၍၊ အများပြည်သူ တို့အတွက်ထားရှိသောနိုင်ငံအစိုးရ၏ စီစဉ်ထားချက်များကို၊ စစ်ဆေးကြည့်ရန် လိုလာပေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ် မတ်လနှင့် ဩဂုတ်လ အတွင်းက၊ နိုင်ငံအစိုးရ၏ကက်ဘီ နက်အဖွဲ့ဝင်သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးများနှင့် ဌာနဆိုင်ရာအကြီး အကဲများ၏ ထုတ် နေပြောဆိုချက်များ အရ၊ ယခုအခါတွင်၊ မမာပြည်၌၊ ဆေးကုသရေး အတွက် လူနာများ လက္ခံကုသသော ဆေးရုံပေါင်းမှာ၊ ၂၀၆ ခုရှိ၍၊ အပြင် လူနာကို ချွေးလက္ခံကုသသော ဆေးပေးခန်းမှာ၊ ၁၉ ခုသာရှိသည်ဟုဆိုသည်။ (စစ်မ ဖြစ်မှီကမူ ဆေးရုံ ၁၂၁ ခုရှိ၏) ဆေးရုံများတွင်၊ အမှုထမ်းလျက်ရှိသော ဆရာ တို့ပေါင်းမှာ ၂၉၀ ဦးဖြစ်၍၊ လူနာများအတွက် ကုထင် ပေါင်းမှာ၊ ၈၅၄၆ ခု သာရှိသဖြင့် နိုင်ငံရှိလူဦးရေနှင့် စာလျှင်၊ လူပေါင်း ၁၉၈၀ တွင်၊ ကုထင်

လုံးသာရှိသည်ဟု ဆို၏။ ခေတ်ဒီဆေးဝါးကုသရေးအတွက်၊ လိုအပ်သောအနည်းဆုံး ကုတင်ဦးရေ ၁၀ ပုံ တပုံသာဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ဆေးဘက်ဌာနတွင်၊ ကာကွယ်ရေးနှင့်ကုသရေး နှစ်မျိုးလုံး အတွက်ဆရာဝန် ၅၅၂ ယောက်နှင့် သူနာပြု ဆရာမ ၄၀၄ ယောက်သာရှိ၍ ကိုယ်ပိုင်ဆေးဆိုင်များ စွင့်လှစ် ကုသ နေသော ဆရာဝန်ပေါင်းမှာ ၇၀၀ ခန့်နှင့် သူနာပြုဆရာမပေါင်း ၆၅၀ ခန့်ရှိသည်ဖြစ်ရာ ဗမာပြည်၌ လူပေါင်း ၁၃၅၀၀ ယောက် အတွက် ဆရာဝန် တယောက်နှင့် လူပေါင်း ၁၆၁၃၀ ယောက်အတွက် သူနာပြုဆရာမတယောက်သာရှိသည်။ အနည်းဆုံးလိုအပ်သောဆရာဝန်ဦးရေမှာ ၂၄၀၀ ဖြစ်၍သူနာပြုဆရာမဦးရေမှာ ၂၇၀၀ ခန့်ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ဝန်ခံထားရာ ဗမာပြည်၏ လူသေနှုန်းမှာ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း လူတထောင်လျှင် ၃၀% ဖြင့်လူငါးသိန်းကျော်ကြ သေဆုံးလျက်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အသေအမျောက်နှုန်း အမြင့်ဆုံးဖြစ်နေသည်မှာ အံ့ဩစရာမတုတ်ပါပေ။

ငှက်ဖျား ရောဂါ တိုက်ပွဲကြီး-ဝမ်းကိုက်-ကာလဝမ်း-ဝမ်းဖေါ-ဝမ်းကျနှင့်တိပီဇေီအဆုတ်ရောဂါပန်းနာကျောက်ကြီးလိပ်စသည်ကူးစက် တတ်သည့် ရောဂါများသာလည်း တိုင်းပြည်တွင်၊ အလွန်အမင်း ဖြစ်ပွားနေခဲ့ရာ၊ ငင်းဆောဂါများမှ ကာကွယ်ရန်အတွက်လည်း ဘာမျှမယ်မယ် ရရ ကြိုတင် ကာကွယ်မှုမျှသာ မရှိခဲ့ပေ။ စက္ကူပေါ်ရှိ စီမန်ကိန်းများဖြင့်သာ လေလုံးထွားနေကြဆဲဖြစ်သည်။

ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးအတွက်၊ ကုန်းမာရေး ကာကွယ်မှုနှင့် ရောဂါကုသရေးအခြေအနေများမှာ၊ ဤမျှညံ့ဖျင်း နုချင်နေရာ၊ ထိုအစီအစဉ်များ အရသာ၊ သာမန်အားဖြင့် ခံစားခွင့်ရှိသည်ဟုဆိုရသော အလုပ်အမား လူတန်းစားမှာ၊ လက်တွေ့တွင်၊ တချို့စွာနိမ့်များ ပမာလျစ်လျူရှုခြင်းကိုသာ ခံနေခဲ့ရပေသည်။

ဆေးရုံ ဆေးပေးခမ်းနှင့် ဆရာဝန်သူနာပြု ဆရာ စသည်တို့မှာ၊ မြို့ကြီးများတွင်သာထားရှိသည်ဖြစ်၍၊ မြို့အုပ်ရုံးစိုက်သောမြို့နယ်၏ ဗဟိုချက်မဖြစ်သည့် မြို့တိုင်းမှာပင်ဆေးရုံခေမရှိဖြစ်နေရာစုစုပေါင်း ၃၅၀၀၀ရှိသော တောလက်ကျေးရွာများတွင်၊ နေထိုင်လုပ်ကိုင်စားသောက် ကြရသည့် နိုင်ငံရှိလုပ်သားအားလုံး၏၊ ငါးပုံသုံးပုံမျှရှိသော လယ်သမားတသန်းခွဲကျော်မှာ၊ အခုအခွင့်အရေး ၂ ရပ်စလုံးကို ခံစားခွင့်ရရှိရန်ထေးစွ ဆေးရုံဆရာဝန်ဆရာမစသည်တို့ပင်လျှင်တိုင်း မမြင်ဘူးကြပေ။

မြို့ပေါ်နှင့်မြို့အနီးနားရှိစက်ရုံအလုပ်ရုံ ကလေးများမှ၊ အလုပ်သမားများနှင့်အတူတွေ့အလုပ်သမားများလည်း ရာဇဝတ်မှုများနှင့်ဆက်စပ်နေသော၊ ဒါးခတ်၊ ဒုတ်ရိုက်၊ သေနတ်ပစ်ခံရသည့် ဒါဏ်ကြီးများအတွက်လောက်သာလျှင်၊ ဆေးရုံဆေးခန်းများ၌၊ အခွင့်အရေး အသင့်အတင့် ရရှိ၍၊ ရောဂါဝေဒနာများနာမှုများအတွက်မှာမူ—အခမဲ့ တက်ရောက်ကုသခွင့်ရခဲလှပေသည်။ အတွင်းလူနာဇာတိကုသနိုင်သော ကုသင် ဂှားပါး နေ့ခိုက်တွင်၊ ငွေရှိသူသာ ကုတင်ရ၍ ငွေမရှိသူအလုပ်သမားများမှာ၊ ကုတင်မရနိုင်ပေ။ ထိုသို့တက်ရောက် ကုသခွင့်ရသည်ဖြစ်စေ မရသည်ဖြစ်စေ ဖျားနာနေစဉ် အတွင်း၎င်းတို့အတွက်၊ လုပ်ခရရှိရေးနှင့်ပါတ်သက်၍ မူဘဝတရားသော၊ လူမှုရေးရာဥပဒေမျှမရှိခဲ့သေးပေ။

စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းကြီးအချို့မှ၊ အလုပ်သမားအချို့အတွက်မှာမူ၊ ဗမာ့ထပ်ပြည်လုံးအတွက်၊ ဆေးရုံ-၄-ခုမျှရှိခဲ့၍ ဟန်ပြုသဘော လောက်သာ ဖြစ်ပြီး၊ ၁၀%မျှသာ၊ လုပ်သားများအတွက်ပင် ထိရောက်သည့်၊ ခံစားခွင့်များမရှိခဲ့ပေ။

အစိုးရအမှုထမ်းများအတွက်မှာမူ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းများ၊ သီးခြား မရှိသော်လည်း၊ ဖျားနာ၊ နေစဉ်အတွင်း၊ လေခကြီးငွေ့များ ရယူခွင့်ရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင်၊ စာရေးစာချီ၊ အမှုထမ်းတို့၏ ဦးရေမှာ ဗမာပြည် လုပ်သား လူတန်းစား၊ တရပ်လုံး၏ ၁% နှုံးထက်ပင် နည်းသေးသည်။

မီးဖွားရေးနှင့်ပါတ်သက်သောခံစားခွင့်။

ဤအခွင့်အရေးနှင့်ပါတ်သက်၍ လည်းအလုပ်သမားထုကြီးတရပ်လုံးအတွက် ၁% နှုံးအောက်သာရှိသော၊ အစိုးရအမှုထမ်းစာရေး စာချီများမှ အမျိုးသမီးများကလွဲ၍ ဥပဒေရယူတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းပေးထားသော၊ မည်သည့် အကူအညီ၊ အထောက်အပံ့နှင့်၊ အကျိုးခံစားခွင့်မျှမရှိခဲ့ပေ။ လယ်ယာအလုပ်သမား၊ အထွေထွေတာရီယ၊ အလုပ်သမားများနှင့်၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံ ကလေးများမှ ခွေတာအလျှောက်၊ ပဋိသန္ဓေရင့်မာလာသော အခါ၊ မီးဖွားသော အခါနှင့် မီးဖွားပြီးစအခါများတွင်၊ အလုပ်မလုပ်နိုင်သဖြင့်၊ လုပ်လုံးစမရရှိသည်သာ မက၊ မူလအလုပ်ကိုပင်၊ ပြန်လည်လုပ်ကိုင်ခွင့်မရကြပေ။ လုပ်သားများစုပေါင်း တိုက်ပွဲဝင်မှုကြောင့်၊ အချို့သောစက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းကြီးများတွင်ကား၊ မီးဖွားခွင့်၊

သတင်း-၆ပါတ်-ဖွားပြီး-၆-ပါတ်-လုပ်ခ မပျက် ခွင့်ရရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင်- အဆိုပါခံစားခွင့်ကို ရရှိသည့်လုပ်သားဦးရေမှာ များစွာပင်နည်းပါး၏။

မီးဖွားရေးတွင် အခြေခံအားဖြင့် မရှိလျှင် ပြင်ဆင်လောက် အခွင့်အရေးကြီး သော ဝမ်းဆွဲဆရာမ၏ အကူ အညီကို ငှက်လျှင် အလုပ် သူမများအတွက် ပျူရီ ခံစားခွင့်မရှိသလောက် ဖြစ်နေသည်။ ဝမ်းဆွဲဆရာမများ၏ အကူအညီကို ရရှိ ခံစားနိုင်ရေးအတွက် နိုင်ငံအစိုးရက တပြည်လုံးရှိ လူအများနှင့်ဆိုင်သော စီစဉ် ထားချက် ဘဏ္ဍာ ထိုလုပ်ငန်းတွင် ယနေ့အသုံးပြုနေသော ဝမ်းဆွဲဆရာမဦး ရေမှာ ၂၀၀-မျှဖြစ်၍ နိုင်ငံအတွင်းရှိ အမျိုးသမီး ဦးရေအတွက် လိုအပ်သော ဝမ်းဆွဲဆရာမ အရေအတွက်မှာ ၆၀၀၀-မျှဖြစ်ရာ အခြေ အနေ မည်မျှအထိ ဆိုးဝါးနေသည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်မည်။ ထို့ကြောင့်လည်း-နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကလေး ၁၀၀၀-ခွေးဖွားလျှင် ၁၅၅ သေခံကြသေးခုံးနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆေးဘက်တွင် တိုးတက်နေသော အခြားနိုင်ငံများထက် ကလေးသေနှုန်း-၆-ဆခန့်မြင့်မား သည်ဟု ဆို၏။-ဤအခြေအနေအားလုံးသည်- အလုပ်သမား လူတန်းစား အ တွက် မည်သို့သော အခွင့်အရေးများ ရရှိခံစား နေရသည်ကို ပြသည်။

အလုပ်ခွင်တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိခြင်းအတွက် ခံစား ခွင့်နှင့် မသန်မစွမ်းဖြစ်သွားသော ခံစားခွင့်

ဤအခွင့်အရေးနှစ်ခုမှာ တနည်းအားဖြင့် ဆက်နေသည်ဖြစ်၍ မည်သို့ခံစား ခွင့်ရှိနေသည်ကို စစ်ဆေးတင်ပြလိုသည်။ ပဋ္ဌမဦးဆုံး လုပ်သား လူတန်းစားတွင် လူများစုဖြစ်သော လယ်ယာအလုပ်သမားများ အတိုင်း ခံစားခွင့် ရှိသည်ဟူ၍ ပင်သိန်းလည်ခွင့်မရရှာသေးပေ အချို့သော စက်မှုလက်မှု အလုပ်သမားများ အတွက် အလုပ်သမားလျှောက်ကြေး အက်ဥပဒေရှိသည်။ ထိုအလုပ်သမားလျှော် ကြေးအက်ဥပဒေမှာ အမူဝမ်းများနှင့် ခွန်အားမစိုက်ရသော အလုပ်သမား အချိုးအစားများကို ချွင်းခြန်ထားသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် အလုပ်သမား လျှော်ကြေးအက်ဥပဒေ၏ နယ်နိမိတ်မှာ မကျယ်ဝန်းလှဘဲ အလွန်ကျဉ်းမြောင်း

သည်၊စစ်မဖြစ်မှီက၊ ၁၉၃၈-ခုနှစ်၊လျှော်ကြေးရနိုင်သော လုပ်သား ဦးရေမှာ ၁၄၅၁၅၉-ယောက်သာဖြစ်၏။စစ်ပြီး၊ ၁၉၄၉-ခုနှစ်တွင်၊ လျှော်ကြေး ရနိုင်သော လုပ်သားဦးရေမှာ၊ ၇၈၅၁၁-ယောက်သာရှိ၏။

အလုပ်သမားလျှော်ကြေးအက်ဥပဒေခံစား ခွင့်ရှိသောအလုပ်သမားများကို၊ ထပ်သောင်း၍ကျင်းမြောင်းစေပြန်သည်။ လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်က လျှော်ကြေး ပေးရန် တာဝန်ကိုနည်းပါးအောင်ပြုလုပ်သား၏။အလုပ်ကြောင့်ဖြစ်ပွားသော ဒါဏ်ရာ ရမှုများအတွက်သာ၊ လျှော်ကြေးပေးရန် တာဝန်ရှိသည်။ လမ်းခရီး၌၊ ထိခိုက် ဒါဏ်ရာရမှုများအတွက်၊ အလုပ်သမားများလျှော်ကြေး မရကြသည်ကို တွေ့ရှိရ သည်။ (ဥပမာ-ဘီအိုစီနှင့်-မမွေးရင်အမှု ရေနံချောင်း ရေနံမြေတွင်၊ ဘီအိုစီ၌၊ အလုပ်သမား တဦး အလုပ်လာစဉ်။လမ်းခရီး၌။ဓမ္မ ကိုက်သေဆုံးရာ၊ ကုန်ရစ်သူ မုဆိုးမ မမွေးရင်က သေသူအလုပ်သမားအတွက်၊ လျှော်ကြေးတောင်းရာ ရန် ကုန်ဟိုက်ကုတ်မှ လျှော်ကြေးမပေးထိုက်ဟု စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့သည်။

အလုပ်ခွင်များတွင်၊ အလုပ် သမားများ၊ ထိခိုက်ဒါဏ်ရာ အနာတရဖြစ်ပွားမှု များနည်းပါးအောင်၊ အလုပ်ရုံ လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်များသည်၊ ဘေးဥပါတ်ကြိုတင် ကာကွယ်မှုများ ဘေးဥပါတ်ခြုံငုံမှုများကို တွေ့ကု။ ကြေးကုခံ၍ လုပ်ကိုင် ထားခြင်းလည်းမရှိပေ။ထို့ကြောင့်လည်း၊ အလုပ်ရုံများ၊စစ်ဆေးရေး အရာရှိချုပ် ၏၊အစီရင်ခံစာ အချဆိုလျှင်၊ ၁၉၄၇-ခုနှစ်တွင် အလုပ်ရုံ အလုပ်သမားပေါင်း ၄၆၄၈၀-ရှိသည့်အနက်၊ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒါဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ပွားမှု ကြောင့် (သေရ-နာရ) သောလုပ်သား ဦးရေမှာ၊ ၁၆၅၉၊ ရှိ၍လူ ၁၀၀၀၀လျှင်၊ ၃၅ ဦးကြ (သေ၊နာ) ခဲ့ရသည်မှာ အံ့ဩစရာမဟုတ်ခြေ။

သက်ကြီးပင်စင်ခံစားခွင့်။

အလုပ်သမားလူတန်းစားဘရပ်လုံး၏။၁%နှုန်းအောက်ရှိသော၊ အဖိုးရ၊စာ ရေး စာချီအရာသမ်းအမှုထမ်းများတွင်၊ သာမန်အားဖြင့် လုပ်သက်၊ ၂၅ နှစ်ရှိ လျှင်သော်၎င်းအသက် ၅၅နှစ်ရှိလျှင်သော်၎င်း၊အမြဲခန့်ထားခြင်း ခံရသူဖြစ်ကခံ စားခွင့်ရှိရာ၊ဖြစ်မှုကြေးအားဖြင့်၊ လစာ၏ ၅၀%နှုန်းမျှရရှိသည်။ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းကြီးအချို့မှာ၊ အလုပ်သမားများအတွက်မှာမူ အနိမ့်စားရုံပင်

ငွေထည့်ဝင်စုဆောင်းခွင့် ရှိသည်။ သက်ကြီးပင်စင်မရှိ၊ အိုနာစာရံပုံငွေ ထည့်ဝင်စုဆောင်းခွင့်မှာလည်း အမြဲတမ်းလစား အလုပ်သမား အဖြစ်နှင့် ထားခြင်းခံရသူဖြစ်ရမည် ရရှိသော လစာငွေမှာ တလလျှင် ၃၀တက်မနည်း ၂၀၀၊ ထက်လည်း မရှိသောသူများဖြစ်ရမည်။ ထည့်ဝင်စုဆောင်းသောငွေမှာ လည်း၊ တနှစ်အတွင်း တလစာ၊ ထက်မပိုစေရ စသောစီးကမ်း သတ်မှတ်ချက် ထားရှိရန်၊ အရင်းရှင်က၊ အလုပ်သမားထည့်ဝင်သည့်၊ စုငွေနှင့်အညီထပ်ဖြည့် ထည့်ဝင်ပေးရမည်။ သို့ရာတွင်၊ များစွာသော အလုပ်သမားများမှာ ရာသီအလိုက်၊ ယာယီငှားရမ်းလုပ်စေသော အလုပ်သမားများဖြစ်၍၎င်း၊ အမြဲတမ်းအလုပ်သမားများတွင်လည်း၊ စစ်မဖြစ်မှီခေတ်က၊ မူရင်းလစာမှာ—၃၀ အောက်သာရရှိသူကအများအပြားရှိနေ၍၎င်း၊ အိုနာစာရံပုံငွေသို့၊ ထည့်ဝင်စုဆောင်းခွင့်၊ ရသည့်ဦးရေမှာ၊ များစွာနည်းပါးလေသည်။

အထက်ပါအလုပ်သမားများမှ အပ၊ ကြိုအလုပ်သမားများဖြစ်သော၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံကလေးများမှ၊ အလုပ်သမားများအတွေ့တွေ့ ဘာရိယ၊ အလုပ်သမားများနှင့်လယ်ယာအလုပ်သမားများအားလုံးမှာမည်သည့် ခံစားခွင့်မျိုးမှမရရှိပေ အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်သောအခါ၊ မလောက်မငါ၊ ဆင်းရဲပင်ပမ်းစွာလုပ်ကိုင်စားသောက်နေရသော၊ သားသမီး မြေးများထံမှိုခိုကပ်ရပ်၍၎င်း- ကျောင်းကံဇရပ်တို့တွင် မှိုခို ကပ်ရပ်၊ သာဓု၊ ခံစားဘဝဖြင့်၎င်း- ကံကောင်း ထောက်မလျှင်၊ လူအိုရုံများ၌နေခွင့်ရရှိ၎င်းသေသည့် နေ့ရက်အထိ၊ ဆင်းရဲပင်ပမ်းစွာသာ၊ နေထိုင်စားသောက်သွားရပေသည်။

အလုပ်လက်မဲ့ထောက်ပံ့ခြင်း။

အလုပ်သမားများသည်၊ မိမိတို့ဝမ်းရေးအတွက် လူတိုင်းပင် အလုပ်တစ်ခုကိုလုပ်ကိုင်လိုသူများသာဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်က- မိမိကွမ်းကွင်သော အလုပ်များကိုလုပ်လိုကြသည်။ သို့ရာတွင်၊ ၎င်းတို့လုပ်လိုတိုင်း မလုပ်ကြရ၊ ထိုသို့မလုပ်ရ

သဖြင့် လုပ်ခကြေးငွေမရရှိ၍ နေသိုဏ်းစားသောက်စရာ၊ မရှိဖြစ်စေ နသည့်မှာ၊
 ၎င်းတို့၏အပြစ်မဟုတ်နေထိုင်စားသောက်ရေးအတွက်၊ လူ့အဆောက် အအုံ
 ကတၢဝန်ယူရမည်မှာ၊ အကြောင်းအကျိုးခိုင်လုံသောကျင့်စဉ်ကျင့်ရပ်ပင် ဖြစ်၏။
 သို့ရာတွင်ငါတို့ဗမာပြည်၌-မည် သို့သော် အလုပ်သမားတဦး-တယောက်မှ ထို
 အခွင့်အရေးကိုမရကြပေ။ ထို့ကြောင့် မိမိဝမ်းရေးအတွက်၊ မှီးသားရှာအလုပ် အ
 ကိုင်ဘခုခုကို။ လုပ်ကိုင်လိုပါလျက်၊ လုပ်ခွင့်မရ၊ အလုပ်လက်မဲ့ ဘဝဖြင့်- ငတ်၍
 အသေမခံနိုင်ရာ-လူယက်ခိုးဝှက်-တိုက်ခိုက်စားသောက်ရသောဘဝသို့- ရောက်
 ကုန်ကြရတော့သည်ဗမာပြည်သည်။ ကမ္ဘာတွင်ရာဇဝတ်မှုအများဆုံး။ တိုင်းပြည်
 များတွင်-ပါဝင်နေခဲ့သည်မှာ၊ ဤ အကြောင်းသည်-အရေး ဦးသော အကြောင်း
 တကြောင်း ဖြစ်ရမည်ဟုယူဆ၏။

နိုင်ငံ၏။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၊ အပိုဒ်-၃၃တွင်-
 နိုင်ငံသားတိုင်းအောက်ပါအခွင့်အရေးများကိုရရှိခံစားနိုင်ရန် - နိုင်ငံတော်သည်
 ဝါဒထားရှိ၍ - ထိုဝါဒအတိုင်း-ရှေ့ရွှေဆောင်ရွက်မည်။

- (က) အလုပ်လုပ်ခွင့်နှင့်-
- (ခ) အိုခင်းမစွမ်းဖြစ်သော အခါ၌၎င်း- ဖျားနာသောအခါ၌၎င်း- အ
 လုပ် လုပ်ကိုင်ခြင်းငှါ မစွမ်း ဆောင်နိုင်သော-အခါ၌၎င်း- အ
 ထောက်အပံ့ ရနိုင်သော အခွင့်အရေး။

အထက်ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပြုရမည်၊ ဟုပေါ်ပြပေါ်ရှိ၏။ သို့ရာတွင်-ယနေ့အ
 ထိနိုင်ငံတော် (အစိုးရ၊) ၏၊ ထိုဝါဒနှင့်၊ ထိုဝါဒအတိုင်း-ရှေ့ရွှေဆောင်ရွက် ရမည်
 အခွင့်အရေးများမှာ-အခြေခံ၊ ဥပဒေစာအုပ်၏၊ စက္ကူပေါ်တွင် ရှိနေပေသေး
 သည်။

ဝင်ငွေရှာ သူသေဆုံး၍ ထွန်ရစ်ချပျားအရေး။

အချို့ အိမ်ထောင်စုများတွင်၊ တအိမ်သားလုံးမှာ။ အိမ်ထောင်စီး-သို့မ
 ဟုတ်အိမ်ထောင်၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သူ (အလုပ်သမား) ၏လုပ်ခကြေးငွေအ
 ပေါ် ဖို့ခိုစားသောက် နေကြသည်ဖြစ်ရာ၊ ထိုသို့သော အလုပ်သမား (အိမ်

ထောင်ခေါင်းဆောင်ဝင်(၄၅၁၁)မျိုး၊သေဆုံးသွားသည့် အခါ၊ အိမ်၌ဇနီးနှင့်၊ တကွသားဝယ် သမီးငယ်များမှာ ချစ်ခြင်း ခုက္ခတွေ့ကြရသည်။ ထိုသို့သောဇနီးနှင့်အရွယ်မရောက်သေးသည့် သားငယ် သမီးငယ်များမှာ၊ ခုက္ခသည်များအတွက်၊ ထောက်ပံ့မှုပေး၍၊ ဗမာပြည်တွင်း၊ လုံးဝမရှိခဲ့ဘူး၍ မည်သည့်အလုပ်သမားမျိုးမှ၊ ထိုအခွင့်အရေး၊ ထောက်ပံ့မှုကို မရရှိဘူးစားပေ။ ထိုသို့သောထောက်ပံ့မှုမျိုးမရှိသဖြင့်၊ အချို့သောအလုပ်သမားများ၏၊ ဇနီးသည်များမှာ ကျန်ခဲ့သော ကလေးငယ်များအား၊ ဆက်လက် ကျွေးမွေးမကားနိုင်ကြောင်း ထိုကလေးများအား သူတပေါ်သို့ ပေးကမ်းပြစ်ကြ၍၊ ယခုအခါတွင်၊ ရောင်းစားသူများပင် ပေါ်ပေါက်လာပေပြီ။ များစွာပင် ကြော့ကွမ်းနည်း တွယ်ရာပင်ဖြစ်တော့၏။

ခလေး များထောက်ပံ့ကြေး

ယေဘုယျ အားဖြင့်၊ ဗမာပြည်မှ၊ လုပ်သားလူကုန်စားတရပ်လုံး၏။ လုပ်ခကြေးငွေမှာ၊ များစွာနည်းပါးနိုင်ဆင်းနေခဲ့ပြီဖြစ်၍၊ ယခုစစ်ပြီးခေတ်၊ လွတ်လပ်ပြီဆိုသောကာလ၌ပင်၊ တိုးတက်ပေးသား သည့်ဆိုသော လုပ်ခနှင့်၊ တတက်မှ တိုးတက်ကြီးမြင့်နေသောလူနေမှုစရိတ်တို့တိုးတက်ပုံခြင်းမှာ၊ အချိုးအစား မမျှဖြစ်နေမှု (လုပ်ခ-၂-ဆမှ-၃ ဆထိတိုးတက်ရရှိ၍ ကုန်ပေးခွဲများမှာ၊ ၅ ဆမှဝဆ အထိတက်နေသည်။) ကြောင့်၊ အလုပ်သမားလူကုန်စားတရပ်လုံး အနေအထိုင်များစွာဆင်းရဲကျပ်တည်းကြသည်။ ထိုကြောင့်သားငယ်သမီးငယ် များအား ကောင်းစွာ ပြုစုကျွေးမွေးထားနိုင်ခြင်းမရှိပေ။ သားသမီး အရည်အတွက် များလာသည်နှင့်အမျှ၊ ပို၍ ပို၍ ကြပ်တည်း ဆင်းရဲလာသည်။ အစားဆင်းရဲ၊ အဝတ်ဆင်းရဲ၊ အနေဆင်းရဲ၊ စသည်ဖြင့် ခုက္ခအမျိုးမျိုးတွေ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တနှစ် တနှစ်လျှင်အခါလည်း (၁၂-လ) အောက်ကလေး အသေအပြောက် ၈၂၀၀၀-ခန့်ရှိနေပြီး၊ တနှစ်မှ ငါးနှစ်အတွင်းရှယ်ကလေး အသေ အပြောက်မှာ၊ ၄၂၀၀၀ ခန့်ရှိနေသည်။ တနှစ်မှ ငါးနှစ်အောက်ကလေးပေါင်း ၁၂၄၀၀၀ ခန့်သေဆုံးလေသည်မှာ၊ ကြောက်ဖွယ် တလိလိပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအခြေအနေမှတိုးတက် ကောင်းမွန်လာရန်အတွက်၊ လုပ်သားထုတရပ်လုံးတွင် မည်သည့်

အထောက်အပံ့အကူအညီမျှမရှိပေ။မည်သည့်ဥပဒေမျိုးမှလည်း၊ မပြဋ္ဌာန်းရသေးပေ။

အထက်ပါစစ်ဆေးတပ်ပြုချက်များအရ၊ ဗမာပြည်လုပ်သားလူတန်းစားက ဇာန်လူးတွင်း အခြေခံအားဖြင့်၊ ရရှိခံစားအပ်သော၊ လူမှုရေးရာ လုံခြုံမှုနှင့် စိတ်သက်သည့် အနည်းဆုံး အခွင့်အရေးမျှပင်၊ ရရှိတံ့ရှိနေသည်ကို သာ ဆင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

အလုပ်သမား အစည်းအရုံး အခွင့်အရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး

ထိုမျှသာမကသေး အလုပ်သမားများနှင့် ပြည်သူတို့မှာအလုပ်သမားအစည်းအရုံး အခွင့်အရေးများနှင့် ဒီမိုကရေစီ လွတ်လပ်ခွင့်များကို ရိုက်ချိုးခြင်း ခံနေကြရသည်။ အာဏာလက်ရှိလူများ ကြီးစိုးသော အလုပ်သမားအစည်းအရုံးများ အဖွဲ့ချုပ် ဗမာနိုင်ငံနှင့်ဆက်သွယ်သော အလုပ်သမားများအား အမျိုးမျိုးခုခံပေး၍ အာဏာနည်း၊ လက်နက်နည်း၊ လှိုဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးလာသည် ၁၉၄၇ခုနှစ် ဘီအိုစီအလုပ်သမားသမဂ္ဂ၊ ၁၉၄၆ခုနှစ် အမှုထမ်းပေါင်းစုံသဂ္ဂ၊ ၁၉၅၀ ခုနှစ် (ဘီတီယူစီ) ဗမာပြည်အလုပ်သမား အစည်းအရုံးများ အဖွဲ့ချုပ်နှင့် ဆက်သွယ်ထားသည့်ရေန်မြေ အလုပ်သမား တပ်ပေါင်းစု၊ ဘီအိုဒီ ဘရူး ရောဘာစက်ပြည်၊ ဝဲခူးကုန်တင်ကုန်ချလုပ်အလုပ်သမားများ၊ ကုန်တင် ကုန်ချ လုပ်သား သင်္ဂေါယမ တို့မှာ ဖက်ဆစ်စနစ်ဖြင့်မြှောင်နှိပ်ကွက် ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံနေကြရသည်။

တီယူစီဘီနှင့်ဆက်သွယ်ထားသောအလုပ်သမားအစည်းအရုံးများမှာလည်း အလုပ်သမားအစည်းအရုံး ဒီမိုကရေစီမရှိတော့သဖြင့် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးလှုပ်ရှားမှု လွှဲ၍ တခြားလှုပ်ရှားမှုများ မပေါ်လာပေးနယ်ချဲ့ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုကိုခံရနိုင်၍ လှုပ်ရှားလာသော အလုပ်သမား တိုက်ပွဲများမှာလည်း (၂) နှစ်ကြားမျှ ပဋိပက္ခကိုပြီးပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည့် စက်မှုလက်မှုခုံရုံးသို့ လွတ်ပေးခြင်းသာ ဖြင့် တိုက်ပွဲများကို အဆုံးသတ် ပေသည်။

ဤသည်နှင့်အမျှ နိုင်ငံခြားအရင်းငွေများသည် တသွင်သွင်နှင့် ဗမာပြည်အတွင်းသို့စီးဝင်လာသည်။ မြတ်သောအရင်းရှင်ကြီးများသည်မိမိတို့၏သွေးစုံတံရာအခြေခံစခန်းများကို ခိုင်မြဲစေရေးအတွက် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းများ လုပ်လာကြသည်။ ဂျပန်အရင်းငွေများလည်း ဂျပန်မှာ စစ်လျှင်ကြေးကို အကြောင်းပြု၍မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင်ဝင်ရောက်လာသည်။

ဤသို့သောစီးပွားရေးစနစ်ပူပန်သောကြောင့်တိုင်းရင်းသားအရင်းရှင်လုပ်ငန်းများ ထိခိုက်ခါစက်ရုံအလုပ်ရုံကလေးများ ပိတ်လိုက်သော အခြေသို့ဆိုက်ရောက်နေသည်။ ဤကဲ့သို့စီးပွားရေး ကြပ်ဘည်းမှုကြောင့် အလုပ်သမား လူတန်းစား ပြည်သူ့ဘဝလုံး၏လှုပ်ရှားမှုမှာပေါ်ပေါက်မြဲပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဤသို့သောလှုပ်ရှားမှုများကို ချိုးနှိမ်ဖျက်ဆီးရန်အတွက် ဥပဒေ ပြင်ဆင်ချက် အမျိုးမျိုးနှင့်ပုဒ်မ (၅၀၀) နိုင်ငံတော်အခန်းအနား ဆင်ယင်ပြုသရေး အက်ဥပဒေ အစရှိသည်တို့ကို ပြဋ္ဌာန်းလာသည်။

မည်သို့ပင် အလုပ်သမားအစည်းအရုံးအခွင့်အရေးများနှင့်ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများချိုးနှိမ်ဖျက်ဆီး ကြသည်။ မြန်မာအလုပ်သမား လူတန်းစားတစ်လုံး၏ လူနေမှု အဆင့် အတန်း မြှင့်တင်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီတို့ အတွက်မနား မနေတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ တိုက်ခိုက်ဆဲလည်းဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်ရှိ အလုပ်သမားများသည် အလုပ်သမား လူတန်းစား သွေးစီးညီညွတ်ရေး အတွက် နိုင်ငံနှင့်ချီ၍ ၎င်း၊ ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ ၎င်းကြိုပန်းနေကြသည်။ မြန်မာအလုပ်သမား လူတန်းစား တရပ်လုံးကို လူနေမှု အဆင့် အတန်း မြှင့်တင်ရေး၊ အလုပ်သမား အစည်းအရုံး အခွင့် အရေး ဒီမိုကရေစီ လွတ်လပ်ခွင့်များနှင့် ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေး တို့အတွက် ကမ္ဘာ့အလုပ်သမား အစည်း အရုံးများ အဖွဲ့ချုပ် () ရှေ့ဆောင်မှုအဖြစ် လုပ်ဆောင်နေသည့် ယနေ့ဗမာပြည်တွင် အလုပ်သမား လူငယ်များ၏ အခြေ အနေမှာဆိုးဝါးလှ၏ အလုပ်သင်များ အဖြစ် လုပ်ခမှာ သေချာနည်းနေ၏။ အလုပ်သင်ခွင့်ကိုပင် အပြည့် အဝ မရ၊ ရာထူး အဆင့်အတန်း တိုးတက်ရေးမှာ များစွာ နောင်နှေး နေသည်။ အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုမှာဖိနှိပ်ခြင်း ခံနေရသဖြင့် ဂျမ်းမာရေး၊ ပျော့ရွှင်ရေး၊ ပညာရေးတို့တွင် ဇွန်ကန်တန်းကျနေသည်။ မဗျာကသောလုပ်ခ၊ နည်းပါးလှသော အခွင့် အရေးတို့ကြောင့် အလုပ်သမား လူငယ်များသည် အသက်ဘိုရခြင်း၊ ရောဂါဘာ

ထူပြောခြင်း တို့ဖြင့် မျက်နှာခြင်း ဆိုင်နေရသည်။

ဤ စစ်ဆေးချက်များသည် အလုပ်သမား လူငယ်များ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ နေရသည့် ပြဿနာများနှင့် လူငယ်များ၏ ဘဝအခြေ အနေကို တော်ပြီပေသည်။

ဤ စစ်ဆေးချက်များ အရ ယနေ့ အလုပ်သမား လူငယ်များ၏ လိုလားချက်များ၊ နှစ်နာချက်များ၊ တောင်းဆိုချက်များမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် အောက်ပါ အချက်များ ဖြစ်ပေသည်။

- ★ အလုပ်သမား အစည်း အရုံး အခွင့် အရေး ရရှိရေး။
- ★ လုပ်ချိန်လျော့ပေါ့ရေး။
- ★ လုပ်ခ ပိုမို ရရှိရေး။
- ★ အလုပ်လက်မဲ့ ပပျောက်ရေး။
- ★ လုပ်ခွင် အခြေ အနေ ကောင်းမွန်ရေး။
- ★ လူမှုလိုခြံခြေး ရရှိရေး။
- ★ အလုပ်သင်ကြားခွင့် ရရှိရေး။
- ★ အလုပ်သမား လူငယ်များ၏ ယဉ်ကျေးမှု အခြေ အနေ မြှင့်တင်ရေး၊ ကစားခုန် စားခွင့် ရရှိရေး အနားယူ နေထိုင်ခွင့် ရရှိရေး ဤများရေးအခြေ အနေ ကောင်းမွန်ရေး။
- ★ ဒီမိုကရေစီ အခွင့် အရေး ရရှိရေး။

‘လယ်သမားလူငယ်’

လယ်သမားလူငယ်များ၏ ဘဝ အခြေအနေကို ငါ့ဘူမိစစ်ဖော်ထုင်ရာ တွင် တောင်သူ လယ်သမားလူတန်းစား တရပ်လုံး၏ ဘဝအခြေ အနေတို့ကို ပါ ဖော်ထုင်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ တောင်သူလယ်သမားလူတန်းစား တရပ် လုံး၏ ခံစားရချက်များသည် ကျေးလက်တောရွာ လယ်သမား လူငယ်များ လည်း ခံစားရသော အချက်များဖြစ်ပေသည်။ ကျေးလက်တောရွာ လယ်သမား လူငယ်များ၏ ဆဝသည် ဘောင်သူလယ်သမား လူတန်းစား ဘဝနှင့် ခွဲချားမရရှိပေ တသားတည်း တည်ရှိလျက်ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် ကျေးလက်တောရွာ လယ်သမား လူငယ်များ၏ ဘဝကို စစ်ဆေးဖော်ထုင်နိုင်ရန်အတွက် တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစား ဘဝ အခြေ အနေများကို ဖော်ထုတ် စစ်ဆေးကြပါစို့။

ပဒေသရာဇ် ခေတ်တွင် နိုင်ငံရေးအားဖြင့် ရေမြေကို အစိုးရသည်သက်ဦး ဆံပိုင်ရှင် ဘုရင်များက အုပ်စိုးလျက် စီးပွားရေး စနစ်မှာ မြေသာမှ ရှေးကုလု သော ကုန်ထုတ်လုပ်ရသည့် မြေယာ စီးပွားရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤ ခေတ်တွင် အခြေခံအားဖြင့် လူတန်းစားကြီး နှစ်ရပ်တည်ရှိပေသည်။ အုပ်စိုးသူ လူတန်းစားသည် ရေမြေကို ပိုင်ဆိုင်သည့် ဘုရင်များ မှူးကြီး မတ်ကြီးများ၊ မြို့စား၊ ရွာစား၊ စသည်တို့ ဖြစ်ပေသည်။ အအုပ် အစိုးခံ လူတန်း စားမှာ မြေမဲ့ ယာမဲ့ တောင်သူ လယ်သမား လူတန်းစားပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပဒေသရာဇ် ခေတ် တစ်လျှောက်လုံးတွင် မြေယာမဲ့ တောင်သူ လယ်သမား လူတန်းစား တရပ်လုံးသည် မြေရှင် ပဒေသရာဇ်လူတန်းစားများ၏ ပိနှိပ်စော့ စုတ်မှုကို အလူး အလဲ ခံရကာ ဆင်းရဲ ဝှံ့တေသည့် ဘဝတွင် တည်ရှိခဲ့ကြ

ပေသည်။

၁၁၈၅-ခုနှစ်တွင် ပဒေသရာဇ် လူတန်းစား၏ အုပ်စိုးမှုကို ဗြိတိသျှ အရင်းရှင်နယ်ချဲ့ စီးပွားရေး စနစ်၏ လက်ချက်ဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ပေသည်။ ဗမာပြည်တွင် ပဒေသရာဇ် လူတန်းစား၏ အုပ်စိုးမှုကို အဆုံးသတ်ခဲ့သော်လည်းပင် ပဒေသရာဇ်စီးပွားရေးဘင်ဖြစ်သည်။

- (၁) မြေယာသည်သာ အဓိက အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့် ကုန်ထုတ် အင်အားစုံ။
- (၂) ငြိယာကိုသာ ရှေးကျသည့် ကုန်ထုတ် ဘွန်ယက် ကနိယာများနှင့် စိုက်ပျိုးဘွန်ယက်နရာသည့် သမရိုးကျ ရှေးပဒေသရာဇ် ကုန်ထုတ်ကနိယာ ဟောင်းများ၊
- (၃) ထိုမြေယာ ကုန်ထုတ် စီးပွားရေး စနစ်ဟောင်းမှ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော မြေရှင် မြေမဲ့ စီးပွားရေး ဆက်ဆံမှု အခြေအနေများသည် ဗမာ့လူမှု အဆောက်အအုံတွင် ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့ပေသည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ အရင်းရှင်များသည် ဗမာပြည်၏ ပဒေသရာဇ်လူတန်းစားကို ၁၈၂၄ခုနှစ်တွင် ပဋိမအကြိမ်၊ ၁၈၅၂ ခုနှစ်တွင်ဒုတိယ အကြိမ် ၁၈၈၅ခုနှစ်တွင် တတိယအကြိမ်၊ စစ်ပွဲခင်း၍ ဗမာပြည်အား လုယူသိမ်းပိုက်ခဲ့ပေသည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့အရင်းရှင် များသည် ပဒေသရာဇ် အုပ်စိုးမှု နိုင်ငံရေးအာဏာကို လုယူသိမ်းပိုက်ခဲ့သော်လည်း ပဒေသရာဇ် စီးပွားရေး စနစ်ကိုမူ ဖျက်သိမ်းခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့အရင်းရှင်များသည် ပဒေသရာဇ်စီးပွားရေး အဆောက်အအုံတွင် နယ်ချဲ့အရင်းရှင် သွေးစုတ်မှု စနစ်ကို နိုင်ငံရေးအာဏာအသုံးပြုချက် တည်ဆောက်ခဲ့ပေသည်။

- ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အရင်းရှင်များသည်
- (၁) ဗမာပြည်အား မြေယာမှသာ ကုန်ကြမ်းကုန်ရိုင်း ထုတ်လုပ်ပေးနေသော နိုင်ငံအဖြစ်
- (၂) ထိုဗမာ့မြေယာတွင် ကုန်ကြမ်း ကုန်ရိုင်းများကို အရင်းရှင် နယ်ချဲ့စနစ်က အဆမတန် နိမ့်ကျသည့် ဈေးဖြင့် ရယူ

သွေးစုတ်၍ ကုန်ချောများပြုလုပ်ရန်နိုင်အောင်ရှိလက်ဝါးကြီးအုပ် စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီးများသို့ ပေးပို့နိုင်သောအဖြစ်-

- (၃) ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီး ကုန်ချောပစ္စည်းများကို ဗမာနိုင်ငံအား အဆမတန်မြင့်မားသောဈေးနှုန်းဖြင့် ပြန်လည်ရောင်းချရာဈေးကွက်အဖြစ်
- (၄) အပေါ်စား အလုပ်သမားများ ဌာနဆိုင်ရာများ၌ ၎င်းတို့ပိုင် စက်ရုံအလုပ်ရုံများ တည်ဆောက် သွေးစုတ်ရာ နယ်မြေ အဖြစ်-
- (၅) ၎င်းတို့၏ ငွေပင် ငွေရင်း များကို သက်စနစ် စသည်ဖြင့်မြှုပ်နှံချယ်လှယ်၍ အတိုးရင်းပွားရယူ သွေးစုတ်ရာ နယ်မြေ အဖြစ်-
- (၆) အရင်းရှင် နယ်ချဲ့သမား၊ အချင်းချင်း နယ်မြေလူ စစ်မက်ဖြစ်ပွားခဲ့သော် လည်းတို့ အတွက် အထောက်အပံ့အကူပေး ရမည့်စစ်သားများ ပေးအပ်ရမည့် နယ်မြေအဖြစ် ထားရှိလိုကြသည်။

ဤနည်းဖြင့် အရင်းရှင် နယ်ချဲ့များသည် ပဒေသရာဇ် စီးပွားရေး စနစ်ကိုမဖျက်သိမ်းဘဲ ဆက်လက်တိုးချဲ့ တည်တန့်စေ၍ လက်အောက်ခံ အဖြစ်ထားခါ အရင်းရှင် နယ်ချဲ့ သွေးစုတ် စီးပွားရေး စနစ်ကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြပေသည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့အရင်းရှင် ၏ ကိုလိုနီ နိုင်ငံ တစ်ဝှ် ဗမာ့လူမှု အဆောက် အအုံတွင် အခြေခံ လူ့ဘုန်းစားရပ်မှာ နယ်ချဲ့လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်လူတန်းစားနှင့် အလုပ်သမား တေ ဝင်သူ လက်သမားလူတန်းစား အပါအဝင် အဖိနှိပ်ခံပြည်သူလူထုကြီး တရပ်လုံးဖြစ်ပေသည်။

အဖိနှိပ်ခံရသူ ပြည်သူ လူထုတရပ်လုံးတွင် တောင်သူ လယ်သမား လူတန်းစားသည် (၃၀%) ပါဝင်လေသည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့အရင်းရှင်များသည် ဗမာပြည်၏ မြေယာစီးပွားရေး စနစ် ဆက်လက် တည်တန့် တိုးချဲ့နိုင်ရေးအတွက် အောက်ပါ သဘောထားများကို ပြဋ္ဌာန်း၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့ ပေသည်။

- (၁) ဗမာပြည်တွင်ရှိ မြေကြမ်း မြေရိုင်းများကို တိုးချဲ့ပိုက်ပျိုးစေရန်
- (၂) မြေကြမ်း မြေရိုင်းများ ခုတ်ထွန်ရာတွင် ကုန်ကျသည့် စရိတ် အ

ရင်း အနီးတို့ အတွက်အတိုးနှင့် သွေးစုတ်၍ အရင်း အနီး မြှုပ်နှံ ထုပ်ချေးရန်။

- (၃) ထိုသို့ ရင်းနှီး နုတ်ကွပ် လာသော မြေယာများမှ ထွက်ရှိလာသည့် သီးနှံထုပ် ကုန်ပစ္စည်း များကို လက်ပါးကြီးအုပ်၍ အမြတ်ထုပ်ယူရန်
- (၄) ကျွန်ပြု အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်အတွက် အဓိကအားဖြင့် မြေခွန်တော်ကိုညှစ်၍ အသုံးပြုရန်
- (၅) သီးနှံထွက် ပစ္စည်းများဖြင့်သာ အဖိနှိပ်ခံတို့၏ ဝယ်အားကိုဖန်တီး၍ သူတို့၏ ကုန်ချောပစ္စည်းများကို နှောင်းချရန်။
- (၆) အဖိနှိပ်ခံတို့အား မြေယာ စီးပွားရေး ဘာတွင်သွေးစုတ်ခံစနစ်ဖြင့် နှစ်သက် ကျေနပ် စေရန် ကိုယ်ပိုင်လယ် ကိုယ်တိုင် ထွန်ယက်သည့် မြေလက်လုပ် မြေရှင်ကလေးများ အဖြစ်ဖြင့် ထိန်းသိမ်းပေးရန်။
- (၇) တိုင်းပြည် အတွင်း ၎င်းတို့ ခိုင် အလုပ်ရုံ၊ စက်ရုံများ အစွဲကွက် အပေါစား အလုပ်သမားများကို ကျေးလက် ဆင်းရဲသားများ ထည်းမှ လိုသလောက် ရယူခိုင်းသုံးရန်

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ အရင်းရှင်များ၏ ဗမာပြည် မြေယာ စီးပွားရေး စနစ်ပေါ်တွင် အရင်ရှင် စီးပွားရေး စနစ်ကထပ်ဆင့် သွေးစုတ်ပုံကို အထက်ဖော်ပြပါ ခြေခံအချက် (၇) နှစ်အပေါ်တွင် မူတည် စစ်ဆေးခြင်းနှင့် ဘောင်သူ လယ်သမား ဗဟို၏ စီးပွားရေး အခြေ အနေနှင့်ကို ဖော်တုပ်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

မြေယာချဲ့ထွင်ရေး

ခုနှစ်	ဧကသန်းပေါင်း
၁၈၃၀	၀.၈၇၉ (ရခိုင်တိုင်း)
၁၈၅၆	၁.၂၇၃ (ရခိုင်၊ မုတ္တမ၊ ပဲခူး၊ တနင်္သာရီ)
၁၈၈၆	၂.၉
၁၉၀၆	၉.၃
၁၉၃၆	၁၂.၁

အောက် ဗမာပြည်တွင် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ သမားများ တိုက်ခိုက် ဦးသည့် နောက် မှာ၍ ယနေ့ထက် တနေ့ စိုက်ပျိုးသည့် မြေယာမှာ တိုးတက် လာသည် ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ၁၈၈၅ ဗမာပြည်တွင် ဗြိတိသျှ အစိုးရအဖွဲ့များက အပြီးအပိုင် သိမ်းဆွဲသည့်နောက်တွင် စိုက်ပျိုးသည့် မြေယာများ ပို၍ တိုးတက် လာသည် ကို အထက်ပါ ဇယားက ဖော်ပြပေသည်။

ဤသို့ မြေယာများ တိုးချဲ့နိုင်ရေးအတွက် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ အစိုးရအဖွဲ့များ အိန္ဒိယ ပြည်မှ ကုလားအလုပ်သမား အမြောက်သိန်း များ ပို့ခဲ့သည်။ ကုလားအလုပ်သမား များကို ဗမာပြည် မြေယာတိုးချဲ့ရေးလုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုသည့် အပြင် တချိန် ထည်းမှာလည်း ကုလားဗမာသွေးခွဲစနစ်ကို ဗမာပြည် အလုပ်သမားလောက နှင့် တောင်သူလယ်သမားလောက အတွင်း သွတ်သွင်းလာခဲ့ပေသည်။

ဗမာပြည်တွင် မြေယာတိုးချဲ့ လာသည်နှင့် အတူပင် ဗမာပြည်၏ လူဦးရေ သည်လည်း တနေ့တခြား တိုးတက်လာပေသည်။

ခုနှစ်	လူဦးရေ
၁၈၈၀-	၃.၆ သန်း (အောက်ဗမာပြည်)
၁၈၉၀-	၇.၇ သန်း (တပြည်လုံး)
၁၉၁၀-	၁၂.၁ သန်း ။
၁၉၃၀-	၁၄.၆ သန်း ။
၁၉၄၀-	၁၆.၈ သန်း ။

ဗမာပြည်တွင် လူဦးရေ တိုးတက် များပြားလာသော်လည်း ဗမာပြည်၏ အခြေခံ မြေယာစီးပွားရေးသည် လုံးဝမပြောင်းလဲခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် မြို့နေ လူဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ၁၂.၅% ဖြစ်၍ တောင်လက်ကျေးရွာများ လူဦးရေမှာ ၉၀.၅% ပင်ရှိနေပေသည်။

မြေယာချွေထွင်ခြင်းနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု

မြေယာချွေတွင် လာသည်နှင့်အမျှ ဗြိတိသျှ လက်ဝါးကြီးအုပ် အစိုးရအဖွဲ့၏

တွင်း တွင်ထားရှိကာ ကုန်ကြမ်းကုန်ခိုင်း၊ ပေးသွင်းသောနိုင်ငံအဖြစ် ထားသည်မှာ အောက်ပါဇယားက ပိုမိုထင်ရှားစေပေသည်။

နိုင်ငံခြားသို့ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်း အမျိုးစား	၁၈၆၈-၉	၁၈၇၂-၃	၁၉၀၃-၄	၁၉၁၃-၁၄
၁။ဆံစပေးစသည့် မြေယာကျေး လက်ထွက်ပစ္စည်း	၇၅.၈	၈၃.၀	၇၉.၇	၇၇.၅
၂။ခရန်သတ္တုစ သည့်အရင်းရှင် စနစ်အရ ကုန် ပစ္စည်း။	၂၁.၃	၁၅.၅	၁၉.၄	၂၁.၈
၃။အခြားပစ္စည်း	၂.၉	၁.၅	၁.၉	၁.၇
စုစုပေါင်း	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀	၁၀၀

ဤဇယားကို သေ့လှပါလုပ် နယ်၌ အရင်းရှင်များသည်၊ မြေယာထွက်ပစ္စည်း များအပေါ် သွေးစုတ်မှုသည်၊ မည်မျှရှိကြီးမားကြောင်းကို သိသာပေသည်။ ဤသို့ဖြင့်တောင်သူ လယ်သမား၊ လူတန်းစားသည်၊ သွေးစုတ်မှု ခံရခါ အုပ်စိုးမှု တလျှောက်၌ ဆင်းရဲစွဲစေသည့် ဘဝမှ၊ မတိုးတက်ခဲ့ပေ။

အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်အတွက် မြေခွန်တော် ညှစ်ယူရေး။

ဗြိတိသျှ နယ်၌ အရင်းရှင်များသည်၊ မိမိဘို့၏ ကိုလိုနီကျွန်ပြု စနစ်သည် တည်တန်ခိုင်မြဲရေးအတွက် နိုင်ငံရေး။ အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာကို ခိုင်မာစွာ ကာကွယ် တည်ဆောက်ကြရပေမည်။ ဤအုပ်ချုပ်ရေး အာဏာတည်တန် ခိုင်မာစွာ တည်ဆောက်နိုင်ရေး အတွက် တောင်သူ လယ်သမား လူတန်းစား

ဗမာပြည်လူငယ်အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ

ထိုမှနှစ်စဉ် မြေခွန်၊ လူ ခွန်စသည့်ခေါင်းစဉ်များဖြစ်၊ အဆမတန် ကောက်ခံ ခဲ့ပေသည်။

သာဓကအားဖြင့် ပြဆိုရပါလျှင်၊ ၁၉၇၀-။-၇၉-ခုနှစ်တွင် အောက်ပါအ တိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

ဇယား (၁)

ခုနှစ်	အခွန်အမည်	ထမ်းဆောင်ရသည့်ငွေ
၁၉၃၀၊၃၉။	၁။ ငြေခွန်မိုးရိုး	၃၇၀၀၅၀၀၀
။ ။ ။	၂။ အင်းခွန်	၂၆၅၀၀၀၀
။ ။ ။	၃။ လူခွန်	၂၆၇၆၀၀၀
။ ။ ။	၄။ သဿမေဒခွန်	၁၇၀၀၀၀၀
စုစုပေါင်း		၄၄၀၃၀၀၀

ဇယား (၂)

ခုနှစ်	အခွန်အမည်	ထမ်းဆောင်ရသည့်ငွေ
၁၉၃၀-၃၉	ရေနံခွန် (ရိုင်ရွယ်လတီ)	၃၆၀၀၀၀၀ ၉၂၆၀၀၀
စုစုပေါင်း		၄၅၂၆၀၀၀

ဇယားနံပါတ်။ ၁ ။ သည် တောင်သူ လယ်သမား လူတန်းစား က ထမ်း ဆောင်ရသည့် အခွန်ငွေကို ပြပေသည်။ ဇယား နံပါတ်။ ၂ ။ သည်မြို့တို့သူ အရင်းရှင် ရေနံ ကုမ္ပဏီကြီးများ၊ သတ္တုကုမ္ပဏီကြီးများက၊ ထမ်းဆောင်ရ သည့် အခွန်ငွေကို ပြပေသည်။ ဤစာရင်း နှစ်ခုကို နှိုင်းယှဉ်၍ ကြည့်ပါလျှင်

တောင်သူလယ်သမား လူ့ဘန်းစားက၊ ထမ်းဆောင်ရသည့်အခွင့်ငွေမှာ သိန်းပေါင်း၊ ၄၄၀ ကျော်၍ နယ်၍ အရင်းရှင်ကုမ္ပဏီများက ထမ်းဆောင်ရသည့် အခွန်ငွေမှာ၊ ၄၅ သိန်းကျော်မျှသာ ဖြစ်လေသည်။ အမြတ်ပေါင်းကုလေနှင့် ချီ၍နှစ်စဉ်ထုပ်ယူနေသည့်အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီများက ထမ်းဆောင်နေရသည့်အခွန်ငွေ၏၊ ၁၀၊ ဆမျှကို၊ အဝတ်ခံ၊ အစားခံ၊ အနီးအနားခံ ခန့်ရသည့် တောင်သူလယ်သမား လူ့ဘန်းစားက ထမ်းဆောင်နေရခြင်းဖြင့် တောင်သူလယ်သမားချားမှာမည်မျှ တိနှိပ်ခံနေရသည်ကို ပို၍ သိသာထင်ရှား၍ တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

ဤသို့မြတ်သော အရင်းရှင်နယ်ချဲ့များသည် တောင်သူလယ်သမားလူတန်းစားအပေါ်တွင်၊ စိတ္တဗျာဒိတ်၊ လက်ဝါးကြီးအုပ် သွေးစုတ်နေခဲ့သည့် အပြင်ကြီးလေးသော အပွန်အသုတ်များကိုကောက်ခံလျှက်တောင်သူလယ်သမားများကို ဝှံ့ပြာကျစေခဲ့သည်။ တဘက်တွင်လည်း ဤတောင်သူလယ်သမားများထံမှ ရရှိသည့် အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်ငွေဖြင့် သတ်ဖြတ်နှိမ်နင်းခဲ့ပေသည်။ (ဥပမာဆရာစံတောင်သူ လယ်သမား သူပုန်။)

ဝယ်အား ဖန်တည်းရေးနှင့် ကုန်ချောပစ္စည်းများ ရောင်းချ သွေးစုတ်ရေး

မြတ်သော အရင်းရှင် နယ်ချဲ့များသည် ဗမာပြည် လူဦးရေ၏ အများဆုံးဖြစ်သော တောင်သူ လယ်သမားများ အခြေအနေကို တိုးတက် ကောင်းမွန်လာအောင် ဖန်တီးရေးနှင့် ကုန်ချောပစ္စည်းများကို တင်သွင်၊ ရောင်းချ သွေးစုတ်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ပေသည်။

သို့သော်မြတ်သော လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် စနစ်သည် စီမံသည့် အတိုင်း ရေချိန်ကို သွေးစုတ်မှု စနစ်ကို ညှိညှိမျှ မှန်းတီး၍ မရရှိနိုင်ခဲ့ပေ။

မြတ်သော လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်သည် ဗမာ့တောင်သူ လယ်သမားများ၏ ချွေးနံစာဆံစပါးကို အမြတ်ထုပ်ယူ၍ စပါးဈေးကို တိုးမြှင့် ထူထပ်ယူခဲ့ပေသည်။

ခုနှစ်	စပါးဈေး		ဆံဈေး	
	အညှို့စား	အကောင်း	အညှို့စား	အကောင်းစား
၁၈၄၈	၁၆	၂၆		၄၅
၁၈၇၀	၄၅	၆၅	၂၀၆	၃၀၆

ဤသို့မာပြည် တပြည်လုံးကို ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားများ မအုပ်ပိုးနိုင်က
ပင် စပါးဈေး ဆံဈေး တိုးမြှင့် ပေးကာ သွေးစုတ်ခဲ့ပေသည်။ ။

ခုနှစ်	ဇန်နဝါရီ ပဌမလဝက်အတွင်း	အရေးအခင်း
၁၉၂၂	၁၆၇	ဝံသာနု အရေးတော်ပုံ။
၁၉၃၀	၁၄၆	
၁၉၃၁	၈၅	ဆရာစံ လယ်သမား သူပို
၁၉၃၆	၈၆	ကျောင်းသား အရေးတော်ပုံ
၁၉၃၈	၈၅	၁၃၀၀ပြည် လယ်သမား အရေးတော်ပုံ။

ဗြိတိသျှ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များသည် ၁၉၃၀ ခုနှစ်အထိ စ
ပါးဈေးတိုးမြှင့်ပေးခါ တောင်သူ လယ်သမားများအပေါ် သွေးစုတ်ခဲ့ ပေ
သည်။ တောင်သူ လယ်သမားများမှာ စပါးဈေး တိုးမြှင့်၍ ရရှိသည့် မှန်
သော်လည်း အရင်းရှင်များ၏ သွေးစုတ်မှု အမျိုးမျိုးကိုခံရ၍ နောက်ဆုံးတွင်
ဆင်းရဲမွဲပြာ ကျသည့် ဘဝသို့ ကျခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် တောင်သူလယ်သမားများမှာ မြေဆုံးယာဆုံးနှင့် ကြွေးတင်ကျွန်
ဖြစ်ဆင်းရဲတွင်း၌ နစ်ကြရသည့်ဘဝတွင်းသို့ ကျရောက်ကြရသည်။ တောင်သူ
လယ်သမားလူတန်းစားသည် ဆင်းရဲမွဲပြာကျ၍ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ။ ၁၉၃၁ခုနှစ်
တွင်ဆရာစံသူပန်တသည် အထိဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ကိုယ်ပိုင်မြေယာစနစ် တည်ထွင်ရေးနှင့် အဖိနှိပ်ခံတို့အား ငြိမ်သက်နေစေရေး

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အရင်းရှင်အစိုးရသည် ဗမာပြည်ကိုလိမ်းဒိုက်ပြီးလျှင် ပြီးခြင်း မြေယာတိုးချဲ့ ထွင်ယက်ရေးကို အားပေးခဲ့ပေသည်။ နယ်ချဲ့သမား၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဗမာပြည် တောင်သူလယ်သမားများကို ကိုယ်ပိုင်လယ် ကိုယ်တိုင်ထွင်ယက်သည့် လယ်သမားမြေရှင်ကလေး ဘဝတွင်၊ ငြိမ်သက်နေစေပြီး ၎င်းတို့၏ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စနစ်ဆိုး၊ ရှေးကြာသည့် မြေယာစီးပွားရေး စနစ်ကတာဝန်ပေါ် အလုပ်အကွေးပြုစေလိုသည့် ရည်ရွယ်ချက်ပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင်၎င်းတို့ ကျင့်သုံးနေသော ကိုလိုနီ စီးပွားရေး စနစ်သည် ကိုယ်ပိုင် မြေယာရရှိ တည်မြဲရေး ရည်ရွယ်ချက်ကို မည်သို့မျှ ဖြည့်စွန်းနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ပဒေသာရာဇ် ခေတ်မှ ကျင်းကြီးခဲ့သည့် မြေရှင် မြေမဲ့ ဆက်ဆန်ရေး သည် ကိုလိုနီခေတ် သွေးစုတ်နှုတ်ပြီး၏ အောက်တွင်မှီ၍သာ နက်ရှိုင်း ကျယ်ဝန်းလာပေသည်။

တောင်သူလယ်သမားများသည် ၎င်းတို့၏တိုးတိုးဖွားမြင်မှုများပင်ပန်းကြီးစွာ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းလာခဲ့ရသော လယ်ယာမြေများကို ခွေရှင်မြေရှင်ကြီးများလက်သို့ နှစ်စဉ်သက်ဆင်းအပ်နှံခဲ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့်ဗမာပြည်လယ်ယာမြေပိုင်ဆိုင်မှုကို ခွဲကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

အောက်ဗမာပြည်

အမှတ်စဉ်၊ ပိုင်ဆိုင်သည့် လူတန်းစား	ရာခိုင်နှုန်း
၁ ၊ မြေရှိရာဒေသမှ မြေပိုင်ရှင်	၉.၁
၂ ၊ မြေရှိရာဒေသတွင်မနေသည့်မြေပိုင်ရှင်များ	၃၀.၆
၃ ၊ လယ်သမားများပိုင်	၅၂.၃

အထက်ဗမာပြည်

အမှတ်စဉ်၊ ပိုင်ဆိုင်သည့် လူတန်းစား	ရာခိုင်နှုန်း
၁ ၊ မြေရှိရာ ဒေသရှိမြေပိုင်	၅.၉
၂ ။ မြေရှိရာဒေသတွင် မနေသည့်မြေပိုင်ရှင်များပိုင်	၈.၃
၃ လယ်သမားများပိုင်	၈၅.၈

မြေယာဆုံးရှုံး လက်လွတ်မှုများသည် အောက်ဗမာပြည်တွင် ပိုမိုဆိုးဝါး ဖြစ်ပေသည်။

ဗြိတိသျှအရင်းရှင် နယ်ချဲ့သမားများသည်၊ မြေယာထွက် သီးနှံများအပေါ် သွေးစိုက်ရာတွင် ဆံပေါးပေါ် သွေးစိုက်မှုသည် အကြီးဆုံးဖြစ်ရကား လယ်မြေ အများဆုံးရှိသည့် အောက်ဗမာပြည်တွင် လယ်ယာမြေလက်လွတ်မှုများ အဆိုး ခါးဆုံးဖြစ်ရလေသည်။

ဤသို့ဖြစ်ပေသည့်အတွက် ဒေသရာဇ်ကုန်ထုတ်သည့်အခြေပေါ်တွင် အရင်းရှင် နယ်ချဲ့စနစ်၏ လွှမ်းမိုးသွေးစိုက်မှုသည် ပြင်းထန်သည်ထက် ပြင်းထန်လာတော့ရာ တောင်သူ လယ်သမား အဖို့ မြေယာလက်လွတ်မှုများ ဆိုးဝါးစွာ ဖြစ် ပေါ်ခဲ့ရပေသည်။ ထိုအဓိက ပြဿနာ လာသည်နှင့်တပြိုင်နက် ၎င်းနှင့်အတူ-

- (၁) သီးစားချ ပြဿနာ
- (၂) သီးစားခ ပြဿနာ
- (၃) လယ်ယာ လုပ်သား ပြဿနာ
- ၄ ကြွေးမြီ ပြဿနာ
- ၅ စိုက်ပျိုး စရိတ် အရင်းအနှီး ပြဿနာများသည် တဆက် ထည်း ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။

သီးစားချ ပြဿနာ

သီးစားချ ပြဿနာ၏ အကျယ်အဝန်းကို ဤနေရာတွင် အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြ လိုပေသည်။

မြေရာဒု ချေးယောင်း ကုန်လုပ် ထွန်ယက် ကရိယာများဖြင့် ကုန်ထုတ်နေခြင်း စနစ်ကို ပဒေသရာဇ် ကုန်ထုတ် စနစ်ဘု အထက်ကဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီ။ ထို ပဒေသရာဇ် ကုန်ထုတ် စနစ်၏ မြေရှင် မြေမဲ့ စီးပွားရေး ဆက်ဆံမှု အခြေကို ကိုလိုနီ စီးပွားရေး စနစ်က ပိုမိုနက်ရှိုင်းစွာ ကြီးစိုးလိုက်ခြင်းဖြင့် အရင်းရှင် နယ်ချဲ့နှင့် ပဒေသရာဇ် မြေရှင် စနစ်ကြီးသည် ဒဏ်ယာယု စုံပေါင်း သွေးစုံတ်မှု ပြင်းထန်လာသည်ကို ပြဿနာ တရပ် စိစစ်ထုတ်ခြင်းဖြင့် ဝါရှီ ပေါ်လွင်ထင်ရှား လာမည် ဖြစ်သည်။

မြေရှင်နှင့် မြေမဲ့ သီးစားတို့၏ ဆက်ဆံရေး အခြေခံသည် သီးစားခ ပိုမို ရရှိရေး ဖြစ်သည်။ ထိုအခြေခံ အရ မြေရှင်သည် မြေမဲ့ သီးစား သမားကို ဆက်ဆံရာ၌ သီးစားခ အဘယ်မျှ ပိုမိုရရှိနိုင်သည်ကိုသာ အဓိကထားသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မြေရှင်သည် သီးစား သမား တဦးအား သီးစားချထားရာတွင် ဘယ်တော့မျှ သီးစားခ၊ နှီးကိုအတည် ထေး အပြိုင် အဆိုင်ရရှိရေးကိုသာ အဓိကထား၍ အမြဲတန်းပြောင်းလဲ ချထားလေသည်။ သက်သေမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ခုနှစ်၊	ခရိုင်၊	တနှစ်လုပ်၊	၂နှစ်လုပ်သီးစား၊	၃နှစ်လုပ်၊	၄နှစ်အသီးစားရာနှုန်း၊	ရာနှုန်း၊	သီးစား %	ထက် %
၁၉၃၀-၃၁၊	ကျိုက္ခမီခရိုင်၊	၄၀၊	၁၉၊	၁၂	၉၊			
၁၉၃၀-၃၂၊	ပျဉ်းမနား၊							
	ဆည်ရေသောက်၊	၁၄၊	၁၄	၃၄				
	မိုဗ်းကောင်း၊	၄၁၊	၂၁၊	၁၂	၂၆			
၁၉၃၂-၃၄၊	ဝဲခူး၊	၄၀၊	၁၇၊	၈	၂၇			
၁၉၃၃-၃၅၊	အင်းစိန်၊	၄၇၊	၂၁၊	၁၀	၂၂			
၁၉၃၃-၃၅၊	မြောင်းမြ၊	၄၃၊	၁၉၊	၁၃	၂၅			

ဤဇယားကို လေ့လာခြင်းဖြင့် သီးစား သမားများ၏ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်မှု လုံခြုံမှု စီးပွားရေး လုံခြုံမှုကို အဘယ်မျှကင်းမဲ့ နေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

၇၂ မမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

ထိုပြင်မြေရှင်ကြီးတို့သည် သီးစားခ ပိုမိုရရှိရေး အတွက် ဤသို့သာ အမြင်အဆိုင် လွှဲပြောင်း ချထားရေးသည် မဟုတ်သေး လယ်ယာ လုပ်ကိုင်မှုကို နှစ်စဉ် လည်း အပြိုင် အဆိုင် သီးစား ချထားကြလေသည်။

ဤနည်းများဖြင့် သီးစား သမားတို့၏ ဘဝမှာ နှစ်နှစ်နီး သည်ထက်ပိုမို နှစ်နှစ် နှစ်နှစ် လာ၍ လယ်ယာမြေ ထွက် ကုန်ပစ္စည်းများသည် တနှစ်ထက်တိုက်နှစ် ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး လာရလေသည်။

ထိုအခြေ အနေ အရ ပျက်စီးလာရမှုများမှာ အောက်ဖမာ ပြည်တွင် သီးစားချမြေ ရာခိုင်နှုန်း ၅၀ အထက်ဖမာပြည်တွင် သီးစားချမြေ ရာခိုင်နှုန်း ၃၃ အထိရှိလာရကား၊ မည်မျှ လယ်ပြန်ကြီးဘေးစွာ ထိခိုက် ပျက်စီး နေသည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်လေသည်။

သီးစားခြေယနာ

သီးစားခ ပြဿနာမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် သီးစားချ ပြဿနာနှင့် အခြေခံအားဖြင့် ထပ်တူပင်ဖြစ်သည်။

သီးစားခ ပိုမို ရရှိရေး အတွက် မြေရှင်ကြီး စနစ်သည် မည်သို့ပင် သွေးစိုက်ရစေ ဘယ်သော အခါမှ လက်နှေးမည် ဖျတ်ကြောင်းကို အောက်ပါ မြို့ဝဠ ၂ ငုခုနှစ်ကူးပါအစီရင်ခံစာပါ ဇယားအရ ထင်ရှားမည်ဖြစ်ပေသည်။

မြို့နယ်၊ စစ်ဆေးသောသီးစားလုပ်ငန်းမြေကေ၊ သီးစားခ စပါးထွက်၏ %

၁။ ခရမ်း	၅၄၂၇	၄၄
၂။ သုံးခွ	၃၅၀၁	၅၀
၃။ လက်ထန်း	၂၁၅၆	၄၇
၄။ ကြိုးပင်ကောက်	၁၂၂၉	၄၅
၅။ မြီး	၃၅၁၆	၄၆
၆။ အုပ်တွင်း	၁၅၀၀	၇၀
၇။ ဝါးခယ်မ	၂၅၀၇၀	၃၂
၈။ ပေါင်းစာ	၆၆၉	၅၃
၉။ တိုက်ကြီး	၁၀၉၉	၄၂

အထက်ပါ ဇယားအရလယ်လွက်စပါးတင်းရေ ၁၀၀လျှင် အနည်းဆုံး ၃၂ တင်းမှ ၇၀ တင်းအထိ သီးစားခ ပေးနေရပေသည်။ ၁၉၃၀-၃၉ ခုနှစ် စာရင်းအရ ဗမာပြည် လယ်မြေ တဧက စပါးထွက်မှာ ၃၀ ၅၀ တင်းဖြစ်ရာ တင်း ၃၀ ပင်ထားဘိဦးတဧကလျှင် စပါးထွက် ၃၀တင်းလျှင် ၁၂တင်းမှ တင်း ၁၂၀ သိမျှပေး နေရရာ ကုန်ကျစရိတ်နှုတ်ပြီးလျှင် လယ်သမားတွင်! စားသောက်ရန် မျက်စင်ကြိမ်ခွဲပေတော့သည်။ ထို့ကြောင့်လယ်ပြီးလျှင် ကောက်ဆွနှင့် စကောဗျာကိုပင် မြေရှင်အား ပြောနိုင်မှ အနိုင်နိုင်ကြိမ်ခွဲပေသည် ဟူသော ကျေးလက်စကားမှာ ယိုဘဝကို နက်နဲစွာ သရုပ်ဖော် ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုကြောင့်လည်းနယ်ချဲ့အစိုးရသည်၊ အဆိုပါ သီးစားပြဿနာကို ၁၉၀၈ ခုနှစ်မှအစပြု၍ သတိထားလာခဲ့ရာ၊ ၁၉၂၂ခုနှစ် သီးစားဥပဒေကြမ်းမှ စ၍ နောက်ဆုံး ၁၉၄၁ ခုနှစ်တတိယ သီးစားတချက်လွှတ် အင်နဲ့ ဥပဒေအထိ နှစ်ပေါင်း ၄၉ နှစ်တိုင်တိုင် မြေရှင်းသာရာ မြေရှင်းလို့ မရခဲ့ဘဲ နောက်ဆုံး တောင်သူ လယ်သမား များ၏ ပုံကန် တိုက်ခိုက်မှုများကြောင့်ပင် ဗမာပြည် မှ ဆုတ်ခွာ ထွက်ပြေးရသေးတော့သည်။

ဤသီးစား ပြဿနာမှာ နယ်ချဲ့အရင်းရှင်နှင့် မြေရှင် ပဒေသရာဇ် စနစ် တို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရသော အခြေခံဖြစ်ရာ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ ၎င်းတို့က လိုအပ်သောလက်ပါးစေ ကိုယ်စားလှယ်အစိုးရအားဖြစ်စေ အတယ်သော အခါမှ မြေရှင်း နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ တောင်သူ လယ်သမားများ ကိုယ်တိုင် တောင်သူလယ်သမားများ၏ အစိုးရက မြေရှင်းမှသာ မြေရှင်းခြေမျက်နှာ မည့် ပမ္ဘာ ပြဿနာကြီးပင်ဖြစ်ပေသည်။

လယ်ယာလုပ်သွားပြဿနာ

ဤပြဿနာ၏အခြေခံမှာ အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းအရင်းရှင် နယ်ချဲ့ နှင့်မြေရှင် ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ လွှမ်းမိုးသွေးစုတ်မှုကြောင့် အောက်သို့အဆင့် ဆင့်အလွှာခွဲ၍ကြလျာရာနောက်ဆုံးဘဝတွင် လုပ်အားကိုသာအရင်းပြု၍လယ်

ယားလုပ်သား ဘဝတွင်မသေယိုတမယ်သာကြံရှိနေသော အောက်ဆုံးလူတန်းစား အလွှာပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဗမာပြည် ပောင်သူလယ်သမား လောကတွင် အောက်ဆုံးလူတန်းစားအလွှာဖြစ်သည့်လယ်ယာအလုပ်သမားများဘဝသို့ တနှစ်ထက်တနှစ်သက်ဆင်းလာကြဆိုက်ရောက်ပုံကိုအောက်ပါ ဇယားအရ ထင်ရှားမည်ဖြစ်ပေသည်။

ခုနှစ် (အယ် နှစ်ကာလ)	တိုးတက်များပြား လာသော လယ်ယာ လုပ်သားများ။
၁၉၁၁	၉၁၂၃၅၉
၁၉၂၁	၁၀၂၇၅၉၀
၁၉၃၁	၁၅၁၂၂၉၀

ဤဇယားအရ ၁၉၃၁ ခုနှစ် လူဦးရေ ၁၄ သန်းရှိသောဗမာနိုင်ငံတွက်လယ်ယာလုပ်သားမှာ (၁.၅) သန်းရှိ၍တဦးလျှင် မှီခိုစားသောက်နေသူ ဖျမ်းမျှခြင်း (၄) ယောက်ထားရှိလျှင် (၆) သန်းသောလူဦးရေမှာ မြေပြင်ပအသေရာဇ်စနစ်အောက်ရှိ အောက်ဆုံးလူတန်းစားအလွှာဝင်ဦးရေပင်ဖြစ်နေပေသည်။

၎င်းတို့၏ တနှစ်လုပ်သားခမှာ စပါးတင်း၁၀၀ ဟုတွက်ချက်ကြသော်လည်း တကယ်စပါးပေး၊ ငါပေး၊ တဝ၌အတိုးကြီးစား အခရောင်းစနစ်ကြောင့် အမှန်ဝင်ငွေမှာ တနှစ်လျှင်၅၀/ကျပ်သက်မရှိပေ။ ထိုကြောင့်၎င်းတို့၏ နေထိုင်စားသောက်ရေးအဆင့် အတန်းမှာ များစွာနိမ့်ကျ ပျက်စီးလျက်ရှိပေသည်။

ထိုသူတို့အတွက် နယ်ချဲ့ အစိုးရသည် မည်ကဲ့သို့သောပြုပြင်မှုမျှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ စွေးစုတ်ခံအောက်ဆုံးလွှာအဖြစ်နှင့်သာ ရာသက်ပန်စားခဲ့ကြရလေသည်။

အထက်ကဲ့သို့ဖြစ်သော ဆင်းရဲသားလယ်သမားခေါ်သီးစားနှင့်မြေရာ လုပ်သားတို့ အလွှာမှာ တနေ့တခြား နီးစပ်ကပ်ယှဉ်လာသည်ကိုလည်း တွေ့နေရပေသည်။

ကြွေးမြီပြဿနာ

တောင်သူလယ်သမားတို့၏ ကြွေးမြီပြဿနာနှင့် ပါတ်သက်၍ အခက်အခဲ
- ငြိဆိုခဲ့ပြီးပြီ။

ဤနေရာတွင် အဆေးတန်တင်ရှိနေခြင်း၏ အကြောင်းရင်းအဓိက တရားခံ
ဖြစ်သော အရင်းရှင် နယ်ချဲ့နှင့် ပဒေသရာဇ် မြေရှင်စနစ်၏ တိုက်ခိုက်ဖြစ်စေသွယ်
တိုက်၍ ဖြစ်စေ ချယ်လယ်သွေးစုံစုံအရှိနေသမျှ ကာလာပါတ်လုံး မည်သို့သော ဥပ
ဒေရပ်များကို ပြဋ္ဌာန်းလုပ်ဆောင်၍ ဖြေရှင်းစေတယ်သောအခါမှ ဖြေရှင်း၍ မ
ရနိုင်သဖြင့်စနစ်ရန်၏ ချယ်လယ်သွေးစုံစုံများ ကင်းခံ့သည့် ပြည်ယူစီးပွား
ရေးစနစ် ထူထောင်မှသာ ယျှင် နောက်ဆုံး အမြစ်ဖြတ် ဖြေရှင်း ဆေးပင် ဖြစ်
ကြောင်းအလေး အနက်အသိအမှတ်ပြုရန်ပင်ဖြစ်သည်။

စိုက်ပျိုးစရိတ် အရင်းအနှီး ပြဿနာ

ကိုလိုနီစီးပွားရေးစနစ် အောက်ရှိ ပဒေသရာဇ်ကုန်သွတ်စနစ်ဖြင့် ကုန်ထုတ်
နေရသော တောင်သူ လယ်သမားများအတွက် အဘယ်သောအခါမှ စိုက်ပျိုးစ
ရိတ်အရင်းအနှီး ဖူလုံနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ အရင်းရှင်နယ်ချဲ့နှင့်ပဒေသရာဇ်မြေရှင်စ
နစ်၏ပြင်းထန်လှသော သွေးစုံစုံအောက်တွင် ပြားပြားဝတ်ခါသွေးစုံစုံခံရင်း
ကြွေးတင်ခံရင်း ကြွေးကိုကြွေးဖြင့်သာ မြှောက်ကိန်းဆင်၍လယ်ယာပစ္စည်း ထုတ်
လုပ်ပေးခါ အလုပ်အကြွေးပြုရင်း နှစ်မွန်းပျက်စီးလာရမည်သာဖြစ်ပေသည်။

နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ကြေး တိုင်မင်းကြီး တေးဦးဖြစ်သူ ဘင်းစ်က အောက်ဗမာ
ပြည်အတွက်လယ်တကလပ်ရာတွင်ကုန်ကြစရိပ်သည် အနည်းဆုံး လက်ငင်းငွေ
(၅/) ကျပ်၊ အထက် ဗမာပြည်အတွက် အနည်းဆုံး (၃/) ကျပ်ကုန်ကုမည်ဖြစ်
ရာ၊ အောက်ဗမာပြည် ကေသန်းပေါင်း (၁၀) သန်း၊ အထက်ဗမာပြည် (၇.၅)
သန်း (၁၉၃၉-၄၀) အတွက် တောင်သူ လယ်သမားများအတွက် လက်ငင်းလို
ငွေပေါင်း (၆၆) သန်းနှင့် ၂၂ သန်းခွဲ၊ တနှစ်တနှစ်လျှင် အနည်းဆုံးလက်ငင်းလို
ငွေပေါင်း (၈၀.၅) သန်းဟုတွက်ချက်ပြသည်။

ထိုလက်ဝင်းစိုက်ပျိုးစခိုက် ရင်းနှီးငွေများအနက်၊ ဘောင်သူလယ်သမားများ သည်၊ နယ်ချဲ့ အစိုးရထံမှအောက်ပါအတိုင်းသာရရှိခဲ့သည်။

ခုနှစ်၊	ထုတ်ချေးသောအမေ့စာဘကြေးငွေပေါင်း၊	ပြန်ဆပ်ငွေ၊
၁၉၃၀-၃၀	၉၅၅၂၉၀	၁၀၂၀၇၅၉
၃၁-၃၂	၄၅၉၁၅၃၉	၁၀၇၇၂၅၆
၃၂-၃၃	၁၅၉၂၅၄၃	၂၀၁၀၅၆၂
၃၃-၃၄	၀၄၅၂၅၀	၁၉၄၀၄၀၇
၃၄-၃၅	၄၉၄၂၁၉	၁၅၇၀၇၀၆
၃၅-၃၆	၃၅၉၉၂၇	၁၁၆၀၃၀၇
၃၆-၃၇	၄၀၀၃၆၇	၁၅၄၅၂၇

ဤဇယားအရ ဘောင်သူလယ်သမားတို့အတွက် လယ်လုပ် စရိတ်အရင်းအနှီးအနည်းဆုံးလက်ဝင်းလိုငွေပေါင်း (၀၀၅) သန်းအနက်နယ်ချဲ့အစိုးရက ဖျန်းမျှခြင်း နှစ်စဉ် (၅) သိန်းမျှသာ ဆင့်ပေး စပ်နှုံးပတ်ထုတ်ချေးခဲ့ရာ လိုငွေ (၀၀) သန်းလုံးလုံး ဖွံ့ဖြိုးစွာသောအားနည်းများဖြင့်ယူ၍ ကြွေးကို ကြွေးနှင့်ထပ်ခါ ထပ်ခါပေါင်း၍ အရင်းရှင်နယ်ချဲ့ နှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်တို့၏ အမြတ်ထုတ်သွေးစိုက်မှုကိုသာထပ်လောင်း၍ အလုပ်အကြွေးပြုနေကြရပေသည်။

ဆင်းရဲ ဗေဒပြာကျ လာသော လယ်သမားသည်းမှ အပေါ်တေး အလုပ်သမားများ ငှားရမ်း ရယူရေး

ငါတို့အထက်တွင် တွေ့ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ကျေးလက် တောင်သူလယ်သမား လာကတွင် အရင်းရှင်နှင့် မြေရှင် ပဒေသရာဇ်တို့၏ ဖိနှိပ်ချွေးစုတ်မှုတို့ကြောင့် သန်းစားအလွှာတို့သည် ကွဲပြားသည်ထက်ကွဲပြားကျဆင်းလာကာ မြေယာ တာဝန်များ၏ သီးစားသမားများအဖြစ်သွင်း၊ လယ်ယာကူလီများအဖြစ်သွင်းလှစ် ဖိစားသောက်နေရသူပေါင်းမှာ လူဦးရေ (၁၄) သန်းရှိစဉ်ကတည်းက (၇)

သန်းချိခဲလေသည်။ ဤသို့ကျေးလက်ဘောရွာ များတွင် ဆင်းရဲမွဲတေနေကြစဉ် ဗြိတိသျှအရင်းရှင် နယ်ချဲ့ စနစ်သည် မြို့ကြီးများတွင် ပြည်တွင်း သွက်ကုန်ကြမ်း ကြန့်ရိုးဝါးများကိုအပေါ်စား ဈေးနှုံးနှင့် လုယူလျက် စက်ရုံ အလုပ်ရုံ အရင်း ရှင်စနစ်ကို မြေယာပဒေ သရာဇ် စီးပွားရေး အပေါ်တွင် ထပ်ဆင့် ဖြန့်ချိခဲ့လျှင် ထောင်မှပြုလုပ်လာတော့သည်။

၁၈၆၀-၆၁ ခုနှစ်မှစ၍ ဗြိတိသျှ အရင်းရှင်နယ်ချဲ့ သမားများသည် အောက် ဗမာပြည်မှ စတင်ကာ ထူထောင် လာခဲ့ပေသည်။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင်မူ ဆံစက် ပေါင်း (၆၇၉) လုံးရှိလာပေသည်။

ဤသို့အရင်းရှင်စနစ်ထူထောင်လာသည်တွင် ကျေးလက်ဘောရွာမှ လယ်ယာ အလုပ်သမားများကို အဆိုပါဆံစက်များတွင် လုပ်ခဈေးပေါ်ပေါ်နှင့် ရာသီလိုက် သို့မဟုတ် လခစားအဖြစ်ဖြင့် စက်ရုံအလုပ်သမားတဝသို့ ကူးပြောင်းသွေးစုံတ်မှု ရခံပြန်သည်။

ဆံစက်များနှင့်အတူ အခြားစက်ရုံ အလုပ်ရုံ များလည်း တည်ထောင် လာခဲ့ ပေသည်။ ၎င်းတို့မှာ

ခုနှစ်	စက်ရုံပေါင်း
၁၉၀၀	၁၅၀
၁၉၂၀	၆၁၇
၁၉၃၈	၉၈၀
၁၉၃၇	၁၀၄၈

ဤသို့အရင်းရှင် စီးပွားရေးစနစ်အရ စက်ရုံအလုပ်ရုံများ ပေါ်ထွက် လာသည် နှင့်အမျှဆင်းရဲမွဲတေလှသော ကျေးလက် ဆင်းရဲသားများကို နယ်ချဲ့ အရင်းရှင် များသည်နိမ့်ကျသည့် လုပ်ခ ကျေးဇူးပေးလျက် သွေးစုတ်ကျပြန်သည်။ တချို့

ထည်းမှာ အိန္ဒိယပြည်မှ ကုလားအလုပ်သမား မြေငှက်များစွာ တင်သွင်းကာ
သွေးခွဲစနစ်အသုံးပြု၍လုပ်ခအပိုင်အဆိုင်ဖြစ်ပေါ်ကာလုပ်ခနည်းစွာနှင့်ပိုမိုခေါင်း
မုံ့တ်ပြန်လေသည်။

ထိုကြောင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် စနစ်သည်အရင်းရှင် နယ်ချဲ့စနစ်အား ကုန်-
ကြမ်းကုန်ရိုင်း ဖျေးကွက်အရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် နောက်ဆုံး အပေါ်စား အလုပ်
သမားများ ပေးသွင်း လုပ်ကြေးရာ စနစ်လည်းဖြစ်၊ အကြီးဘူပေါင်း စပ်နည်း ဖြစ်
ကြောင်းထင်ရှားခဲ့ပေသည်။

နယ်ချဲ့အရင်းရှင်စနစ်နှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်တို့၏ ပူးပေါင်း သွေးစုတ်ရာ
တွင် အပြင်းအထန်ဆုံး ခံစားရသော လူတန်းစားမှာလည်း အလုပ်သမားလူ
စာန်းစားနှင့် တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစားများဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေ
သည်။

ကျေးလက်တောရွာလူငယ်များမှာလည်းလယ်သမားလူတန်းစား၏ ဘဝနှင့်
တထပ်ထည်းဖြစ်ပေသည်။ အထက်ပါစစ်ဆေးချက်များသည်ကိုလိုနီအုပ်စိုးသည့်
ခေတ်တွင် ကျေးလက်တောရွာလူငယ်များ၏ စီးပွားရေးအခြေ အနေတရပ်လုံး
ကိုဖော်ပြပေသည်။ ကျေးလက်တောရွာလူငယ်များ၏ ဘဝ အခြေအနေမှာနယ်
ချဲ့အရင်းရှင်စနစ်နှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်တို့၏ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် သွေးစုတ်မှု
ကိုခံစားရကာဆင်းရဲမွဲပြားကျသည့်ဘဝဖြင့်သာရှိခဲ့ရသည်။

နယ်ချဲ့အုပ်စိုးမည့်ခေတ်တလျှောက်တွင်ကျေးလက်တောရွာလူငယ်များ၏စီး
ပွားရေးအခွင့် အရေးများမှာ တနေ့ထက်တနေ့ပိုမိုဆိုးဝါးခဲ့ပေသည်။ ကျေးလက်
လူငယ်များ စီးပွားရေး အခွင့်အရေးများသာ ဆုံးရှုံးရသည်မဟုတ်၊ ကျေးလက်
လူငယ်များသည် နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများလည်းမရှိကြပေ။

တဖန်ကျေးလက်တောရွာ လူငယ်များ၏ယဉ်ကျေးမှု အခြေအနေ ကျန်းမာ
ရေးအခြေအနေနှင့် ကစား ခုံစားရေးအခြေအနေများမည်သို့ရှိနေသည်ကို ငါတို့
ဆက်လက်လေ့လာကြပါဦးစို့။

ကျေးလက်

တောရွာလူငယ်များ၏ယဉ်ကျေးမှုအခြေအနေ။

ကျေးလက် တောရွာလူငယ်များ၏ ပညာရေး အခြေအနေ စိစစ်ရေးသည် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ စစ်ဆေးချက်တွင်အကြီးဝင်ပေမည်ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် ငါတို့ အကျယ်တဝင့်မဆွေးနွေးလိုပေ။ အနည်းငယ်မျှသာ ဖော်ထုတ် တင်ပြလိုပေမည်။

ဗြိတိသျှ အရင်းရှင် နယ်ချဲ့အုပ်စိုးမှု အောက်တွင် စာမတတ်သည့် ဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ၁၉၄၀ ခုနှစ် စာရင်းအရ ဆိုပါလျှင် (၆၃.၂) ရှိပေသည်။ ဗမာပြည်၏ လူဦးရေ ၈၀ % သည်၊ တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစား ဖြစ်၍ စာမတတ်သူ ဦးရေမှာလည်း၊ တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစားမှ ရာခိုင်နှုန်းပိုမို၍ များပေသည်။ တဖန်ဗမာပြည်တွင် မူလတန်းပညာသင်ကြား နှင့် မညီအရွယ်ကလေးလူငယ်ပေါင်း ၄၇၀၀၀ သန်းသည်၊ မူလတန်းပညာသင်ကြား ခွင့်မရရှိကြပေ။ ထိုမူလတန်းပညာသင်ကြားခွင့် ရရှိသည့် ကလေးလူငယ်များ မှာ အများစုသည် တောင်သူလယ်သမားများ၏ သားသမီးများသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့အပြင် ဗမာပြည် လူဦးရေ တသောင်းလျှင် အထက်တန်းနှင့် အလယ်တန်း ပညာသင်ကြား ရရှိသည့် လူဦးရေမှာ ၃၃ ယောက်မျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့လူဦးရေ တသောင်းမှ ၃၃ ယောက်သာ အလယ်တန်းပညာ ဆက်လက်သင်ကြားခွင့်ရရှိရာ အလယ်တန်းပညာဆက်လက်သင်ကြားခွင့်မရရှိသည့် လူငယ်အများစုမှာ ကျေးလက်ဘောရွာမှလူငယ်များသာ ဖြစ်ပေသည်။

ဗမာပြည် လူဦးရေတသောင်းလျှင် တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ၂ ဦးမျှသာ ဆက်လက်သင်ကြားခွင့် ရရှိပေသည်။ ဤသို့လူဦးရေတသောင်းမှ ၂ ဦးသာ ဆက်လက်သင်ကြားခွင့် ရရှိသည့် တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ဆိုပါလျှင်လယ်သမားလူငယ်မှ တဦးတယောက်တလေပင် သင်ကြားနိုင်ခွင့် မရရှိဟုပင်ဆိုနိုင်ပေသည်။

ဤအချက်များကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီ နိုင်ငံအဖြစ်တွင် ကျေးလက်တောရွာ လူငယ်များ၏ ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်းမှာ အလွန်ပင် ဆိုးဝါး နိမ့်ကျလျက်ရှိနေသည်ကို ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် သိရှိရပေသည်။

ကျေးလက်လူငယ်များ၏ကျမ္မာရေးနှင့်

ကစားခုံစားရေးအခြေအနေ

၁၉၄၀ ခုနှစ် စာရင်းအရဆိုပါလျှင် သေသည့်ဦးရေနှုန်းသည် (၁၀၀၀) ဝှင် ၂၆ ၂၁ ရှိပေသည်။ ကလေးအပျက်အစီးနှုန်းမှာလည်း (၁၀၀၀) ဝှင် ၁၉၅ ရှိပေသည်။ ဤသို့ သေကျေပျက်စီးသည့်နှုန်းမှာ အလွန်မြင့်ပေသည်။ ဤသို့သေကျေပျက်စီးသည့် နှုန်းမြင့်ခြင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး၏ ကျမ်းမာရေးအခြေအနေ မည်မျှဆိုးဝါးသည်ကိုခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။

အရည်အချင်း	လူမျိုး	နေထိုင်ရာ	အခြား	
	ဗမာသို့မဟုတ် တရုတ်	အခြားလူမျိုးများ	ရန်ကုန်	
			ဒေသများ	
အနောက်နိုင်ငံဒီပလိုမာ	၁၂	၂၁	၂၄	၉
အင်္ဂလိပ်အိန္ဒိယသို့ဟုတ်ဗမာ	၇၂	၁၆၁	၁၂၅	၁၀၀
ပြည်လိုင်စဉ်ရလုပ်ကိုင်နိုင်သူ	၃၃၅	၆၃၄	၂၇၉	၆၉၀
စုံစုပေါင်း	၄၁၉	၈၁၆	၄၂၀	၈၀၇

(ကျမ္မာရေးမင်းကြီးဌာနမှ ၁၉၄၉ခုနှစ် အခြေအနေထုတ်ပြန်ချက်)

ယခုလူဦးရေ သန်းနှစ်ဆယ်ကျော်ရှိသည့်ဗမာပြည်တွင် ဆရာဝန်ပေါင်း၊ တထောင်နှစ်ရာ သုံးဆယ် ငါးယောက်သာ ရှိပေသည်။ ဗမာပြည်လူဦးရေနှင့် နှိုင်းစာပါလျှင် ရသည့်ဆရာဝန်ဦးရေမှာ အလွန် နည်းပါးသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ အထက်ဖော်ပြပါဇယားကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဆရာဝန်စုစုပေါင်း၏ သုံးပုံတစ်ပုံသာလျှင် ရန်ကုန်မြို့၏ အပြင်ဘက်တွင်ရှိပေသည်။ ရန်ကုန်မြို့အပြင် ဘက်တွင်ရှိသည့် ဆရာဝန်ဦးရေအရဆိုလျှင် လူဦးရေတသောင်းမှ ဆရာဝန် ဇာယောက်သာလျှင်ရှိပေသည်။ အမှန်တွင်မူရန်ကုန်မြို့ အပြင်ဘက်တွင်ရှိသည့် ဆရာဝန်များမှာလည်း ဗမာပြည်မြို့ကြီးအများအပြား၌သာ ရှိပေသည်။ ကျေးလက်တောရွာမှာမူ ဆရာဝန်များမနေထိုင်ကြပေ။

ကျမ္ဘာရေးမင်းကြီးဌာမှ လူဦးရေတထောင်လျှင် ဆရာဝန်တယောက် ရှိသင့်သည်ဟု မှတ်ချက်ချထားသေးသည်။ ဤကျမ္ဘာရေးမင်းကြီးဌာန၏ မှတ်ချက်နှင့် လက်ရှိ ကျေးလက် တောရွာ များ၏ အချေအနေကို နှိုင်းရှုဆက်စပ် ကြည့်ပါလျှင် တောလက် ကျေးရွာလူငယ်များ၏ ကျမ္ဘာရေးအချေအနေမှာ အလွန်မညီမျှ ဖြစ်လျက်ရှိသည်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားလှပေသည်။ ကျေးလက်တောရွာ ကျမ္ဘာရေးအတွက် အောက်ပါအမှုထမ်းများသည် ပြည်သူ့ကျမ္ဘာရေးမင်းကြီးဌာနလက်အောက်တွင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပေသည်။

- ခန့်င်ကျမ္ဘာရေးအရာရှိများ ၅ ယောက်
- လက်ထောက်ကျမ္ဘာရေးအရာရှိ ၅
- လက်ထောက်အကူဆရာဝန် ၃၆
- ဆေးစင်ရေးအင်စပိတ္တော် ၇၉
- ကျောက်ဆေးထိုးအင်စပိတ္တော် ၂၀
- ကျောက်ထိုးဆရာ ၃၁၇

ဤစာရင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မမာပြည်လူဦးရေ၏ ၈၀ % ရှိသော ကျေးလက် တောရွာ တောင်သူ လယ်သမားများ၏ ကျမ္ဘာရေး အတွက် လုံလောက်သောဆရာဝန်များ မရှိသည်မှာ ခို၍ထင်ရှားလှပေသည်။

နယ်ချဲ့အစိုးရသည် ကျေးလက်တောရွာများ အတွက် လုံလောက်သော ဆေးခန်းများဖွင့်လှစ်မပေးခဲ့သည်မှာ (၁၉၃၉) ခုနှစ် စာရင်းကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် သိရှိနိုင်ပေသည်။

ခုနှစ်	အစိုးရဖွင့်လှစ်သည့် ဆေးရုံဦးရေ	ထားရှိသည့်လူနာကုတင် ဦးရေ	တက်ရောက် ကုသသည့် လူနာ ဦးရေ
၁၉၃၉	၃၁၅	၉၃၆၄	၃၉၀၃၇၄၇

(အန်ဒရင်ရေးဗမာစီပွားရေးဘဝ စာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်)

စာရင်းဘင်သွင်းသည့် ဝမ်းဆွဲ ဆရာမ ၁၆၂၀ ယောက်သာ လျှင် ရှိပေသည်။ ဝမ်းဆွဲဆရာမဦးရေမှာ မမာပြည်လူဦးရေနှင့် မလုံ လောက်ပေ။ အထူးသဖြင့် ကျေးလက်တောရွာများတွင် ပိုမို၍မလုံလောက်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယနေ့

ကျေးလက်တောရွာများတွင် ခေတ်မမှီသည့်နည်းများဖြင့် ရှေးထူးစဉ်လာ အရ
စင် သားဖွားကြရပေသည်။ ဤသို့ဝမ်းဆွ ဆရာမ လုံ လုံ လောက်လောက် နှင့်
ခေတ်မှီမွေးဖွားနည်းများကို အသုံးမပြုသည့်အတွက် ကလေးအပျက်အစီးနှုံးမှာ
စာထောင်လျှင် ၁၉၅ ရှိပေသည်။

ငါတို့တွင် ဤစစ်ဆေးချက်များကို ယနေ့ ကျေးလက်တောရွာများ၏ ကျမ္ဘာ
ရေး အခြေအနေမည်မျှနိမ့်ကျဆိုးဝါးလျက် ရှိသည်ကိုသိရှိရပေသည်။

ကစားခုန်စားရေး။

ကျေးလက်တောရွာများသည် ကစားခုန်စားခွင့်၊ အခွင့်အရေးများ မ ရရှိခဲ့
ကြပေ။ အသက် ၅နှစ် ၆ နှစ် အရွယ်မှ စကာ မိဘများ၏ လယ်ယာလုပ်ငန်း
များတွင် တဘက်တလမ်းမှ စတင်၍ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြရပေသည်။ အလား
စူပင် အနားယူ နေထိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးများလည်းမရှိကြ။ မိမိတို့ ဝမ်းရေး
အတွက် ငယ်ရွယ်စဉ် လူမမယ်ကလေးအရွယ်မှာပင် ဝမ်းဘထွာအတွက် မိဘ
များနှင့်အတူ နေဝင်နေထွက်အလုပ်လုပ်ကြရပေသည်။

ဤသို့ကျေးလက်တောရွာလူငယ်များ လယ်သမား လူငယ်များသည်၊ စီးပွား
ရေး အခွင့်အရေး နိုင်ငံရေး အခွင့်အရေးများသာ ဆုံးရှုံးသည် မဟုတ်သေး၊
မာဉ်ကျေးမှု အခွင့်အရေး ကျမ္ဘာရေးနှင့် ကစား ခုန်စားရေးအခွင့် အရေး များမှာ
လည်းဆုံးရှုံးနစ်နာလျက်ရှိသည်။

ကျေးလက် လူငယ်များ လယ်သမားလူငယ်များသည်၊ မိမိတို့ ဘဝဆိုးတွင်
ငြိမ်ခံနေကြပေ။ မိမိတို့၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက် စည်းလုံးလှုပ်ရှားလာ
ခဲ့ကြသည်။ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်။

ကျေးလက် လူငယ်များနှင့် လယ်သမားများ၏ ဘဝသည် ပဒေသရာဇ်၏
ခေတ်တွင် နှင်း ကိုလိုနီခေတ်တွင်၎င်း၊ ဖိနှိပ်သွေးစုတ်မှု အမျိုးမျိုးကို ခံစားရကာ
လူငယ် အခွင့် အရေးများမှာ ပို၍ ပို၍ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ကို ငါတို့အထက်
စွင်ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြပေ။

ဤပဒေသရာဇ်ခေတ်၊ ကိုလိုနီခေတ်များတွင် လယ်သမား လူငယ်များသည်
ဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက် မည်သို့စည်းရုံးလှုပ်ရှား တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်ကို

ဗမာပြည်လူငယ်အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ

စစ်ဆေးကြည့်ကြပါစို့။

တောင်သူလယ်သမားလူငယ် လှုပ်ရှားမှုသမိုင်း အကျဉ်းချုပ်။

ဗမာပြည်တောင်သူ လယ်သမားလှုပ်ရှားမှုတွင်ကျေးလက် တောရွာလူငယ်များတက် တက်ကြွကြွနှင့် ပါဝင်စည်းရုံး လှုပ်ရှားတိုက်ပွဲ ဝင်ခဲ့ကြ၏ ဗမာပြည်တွင်ကျေးလက်လူငယ်များ၏ လှုပ်ရှားမှု ဟုသိခြား မရှိခဲ့ဘဲ ကျေးလက်လူငယ်များသည်တောင်သူလယ်သမား လှုပ်ရှားမှုကြီးများ၊ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းများတွင်မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လယ်သမားများတောင်သူများဖြစ်သည့်အလျောက်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗမာပြည် တောင်သူလယ်သမား လှုပ်ရှားမှုကြီးသည်ပင် ကျေးလက်လူငယ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ပဒေသရာဇ်ခေတ်။

ပဒေသရာဇ်ခေတ်တွင် မြေရှင် ပဒေသရာဇ်သူတန်းစားသည် သွေးစုတ်ချစ်လှယ်အုပ်စိုးသည့် လူတန်းစားဖြစ်၍ တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားများ နှိုင်းသည်ဖိနှိပ်ခံ၊ နှလှယ်ခံ သွေးစုတ်ခံ လူတန်းစားဖြစ်ပေသည်။ ရာဇဝင်အလျောက်တွင် ထိုလူတန်းစားနှစ်ရပ်သည် အကြီးမတူခဲ့။ ထို့ကြောင့် ပဋိပက္ခများသည်အသွင်အမျိုးမျိုးဖြင့်ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ရှေ့ရာဇဝင်ဆရာများသည် သက်ဦးဆံပိုင် ပဒေသရာဇ် တို့၏ အလိုကြံသာရေး သားခဲ့ရသည့်အတွက် ရာဇဝင်ဟောင်းများတွင်တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစား၏စည်းရုံးမှုများ၊ လှုပ်ရှားမှုများမပါဝင်ခဲ့ပေ။

သို့ရာတွင် ပဒေသရာဇ်ခေတ်ဟောင်း ရာဇဝင်တွင် မည်သို့မျှ ဖုံးကွယ်၍ မရခဲ့သော တောင်သူလယ်သမားတို့၏ စည်ရုံးပုံကန်မှုကြီးတခုဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြ၏။ ဤပုံကန်မှုကြီးမှာ သက္ကရာဇ် ၁၅၆၄ ခုနှစ်တွင် မြန်မာပဒေသရာဇ်ရာဇဝင်

တွင်အလွန်တန်ဖိုးထားကြီးသည့်ဘုရင့်နောင်အုပ်စိုးခဲ့စဉ် အချိန်အခါက ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ဘုရင့် နောင်လက်ထက်တွင်တောင်သူလယ်သမားတို့၏သွေး၊ ခွေးတို့ဖြင့် တပြည်လုံးကိုသိမ်းပိုက်အုပ်စိုးနိုင်ခဲ့သည့် သာဓက၊ ယိုးဒယား ပြည်ကို အကြိမ်ကြိမ်တိုက်ခိုက်ခါးစာအင်ပါယာကိုချွှဲတွင်ခဲ့လေသည်။ အကြောင်းများကြောင့် တောင်သူလယ်သမားများသည် အလွန်ဆင်းရဲငတ်မွတ်သေကြေပျက်စီးခဲ့ရသည် ဖြစ်ရာကား အလွန်ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်လှသော ပဒေသရာဇ်နစ်နာ ဖိနှိပ်သက်ဖြတ်မှုများ အောက်တွင်ပင် တောင်သူလယ်သမားများသည်သိုသိတ် ပိဒိုစွာစည်းရုံး၍ တနေ့သောအခါတွင် တောင်သူလယ်သမားထုကြီးသည့် ရွှေဘောင်တဝင်းဝင်းထ နေသောနန်းတော်ကြီးကိုဝိုင်းခေါ်အောင်သံ ပေးခေါ် မီးရှို့တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလေသည်။ ပဒေသရာဇ်၏ စစ်သည်များကခဲရင်းစွာ ပြန်လည်နှိမ်နင်းရပြီးနောက်တောင်သူလယ်သမားရဲရဲဘောက်ခေါင်းဆောင်ပေါင်း (၇၀) ကိုအရှင်လုပ်လပ် မီးလောင်တိုက်သွင်းခါကွက်မျက်ခွဲလေသည်။ ဤသို့မီးလောင်တိုက်သွင်းခါကွက်မျက်ခြင်းကို ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့်ဆင်းရဲသားပြည်သူထုကြီးကနန်းတော် တွင်းသို့ဝင်၍ပြင်းသန်စွာကန် ဣ ကဘောင်းဆိုမှုများကြောင့် မကွက်မျက်တော့ ဤသို့ တောင်သူလယ်သမားများသည် ပဒေသရာဇ်များအဖို့ ဝိုင်းသွေးစုတ်မှုကို စည်းရုံးပုံကန်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။

(ဟာအေးရေး ဗမာ့ရာဇဝင်ကျမ်းမှ ကောက်နှုတ်ချက်)

ပဒေသရာဇ်ခေတ်တွင် တောင်သူလယ်သမားလူငယ်များသည်ပဒေသရာဇ်များ၏ ဖိနှိပ်သွေးစုတ်မှု၊ အုပ်စိုးမှုများကို စည်းရုံးပုံကန် တိုက်ခိုက်မှုများသည် မြောက်များစွာ ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင်ထိုခေတ်အချိန်ကတောင်သူလယ်သမားတွင်တည်မြဲ သော ခိုင်မာသော စည်းရုံးရေးမှာမရှိခဲ့ပေ။

ကိုလိုနီခေတ်

သက္ကရာဇ် ၁၀၈၅ ခုနှစ်တွင်မြိတ်သျှ နယ်ချဲ့သမားများသည်ဗမာပြည်ကို နောက် ဆုံးအပြီး အိုင်တိုက်ခိုက်သိမ်းယူကာ၊ ကိုလိုနီကျွန် ပြုလုပ်ခဲ့ပေသည်။ ၁၈၈၆ ခုနှစ်လောက်မှစ၍၁၈၉၆ ခုနှစ်ထိဆယ်နှစ်တိုင်တိုင်တောင်သူလယ် သ

လူငယ်များသည်စည်းရုံးပုံကန်ခဲ့ကြပေသည်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့များကိုပုန်ကန်မှုများတွင်တောင်သူလယ်သမား လူငယ်များသည် ပဒေသရာဇ်များနှင့် ပူးပေါင်း၍ (ဝါ) ခေါင်းဆောင် တင်၍သာ စည်းရုံး ပုန်ကန်ခဲ့သော ပုန်ကန်မှုများ ဖြစ်လေသည်။

၎င်းနောက်တွင်ကား မင်းသောင်း မေငင်လန်၊ ဗန္ဓကရသေ့၊ စိပ် စသည့် တောင်သူလယ်သမား လူငယ်များပါဝင်သည့် စည်းရုံးပုန်ကန်မှုများ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ စည်းရုံးပုံမှာ တဦးကောင်း တယောက်ကောင်း ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် ပဒေသရာဇ်ဆန်ကာ ကျဆုံးခဲ့ရ ပေသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၉၁၉၊ ၂၀ ခုနှစ် တွင် နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး ဂျီစီ၊ ဘီ၊ အေ၊ အရေးတော်ပုံ (ဝါ) ဝိသာနု အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ တောင်သူလယ်သမား လူငယ်များလည်း တပြည်လုံးတွင် တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်ခဲ့ကြပေသည်။ ခေါင်းဆောင် မှု မှာ အရင်းရှင်ပေါက်စပညာဘတ်လူတန်းစားဖြစ်၏။ စည်းရုံးရေးမှာလည်း အရင်းရှင်ပေါက်စ စည်းရုံးရေးလမ်းစဉ်အရသာ စည်းရုံးခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၉၃၀-၃၁ ခုနှစ်တွင် တောင်သူလယ်သမားလူငယ်များသည်၊ ဆရာစံလယ်သမားသူပုန်တွင်ပါဝင်ကြကာ နယ်ချဲ့စနစ်နှင့် မြေရှင် ပဒေသာရာဇ်စနစ်တို့ကိုလက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။ တောင်သူလယ်သမားစည်းရုံးရေးမှာ ကျယ်ပြန့်တိုးတက်လာ၏။ သို့ရာတွင် မှန်ကန်သော သဘောတရားက ခေါင်းဆောင်ခြင်းနှင့် ဖိနှိပ်ချက်လည်းအခံရ ဆုံးသော အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ ခေါင်းဆောင်မှုနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့စည်းနိုင်မှု အခြား အဖိနှိပ်ခံ အရံအင်အားစုံများ ပါဝင်စည်းရုံးလာမှုမှာ မရှိသေး။

၁၉၃၀ ခုနှစ်တွင် တောင်သူလယ်သမားများသည် လူတန်းစား အလိုက် တောင်သူလယ်သမား အစည်းအရုံးများ စတင် ဖွဲ့စည်းလာခဲ့ကြသည်။ ၎င်းအစည်းအရုံးများတွင် လယ်သမား လူငယ်မြောက်များစွာ ပါဝင်ခဲ့သည်။ တောင်သူလယ်သမားများ၏ ယခင်တိုက်ပွဲသည် စီးပွားရေးတိုက်ပွဲများတွင် အခြေပြုခဲ့ကြသည်။ ယနေ့အချိန်တွင် တောင်သူလယ်သမားများ လယ်သမား လူငယ်များသည် မိမိတို့ ဆုံးရှုံးနေသော စီးပွားရေး အခွင့်အရေးများ၊ လူမှုရေး အခွင့်အ

ရေများ မိမိကရေစီအခွင့်အရေးများသည်၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး မရရှိဘဲ နှင့် လုံးဝ ဒင်ပြည့်ကျပ်ပြည့်မရနိုင်ခဲ့ကြသည်ကို သိမြင်လာခဲ့ကြ ပေသည်။ ထို့ကြောင့် လယ်သမားလူငယ်များသည် စီးပွားရေးဘုံဘဲလှည့် မှ နိုင်ငံရေးတိုင်းပွဲများသို့ ဦးစည်လာခဲ့ကြသည် ဆိုလိုသည်မှာ လယ်သမား လူငယ်များသည် အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ (၁) နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲတွင် တခဲနက်ပါဝင်ဆင်နွှဲလာသည်။

ခေါင်းဆောင်မှုမှာ တို့ဗမာအစည်းအရုံး (သခင်) မှာ ပညာတတ်လူတန်းစား ပါတီက ခေါင်းဆောင်ခဲ့ပေသည်။

ဤလှုပ်ဆောင် စည်းရုံးချက်များက ၁၃၀၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံ ကြီးကို ပေါက်ဖွားခဲ့ပေသည်။ ၁၃၀၀ ပြည့် အရေးတော်ပုံကြီးတွင် အလုပ်သမား လူငယ်လယ်သမား လူငယ်ကုန်သည်များလူငယ်စသည့် လူသက်တန်းစား လူငယ်များလည်း ပါဝင် ဆင်နွှဲကြကာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲမီးတောက်သဖြင့် အချိန်ပြင်းပွာဖြင့် ဗမာပြည်တဝှမ်းသို့ ပြန့်နှံ့ခဲ့ပေသည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ် မတ်လ (၂၇) ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့သည့် ဖက်စစ်လွန် ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲကြီးကို ဗမာပြည်အဝှမ်း ဆင်နွှဲခဲ့ပေသည်။ ဤဖက်ဆန့်ကျင်ရေးဘော်လှန်ရေးကြီးတွင် ကျေးလက်လူငယ်၊ လယ်သမားလူငယ် ခြောက်များစွာသည် တက်တက်ကြွကြွပါဝင် ဆင်နွှဲခဲ့ပေသည်။

စစ်ကြီးခေတ်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးနောက်တွင် ကျေးလက်လူငယ်များ လယ်သမားလူငယ်များသည် နယ်ချဲ့မြို့စွဲပစ္စည်းတရား ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲ (၁) အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးဘုံဘဲလှည့် ဆက်လက်ပါဝင် ဆင်နွှဲကြ နိုင်သည်။ လင်ရှားသော သာဓကများမှာ ထန်းတောင်အရေး၊ ဝက်၊ လယ်ဝေးကျွန်း၊ ရွှေပန်းကောင်လှပုန် စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တိုင်းအောင် လယ်သမားလူငယ်အဖွဲ့စည်းများ၊ ဧပေါ်ခဲ့ပေသော တောင်သူ လယ်သမားလူငယ်များသည်၊ ကောင်လှူလယ်သမားသမဂ္ဂ၊ အစည်းအရုံးစသည့်အဖွဲ့အစည်းများတွင် ပါဝင်စည်းရုံးကြသည်။ တောင်သူ လယ်သမားလူငယ်များသည် မိမိတို့၏ စီးပွားရေး အခွင့်အရေး၊ နိုင်ငံရေး အခွင့်အရေး

များကို ဆက်လက်ခံစားခဲ့ကြကာလ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်နှင့် မြေရှင် ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ သွေးစုံတ်မှုကိုခံယူရသည့်အပြင် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စနစ်နှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်တို့၏ လက်ပံးစေ အုပ်စိုးသူ လူတန်းစားများ ဖိနှိပ်မှုကိုလည်းခံစားနေကြရသည်။

(လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စနစ်၏ ဖိနှိပ်သွေးစုံတ်မှုကို အလုပ်သမား လူငယ်အခမ်းအနားတွင် ပါရှိနေသည့် ဤနေရာတွင်ချုံ့လုပ်ခဲ့ပေသည်။။) (ကိုလိုနီ နိုင်ငံတဝတွင် ခံစားခဲ့ရသော အမွေအနှစ်ဆိုးများမှာလည်း အထက်တွင် ငါတို့ ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍ယခုချုံ့လုပ်ခဲ့သည်။)

မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်၏လက်ထက် သွေးစုံတ်ခံရမှု။

မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်သည် တောင်သူလယ်သမားတို့အပေါ်တွင် သီးစားချခွေယာလုပ်ခ စသည်တို့ဖြင့် ဖိနှိပ်သွေးစုံတ်ကြသည်။ ဤအခြေခံ သွေးစုံတ် မှုကို ပဒေသရာဇ်ခေတ်တွင် အခြေခံသကဲ့သို့ ကိုလိုနီ ခေတ်တွင်လည်းအခြေခံခဲ့ပေသည်။ ယခုကိုလိုနီတပိုင်းခေတ်တွင်လည်း အခြေခံလျက်ရှိပေသည်။

ယခုကိုလိုနီတပိုင်းခေတ်နှင့် မြေရှင် ပဒေသရာဇ်ခေတ်တွင် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော ဒါ.ဆာ.ပ.လ.ဆိုရှယ်လစ်တို့ကို အမှီသဟဲ့ လက်နက်ပြုလုပ်၍ သွေးစုံတ်နေကြ၏။

မည်သို့နည်း။

ဒါ.ဆာ.ပ.လ.ဆိုရှယ်လစ်တို့သည် တပါး၏အာဏာရှင် စနစ်ဖြင့် တောင်သူလယ်သမားများဆန္ဒလုံးဝမပါရှိသည့်လက်သွီးသိုး သီးစား ချထားရေး ဘုတ်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်း၏။ ၎င်းဘို့က မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ကိုယ်စား သီးစား ချ၏။ သီးစားခေတ်တောင်း၏။ မြေခွန်တော်၊ လုပ်ခများတောင်း၏။ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်အတွက်၎င်း၊ အခအခွန်များကို ကြေလည်အောင်မပေးဆောင်နိုင်လျှင် လယ်သမားအား သီးစားပြန်မချ။ မြေရှင်စနစ်ကိုချုပ်ကိုင်သည်ဟုဆို၏။ လက်တွေ့ တွင် မြေရှင်အစား မြေရှင်စနစ်အတွက်၊ လယ်သမားများကို ချုပ်ကိုင်ပေး၏။ အလုပ်

အကြွေး ပြုပေး၏။

ထို့ပြင် အဆာပလဆိုရှယ်လစ်များကို ဂြောက်ကြား ဆက်ကြား၊ နိတ်ကြေး များကိုလည်း ပေးနေကြရ သေးသည်။ ဤသို့သောနည်းများဖြင့် အဆာပလဆိုရှယ်လစ်များသည် ဗြူတိုကရေစီ ပဒေသရာဇ်အာဏာပိုင်များဘဝသို့ နိုင်ငံရေး အာဏာနှင့် ကူးပြောင်းခဲ့ပူနေကြ၏။

လယ်ယာခြေပြည်သူပိုင်လုပ်ရေးဆိုသည်မှာလည်း တောင်သူ လယ်သမား များအတွက်လယ်မြေပြည်သူပိုင်လုပ်သည်ဟုတ် အဆာပလဆိုရှယ်လစ် ပဒေသရာဇ် များအတွက် ပြည်သူပိုင်လုပ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဤအချက်ကို အောက်ဖော်ပြပါ ဇယားက ထင်ရှားစေသည်။

လူတန်းစားအတွက်	ဆောင်ရွက်ချက်
၁ ပဒေသရာဇ်ဒင်းကြီးများအတွက်	၁ ရှင်းပြည်စသည်တို့ရှိ မြေရှင်နယ်ရှင် ပဒေသရာဇ်များအတွက် လျော်ကြေး ပေး၍ ဖျက်သိမ်းသည်။ နိုင်ငံရေး အာဏာကိုကား၊ ဆက်လက်ပေးထား စေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းဖြစ်သည်။
၂ ချစ်တီး မြေရှင်များအတွက်	၂ အဲဒီယာအရင်းရှင်အစိုးရ၏သဘော တူညီချက်အရ ချစ်တီး မြေရှင် ကိုယ်စား လည်ကြီးများနှင့် လျော်ကြေးပေးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဖွဲ့၍ လျော်ကြေးပေးသည်။
၃ အခြား ဘိုင်းရင်သား မြေရှင်ကြီး ၃	၃ အလားတူလျော်ကြေးပေးအဖွဲ့ ဖွဲ့၍ သဘောတူညီချက်အရ လျော် ကြေး ပေးမည်။
၄ မြေရှင်ကလေးများအတွက်	၄ ယခုပြန်လည်လုပ် လိုလျှင် လယ်မြေ ပြန်ပေးမည်။
၅ ဆီးစားများအတွက်	၅ လုပ်ခွင့် ပြေသည်ဖြစ်စေ မပြေသည်ဖြစ်စေ ကျေးရွာအုပ်စုမြေအလိုက် ဖဲ့ယူ ခွဲ

ဝေပေးမည်၊ များသော အားဖြင့် လုပ်
ငွန် ဖျက်နီးစေမည်၊ ကေမှာ ၂ ကေအ
ထံသာ အများဆုံးရမည်။

၆ လယ်ယာလုပ်သားများအတွက်

မြေယာငေငှရေး နောက်ဆက်တွဲ လက်
ဝေအခြေစပါမည်၊ များသော အားဖြင့်
ဤကဝတွင်ပင် ဆက်လက်တည်ရှိ ရန်ရ
မည်။

ယုံပြင် ဖေးဝါဝါလားဆိုရှယ်လစ်များသည်၊ လနေ့မြူနီကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေး
ဂံနီပါယ် ဖျက်မည်၊ ဒီမိုကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ် တည် ဆောက်မည် ဟု ဟံပြ
ဖတ်ကြေးကြံပြုခဲ့လေသည်။

အမှန်မှာ ၎င်းတို့က ပေးအပ်သည့် ဒီမိုကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေးမျိုးမှာ လက်ဝါး
ကြီးအုပ်အရင်းနှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်တို့အကြား ဖေးဝါဝါ လားဆိုရှယ်လစ်တို့
ကကြားဝင်၍ ၎င်းတို့အတွက် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ဦးစီးသောကျော်လက် ဖိနှိပ်ရေး
စက်ယန္တရား အုပ်ချုပ်ရေးသာ ဖြစ်ခြေသည်။

ထိုအကြောင်းများ ကြောင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် စနစ်သည် တောင်သူလယ်
သမားများအား ဇီးပွားရေး အုပ်ချုပ်ရေး နိုင်ငံရေး အားဖြင့် ဆက်လက်၍
ပင် သွေးစုတ်လျက်ပင် ရှိနေသေးသည်။

အရင်းရှင်နယ်ချဲ့နှင့်မြေရှင်ပဒေသရာဇ်လက်ဝါးစေတို့၏ ဖိနှိပ်သွေးစုတ်မှု။

၁၅ ဆ ပိုလဲ ဆိုရှယ်လစ်တို့က တောင်သူလယ်သမားများအား ဇီးပွား
ရေးအားဖြင့် တိုက်ခိုက် သွေးစုတ်ရာတွင် ဆံစပီး ဧရာဝတီရေး ဝယ်ရေး
တွင် အကယ်၍ လက်ဝါးကြီးအုပ်ချုပ် သွေးစုတ် နေသည်ကို ဒေါ်ပြီ လုံ
မေသည်။

ဆံပေါင်းစုရင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း

မေ ၁၀ မလ လိုက်လံလက်ရှိသည်။ ကောင်သူ လယ်ကမင်းများ၏ ချွေးနံ့ စာလုပ်စာ၊ လူငယ်ဆံပေါင်းများကို ပြည်တွင်းတွင် နိုင်ငံနိုင် ပြုလုပ်ရေးကို အမည်တတ်၏ လက်ဝဲကြီးနှင့်ရှိ ဝပ်လူ့ပုံရိပ် လူလက်ရှိ၏။ ပြည်ပတွင်မူ အထူးသဖြင့် ခြင်္သေ့အရိုးရွှေများ၏ စီးပွားရေးနယ်ပယ်များတွင် မြတ်သျှာစေရင်းနှီးငြိမ်းချမ်း၏ အကြီးကျေးဇူးနှင့် ဆက်လွယ်၍ တစ်ပို ဘောင်းချ လျက်ရှိ၏။

၁၉၄၀ ခုနှစ်မမာခြည် လူငယ်သင်တန်းအဖြစ်ပြုသည့်နောက် မမာတောင်သူလယ်သမားများ၏ ဆံပေါင်းစုရင်းဝယ်ရေးအစား မမာကန်နှင့် နိုင်ငံခြားထုတ်ကန်ရုံးမှ အော့စ်ပါအပိုင်အဖြစ်၏။

ခုနှစ် (ဆောင်ကန်) (ဆောင်ကန်) ဆောင်ကန် နိုင်ငံခြားမှရမိက်ပျိုးသည်စပေါင်းက စပေါင်းကန်နှင့် နိုင်ငံခြားသို့ရှိသည့်ဆံပေါင်းပေါင်း ကျယ်သန်းပေါင်း

၁၉၄၀၊၄၉	၁၀၁၂၀	၅၂၆၄	၁၁၉၄	၃၆၄၀၀
၁၉၄၉၊၅၀	၉၃၄၉	၄၆၉၁	၁၁၂၉	၄၃၂၂
၁၉၅၀၊၅၁	၉၄၆၇	၄၉၇၆	၁၃၆၇	၆၇၃
၁၆၅၁၊၅၂	၉၆၉၁	၅၂၅၀	၁၁၆၀	၈၁၉
၁၉၅၂၊၅၃	၁၀၃၃၁	၅၇၃၀	၁၀၆၀	၁၁၀၉
စုစုပေါင်း	၄၀၆၉၃	၂၅၆၅၄	၅၅၁၂	၃၄၀၀

လို့ကြောင့် ကောင်သူလယ်သမားများသည် စုစုပေါင်းစုစု များစွာလုံးအလဲ မိမိရေးခြားခြားအရည်အဝင်း ထွက်သိမ်းရေး ရပြီးနောက် (၅) နှစ် အတွင်းတွင် ဆံပေါင်းစုရင်းဝယ် (၂၅၅၂၄၀၀)၊ ၎င်းပေါင်းစုရင်းဝယ်ပေါင်းစုပေါင်း (၁၂၅) ကုစဉ်ကုစဉ်ပေါင်းစုပေါင်း (၁၀) ကုစဉ်ကျော်နီးပါးဖြင့် နိုင်ငံခြားမှထွက်ပေါင်းစုရင်း (၃၃၀) ကိုအဆာယလ ဆိုက်လစ် နှစ်စား ၁၀၀၀ ကိုအိုင်နှိမ့် ခြားပေးသည့် အခြားအကဲအမီနှင့် များ၏။

၉၂ မမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

တံဘိုးပါဆိုလျှင် နှင်ငြေငွေကုရွှေပေါင်း (၅၀) ၊ (၁၀၁) ဆံ ထုတ်လုပ်အပ် နှင်ပစ်ရပေသည်။

ထိုသို့နှစ်စဉ်ထုတ်လုပ်ပေးရသော ပေါင်းနှင့်တန်ဖိုး များ၍ အထပ်ထပ် ဆီရှယ် လပ်တို့ကို ပြည်သူပိုင်လုပ်ငန်းများတွင်အများဆုံးသော ပတ်ဝင်နှင့် အမြတ် ရအရ ဆုံးသော အမြတ်ထုတ်လုပ်ငန်း ဦးဖြစ်ပေသည်။ အထက်ပါ အများအကြမ်း အားဖြင့် မိမိတို့ကို ပတ်ဝင်နှင့် ဆံအမြတ်အများဆုံး ပါဝင်နေသည်ကို ခေါ်ပြု သောအမည်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ခုနှစ် ပြည်သူပိုင်လုပ်ငန်းများ ဝင်ငွေ အသားတစ်အမြတ်ငွေပေါင်း

၁၉၄၆၊ ၄၇	၇၅ ကုစေ	၃၀ . ၀ ကုစေ
၄၇၊ ၄၈	၅၀ . ၀ ။	၆၂ . ၇ ။
၄၈၊ ၄၉	၄၅ . ၆ ။	၂၄ . ၀ ။
၄၉၊ ၅၀	၅၀ . ၆ ။	၂၂ . ၆ ။
၅၀၊ ၅၁	၆၀ . ၀ ။	၂၅ . ၀ ။
၅၁၊ ၅၂	၆၄ . ၆ ။	၂၆ . ၀ ။
ဖုစပေါင်း	၃၁၅ . ၂ ။	၁၆၃ . ၇ ။

(၇၉၅၁၊ ၅၂) ခု သည်နောက်ပိုင်းအသိုက်တွင်ဆံအမြတ်ငွေသည် နှစ်စဉ် ပင့် ကုရွှေပေါင်း ၃၀ မျှရှိလာလေသည်။

ဤကဲ့သို့သော နှစ်စဉ် အမြတ်ငွေ ကုရွှေပေါင်း (၃၀) ဘိုး ရရှိရန် ၊ အထပ် ထပ် ဆီရှယ်လပ်တို့သည် တောင်သူလယ်သမားများအပေါ်တွင် နှစ်စဉ် ရက်စက်စွာ သွေးစက်ကြလေသည်။ သွေးစက်ကြရုံ မှာ သိ သတိပေးလျှင်ပင် တင်းရေ (၃၀) စပီးတင်းရေ (၁၀၀) လျှင် စပီးဇေး (၂၀၅) ကျပ်နှင့် ကုန်ကုစိယံနှင့်ပေါင်း (၄၀၀) မျှသာ ကုန်ကျခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ (၄၀၀) မျှသာ ကြသည်စပီးတင်းရေ (၁၀၀) ကို နှင်ပစ်ခြင်းတွင်ပေါင်း (၅၀) မှ ပေါင်း (၈၀) အထိ ဆောင်းချရာတွင် မည်မျှမြတ်စွန်းသည်ကို အောက်ပါ အသားတွင် တွေ့ရှိနိုင်လေသည်။

အင်္ဂလိပ်ငွေပေါင်း။ မမာခွေကျပ် ကုန်ကျစရိတ်စုစုပေါင်း (၁၀၀) ပေါ်တွင်အ
နည်းဆုံးအမြတ်ငွေစုစု

ပေါင်	၅၀	၆၇၅	၄၀၀	၂၆၅
။	၆၀	၈၀၀	။	၄၀၀
။	၇၀	၉၄၅	။	၅၃၅
။	၈၀	၁၀၈၀	။	၆၇၀

ဤနည်းဖြင့် ဖ ဆ ပ လ ဆိုရှယ်လစ်တို့သည် စပါးတင်း-၁၀၀-ပေါ်တွင် ပြည်တွင်းဈေး တန်ကို ထ နှ်၊ ပြည်ပဈေးကဏ္ဍများ-၃ဆ=မျှ ကျော်လွန်ရောင်းချ အမြတ်ထုတ်ယူကြပေသည်။ အကယ်၍သာ ဖ ဆ ပ လ ဆိုရှယ်လစ်တို့၏ မွေးစားမှုမပြုပါက (ဝါ) အလုပ်သမား တောင်သူ လယ်သမားတို့၏ ပြည်သူ့မမာနိုင်ငံကြီးဖြစ်ပါက ၁၀၀ ဧကလုပ်သော လယ်သမားတိုင်း၏ ချွေးနည်းစာ၊ စပါးတင်းရေမှာ အနည်းဆုံး -၄၀၀-ဖြစ်၍ တန်ဖိုးဝင်ငွေမှာ ဖုန်းမျှကျေးပေါင်း -၉၀-မမာခွေ + ၈၀၀-နှင့်သာ လွတ်လပ်ခွာ ရောင်းခြံရပါလျှင်၊ ခွေပေါင်း၊ ၃၂၄၀၊ နှစ်စဉ်ဝင်ငွေ ရှိမည်ဖြစ်လေသည်။ သဒ္ဓမ္မကား၊ ၁၀၀ ဧက လုပ်နေသော လယ်သမား မှာ ငွေ ၃၂၀၀-ကျပ်ကိုမဆိုဘူးဘိ၊ လယ်ပြီးသျှင် ခွေ-၃၀၀/၃၀၀၀/ မျှပင်မကွင်းကြီးခဲ့ဘဲ၊ ဝမ်းစာ မလာ၊ ဒဿပေနှင့်သာ ကြံရစ်ခဲ့ပေသည်။

ထိုသို့အမြတ်ကြီးထုတ်၍ နေသော၊ ငွေပေါင်း၊ ကုဇင်္ဂေ့ကုဇင်္ဂေ့အနက်မှ ဖ-ဆ-ပ-လ ဆိုရှယ်လစ်တို့သည်၊ တောင်သူလယ်သမားများအား၊ နှစ်စဉ် ဒုတ်ရိုက်ပြန်ကျေးဇူး ပြုသည့် အချက်ကရပ် ရှိသည်ဟုဆိုရလျှင် အမတော်ကျေးပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ နှစ်စဉ် ဆံအမြတ်ငွေ ကုဇင်္ဂေ့ ၃၀-မှ အမတော်ကျေး ထုတ်ခွဲခြင်းပြန်ဆပ်ခြင်းတို့မှာ သောက်ပါဒဿားအတိုင်းပင်ဖြစ်၏။

ခုနှစ်	ချေးငွေကုဇင်္ဂေ့	ပြန်ဆပ်ရငွေ	။	ကြိုငွေ။
၁၉၄၆-၄၇	၃,၃၇	၁,၂၁	။	၂,၁၆
၄၇-၄၈	။ ၂,၇၆	။ ၁,၆၉	။	၀၀

(၁၃)

၄၀-၄၉	။	၂၀၀	။	၂၀	။	၆၀
၄၉-၅၀	။	၂၀၅၀	။	၁၅၀	။	၁၀၀
၅၀-၅၁	။	၂၀၅၀	။	၁၅၀	။	၁၀၀
၅၁-၅၂	။	၂၀၅၀	။	၁၅၀	။	၁၀၀

ဖုရလက်ဝန် ။ ၆၅၆

အထက်ပါဇယားကိုကြည့်သျှင် ကုဒ်-၃၀ အခြေတံ ထက်ပေးနေရသော ကောင်သူ လယ်သမားများအား ခုတ်ပြန်အားဖြင့်- ထုတ်ခြွေးငွေမှ နှစ်စဉ် ဖျမ်းမျှကျေး။ ၃-ကုဒ်ပင် ရှိပေသည်။ ၎င်းအနက်မှ-ဖျမ်းမျှကျေး-၁ ကုဒ် ခွဲချသားကျန်ရှိလေသည်။ အလွယ်ဆုံးနှင့် ဖော်ပြချလျှင်၊ နှစ်စဉ် ငွေ ၃၀ ပေး နေသူကို ဒီ၊ ၅၀ ပြားပြန်ပေးရာ အလကားပင်မဟုတ်၊ အတိုးနှင့်သင်ထုတ်ခြွေး ရလေသည်။ ငွေရှင်၏ငွေ၊ ၃၀-၏ ၁၀ ပုံ ၁၀ ကိုပင်ကြိုခင်းမောင်း-မောင်းနှင့် ထုတ်ချေးနေသည်ဟုဆိုလိုသည်။ ဤကျန်ငွေဒီ၊ ၅၀ ပြားကိုပင်ငွေရှင်က၊ တရက်မျှ ရွှေ့ဆိုင်းပေးပါဟု တောင်းဆိုခဲ့သည်ကို၊ မလိုက်လျောခဲ့သို့သာ မကုန်မိခဲ့ပင်တိ တောင်းရန်၊ အခိန်များထွက်လာလေသည်။

စပါးဈေး-၅၀၀ ဈေးတိုးမြှင့်ပေးပါရန်၊ တောင်းဆိုခဲ့သည်ကိုလည်း သမတ ကပေးမလိုလိုမိန့်ကြားပြီးမှပါယ်ချခဲ့လေသည်။ ယခုတိုင်ညှင်းပန်းချက် ရှိနေပေ သည်။ စပါးရောင်းချရာတွင် ခေါင်းပုံဖြတ်လက်မှတ်ရောင်း-ပေါ်ဦးစသည်သွေး စုတ်သင်ငန်းများသည်လည်း၊ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိလေသည်။

ဤကဲ့သို့သော ငွေကုဒ် ၃၀ ရှင်တောင်သူ လယ်သမားတို့၊ ငတ်ပြတ် ခွဲ ဘေ၍ဝမ်းစာစပါး ထုတ်ချေးရန်၊ နယ်အရပ်ရပ်မှ၊ တောင်းဆိုဟစ်ကြွေးခဲ့သော် လည်းများသော နေရာများတွင် လျစ်လျူ ရှုနေပေသည်။

ဤသို့ဖြင့်ဘောင်သူ သက်သမားများသည်-အရင်းရှင်နယ်ချဲ့နှင့်မြေရှင် ပဒေ သရာဇ်များ၏ ဖိဒိမ်သွေးစုတ်မှု၊ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်စားသည်၊ ဗေဒပလ ဆိုရှယ် လစ်များ၏ ခုတ်ချိတ်သွေးစုတ်မှုများကြောင့် တနေ့တခြားဆင်းရဲခွဲပြာကြလော က၊ စီးပွားရေးပျက်ကပ်ကြီးကိုခေါင်းစိုက်၍နေကြရပေသည်။

ကိုလိုနီတပိုင်၊ ပဒေသရာဇ်တပိုင်၊ စာရင်းချုပ်။

ဖိနှိပ်နေသောလူတန်းစား၊

ဖိနှိပ်နည်း-ဖိနှိပ်ချက်များ၊

၁။ ၁။ ၁။ ၁။ ဆ ပ လ ဆိုရှယ်လစ်

၁။ အရှင်းရှင်နှစ်ချွန်မြေရှင် ပဒေသရာဇ်
ကိုယ်စားနိုင်သေဖက်နေသည်။ ဒုတိယ
ရိုက်လည်းသွေးစုတ်သည်။

၂။ မြို့ရိက္ခာရေစီအုပ်ချုပ်ရေး

၂။ ရန်သူများ၏လက်ကိုင်ဒုတ်အဖြင့်အုပ်ချုပ်
ရေးအရဖိနှိပ်သည်။

၃။ ခြေရှင်ပဒေသရာဇ်များ

၃။ သီးစား ၁။ မြေခွန်၊ ငွေတိုး၊

၄။ လက်ဝေခံအရင်းရှင်များ

၄။ နယ်ချဲ့ကုန်ပစ္စည်းများနှင့်သွေးစုတ်သည်။

၅။ ကုန်သည်ပွဲစားလူတန်းစား

၅။ လုပ်ငန်းအသေးများအားဖြင့်
ခေါင်းပုံပိတ်သည်။

တောင်သူလယ်သမား လူတန်းစား။

ဤစာရင်းချုပ်စာသားကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် တောင်သူလယ်သမားများမှာ ပဒေသရာဇ်ခေတ်၊ ကိုလိုနီခေတ်ကိုလိုနီ ပဒေသရာဇ်တပိုင်ခေတ်၊ ခေတ်သုံး ခေတ်စလုံးတွင်သူ့နည်းနှင့်သူ့သွေးစုတ်ခံနေရမှုများသည် လုံးဝပပြောင်းလဲပေ။ ယနေ့တောင်သူလယ်သမားများ၏ လွတ်လပ်ရေး ကြေ့ ငြာပြီးသည့်ခေတ် (ကိုလိုနီပဒေသရာဇ် တပိုင်ခေတ်၊) တွင်လည်းသွေးစုတ်မှုအမျိုးမျိုးခံစားလျက် ရှိသည်ကို ငါတို့အထက်တွင်စစ်ဆေးပြခဲ့ပေပြီ။ ယနေ့တောင်သူလယ်သမားများ များသည်၊ ဆင်းရဲမွဲတေကြသည့် ဘဝမှပင်နလံးထူနိုင်တဲာနေပေသည်။ ယနေ့ တောင်သူလယ်သမားလူတန်းစားတရပ်လုံးနှင့် အတူကျေးလက်တောရွာ လူငယ် များသည်၊ စီးပွား ရေးအားဖြင့် ဆင်းရဲ ကြပ်တည်းခါးလွှေးစုတ်မှုအမျိုးမျိုးကိုအ လူးအလဲခံစားနေကြပေသည်။

ယဉ်ကျေးမှုအခြေအနေ။

ယနေ့ကျေးလက်တောရွာ လူငယ်များ၏ ယဉ်ကျေးမှုအခြေအနေမှာ ကိုလိုနီခေတ်ကထက်သိသာထင်ရှားသော တိုးတက်မှုမှာ လုံးဝမရှိသေးပေ။ သာဓကပြရလျှင် ကိုလိုနီခေတ်က မူလတန်း ပညာသင်ကြားရမည့်အရွယ်လူငယ် (၆ နှစ်မှ ၁၀ နှစ်အထိ) ပေါင်း ၁၂၅ သန်းသည် မူလတန်း ပညာ သင်ကြား ခွင့်မရရှိခဲ့ကြပေ။ ယခုလွတ်လပ်သည်ဆိုသည့် ခေတ်တွင်လည်း ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဘာရင်းအရဆိုလျှင် မူလတန်း ပညာ သင်ကြားရမည့် အရွယ် လူငယ်ပေါင်း ၁၃၅၇၇၆၁ သည်မူလတန်းပညာသင်ကြားခွင့်ရရှိကြ။ ဤအချက်ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့်ပင် ယနေ့တော့လက် ကျေးရွာ လူငယ်များ၏ ယဉ်ကျေးမှု အခြေအနေမှာ ကိုလိုနီခေတ်ကနှင့် ဘာမှ ထူးခြင်းမရှိသည်ကိုထိရှိရပေသည်။

ကျန်းမာရေးနှင့်ကစားခုံစားရေး။

ကျေးလက်လူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေမှာစစ်ဖြစ်မှီကထက်ပို၍ ဆိုးဝါး နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပြောဆိုရလျှင် ၁၉၄၉ ခုနှစ်က လူ တထောင်လျှင်ရှိ ၂၅၀ ယောက် သေသည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင်မူ (၄၁) မြို့လူတထောင်လျှင် ၃၀ ယောက်သေသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ကြီးအတွင်းကျန်းမာရေး ချို့တဲ့မှုကြောင့် လူတထောင်လျှင် ၁၂၂၉ ယောက် ပို၍သေသည်။ ယနေ့မမာပြည်၌ ဆရာဝန်ပေါင်း ၁၂၃၅ ယောက်သာ ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့်လူဦးရေ (၁၂၀၀၀) လျှင်ဆရာဝန်တဦးသာ ရှိနေပေသည်။ ဤသို့လူဦးရေ (၁၇၀၀၀) လျှင် ဆရာဝန်တယောက် ကြရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း အမှန်တွင် ကျေးလက်လူငယ်များမှာလူဦးရေ ၄၀၀၀၀ လျှင်ဆရာဝန်တယောက်သာ ရှိပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယနေ့ မမာပြည်ရှိဆရာဝန်သုံးပုံနှစ်ပုံသည် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင် ရှိနေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်မှာလူဦးရေ (၁၀၀၀) လျှင်ဆရာဝန် တဦးရှိရပေမည်။ ဤသို့သောအခြေအနေများကို ထောက်ခြင်းဖြင့် ကျေးလက်လူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေး အခြေ

အနေမှာ မည်မျှခွဲကျကျက်ရှိသည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။

တဖန် ကျေးလက်လူငယ်များတွင် ယနေ့ကစားခဲ့သေးရေးနှင့်အနားယူနေခွင့် အခွင့်အရေးများရရှိကြပေ။

လယ်သမားလူငယ်ဘဝအခြေအနေ။

၁၉၄၈ခုနှစ်မှစ၍လယ်သမားလူငယ်များ၏ဘဝအခြေအနေသည် မည်သို့ရှိ သည်ကို အထက်တွင် စစ်တမ်းထုတ်ခဲ့ကျပေပြီ။

ဤစစ်တမ်းအရ-ယနေ့ လယ်သမား လူငယ်များ၏ စီးပွားရေး-လူမှုရေးယန္တိ ကျေးမှု-နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများ လိုအပ်ချက်များသည် အောက်ပါ အချက် များဖြစ်ပေသည်။

★ လယ်လုပ်သူ လယ်ပိုင်ဆိုင်ရေး။

★ ဖဆပလဆိုရှယ်လစ် တို့၏လယ်ယာ မြေပြည်လုပ်ပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက် ဥပဒေ ကန့်ကွက်ရေး။

★ စပါးဝယ်ယူရေးပြဿနာ။

★ အစိုးရက ကြေငြာ ထားသည့်အတိုင်း စပါးပေါ်သည့်အချိန်မှစ၍ တည့်တည့် ကျကျ တပြည်လုံးစပါးဝယ်ယူရေး။

★ သို့စပါးဝယ်ယူရာတွင် ဖဆပလ ဆိုရှယ်လစ်တို့နှင့် အပေါင်းပါ စီးပွားရေးသမားများက ဝင်ရောက် ဩဇာပေး အမြတ်ထုတ် ချုပ် ချယ်ခြင်းမပြုလုပ်ရေး။

★ စပါးဝယ်ယူရာတွင် စပါးပိုင် သို့မဟုတ် ဝယ်ယူသည့် နေရာသို့ ဦးစွာ ရောက်ရှိသည့် စပါးကို ဦးစားပေး၍ အစီအစဉ်လိုက်သာ မှန်မှန် ကန်ကန် ချင်တွက်ရေး။

★ တိုက်ရိုက်ရောင်း၊ တိုက်ရိုက်ငွေချေစနစ်ဖြင့် ငွေချေရန်၊ စပါးရောင်း လက်မှတ် စနစ် ဖျက်သိမ်းရေး။

★ ငွေချေရာတွင် ရက်ကြာ ဆွဲထားခြင်း မပြုလုပ်ဘဲ စပါးခြင်ပြီး (၂၄)နာရီ အတွင်း ငွေချေရေး။

★ စားရောင်း၊ ဝယ်ယူ လှည်း၊ လှေ၊ သမ္ဗန်၊ စသည့် ယဉ်ကျေးမှုများကို အ
အလာတွင်၎င်း၊ အပြန်တွင်၎င်း၊ လမ်းမှ နှော့ကယုတ် တားဆီး၍
ဆက်ကြေး၊ ငတ်ကြေး တောင်းခြင်း၊ အလှူငွေ ကောက်ခံခြင်း
မိုက်ကြေးခွဲခြင်း များကို အချိန်မှီ ကာကွယ်ဖမ်းဆီးပေးရေး။

★ ဝမ်းစာမျိုးစပါးပြဿနာ။

★ သီးစားခွင့်စေ- လယ်ခွန်ဖြစ်စေ၊ ကြေးစားဖြူစေ၊ တောင်သူ
လယ်သမားတို့၏ဝမ်းစာမျိုးစပါးထည်းမှ၊ အတင်း ဆွဲထုတ်ယူငင်
ခြင်း၊ သို့မဟုတ်အားလုံးကို သိမ်းပိုက်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ခိုင်ခံ့စေတရားမ
ကျင့်ထုံးကို ပုပဒေပုဒ် (၆၀) အနုလက်ဝတ္ထုကာကွယ်ပေးရေး။

★ သီးစားခပြုလေ့နာ။

★ တောင်သူလယ်သမားတို့က မြေပိုင်ရှင်အား၊ သီးစားခကိုတိုက်ခိုက်
ပေးစေရန် ကြားမှ မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း လူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေတဆင့်
ပေးစနစ် ကို ဖျက်ပြစ်ရေး။

★ မြေခွန်တော်ပြဿနာ။

★ တောင်သူ လယ်သမားအပေါ်၌ တိုက်ခိုက်တာဝန် ရှိနေစေသည့်
မြေခွန်တော် ကောက်သည့်စနစ်ကို ဖျက်ပြစ်ရေး။

★ မြေခွန်တော်ကို ယခုကောက်ယူနေသော နှုံးထားထက် ထက်ဝက်
လျှော့ပေါ့ရေး။

★ မြေခွန်တော် မပေးဆောင် နိုင်သည့် မြေယာများအတွက်၊ တနှစ်
ရှေ့ဆိုင်းရေး။

★ သီးစားချထားရေးပြဿနာ။

★ မြေခွန်သီးစားခနှင့် အမတော်ကြေး မခကျလျှင်၊ မြေယာပြန်မချဆို
သော အမိန့်ကိုပါယ်ဖျက်ရုပ်သိမ်းရေး။

★ မြေယာကောက်၊ သို့မဟုတ် ဆိုရှယ်လစ်၊ ဖ ဆပလတို့၏၊ ဗ တ
လ စ၊ ကမိတ်ဆွေမျိုး၊ သို့မဟုတ်၊ အဖွဲ့ဝင်ပီတီဝင်း၊ သို့မဟုတ်၊
နီးစပ်ရာ ခင်မင်ရာသူကို၊ လယ်ယာချထားသည့်၊ အဂတိလိုက်စား
ဆုံးဖြတ်မှုများကို၊ အမြန်ဆုံးတပြည်လုံးစုံစမ်း၍အရေးယူပြင်ဆင်ရေး။

★ အသက်ပျံ့နှံ့ရင်း ကိစ္စမျိုးကြောင့် မတရားသဖြင့် လယ်ယာလက်
 လွှတ်ဖြင့်ကြံ့ခဲသော၊ သီးစားဟောင်းများအား၊ လုံ့လို့ လယ်ယာ
 လက် ပွတ်မြစ်နေရသည့်ကာလ အတွက်၊ ၎င်းတို့ လယ်ယာ လုပ်
 ကိုင်နေစဉ်ကပင်တွေ အတိုင်းတာဝန်ရှိသော နိုင်ငံအစိုးရ၊ သျှော်
 ကြေးပေးပေး၊ သို့မဟုတ်ပေးချမ်းရေးကော်မတီများ၊ မြေယာကော်မတီ
 များကို လူထုဆန္ဒအရ၊ ရွေးကောက်တင်မြှောက် ဖွဲ့စည်းသော
 နည်းဖြင့်သာ၊ ဒီမိုကရေစီ နည်းကျဖွဲ့စည်းရေး။

★ အမတော်ကျေးပြဿနာ။

★ နိုင်ငံတော် အဖိုးရက၊ အမတော်ကြေး ထုတ်ချေးရာတွင်၊ ပါတီ
 အဖွဲ့အစည်း မျက်နှာမရွေး လယ်ယာ လုပ်ကိုင် သူမှန်သမျှအား
 တန်းတူထုတ်ချေးရေး။

★ သို့ထုတ် ချေးရာတွင် လယ်လုပ်စရိပ်၊ လုံလောက်ရန် အတွက်
 အဖိုးရကတွက်ထားသည့် နှုးထားအတိုင်း၊ တစ်ကလျှင် ၂၅% - ၂၇%
 ကျပ်နှုံးဖြင့် မနည်းထုတ်ချေးရေး။

★ အမတော်ကြေးကို လယ်ယာ လုပ်ချိန်အခိုက်ထုတ်ချေးရေး။

★ အမတော်ကြေး ထုတ်ချေးရာတွင်၊ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တို့က
 တောင်သူလယ်သမားများအား တိုက်ရိုက် ထုတ်ပေးသော စနစ်
 ဖြင့်သာ ထုတ်ချေးရန်ကြားမှအဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတ
 ယောက်ကို၊ ပွဲစားတဆင့်ဝေစား၍၊ ထုတ်ချေးခြင်းမပြုလုပ်ရေး။

★ အမတော်ကြေးကို၊ အကယ်ပြန် မဆပ်နိုင်သည့် တောင်သူလယ်
 သမားများအား တနှစ်ရွေ့ဆိုင်းရေး။

★ လွန်ခဲ့သော နှစ်များက အမတော်ကြေးပြန်မဆပ်နိုင်သည့် ကိစ္စနှင့်
 ပါတ်သက်၍၊ ဟောင်သူလယ်သမားများအပေါ်သာ၊ လုံးဝအပြစ်
 ဆိုသည်မှာ၊ လုံးဝမမှန်မကန်၊ ဤကိစ္စမှာ အုပ်ချုပ်နေသူ အဖိုးရနှင့်
 အပေါင်းပါ၊ ဆိုရှယ်လစ် ဖဆပလ၊ ဗဟလစ တို့၏ စီစဉ် ဆောင်
 ရွက်ချက်များမှားယွင်းခြင်း၊ များစွာသောထိုအဖွဲ့အစည်းများချထား
 ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်းအတိအလင်း ဝန်ခံထုတ်ပြန်ရေး။

★လယ်ယာအလုပ်သမားပြဿနာ။

☆ မြန်မာနိုင်ငံ တောင်သူလယ်သမား လုပ်ငန်းများတွင်၊ လယ်ယာ (ဝါ) လယ်ယာကူညီနှစ်ပေါက် ရာသီခိုင်း အသွားခိုင်းစသည့် စုစုပေါင်းမည်မျှသည် ကိုနိုင်ငံတော်အစိုးရကစီမံကွပ်ကဲမှု ဗဟိုပုံ တင်ရေး။

☆ လယ်ယာအလုပ်သမားများအား အမတ်ကြီးသတော ကြည့်ရှုဆောက်ပုံ ရပုံတွေ့လွှတ်ထားရှိထုတ်ပေးရေး။

★လယ်ယာမြေပြင်မွန်းမံရေးပြဿနာ။

☆ တာတန်း၊ တူးမြောင်း၊ ဆည်သိုအပ်နေသော နေရာများကိုဖောက်လုပ်ပေးရန်။ ပျက်နေသော နေရာများတွင် အခြေခံဆုံးဖြတ်ဆင်ပေးရန် ကောင်သူလယ်သမားတို့ ကိုယ်တိုင် ခိမိတာသာ ပြင်ဆင် လုပ်ကိုင်နေသောနေရာများတွင်၊ စနစ်လုံလောက်အောင်ထုတ်ပေးရေး။

☆ တနိုင်ငံလုံး၊ မျိုးကောင်း မျိုးသန်များ၊ ပြည့်စုံ စိငှအောင် ရရှိရေးအတွက် စီမံဆောင်ရွက်ပေးရေး။

☆ မြေယာဩဇာများကိုဖျေ မှန်ကန်စွာဖြင့်တောင်သူလယ်သမားများ ထံတိုက်ခိုက် ရောင်းချဝေငှရန်။

★ကိုင်းကျွန်းတောင်ယာ ခြံသမားများပြဿနာ။

☆ ကိုင်းကျွန်းတောင်ယာခြံသမား၏လုပ်ခွင်မြေယာများကို သိမ်းဆီးခြင်းမပြုဘဲ တည်မြဲအောင်ထိမ်းသိမ်းကာကွယ်ပေးရေး။

☆ လုပ်ခွင် ဖူလုံရေး-လုပ်အား တိုးမြှင့်ရေးအတွက်၊ အမတ်ကြီးလုံလောက်အောင်၊ လုပ်ချေးရေး။

☆ ထိုမှထွက်သောသီးနှံများကို၊ ဈေးကောင်းရရှိရေးအတွက်၊ နိုင်ငံခြားသီးနှံဝင်ရောက်ပြိုင်ဆိုင် ရောင်းချမှုတို့တားမြစ်ပိတ်ပင်ရေး။

☆ စပါးဈေး-၅၀ဝိ တိုးမြှင့်ပေးရေး။

☆ ကျေးလက်တောရွာများ၏ ကျမ္ဘာရေးအခြေအနေတိုးတက်ကောင်းမွန်လာရေး လူမှုလုံခြုံရေး ရရှိရေး၊ ဆေးခုံများ ဆေးစစ်ဌာနများ တိုးချဲ့ပေးရေး။

★ ပညာသင်ကြားပိုင်ခွင့်ရရှိရေး၊ စာမတတ်သူပပျောက်ရေး၊ အနားယူခွင့်ရရှိရေး၊ ကစားခုံစားအခွင့်အရေးရရှိရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု အခြေအနေတိုးမြှင့် လာရေး။

★ ကျေးလက်လူငယ်များ၊ အိုးအိမ် တည်ဆောက်ရေးအတွက်၊ အကူအညီရရှိရေး။

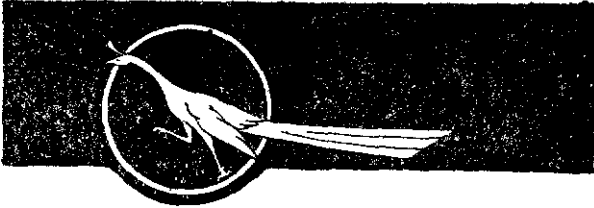
★ ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး အပြည့်အဝရရှိရေး။

★ နယ်ချဲ့စနစ်၊ ပဒေသရာဇ်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေး။ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး ရရှိရေး။

★ ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ထိမ်းသိမ်း ကာကွယ်ရေး။ ကမ္ဘာစစ် နှော့ဆီးရေး။ ။

ဤပျော်ရွှင်တွယ်ရာ မရှိသည့် အခြေ အနေတွင်၊
 ပညာသင် နိုင်သည့် အခွင့်အရေး၊ ကစားခုန်စားခြင်း
 နှင့် အနားယူနိုင်သည့် အခွင့်အရေးများကို မည်သို့
 ဆိုနိုင်အံ့နည်း။ ကိုလိုနီ အုပ်စိုးခြင်းသည် ၎င်း၏ သ
 ဘာဝ အရပင်၊ ယဉ်ကျေးခြင်း၏ ဖော်ပြချက် တခု
 ဖြစ်သည့် အနုပညာယဉ်ကျေးမှု၏ ရန်သူဖြစ်ပေသည်။
 ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းမျိုးဖြင့်၊ အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုကို
 ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ကိုလိုနီနှင့် ဖွံ့ဖြိုးခြင်းမရှိသော ထိုင်းပြည်
 များတွင် အားလုံး နည်းပေး စာမတတ် ခြင်းဘို့မှာ
 အခြေ အမြစ်တွယ်လျက် ရှိနေပေသည်။ ။
 ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် ကောင်စီ အစီအစဉ်တွင်၊
 ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဘရူနိုဘာနိုနို တင်သွင်းသော....
 အစီရင်ခံစာမှ

‘ကျောင်းသားလူငယ်’

ငါတို့သည် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားရေးအခြေအနေနှင့် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ဘဝကို ရာဇဝင်ကြောင်းအားဖြင့် စစ်တမ်းထုတ်ကြည့်မှသာလျှင် ယနေ့ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ အရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ငါတို့၏သဘောထားနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များချမှတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ငါတို့သည် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားရေးအခြေအနေနှင့် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ဘဝကို သေသေချာချာ၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် စစ်တမ်းထုတ်နိုင်ကြလည်း ယနေ့ကျောင်းသားလူငယ်ပြဿနာများ၊ ဒေဂျင်းရေးသဘောထားများ၊ လုပ်ငန်းများကို မှန်ကန်စွာချမှတ် လုပ်ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်ပေမည်။

ထိုကြောင့်ငါတို့သည်ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားရေးနှင့် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ဘဝကို ပဒေသရာဇ်ခေတ်၊ ကိုလိုနီခေတ်၊ ကိုလိုနီတစ်ပိုင်းခေတ်ဟူ၍ ခေတ်သုံးခေတ်ခွဲခြားကာ၊ စစ်တမ်းထုတ်သွင်းမည် ဖြစ်ပေမည်။

ပဒေသရာဇ်ပညာရေး

ဗမာပြည် ဘညာရေးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိပေသည်။ ဗမာပြည် ဘုန်းကြီးကျောင်းများသည် ပညာရေး၏ အချက်အချာ ဌာနများဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာသည် ၅ ရာစုနှစ်တွင် သထုံသို့ ရောက်လာခဲ့ပေသည်။ ၁၀ ရာစုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ရခိုင်ပြည်သို့ ပြန့်နှံ့ခဲ့ပေသည်။ အနောက်ဘက် မင်းလက်ထက်မှအစပြု၍ ပုဂံခေတ်ဘခေတ်လုံး ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိခဲ့ပြီး တိုးတက် ထွန်းကားခဲ့ပေသည်။ ၁၉ ရာစုနှစ်အထိ (၆) နှစ် (၇) နှစ်အရွယ် ကလေးလူငယ်များသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းများတွင် (၂) နှစ်၊ သို့မဟုတ် (၃) နှစ်ပညာသွားရောက်ဆည်းပူးကြရသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းများတွင် သင်ပွားကြီးမှ စတင်သင်ကြားရလေသည်။ ၎င်းနောက်တွင် ခပ်သမုတ်၊ ပရိတ်ကြီးစသည့် ဘာသာရေး သင်တန်းစာများကို ဆက်လက် သင်အပ်ပေးသည်။ အချို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းများတွင် လောကနိတိ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထဝါဒ စသည့် သင်တန်းစာများကို သင်ပေး၍ သင်ကြားပေး ပေသည်။ အခြေခံဇာတ်အုပ်များနှင့် ကိုးကြောင်းတွင်နည်းကို သင်ကြားကြရသည်။ သင်ကြားပေးအားလုံးကို နှုတ်တိုက် အသွတ်ကျက်ရှုပေပီတွင် အခြေပြုပေသည်။

ပညာသင်ကြားရေးသည် ဘာသာရေး အတွက်တွင်သာ အဆုံး သတ်ခဲ့ပေသည်။

ဗမာပြည်တွင် ယနေ့တိုင်ဘေးလက်ကျေးရွာများတွင် ထုံးတမ်းအစဉ်အလာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသည် စာသင်ကျောင်းများအဖြစ် တည်ရှိပေးပေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အုပ်စုများနှင့်သင်ပုံသင်နည်းနှင့်လည်း ပြောင်းလဲမှုမရှိသေးပေ။

(ပဒေသရာဇ်ခေတ် ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကျောင်းသားဦးရေ ကျောင်းအဆောက်အဦး-ဦးရေ၊ ပညာရေး အသုံးစရိတ် စသည့်အချက်အလက်များမှာ ရှေးမှတ်တမ်းတွင်မပါ၍ ထိတိကျကျ မဖော်ပြနိုင်ပေ)။

မြတ်သျှနယ်ချဲ့အရင်းရှင်ခေတ်ပညာရေး။

ခရစ်ယာန်သသာနာပြုကျောင်းများ
(၁၈၂၄မှ ၁၈၅၀ထိ)

နိုမင်ကက်သလစ် မစ်ရှင်များသည် ၂၇၂၁ ခုနှစ်ကစ၍ ဗမာပြည်တွင် ကျောင်းများထူထောင်ကာ လညာသင်ကြားပေးခဲ့ပေသည်။ အင်္ဂလိပ် မြန်မာ ပဌမစစ်ကြီး ငြိမ်းဆုံးသည့်နောက်တွင် မစ်ရှင်အဖွဲ့များ တူလုပ်ငန်းသည် တိုးတက်လာခဲ့ပေသည်။ မစ်ရှင်အဖွဲ့များလည်းတိုးတက်များပြား လာခဲ့သည်။ ဂျော်ဆင်နှင့် ဂျပ်ဆင်၏မိန်းမတို့ ရန်ကုန်မြို့တွင် လာရောက်သည်မှစ၍ အမေရိကန် ဘက်ပတစ်စစ်ရှင်လုပ်ငန်းသည်စတင်ခဲ့ပေသည်။ ၎င်းဆင်သည် ၁၈၂၆ ခုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကျောင်းတစ်ခုစတင်ဖွင့်လှစ်သည်မှစ၍ အမေရိကန်မစ်ရှင်၏ကျောင်းလုပ်ငန်းသည် စနစ်တကျဖြစ်လာသည်။

ကျောင်းသား-၁၂၀၀၊ ၀၀၀-ကျော်၊ မူလတန်းပညာသင်ကြားခွင့်မရှိကြ။ နယ်ချဲ့အစိုးရသည် အင်္ဂလိပ်မြန်မာစာသင်ကျောင်းများကို မော်လမြိုင်မြို့တွင် ၁၈၃၅ ခုနှစ်တွင်၎င်း၊ ကျောက်ဖြူမြို့တွင်၎င်း ၁၈၄၇ ခုနှစ်တွင်၎င်း ၁၈၄၄ ခုနှစ်တွင် မော်ကီတွင်၎င်း၊ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

၁၈၆၄ ခုနှစ်တွင် နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ အသိအမှတ်ပြု၍ အက္ခအညီ ပေးသည့် ကျောင်းစာရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရလေသည်။

ကျောင်းအမျိုးအစား	ကျောင်း ဦးရေ	ကျောင်း သား ဦးရေ
၁။ အစိုးရ အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာကျောင်း	၃	၃၉၉
၂။ အလယ်တန်းကျောင်းများ (အက္ခအညီပေးသည့်ကျောင်းများနှင့် အက္ခအညီမပေးသည့် ကျောင်းများအ		

အစဉ် ၆ ဗမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ

ပါအဝင်)	၂၂	၁၈၃၄
၃။ မိန်းကလေးကျောင်းများ	၁၀	၄၃၅
၄။ မူလတန်း, သို့မဟုတ် ကျေးရွာစာသင် ကျောင်းများ	၁၇၀	၂၄၀၂
၅။ အထူးကျောင်းများ	၂	၉၁
စုစုပေါင်း.....		၂၀၇ ၅၂၄၁

(ကင်းဘဲလ်အစီရင်ခံစာမှ ကောက်နှုတ်ချက်)

ဤဇယားကိုကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ကျောင်းဦးရေနှင့် ပညာသင်ကြားရသည့် ကျောင်းသားဦးရေသည် အလွန်ပင်နည်းပါး သည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

☆ ဗြိတိသျှအစိုးရတို့ ၁၈၇၀ = ခုနှစ်တွင်၊ အောက်ဖော်ပြပါ ဧကန်ပန်းသော ကျောင်းဦးရင်း။

ကျောင်း ဦးရေ အမျိုး	ယောက်ျား	မိဒ္ဒ	ကိုရင်	စုစုပေါင်း	
သုန်းကြီး					
ကျောင်း	၃၄၄၀	၂၇၇၉၃	-	၁၅၉၀၀	၄၃၇၇၃။
လူကျောင်း	၃၄၀	၁၂၃၁	၃၀၃၀	-	၅၀၆၉။
စုစုပေါင်း	၃၇၈၀	၂၉၀၂၄	၃၀၃၀	၁၅၉၀၀	၄၈၈၄၂။

ကျောင်းစုစုပေါင်းမှာ ၃၇၇၀-ဖြစ်၍၊ ကျောင်းသား ဦးရေရမီ ပေါင်းမှာ ၄၈၈၄၂-ဖြစ်ပေသည်။ ဗမာပြည် သန်းခေါင်စာရင်းအရ ၁၈၇၂-ခုနှစ်တွင်၊ အောက်ဖော်ပြပါ လူဦးရေသည်၊ ၂၅၉၀၃၃၂-ဖြစ်ပေသည်။ ဤလူဦးရေအမှု

ဗမာပြည်လူငယ်အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ ၁၈၅

ဆိုပါလျှင် မူလတန်း ပညာသင်ကြားရမည့် ခလေးအရွယ် လူငယ်များသည် ၂-သန်းခွဲရှိရပေမည်။

မူလတန်းပညာ သင်ကြားရမည့် ခလေးအရွယ် လူငယ်ဦးရေ	ကျောင်းတက်သည့် ကျောင်းသားဦးရေ	ကျောင်းတက်ခွင့်မ ရသည့်ကျောင်းသား ဦးရေ
၂၅၀၁၀၀	၄၀၀၄၂	၂၀၀၁၅၀

ဤဇယားကိုကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမား အုပ်စိုးသည့်အခါမှာ ဗမာပြည်တွင် မူလတန်းပညာသင်ကြားရမည့် ကျောင်းသားဦးရေ၏ ၈၀,၅၄ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပညာသင်ကြားခွင့်မရရှိကြပေ။

★ သူငယ်တန်း၊ ပဌမတန်းမှစတုတ္ထတန်းများတွင် ပညာသင်ကြား ခွင့်ရသည့်- ပညာ သင်ရမည့်အရွယ် ယောက်ျားကလေးများ ဦးရေ၏ ရာခိုင်နှုန်း

ဇယား(၁)

ယောက်ျားကလေးဦးရေ	၁၉၁၇	၁၉၂၂	၁၉၂၇	၁၉၃၂
သန်းဂဏန်းဖြင့်	ခုနှစ်	ခုနှစ်	ခုနှစ်	ခုနှစ်
အတွက်	အတွက်	အတွက်	အတွက်	အတွက်
ဗမာပြည်နယ်	(၇.၄)	၂၀.၂	၂.၀၉	၂၃.၀
ဘင်္ဂလားပြည်နယ်	(၂၆.၀)	၂၉.၀	၃၇.၂	၄၅.၁

ဇယား(၂)

ပြည်နယ်	ယောက်ျားကလေး	ကျောင်းတက်ရမည့်အရွယ်		
	ဦးရေစုစုပေါင်း (သန်းဂဏန်းဖြင့်)	ဦးရေစုစုပေါင်း	ယောက်ျားကလေးဦးရေ (ထောင်ဂဏန်းဖြင့်)	
		၁၉၁၁	၁၉၂၁	၁၉၃၁
		ခုနှစ်	ခုနှစ်	ခုနှစ်
ဗမာပြည်	၆.၄	၈၆၆	၉၄၆	၁၀၄၈
ဘက်သားပြည်	၂၆၁	၃၂၇၁	၃၃၈၁	၃၆၄၅

ဤဇယားများက ဗမာပြည်တွင် ပညာသင်ကြားခွင့် ရသည့် ကျောင်းသား ဦးရေမည်မျှ နည်းပါးသည်ကို တော်ပြပေသည်။ ၎င်းအပြင် ဤဇယား၂-ခု မှ ပညာသင်ရမည့်အရွယ် (၉-နှစ်မှ-၁၁နှစ် ယောက်ျားကလေး ဦးရေသည် ၈၈၆,၀၀၀ (၁၃၁၁-ခုနှစ်)မှ ၁,၀၄၈,၈၅၁ (၁၃၃၁-ခုနှစ်) အထိတိုး ဇာန် များပြားလာသော်လည်း ပညာသင်ကြားခွင့် ရသည့် ဦးရေရာခိုင်နှုန်း ၄၁.၂၊ ၂၁.၂-ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၄.၁ ရာခိုင်နှုန်း အထိလျော့ကျလာသည်ကို တွေ့ရှိ ရပေသည်။ ၎င်းအပြင်-၁၉၁၇-နှစ်မှစ၍ ၁၉၃၂-အထိတိုင်အောင်၊ ဗမာ ပြည်နယ်တွင် ပညာသင်ကြားခွင့်ရသည့် ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်း သည် ဘက်သားပြည် သင်ကြားခွင့်ရသည့် ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းထက်ဝက် နီးပါးမျှသာရှိနေပေသည်။ ဤသို့ဗမာပြည်တွင် ပညာသင် ကြားခွင့် ရသည့် ကျောင်းသားဦးရေရာခိုင်နှုန်းမှာ အလားတူ ကိုလိုနီ အခြေ တိုင်းပြည် များနှင့် ဓာလျင်လည်း နှိုင်းယှဉ်ချက်ရှိပေသည်။

၁၉၃၃-၃၄ခုနှစ်တွင် ပညာ သင်ကြားရမည့်အရွယ် (၉နှစ်မှ ၁၁နှစ်) ကလေးလူငယ်များ မည်မျှ ပညာ သင်ကြား ခွင့် ရသည်ကိုဆက်လက် လေ့ ထာကြည့်စို့။

၁၉၃၁ ခုနှစ် သန်ခေါင်စာရင်း အရ ဆိုပါလျှင်၊ ဗမာပြည်လူဦးရေသည် ၁,၆၇၄,၇၅၆ ရှိပေသည်။ ဤသန်း ခေါင်စာရင်းအရ ပညာ သင်ကြား

မည် ခလေးအရွယ်လူငယ်များ (၆-နှစ်မှ -၁၁ နှစ်) ၏ ဦးရေမှာ ၁,၆၁၅
၀၈၄ ဖြစ်ပေသည်။

ဦးရေ ဘိုးဘက်သည့်နှုန်းသည် ၁၉၂၁ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၃၁ ခုနှစ်အတွင်း ၁၂
ရာခိုင်နှုန်းတိုးတက်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဤဘိုးဘက်သည့်နှုန်းဖြင့် တွက်ဖ
လျှင် ၁၉၃၃-၃၄ ခုနှစ်တွင် ပညာသင်ကြားရမည့်အရွယ် (၆ နှစ်မှ ၁၁ နှစ်)
ကလေးလူငယ်များသည် ၁,၆၂၇,၅၀၁ ရှိပေသည်။ ၁၉၃၃,၃၄ ခုနှစ်တွင်း
အသိအမှတ်ပြုမှု ဖတန်းကျောင်းများတွင် ပညာသင်ကြားသည့် ကျောင်းသား
ဦးရေစာရင်းမှာ ၄၄၈ ၀၇၉ ရှိပေသည်။ (ကျေးဘက်ကောရှာ အေသုများရှိ
ကျောင်းသားဦးရေမှာ ၃၂၉ ၆၄၇ ဖြစ်သည်) ထို့ကြောင့် ကျောင်းနေရမည့်
အရွယ် ကလေးလူငယ်ပေါင်း ၁၂၀၀၀၀၀ ကျော်သည် ကျောင်းနေခွင့်
မရရှိပေ။

အထက်ပါစစ်ဆေးချက်များကို တောက်ရှုခြင်းဖြင့် မြတ်သျှ နှယ်ချွသမား
အုပ်စိုးမှုခေတ်တလောက်တွင် ပညာသင်ကြားခွင့်ရသည့်ကျောင်း ဦးရေရာခိုင်
နှုန်းမှာ ၂၇.၅ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိပေသည်။ ကျန် ၇၂.၅ ရာခိုင်နှုန်းသော ပညာ
သင်ကြားရမက်အရွယ် ကလေးလူငယ်များသည် ကျောင်းတက်ခွင့်မရရှိကြပေ။
အရည်အတွင်းဖြင့်ဆိုလျှင် ကလေးလူငယ် (၆ နှစ်မှ ၁၁ နှစ်ထိ) ပေါင်း
၁,၂၀၀,၀၀၀ ကျော်သည် ပညာသင်ကြားခွင့် အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးလျက် ရှိပေ
သည်ကိုနိမ့်ပညာရေးစနစ်သည် လူငယ်ပေါင်းမြောက်များစွာကို ပညာသင်
ကြားခွင့် အခွင့်အရေးကို မပေးပေ။ ယခုငါတို့ ကျောင်းတက်ကာ ပညာသင်
ကြားပိုင်ခွင့် မရရှိသည့် ကျောင်းသားအရွယ် လူငယ်များပြဿနာကို စစ်ဆေး
ပြီးခဲ့ပေပြီ။

**မူလတန်းကျောင်းသား ၈၈ ရာခိုင်နှုန်းသည်
မူလတန်းပညာကိုပြီးဆုံးအောင်သင်ကြားခွင့်မရ။**

ယခုဆက်လက်၍ ပညာသင်ကြားခွင့် ရရှိသည့် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏
ပြဿနာရပ်ကို စစ်ဆေးကြပါဦးစို့။

၁၉၂၄-၂၅ ခုနှစ်မှစ၍၊ ၁၉၃၃-၃၄ ခုနှစ်အတွင်း
 ၁-တန်းမှ ၄-တန်းအထိ စာရင်းသွင်းသည့်
 ကျောင်းသားဦးရေစာရင်း။

နှစ်	ပထမတန်း ကျောင်းသား ဦးရေ	ဒုတိယတန်း ကျောင်းသား ဦးရေ	တတိယတန်း ကျောင်းသား ဦးရေ	စတုတ္ထတန်း ကျောင်းသား ဦးရေ
၁၉၂၄,၂၅	၁၀၁၉၀၉	၆၆၅၂၉	၂၀၉၁၅	၁၇၀၀၀
၁၉၂၅,၂၆	၂၁၃၀၆၃	၄၉၁၂၄	၃၂၃၀၁	၁၉၀၄၃
၁၉၂၆,၂၇	၂၃၆၇၀၃	၅၁၉၂၆	၃၂၀၇၂	၂၀၄၉၆
၁၉၂၇,၂၈	၂၅၀၉၀၀	၅၀၆၂၄	၃၄၉၀၅	၂၃၂၀၃
၁၉၂၈,၂၉	၂၆၉၁၁၉	၅၅၀၉၉	၃၇၀၉၅	၂၃၅၁၄
၁၉၂၉,၃၀	၂၇၅၀၀၃	၆၅၁၇၉	၃၉၄၉၅	၂၆၇၁၅
၁၉၃၀,၃၁	၂၇၅၂၅၃	၆၉၄၂၂	၄၃၃၅၇	၂၉၄၇၅
၁၉၃၂,၃၃	၂၆၀၀၄၅	၅၀၇၄၁	၇၄၁၀၀	၃၀၉၀၆
၁၉၃၃,၃၄	၂၅၀၉၄၁	၆၉၅၇၁	၆၇၃၉၄	၃၁၆၅၀

★ သူငယ်တန်းတွင် ပညာသင်ကြားသည့် ကျောင်းသား ဦးရေပါဝင်သည်။
 ဤစာရင်းကို လေ့လာပါလျှင် ဒုတိယတန်း ကျောင်းသားဦးရေသည်၊ ပဌမ-
 တန်း ကျောင်းသားဦးရေထက်အလွန်ပင် လျော့ကျလာသည်ကို တွေ့ရပေသည်
 တဖန် တတိယတန်းကျောင်းသားဦးရေသည်၊ ဒုတိယတန်းကျောင်းသားဦးရေ
 ထက် လျော့ကျလာသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ စတုတ္ထတန်း ကျောင်းသားဦးရေ
 သည်၊ တတိယတန်း ကျောင်းသားဦးရေထက် လျော့ကျလေသည်။ ဤသို့
 အတန်း တတန်းမှ အထက်ဆင့်သို့ ရောက်တိုင်း ကျောင်းသားဦးရေလျော့နည်း

လာမှုသည် ကျောင်းသား မြောက်များစွာပညာဆက်လက် မသင်ကြားနိုင်မှုကို ပြပေသည်။ ဤစာရင်းကို ဆက်လက်၍ လေ့လာပါလျှင် စတုတ္ထတန်း အောင်မြင်သည်ထိ တဆက်တည်း ပညာသင်ကြားနိုင်သည့် ကျောင်းသားဦးရေမှာ အလွန်ပင် နည်းပါးသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ပဌမတန်းတွင် စာရင်းတင်သွင်းသည့် ကျောင်းသား

ဦးရေနှင့် စတုတ္ထတန်းတွင် ကျန်ရှိသည့်

ကျောင်းသား ဦးရေကို ပြသည့်ဇယား။

စာရင်း တင်သွင်းသည့် ခုနှစ်	ပဌမတန်း ကျောင်းသား ဦးရေ	ကျန်ရှိသည့် ကျောင်းသား ပြသည့်ခုနှစ်	စတုတ္ထတန်းတွင် ကျန်ရှိသည့် ကျောင်းသား ဦးရေ
၁၉၂၄-၂၅	၁၀၁၉၁၉	၁၉၂၇-၂၈	၂၃၂၀၃
၁၉၂၅-၂၆	၂၁၃၀၆၃	၁၉၂၈-၂၉	၂၃၅၁၄
၁၉၂၆-၂၇	၂၃၆၇၀၃	၁၉၂၉-၃၀	၂၆၇၀၅
၁၉၂၇-၂၈	၂၅၀၉၀၀	၁၉၃၀-၃၁	၂၉၄၇၅
၁၉၂၈-၂၉	၂၆၉၁၁၉	၁၉၃၁-၃၂	၂၉၅၇၉
၁၉၂၉-၃၀	၂၇၅၀၀၃	၁၉၃၂-၃၃	၃၁၉၀၆
၁၉၃၀-၃၁	၂၇၅၂၅၃	၁၉၃၃-၃၄	၃၁၆၅၀

စတုတ္ထတန်းအထိ ပညာဆက်လက်သင်ကြားခွင့်မရရှိသည့် ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်း ပြသည့်ဇယား။

ခုနှစ်	စတုတ္ထတန်းအထိ ပညာဆက်လက်သင်ကြားခွင့် မရရှိသည့် ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်း
၁၉၂၄, ၂၅	*၈၇
၁၉၂၅, ၂၆	၈၉
၁၉၂၆, ၂၇	၈၉
၁၉၂၇, ၂၈	၈၈
၁၉၂၈-၂၉	၈၉
၁၉၂၉-၃၀	၈၈
၁၉၃၀-၃၁	၈၈

(* ဖခင်မရှိသည့် စာရင်းတွင် သူငယ်တန်း ကျောင်းသားဦးရေပါ ထည့်၍တွက်ထားပေသည်။ သူငယ်တန်း ကျောင်းသားများကို ပါသ၍ တွက်ပါလျှင်၊ ပဌမတန်းမှ ဒုတိယတန်းသို့ ဆက်လက်ပညာမသင်ကြား နိုင်သည့် ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းသည် ၇၅-ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ် လေသည်။)

ဤဇယားများကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် စာသင်ကျောင်းများတွင် စာရင်း တင်ဆင်းသည့် ကျောင်းသားဦးရေ၏ ၈၈-ရာခိုင်နှုန်းသည် မူလတန်းပညာကို ပြီးဆုံးအောင် မသင်ကြားနိုင်ကြောင်း ဘော်ပြပေသည်။ အနည်းဆုံး ၄-တန်း ပညာသင်တန်း ကုန်ဆုံးအောင် သင်ကြားပြီးသည့်သူသာလျှင်၊ စာရေးတတ်၊ ဖတ်တတ်၊ သတ္တိဟု အသိအမှတ် ပြုပေသည်။ ဤသို့- စာရေးတတ်၊ ဖတ်တတ် နိုင်သည့် အရည်အချင်း ပြည့်ဝအောင် မသင်ကြားနိုင်သည့် ကျောင်းသားဦးရေ

မှာ ကြောက်ရွံ့လိမ့်မည်ပေသည်။ ကိုယ့်ပညာရေးစနစ်အောက်ဝယ် မူလတန်း ပညာသင်ကြားရေးအဖွဲ့အစည်း လူငယ် (၆-နှစ်မှ ၁၁-နှစ်) ၁၂,၀၀,၀၀၀ သည် ကျောင်းမနေနိုင်ပေ။ မူလတန်းပညာကို သင်ကြားရန် ကျောင်းတွင် စာရင်းတင်သွင်းနိုင်သည့် ကျောင်းသားအရွယ် လူငယ်များတွင်လည်း ၈၀-ရာခိုင်နှုန်း ကျောင်းသား လူငယ်များသည် အခြေခံ မူလတန်းပညာကို ပြည်စုံကုန်ဆုံးသည့်အထိ ဆက်လက် ပညာမသင်ကြားနိုင်လည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

၃၁-ရာခိုင်နှုန်း မူလတန်းကျောင်းသားများသာ အလယ် တန်း ပညာ ဆက်လက် သင်ကြား ခွင့်ရသည်။

မူလတန်းပညာကို သင်ကြားနိုင်သည့် ကျောင်းသားများသည် အလယ်တန်းပညာကို မည်မျှ ဆက်လက်သင်ကြားနိုင်သည်ကို လေ့လာကြပါဦးစို့။

ခုနှစ်	စတုတ္ထတန်းတွင် စာရင်းသွင်းသည့် ကျောင်းသားဦးရေ	ပဉ္စမတန်းတွင် စာရင်းသွင်းသည့် ကျောင်းသားဦးရေ	ပဉ္စမတန်းတွင် စာရင်းသွင်းသည့် စတုတ္ထတန်းကျောင်းသား ဇာခိုင်နှုန်း
၁၉၂၄-၂၅	၁၇၁၀၈	၆၀၅၈	၃၅
၁၉၂၅-၂၆	၁၉၀၃၄	၇၂၆၀	၃၈
၁၉၂၆-၂၇	၂၀၄၉၆	၇၂၇၃	၃၅
၁၉၂၇-၂၈	၂၃၂၈၃	၆၄၉၂	၂၈
၁၉၂၈-၂၉	၂၃၅၁၄	၇၁၅၂	၃၀
၁၉၂၉-၃၀	၂၆၇၈၅	၇၃၁၂	၂၇
၁၉၃၀-၃၁	၂၉၄၇၅	၉၂၅၉	၃၁
၁၉၃၁-၃၂	၂၉၅၃၉	၈၃၄၀	၂၈
၁၉၃၂,၃၃	၃၀၉၀၆	၈၂၄၅	၂၇
၁၉၃၂,၃၄	၃၁၆၅၀	၉၁၄၀	၂၉

ဤဇယားကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် မူလတန်းကျောင်းမှ စတုဂံအထိ သားဖျပ်မျက်ခြင်း ရာခိုင်နှုန်း ၃၁, သာလျှင်၊ အလယ်တန်း ပညာကို ဆက်လက်သင်ကြားနိုင်ပေသည်။ ဇေ၊ ရာခိုင်နှုန်းသော မူလတန်းကျောင်းသားများသည် အလယ်တန်းပညာကိုပင် ဆက်လက်ဆည်းပူးနိုင်ကြပေ။

လူဦးရေ ၁၀၀၀၀-မျှင်၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်း နေနိုင်သူ ၂-ဦး။

အထက်တန်းပညာနှင့် တက္ကသိုလ် ပညာရေးကို ဆက်လက်သင်ကြားနိုင်သော ကျောင်းသား မည်မျှ ရှိသည်ကို ဆက်လက် စစ်ဆေးကြစို့။

ခုနှစ်	လူဦးရေ	မူလတန်းပညာ သင်ကြားရမည့် အရွယ်လူဦးရေ	မူလတန်းပညာ သင်ကြားရမည့် လူဦးရေ	အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်း ပညာသင်ကြားသည့် လူဦးရေ	တက္ကသိုလ်ပညာ သင်ကြားရမည့် လူဦးရေ
		၁၉၄၀	၁၆,၀၂၃,၇၉၈ ၁၀,၀၀၀	၁,၆၀၀,၀၀၀	၅၂၂,၀၀၀

(ဇယားပြည်အချက်အလက်နှင့် စာရင်းအင်းစာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်။)

လူဦးရေ ၁၀၀၀၀-လျှင် အလယ်တန်းပညာ သင်ကြားခွင့်ရရှိသည့်ကျောင်း
သားများမှာ ၃၂၅-ယောက်သာဖြစ်၍ တက္ကသိုလ်ပညာကို ၁၀-ယောက်သာ
ဆက်လက်သင်ကြားနိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းတွင်
ကျောင်းသား ၁၃-ယောက် ပညာသင်ကြားနိုင်သော်လည်း၊ ၎င်းအထက်တန်း
ကျောင်းသားများထဲမှ ၂-ဦးလောက်သာလျှင်၊ တက္ကသိုလ်ပညာကို ဆက်
လက်သင်ကြားခွင့် ရရှိပေသည်။ ရာခိုင်နှုန်းဆိုပါလျှင် အထက်တန်း ကျောင်း
သား ၆-ရာခိုင်နှုန်းသာလျှင် တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ဆက်လက် သင်ကြားခွင့်
ရပေသည်။ ၉၄-ရာခိုင်နှုန်း အထက်တန်းကျောင်းသား များသည်၊ တက္ကသိုလ်
ပညာကို ဆက်လက်၍ မသင်ကြားနိုင်ပေ။

စာမတတ်သူ ၆၃.၂-ရာခိုင်နှုန်း။

ဗမာပြည်တွင် စာတတ်သည့် ဦးရေမှာ အပွင့်နည်းပေသည်။ စာမရေး
တတ် မောက်တတ်သည့် လူဦးရေမှာ ၁၉၄၀-ခုနှစ် စာရင်းအရ ဆိုပါလျှင်၊
၆၃.၂-ရာခိုင်နှုန်း ရှိပေသည်။ ဤအထည်းတွင် စာမတတ်သည့် ယောက်ျား
ဦးရေရာခိုင်နှုန်းမှာ ၄၅%ဖြစ်၍ မိန်းမဦးရေရာခိုင်နှုန်းမှာ ၈၃.၅%ဖြစ်ပေသည်။

ကျောင်းဆရာ မလုံလောက်မှု။

၁၉၃၀-ခု၊ ပညာရေးဌာန စာရင်းအရဆိုပါလျှင်၊ ကျောင်းဆရာပေါင်း
၁၄၅၀၀-ရှိပေသည်။ ဤကျောင်းဆရာစာရင်းအရ ဆိုပါလျှင်၊ လူတစ်ထောင်
လျှင် ဆရာတဦးသာရှိပေသည်။ ကျောင်းထားရမည့်အရွယ် (၆-နှစ်မှ ၁၁-နှစ်)
ကလေးလူငယ်ပေါင်း ၁၄၁-လျှင် ဆရာ တယောက်သာလျှင် ရှိပေသည်။
၎င်းပြင် ၁၉၃၃, ၃၄-ခုနှစ်တွင် ကလေးလူငယ်ပေါင်း ၄၁၇,၇၇-ယောက်သည်၊
မူလတန်းကျောင်းများတွင် ပညာသင်ကြားလျက်ရှိပေသည်။ မူလတန်းကျောင်း
များတွင် မနေနိုင်၍ ပညာသင်ကြားခွင့် မရှိသည့် ကျောင်းသားအရွယ် လူငယ်
များမှာ ၁,၂၀၀,၀၀၀-ကျော် ရှိပေသည်။ ဤကျောင်း သားအရွယ် ကလေးလူ

ဝယ်များ ပညာသင်ကြား ပေးနိုင်ရေးအတွက် ကျောင်းဆရာပေါင်း ၄၀၀၀၀၀ ကျော် လိုပေမည်။

ဤအချက်များသည် ဗမာပြည် ပညာရေးတွင် ဆရာများ မည်မျှ မလုံမလောက် ဖြစ်နေသည်ကို တွက်တွဲ ကွင်းကွင်း မြင်နိုင်ပေသည်။

ကျောင်း အဆောက်အဦး မလုံလောက်မှု။

မူလတန်းကျောင်း ၅၅၀၂ - ကျောင်းတွင် ကျောင်းသားပေါင်း ၄-သိန်းကျော် ပညာသင်ကြားချက် ရှိပေသည်။ ထိုမူလတန်းကျောင်း ၅၅၀၂ - ကျောင်းတွင် ကိုယ်ပိုင်ကျောင်း ၅၄၄၀ - ပါဝင်ပေသည်။ မြောက်များစွာသော ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းများ၏ အဆောက်အဦးများမှာ ပညာသင်ကြားရေးအတွက် မသင့်မလျော်ပေ။ ကျောင်းသားများ ကိုယ် လက် လေ့ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်ချိန်နှင့် အနားယူရန် နေရာများအရှိပေ။ ဤသို့ ပညာသင်ကြားရန် မသင့်လျော်သော ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းများကို အစိုးရက အသိအမှတ်ပြု သုံးစွဲနေရသည်မှာ ကျောင်းအဆောက်အဦး လုံလောက်အောင် တိုးချဲ့အဆောက်လုပ်နိုင်၍ ဖြစ်ပေသည်။ ပညာသင်ကြားခွင့်ရသည့် ကျောင်းသား ၄-သိန်းကျော်အတွက် ပင်လျှင် ပြည့်စုံလုံလောက်သော ပညာသင်ကြားရန်သင့်လျော်သော ကျောင်းအဆောက်အဦးများ မပေးနိုင်ပေ။ ပညာသင်ကြားခွင့် မရရှိသည့်ကျောင်းသားအနွယ် ကလေးသူငယ် ၁၆-သန်းကျော် အတွက်ဆိုလျှင် ကျောင်းအဆောက်အဦး မည်မျှလိုအပ်သနည်းကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ ဤသို့ဗမာပြည် ပညာရေးသည် ကျောင်းအဆောက်အဦး မလုံလောက်မှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရပြန်သည်။ အလားတူပင် ကျောင်းဆုံးပစ္စည်း ပန်ဘောဂ မလုံလောက်မှုလည်း ကြီးမားလှပေသည်။

အမျိုးသား စာပေနှင့် ချမှု။

ပြဌာန်းအည့် စာအုပ်များမှာလည်း နယ်ချဲ့နိုင်ငံတို့ အသားပေးသည့် စာအုပ်များ၊ အမျိုးသားရာဇဝင်ထက် နယ်ချဲ့နိုင်ငံ၏ ရာဇဝင်စာအုပ်များဖြစ်ပေသည်။ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းများနှင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းများတွင်

ပညာသင်ကြားရသည့် ဘာသာတိုင်းကို အမျိုးသားစာပေဖြင့် မသင်ကြားရဘဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်သာ သင်ကြားခွင့် ရရှိပေသည်။

သင်ကြားရသည့် ပညာရေးမှာလည်း အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှ မဝါ ဝင်ပေ။ နယ်ချဲ့သမားများ၏ အုပ်ချုပ်ရေးပြုရုံကရေစီ စက်သန္တယားလည်နိုင် ရေးအတွက် အသုံးချရန် ပညာရပ်သာသင်ကြားပေးသည်။

ပညာသင်ကြားရေးတွင် လိင်အရခွဲခြားခြင်းခံရသည်။

ပညာရေးတွင် လိင်အရ ခွဲခြားမှုရှိပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဆိပ်လျှင် စက်မှု၊ လက်မှု၊ ကျောင်းများ (အင်ဂျင်နီယာ ကောလိပ်-စိုက်ပျိုး ရေးကော လိပ်) တွင် မိန်းမသေးကို သင်ကြားခွင့်မပေးပေ။ ဤသို့ သင်ကြားခွင့်မပေးခြင်း သည် လိင်ခွဲခြားမှု ရှိခြင်းမှာ ထင်ရှားလှပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အမျိုးသမီး များ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှုရေးတို့ တိုးတက်မှုမှာ နှေးကွေးယုက်ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စာတတ်သူ ဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းတွင် အမျိုးသမီးများသည် ၆.၅ ရာခိုင်နှုန်းသာလျှင် ရှိပေသည်။ စာမတတ်သူ ယောက်ျားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းသည် ၄၄-ဖြစ်သော်လည်း၊ စာမတတ်သူ အမျိုးသမီး ဦးရေရာခိုင်နှုန်းမှာ ၈၃.၅ ဖြစ် ပေသည်။

ကျောင်းနေသည့် မိန်းကလေးနှင့် ယောက်ျားကလေး အချိုးကျကို ပြသည့်စာရင်း။

ခုနှစ်	အတန်း	မိန်းကလေး	ယောက်ျားကလေး
၁၉၃၃, ၃၄	၁	၄၇	၅၃
	၄	၃၁	၆၉
	၅	၂၂	၇၀
	၉	၁၆	၈၄
	၁၀	၁၀	၉၀

ဤအချိုးကျ စာရင်းကို လေ့လာပါလျှင် ကျောင်းစနေသည့် ကျောင်း အားဦးရေတွင်လည်း၊ မိန်းမသေး ဦးရေသည် ယောက်ျားကလေး ဦးရေ

ထက် နည်းပေသည်။ အထက်အဆင့် ရောက်လေရောက်လေ မိန်းခလေးများ သည် ဗိုလ်မှီ၍ နည်းပါးလေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ၁၉၄၀, ၁၉၄၁ ခုနှစ် စာရင်း အရဆိုပါလျှင်၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဦးရေမှာ ၂၇၂၀, ယောက် ဂြိုသည့် အနက် မိန်းခလေးကျောင်းသူ ဦးရေ ၅၄၄, ယောက်သာ ဂြိုပေသည်။

ဤသို့ ကိုလိုနီ ပညာရေးစနစ်အောက်တွင် အမျိုးသမီးများသည် လိင်ခွဲ မြားမှု ခံစားရသည့်ပြင် ပညာသင်ကြားမှု အခွင့်အရေးမှာလည်း ခို၍ ဆုံးရှုံး လျက်ရှိပေသည်။

စက်မှုလက်မှုနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ကျောင်းများ။

စက်မှု, လက်မှုနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါ ကျောင်းများရှိခဲ့ပေသည်။

ကျောင်းအမျိုးအစား။	ကျောင်းသားဦးရေ။
၁။ တိုင်းရင်းဘာသာ နော်မံကျောင်းများ	၄၄၀
၂။ ဆရာဖြစ် ပညာသင်ကျောင်း	၁၇၉
၃။ မူလတန်း ဆရာဖြစ်သင်, ဒီး, တီ, ပီ အတန်းများ	၁၇၆
၄။ ဥပဒေသင်ကြားရေး	၇၁
၅။ ဆေးအတတ်သင်ကျောင်း	၁၂၄
၆။ အစိုးရဆေးကျောင်း အယ်, အမ်, ပီ	၁၄၅
၇။ ရေနံကုမ္ပဏီ အင်ဂျင်နီယာ သိပ္ပံကျောင်း	၄၆
၈။ အင်းစိန်အစိုးရ စက်မှု, လက်မှု ပညာသင်ကျောင်း	၇၉
၉။ မြေတိုင်းကျောင်း	၄၄
၁၀။ ဆောင်းဒါး ယက္ကန်းကျောင်း	၅၁
၁၁။ ပုဂံမြို့ အစိုးရ ယွန်းထည် အတတ်ပညာသင်ကျောင်း	၈၄
၁၂။ ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေး ပညာသင်ကျောင်း	၄၂၆

စုစုပေါင်း.... ၁၀၆၅

၁၉၃၅-၃၆ ခုနှစ် ပညာသင်ကြားရေး အစီရင်ခံစာအရ

ဤစာရင်းထဲတွင် အစိုးရသစ်တောကျောင်း) (ပျဉ်းမနား) လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးကောလိပ် (မန္တလေး) စသည့် အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်း ကျောင်းသားဦးရေ စာရင်း မပါဝင်ပေ။ သို့ရာတွင် အထက်ပါ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်း ကျောင်းသားများသည်၊ ဗမာပြည်၏ လူဦးရေနှင့် နှိုင်းစာလျှင် အလွန်မှပင်နည်းပါးသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းမှ ပညာများကို လေ့လလျှင် ခေတ်မှီ စက်မှု လက်မှုနှင့် ပါတ်သက် သည့် သင်တန်းများ၊ ကျောင်းများမှာ ဘီ၊ စီ၊ ဒီ၊ အင်ဂျင် နီရာကောလိပ်နှင့် အင်းစိန် စက်မှု လက်မှုကျောင်းသာလျှင် ရှိပေးသည်။ ထိုကျောင်း ၂-ကျောင်း တွင် ပညာသင်ကြားသည့် ကျောင်းသား ဦးရေမှာလည်း ၁၂၅ ယောက်သာ လျှင်ရှိပေသည်။ ဤအချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဗမာပြည်တွင် နယ်ချဲ့ အစိုးရသည် တိုးတက် ခေတ်မှီသည့် စက်မှုလက်မှု ပညာ သင်ကြားနိုင်ခွင့်ကို မပေးပေ။ အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့သမားများသည်၊ ဗမာ့လူငယ်များကို အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းမှ ပညာသင်ကြားရေးကိုလည်း အားမပေးပေ။ ကိုလိုနီခေတ် တလျှောက်လုံးတွင် သင်ကြားရသည့်ပညာရေးမှာ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှ မပါရှိပေ။ ဗြိတိန်ကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေးအတွက်၊ ထုတ်လုပ်ရေး အတွက်သာ ဖြစ်နေပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် “ကလေးများကို ယခုလက်ရှိကျောင်းများသို့ ပို့သည်ထက်။ ထောင်သို့ပို့ကာ သာ၍ကောင်း။ ထောင်ကထွက်လျှင် အနည်း ဆုံးကုလားထိုင် လုပ်တတ်မည်”ဟု ဆရာလွန်းက ပြောဆိုခဲ့ပေသည်။ တဖန် ကိုနု၊ (ယခုဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု) ကလည်း၊ ဗမာပြည်ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ရုရှားနိုင်ငံရေးစနစ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျက် “ရုရှား၌ သင်ရသော ပညာရေးစနစ် သည် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်မှာကဲ့သို့ (အပ်၌ချွန်သောအဖျားရှိ၏၊ဆားငံ၏) ဟူသော ပညာရေးမျိုးမဟုတ်၊ ကိုယ်အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်း ကိုယ်ရှာစား နိုင်သော ပညာရပ်များကိုပေးနိုင်သည့် ပညာရေးစနစ်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်”ဟု ၁၈၇၇-ခုနှစ်က ပြောကြားခဲ့ပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဗမာပြည် ပညာရေးမှာ ကိုလိုနီကုန်ပညာရေးဖြစ်လျက်၊ အသက်
မွေးဝမ်းကြောင်းမှ ပညာသင်ကြားခွင့်မရရှိသဖြင့် အမျိုးသား တက္ကသိုလ် ဖွင့်
ထုတ်ပွဲအခမ်းအနားတွင် အမျိုးသားတက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်က
အမျိုးသားတက္ကသိုလ်တည်ထောင်ခြင်း၏ အကြောင်းများကိုပြောကြားခဲ့ ရာမှ
အောက်ပါအတိုင်း ယခုကောက်နှုတ်၍ ဖော်ပြလိုက်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဤအမျိုးသားတက္ကသိုလ်ကို တည်ထောင်ရခြင်း အကြောင်းမှာ။

- (က) ယခုလက်ရှိ ယူနီဘာစီတီ၌ မသင်ကြားပေးသေးသော လက်မှု
စက်မှု အစရှိသည့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပညာများကို
သင်ကြားပေးရန်။
- (ခ) ယခု လက်ရှိ ယူနီဘာစီတီ၌ ဘာသာရပ် အမျိုးမျိုးတို့ကို
အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် သင်ကြားနေသဖြင့် မြန်မာဘာသာ
သက်သက်သာ တတ်မြောက်ကုန်သော အမျိုးသား၊ အမျိုး
သမီးများနှင့်၊ ယူနီဘာစီတီသို့ ဝင်ခွင့်ရကြကုန်သော အင်္ဂလိပ်
မြန်မာ၊ ၁၀-တန်းအောင် သမားများအတွက် အထက်ပါ
ပညာများကို မြန်မာဘာသာဖြင့် သင်ကြားပေးရန်။
- (ဂ) မြန်မာပြည်၌ ရရှိနိုင်သော သား၊ ငါး၊ သစ်သီးဝလံစသည့်
တို့ကို အရှည်သဖြင့် ခံအောင် သံစည်သွင်းလုပ်နိုင်ရန်၊
ဝါဂွမ်းခြည်မျှင် စသည်တို့ကို အဝတ်၊ အထည်ဖြစ်မြောက်
အောင် ပြုလုပ်နိုင်ရန်နှင့်၊ သားရေ၊ သစ်၊ ငါး- အစရှိ
သော ကုန်ပိုင်းများကို အသုံးပြုနိုင်လောက်အောင် ဖန်တည်း
စီရင်နိုင်စေရန်၊ အိမ်တွင်းမှ လုပ်ငန်းများ ထွန်းကားပြန့်ပွား
လာစေ၍ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရောင်းချနိုင်သော အခြေ
အနေထိ၊ ရောက်အောင် အံ့တတ်ပညာမျိုးကို သင်ကြား
ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဗမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ ၁၂၁

အဆိုပါ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပညာများကိုလည်း ၁၀-တန်း ကျောင်းသားများကိုသာ သင်ကြားပေးမည်မဟုတ်ဘဲ၊ အဆင့်အတန်း သုံးမျိုး ခွဲခြား၍ သင်ကြားပေးမည်ဖြစ်ပါသည်....”

အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာ။

ကျောင်းများမှ တွက်လာသည့်ကျောင်းသားလူငယ်များမှာလည်း မိမိတို့ ၏ အရည်အခြင်းအလိုက် အလုပ်မရရှိကြပေ။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုပါလျှင်။

ခုနှစ်	ဆရာဖြစ်လက်မှတ် သင်တန်းပြီး သုံးသည့် ကျောင်းသား ဦးရေစာရင်း				အလုပ်လက်မဲ့ ဆရာဦးရေ
	အထက် တန်း	အလယ် တန်း	မူလ တန်း	စုံစုံ ပေါင်း	
၁၆၃၄,၃၅	၂၂၅	၂၂၇	၁၀၂	၆၅၄	၂၉၁၆

(ကင်းဘဲလ်အစီရင်ခံစာမှ)

ကျောင်းဆရာများသည်၊ ဆရာဖြစ် လက်မှတ်ရ စာမေးပွဲအောင်မြင် ခဲ့သော်လည်း၊ အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာဆိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပေသည်။ အလုပ် လက်မဲ့ ဆရာ ၂၉၁၆ ကျော်ထိများပြားနေခြင်းမှာ ၁၉၂၉,၃၀ ခုနှစ်ကစပြီး အလုပ်လက်မဲ့ ဆရာ ဦးရေမှာ တနှစ်သက်၊ တနှစ်၊ တို တက်လာခြင်းကြောင့် ပင် ဖြစ်သည်။ အလားတူပင်ကျောင်းသားလူငယ်မြောက်များစွာသည်ကျောင်း မှထွက်လျှင် မိမိတို့အရည်အခြင်း အလျောက် အလုပ်မရရှိဘဲ အလုပ် လက်မဲ့ ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရပေသည်။

အထက်ပါ စစ်ဆေးချက်များက နယ်ချဲ့စနစ်၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်

ထင် လူငယ် မြောက်များစွာသည် စာမတတ်သူများ ဖြစ်ခြင်း၊ ကျောင်းစာ
ဆင်နှင့် မရရှိခြင်းတို့ကို ဖော်ပြပေသည်။ ၎င်းပြင် ကျောင်းသား လူငယ်များ
သည် ကျောင် အဆောက်အဦး၊ ကျောင်းသုံးပစ္စည်း ပရိဘောဂများလည်း
ထိုလောက်စွာ ရရှိကြပေ။ ကျောင်းသားလူငယ်များသည် အထက်တန်းပညာ
နှင့် တက္ကသိုလ်ပညာကို ဆက်လက် ဆီးပူးခွင့်မရရှိကြ။ သင်ကြားရသည့်
ပညာရေးမှာလည်း အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှ မပါရှိသည့်အပြင် အပျိုးသား
တို့သည် ဗိနပ်မှုကို ခံရပေသည်။ ကျောင်းက ထွက်လျှင်လည်း အလုပ်လက်မဲ့
နှင့် ရင်ဆိုင်ကြရသည်။

ပညာရေးအသုံးစရိတ်

ငါတို့သည် အထက်တွင် ဗမာပြည်၌ သင်ကြားနေရသည့် ကိုလိုနီ
ပညာရေး၏ သဘောကို စစ်တမ်းထုတ်ခဲ့ကြပေပြီ။ ကိုလိုနီပညာရေး စနစ်
အောက်တွင် ၁၃-သန်းကျော် ပညာသင်ကြားရမည့် ကျောင်းသားအရွယ်
လူငယ်များသည် မူလတန်းပညာသင်ကြားနိုင်ခွင့် ရရှိကြပေ။ မူလတန်းပညာ
သင်ကြားနိုင်ခွင့် ရရှိသည့် ၅-သိန်းကျော် ကျောင်းသားလူငယ်များသည်လည်း
မူလတန်း ပညာကိုပြီးဆုံးအောင် မသင်ကြားနိုင်ကြပေ။ ဤမူလတန်းကျောင်း
သားများတွင် တက်ရောက်သင်ကြားခွင့်ရသည့် ကျောင်းသားဦးရေ၏ ၁၂%
သာလျှင်မူလတန်းပညာကိုပြီးဆုံးအောင်သင်ကြားခွင့်ရရှိပေသည်အလယ်တန်း
နှင့် အထက်တန်းပညာရေးကိုလည်း မူလတန်း အောင်မြင်သည့် ကျောင်းသား
တိုင်း တက်ရောက် မသင်ကြားနိုင်ကြပေ။ လူဦးရေ ၁၀၀၀၀-လျှင် အလယ်
တန်းနှင့် အထက်တန်း ပညာရေးကို ၃၃-ယောက်သာ သင်ကြားခွင့် ရရှိပေ
သည်။ တက္ကသိုလ်ပညာရေး ဆိုပါလျှင် လူဦးရေ ၁၀၀၀၀-လျှင် ၂ ဦးသာ
လျှင် သင်ကြားခွင့် ရရှိပေသည်။

ဗမာပြည်သည် ကိုလိုနီစနစ်အောက်ဝယ် စာမတတ်သည့် ဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ၆၃.၂-မျှ ကြောက်ဖွယ်လိလိ ရှိနေပေသည်။

ပညာသင်ကြားရသည့် ကျောင်းသားများမှာလည်း လုံလောက်သော ကျောင်းဆရာ၊ ကျောင်းအဆောက်အဦး ကျောင်းသုံးပရိဘောဂများ မရှိကြပေ။

သင်ကြားရသည့် ပညာရေးမှာလည်း အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းမှုမပါ ဝင်ပေ။ နယ်ချဲ့အစိုးရသည် စက်မှု၊ လက်မှုနှင့် အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်း ကျောင်းများကိုလည်း အားမပေးခဲ့ပေ။

ဤသို့ ကျောင်းသားအရွယ် လူငယ်များ၊ ကျောင်းများ၌ ပညာသင် ကြားခွင့် ရသည့် ကျောင်းသားလူငယ်များသည်၊ ကိုလိုနီ ကျွန်ုပ်တို့ဘဝတွင် အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ကျောင်းသား လူငယ် များ ပညာသင်ကြားရေး အခြေအနေနှင့် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ဘဝမှာ ဆိုးဝါးလျက် ရှိပေသည်။

ဤသို့ ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားရေး အခြေအနေ ည့် ဖွင်းမှုများမှာ နယ်ချဲ့အစိုးရသည် ပညာရေးကို အားမပေးခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နယ်ချဲ့ အစိုးရသည် ဗမာပြည် ပညာရေးအတွက် အသုံးငွေကို လုံလောက်အောင် မသုံးခဲ့ပေ။

နယ်ချဲ့အစိုးရသည် ဗမာပြည်ပညာရေးအတွက် မည်မျှလျစ်လျူရှုခဲ့သည်၊ ဝရမစိုက်ခဲ့သည်၊ အားမပေးခဲ့သည်တို့ကို ထင်ရှားစေရန်အတွက်၊ အဖိုးရ၏ ပညာရေးအတွက် အသုံးစရိတ် သုံးစွဲမှုကို ငါတို့-လေ့လာကြပါစို့။

ဗမာပြည်တွင် မူလတန်းပညာသင်ကြားရမည့် လေးအရွယ် လူငယ် များ (၆-နှစ်မှ ၁၁-နှစ်) မူလတန်း ပညာသင်ကြားနိုင်ရန် ကျောင်း

၁၂၄ မမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

များ ဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်ရေးအတွက် လောလောဆယ် ဈေးနှုန်းနှင့် တွက်ပါလျှင်၊ တနှစ်အတွက် ငွေ နှစ်ကုဋေကျော် ကုန်ကျပေမည်။ ဤသို့ ကုန်ကျမည့် ခန့်မှန်းခြေငွေ နှစ်ကုဋေကျော်နှင့်၊ ယခုအစိုးရက မူလတန်းပညာရေးအတွက် သုံးစွဲနေသည့် အသုံးစရိတ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါလျှင် အလွန်ပင် ကွာခြားနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

မူလတန်း ပညာရေးအတွက် အစိုးရသုံးစွဲသည့် အသုံးစရိတ်မှာအောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ခုနှစ်	မူလတန်း ပညာရေးအတွက် အသုံးစရိတ် ကျပ်ပေါင်း		စုစုပေါင်း
	မမာပြည်မ, အတွက်	မဖွင့်ပြီးသေးသော လူမျိုးစုများအတွက်	
၁၉၂၀,၂၉	၂၀၈၆၃၃၃	၉၂၉၀၀	၂၉၇၉၂၄၁
၁၉၂၉,၃၀	၂၉၉၇၃၁၇	၉၆၅၅၆	၃၀၉၃၈၇၃
၁၉၃၀,၃၁	၂၉၁၈၇၀၂	၉၁၂၇၆	၃၀၀၉၉၇၈
၁၉၃၁,၃၂	၂၇၃၆၇၀၄	၈၉၇၆၈	၂၈၂၆၄၇၂
၁၉၃၂,၃၃	၂၆၇၄၃၈၉	၈၅၅၁၉	၂၇၅၉၉၀၈
၁၉၃၃,၃၄	၂၆၆၈၅၅၃	၈၄၆၆၀	၂၇၅၅၁၇၃
၁၉၃၄,၃၅	၂၃၂၇၈၃၈	၇၃၉၀၀	၂၄၀၁၇၃၈

ဤစာရင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အစိုးရသည် မူလတန်း ပညာရေးအတွက် တနှစ်လျှင် ပျမ်းမျှကြေး ၃-သန်းကျော်နီးပါး သုံးစွဲသည်ကို တွေ့ရပေ

ဗမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ ၁၂၅

သည်။ မူလတန်းပညာရေးအတွက် အမှန်လိုအပ်သည့် ငွေမှာ နှစ်ကုဋေကျော် ကျော် ဖြစ်ရာ၊ ယခုအစိုးရသုံးစွဲသည့် ငွေမှာ လိုအပ်ငွေ၏ ၇-ပုံ၊ ၁-ပုံသာသုံးစွဲနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တဖန် အစိုးရ၏ ပညာရေးတခုလုံးအတွက် သုံးသည့် အသုံးစရိတ်ကို ကြည့်ကြပါဦးစို့။

အစိုးရ၏ ပညာရေး အသုံးစရိတ်ပြသည့်စာရင်း

ခုနှစ်	အသုံးစရိတ် ကျပ် ငွေပေါင်း
၁၉၂၀, ၂၉	၁၃၁၉၉၆၆၄
၁၉၂၉, ၃၀	၁၂၇၀၆၇၇၆
၁၉၃၀, ၃၁	၁၁၀၃၂၂၃၁
၁၉၃၁, ၃၂	၁၁၀၅၅၅၅
၁၉၃၂, ၃၃	၈၈၁၉၃၀၈
၁၉၃၃, ၃၄	၈၁၁၉၄၉
၁၉၃၄, ၃၅	၇၄၀၈၃၈၅

အထက် ဖော်ပြပါ အစိုးရ၏ ပညာရေးတခုလုံးအတွက် အသုံးစရိတ်မှာ၊ ဗမာပြည်လူငယ်များနှင့် နှိုင်းစာပါလျှင် အလွန်မှ နဲနေပေသည်။ ယခုပညာရေးအတွက် အစိုးရ၏ အသုံးစရိတ်သည်၊ ဗမာပြည် လူတယောက်အတွက် တနှစ်လျှင် ၁.၀၅-ကျပ်သာ သုံးစွဲသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

၁၂၆ မမာပြည်လူငယ် အစဉ်အနောင့် တိုက်ပွဲ

အစိုးရ၏ ပညာရေးအတွက် သုံးစွဲသည့် အသုံးစရိတ်
ရာခိုင်နှုန်း။

ခုနှစ်

ပညာရေးအသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်း

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မှီကလ

၁၉၃၀-၃၉

၆.၄

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီး ကလ

၁၉၄၅-၄၆

၂.၅

၁၉၄၆-၄၇

၃.၉

၁၉၄၇-၄၈

၄.၅

အစိုးရ၏ ပညာရေးအတွက် အသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်းမှာ မည်မျှနည်းခန့်
အညွှန်းကို အထက်ပါ စာရင်းက သက်သေပြလျက် ရှိပေသည်။

နယ်ချဲ့အစိုးရသည် မမာပြည်သူ့ လူထု၏ ပညာရေးအတွက် အားမပေး
ထက်လည်း၊ မမာပြည် လူထု နှိပ်ကွပ်ရေး ငွေမြောက်မျှ စွာ သုံးစွဲနေသည်ကို
အညွှန်းရှိပေသည်။ နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ ပြည်သူ့လူထု နှိပ်ကွပ်ရေးအတွက် သုံးစွဲသည့်
အသုံးစရိတ်နှင့် မမာပြည် လူထု၏ ပညာရေး အသုံးစရိတ်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ
က၊ မမာပြည်သူ့ လူထု၏ ပညာရေးကို အစိုးရသည် မည်မျှ လျစ်လျူရှု၍ ပြည်သူ
လူထု နှိပ်ကွပ်ရေးတွင် မည်မျှ အလေးပေး ဖိနှိပ်ခဲ့သည်ကို ပေါ်လွင်စေပေသည်။

ဗမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ ၁၂၇

၁၉၃၃-၃၄-ခုနှစ်တွင်၊ အစိုးရ၏ အခွန်တော်ငွေ မုစုံပေါင်း ရရှိငွေမှာ ၈၂၄၄၀၀၄၉-ကျပ် ဖြစ်ပေသည်။ ကျန်နှစ်အတွင်း အစိုးရ၏ အသုံးစရိတ်ငွေမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ခေါင်းစဉ်	သုံးစွဲသည့် ကျပ် ငွေပေါင်း
ပညာရေး	၇၉,၉၀၀၀
ပုလိပ်	၁၅၄၆၀၀၀၀
တရားရုံး	၅၈၆၅၀၀၀
အကျဉ်းထောင်	၂၇၉၉၀၀၀

အသက်ပါ အစိုးရသုံးစွဲသည့် အသံ စရိတ်စာရင်းကို ကြည့်ပါလျှင်၊ ပုလိပ်၊ တရားရုံး၊ အကျဉ်းထောင် များအတွက် သုံးစွဲသည့် အသံစရိတ်၏ ၃-ပုံ ၁-ပုံသာလျှင် ပညာရေးအတွက် သုံးစွဲသည်ကို တွေ့ရသည်။

အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမား အုပ်စိုး ဝဉ်က ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် သက်သာချောင်ချိရေးအတွက် သုံးသည့်အသုံး စရိတ်ရာခိုင်နှုန်း နှိုင်းယှဉ်ချက်။

ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး။

ခုနှစ်	ပုလိပ်	ထောင်	တရားရုံး	စုစုပေါင်း
၁၉၃၀-၃၉	၉.၉	၂.၂	၃.၆	၁၅.၇

သက်သာချောင်ချိရေး။

ပညာရေး	ကျေးဇူး	လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး	စုစုပေါင်း
၆.၄	၃.၉	၁.၀၆	၁၁.၆

(အုပ်ချုပ်ရေး ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရေး ကော်မီရှင်၏ နောက်ဆုံး အစီရင်ခံစာမှ ကောက်နှုတ်ချက်)

၁၂၈ ဗမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

အထက်ပါ ဇယားကို လေ့လာပါလျှင် နယ်ချဲ့အစိုးရသည် ငြိမ်ဝပ်
ပြောင်း ရေးအတွက် ၁၅.၇-ရာခိုင်နှုန်းသာ သုံးစွဲ၍ ပညာရေးအတွက်မူ ၆.၄
ရာခိုင်နှုန်းသာလျှင် သုံးစွဲခဲ့ပေသည်။ ဤသို့ အစိုးရသည် ဗမာပြည်ပညာရေးကို
အားမပေးခဲ့ပေ။ ဤသို့ ပညာရေးအသုံးစရိတ် သုံးစွဲမှု နည်းပါးခြင်းကြောင့်
ပညာရေးတွင် မလုံလောက်မှု ချို့တဲ့မှုများ မြောက်များစွာကို ကျောင်းသား
လူငယ်များသည် ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရပေသည်။

ထိုသို့နည်းပါးသော ပညာရေးအသုံးစရိတ်ကို မည်သို့ခွဲဝေသုံးသည်ကို
ဇယားဆက်လက် လေ့လာကြည့်ပါဦးစို့။

၁၉၃၅-၃၆-ခုနှစ်တွင် သုံးစွဲသည့် ပညာရေးအသုံးစရိတ်ကို အောက်ပါ
အတိုင်း ခွဲဝေသုံးစွဲခဲ့ပေသည်။

ကျေးဇူးအမျိုးအစား	သုံးစွဲသည့် ကျပ်ငွေပေါင်း
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှင့် အစွဲဝင် ကောလိပ်များ	၁၆၆၈၄၉၉
ရန်ကုန် ဆေးသိပ္ပံကျောင်း	၃၆၃၁၄
အင်စိန် စက်မှု လက်မှုကျောင်း	၁၀၄၄၁၄
အမရပူရဆောင်းဒါး ယက်ကန်း	၂၇၉၄၁
ပျဉ်းမနား သစ်တောကျောင်း	၆၁၄၅၅
ဆွရက်မြို့ မြို့ ကလေးထောင်	၃၀၀၆၇
စုစုပေါင်း....	၁၉၂၉၄၉၁

(၁၉၃၅-၃၆-ခုနှစ် ပညာမင်ကြီးဌာန ထုတ်ပြန်ချက်မှ ကောက်နုတ်ချက်)

နယ်ချဲ့အစိုးရသည် ပညာရေးအတွက် သုံးစွဲသည့်ငွေကို အထက်ပါ
အတိုင်း ခွဲဝေ သုံးစွဲခဲ့ရာ၊ စက်မှု လက်မှု ပညာသင်ကျောင်းများနှင့် အသက်
မွေး ဝမ်းကြောင်းများအတွက် လျော့သုံးလျက် တက္ကသိုလ်နှင့် ကောလိပ်များ
အသုံးစရိတ်ကို မိုသုံးထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဤအချက်သည် ဘာကို
ပြသနည်း။ နယ်ချဲ့အစိုးရသည် မိမိ၏ မြို့ ကရော် အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားကြီး

ဗမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ ၁၂၉

အတွက် လိုအပ်သည့် အရာရှိ အရာခံများ ထုတ်လုပ်ရေးကို အလေ့ပေးကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ ဗမာပြည် စက်မှု လက်မှု ထွန်းကားလာရေး ဗမာလူငယ်များ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပညာတတ်ရှိရေးကိုမူ အားမပေးကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နယ်ချဲ့အစိုးရသည်၊ ဗမာပြည်သူ လူထုအတွက် လိုအပ်သည့် ပညာရေးကို မဖန်တီးဘဲ မိမိတို့၏ ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် သွေးစုပ် နိုင်ငံရေးတို့အတွက် လိုအပ်သည့် ပညာရေးသာ ပြဋ္ဌာန်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။ သို့မဟုတ် ထင်ရှားသော သာဓကမှာ အောက်ပါအယားကွင် တွေရှိနိုင်ပေသည်။

ခုနှစ်	ကျောင်းသား အမျိုးအစား	ဦးရေ	တနှစ်အတွက်သုံးသည့် ဖျမ်းမျှခြင်းအသုံးစရိတ်ပေါင်း။
၁၉၃၅-၃၆	သာမန်ကျောင်းသား	၁	၂၄,၆၄
	တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား	၁	၇၀၇.၄
	အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသား	၁	၄၁,၉၄
	မူလတန်းကျောင်းသား	၁	၇,၃၈
	စာရာဖြစ်သင်ကျောင်းသား	၁	၁၃၀,၁၂
	* အခြားသီးခြားကျောင်းသား	၁	၂၁,၀၆

(* စက်မှုလက်မှုနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ကျောင်းများ။)

အထက်ဖော်ပြပါဇယားကို လေ့လာပါလျှင် စက်မှု လက်မှုနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ကျောင်းသားတဦးအတွက် တနှစ်လျှင် ၂၁,၀၆ ကျပ် သာ စားဖွဲ့၍ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတဦးအတွက် တနှစ်လျှင် ၇၈၇.၄ ကျပ်သာ စားဖွဲ့သည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ကျောင်းသား တဦးအတွက် သုံးစွဲသည့် ငွေတွင် ဤကဲ့သို့ခြားနားခြင်းကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် နယ်ချဲ့ အစိုးရသည် မိမိ၏ပြုစုကုသမှု ယန္တရားအတွက် လိုအပ်သည့် နေရာတွင် ဦးစား၍ တိုင်းပြည် တိုးတက်မှု အတွက် လိုအပ်သည့် နေရာတွင်မူ လျော့သုံးသည်မှာ ဖုံးကွယ်၍ပေးပေ။

ကိုလိုနီ ကျွန်ုပ်ညာရေးစနစ်အောက်တွင် ကျောင်းသားလူငယ်များသည် ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားရေး အခြေမှာ မည်မျှဆိုးဝါးလှသည် ကျောင်းသား လူငယ်များ၏ အခွင့်အရေးများမှာ မည်မျှ ဆုံးရှုံးလျက် ရှိသည်၊ ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ ဘဝမှာ မည်မျှ နှိမ်ခြာလာသည်ကို ငါတို့ အသက်တွင် စစ်ဆေး ဘော်ထုက်ခဲ့ကြပါပြီ။

ဤသို့ ကျောင်းသား လူငယ်များသည် ဆုံးရှုံးနေသည့် မိမိတို့ အခွင့်အရေးများအတွက် ငုံ့ခံနေကြပေ။ ကျောင်းသား လူငယ်များသည် မိမိတို့၏ ဆုံးရှုံးနေသော အခွင့်အရေးများ ရရှိရေးအတွက် စည်းရုံးတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြပေသည်။

ကိုလိုနီ ကျွန်ုပ်ညာရေး စနစ်ကို ကျောင်းသား လူငယ်များသည် မည်သို့ စည်းရုံး လှုပ်ရှား တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်ကို ငါတို့ ဆက်လက် စစ်ဆေးကြပါဦးလိမ့်။

ကိုလိုနီခေတ် ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှု သမိုင်းအကျဉ်းချုပ်

၁၉၂၀-ခုနှစ် ပဌမကျောင်းသပိတ်ကြီး။

အထက်တွင် ငါတို့ စစ်ဆေးခဲ့သလို ကျောင်းသား လူငယ်များသည် ကိုလိုနီပညာရေး စနစ်အောက်တွင် အခွင့်အရေးများမှာ ဆုံးရှုံးနစ်နာလျက် ရှိပေသည်။ ဤသို့သော အခြေအနေများကို မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ခါ ကျောင်းသား

လူငယ်များသည် ၁၉၂၀-ခုနှစ်၌ ကိုလိုနီ အုပ်စိုးမှုခေတ်တွင် ပဌမဦးဆုံး အကြိမ် နယ်ချဲ့အစိုးရနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အရေးကို တွန်းလှန် နှိမ်ကန်ကြသည်။

ဖြစ်ပွားပုံမှာ ကျွန်ုပ်တို့ကျောင်းတွင် ကျောင်းအုပ်ကြီး ဟာတာကလေးက တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ တန်ဆောင်တိုင်ပွဲနေ့တွင် ကျောင်းမတက်ကြ သော မိသားစုက သာ ကျောင်းသားများအား ဒါဏ်ဒဏ္ဍ ပေးဆောင်ရမည်ဟု တောင်းဆိုခံရချစ် ဦးစောရှိန် ခေါင်းဆောင်သော ကျောင်းသားသည် မပေးဆောင်နိုင်ဘဲ ငြိမ်းဆိုကာ သပိတ် လက်နက်ကိုင်ဆွဲကြသည်။ ၁၉၂၀-ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁-ရက်နေ့တွင် ဆူးလေဘုရားလမ်း အမှတ် ၃၉-၄၀-၅ ကျင်းပသော ကျောင်းသားသု အစည်းအဝေးပွဲကြီးက ဒါဏ်မဆောင်ရေးဟု သော ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုတစ်ဆင့် ချမှတ်လိုက်ကြသည်။

၎င်းဒီဇင်ဘာလ ၁-ရက်နေ့တွင်ပင် မြတ်သူ့အစိုးရက ပြည်သူ့ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်လျက်၊ ယူနိုဘာစီတီ အက်ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။ ၁၉၂၀ ယူနိုဘာစီတီ အက်ဥပဒေမှာ တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ချုပ်ချယ်ဖျက်ဆီးပေးမည့် ဥပဒေ ခြစ်သည်။ ဤဥပဒေ အတည်ဖြစ်ခြင်း ငှ် ကျောင်းသားများ၏ ပညာ သင်ကြားရေးစရိတ် နေထိုင်ရေးစရိတ် သည် ပို၍ကြီးမားလာလိမ့်မည်။ ပစ္စည်း ဖြိုနှင့် အချာရှိများ၏ သားသမီးများအတွက်သာ ပညာရေးဖြစ်လိမ့်မည်။ လူထု တက္ကသိုလ် ကောင်စီတွင်၎င်း၊ ကောင်စီပြင်ပတွင်၎င်း၊ ဤဥပဒေကို အတည် မပြုရန် တောင်းဆိုသည်။ သို့ရာတွင် မြတ်သူ့အစိုးရက လူထုတောင်းချက်ကို ဂရုမပြုပေ။

တို့ကြောင့် ကလကတ္တား တက္ကသိုလ်၏ လက်အောက်ခံ ရန်ကုန် ကောလိပ် (တက္ကသိုလ်ကောလိပ်)နှင့် ဘက်ပတစ်ကောလိပ် (ရှင်ဆင် ကောလိပ်) များမှ ကျောင်းသားများက ယူနိုဘာစီတီ အက်ဥပဒေ ပြင်ပေးပါ ဟု တောင်းဆို လှုပ်ရှားလာခါ ဒီဇင်ဘာလ ၆-ရက်နေ့တွင် သပိတ်မှောက် ဆန္ဒပြကြပေသည်။ ဤတိုက်ပွဲတွင် ဦးဘဦး အပါအဝင် ကျောင်းသား ၁၁-ဦး ခေါင်းဆောင်ခဲ့ပေသည်။

ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်နေ့တွင် သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားများ၏ ကြေငြာစာတမ်းတစောင် ထွက်လာသည်။ ဤကြေငြာ စာတမ်းတွင် တက္ကသိုလ်

ကျောင်းအိပ် ကျောင်းစားနေ၍ တအာဏာပိုင် တက္ကသိုလ် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ဖုန်းသားသော တက္ကသိုလ် မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကျောင်းသားများ အတွက် ပညာသင်ကြားရေး ကုန်ကျစရိတ်များ အခက်အခဲများစွာ တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့သော တက္ကသိုလ်သည် အချို့သော ကျောင်းသားများအပေါ် အထက်တန်းပညာများ သင်ယူခွင့်ရှိရေးအတွက် ငြိမ်းသပ်ပိတ်ပင်သက်သို့ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသားများ၏ တခုတည်းသော အမြစ်ခံ ဖရာကား ၎င်းတို့၏ မိဘများ သို့မဟုတ် ထိခံးသိမ်း စောင့်ရှောက် သူများသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ပညာရေး၏ သာယာပျော်ရွှင် ထယ်ဝါခြင်းကို သောက်ပုံစနစ် မပြည့်စုံသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်” ဟု တော်ပြပေသည်။

ဤတက္ကသိုလ် ကျောင်းများ၏ သပိတ်တိုက်ပွဲကို ၁၀-တန်းကျောင်းသားများက နောင်တော်များကို အားပေးကူညီကာ သွေးစီးညီညွတ်သော ဆဘော့နှင့် သောက်ခံ သပိတ်များကို ဆယ်တန်းကျောင်းပေါင်း ၄၂-ကျောင်းတွင် သပိတ်မှောက်ခဲ့ကြသည်။

ဤ ၁၉၂၀-ခုနှစ် ကျောင်းသား အရေးတော်ပုံကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ရှုံးနှိမ့်ရခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် အောင်မြင်သည့်အချက်များကို စစ်ဆေးပါလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ရှုံးနှိမ့်ရခြင်း၏ အကြောင်းများ အောင်မြင်သည့် အချက်များ

၁။ ၁၉၂၀- ကျောင်းသားများသည် စည်းလုံး ညီညွတ်သော အင်အားစုမဟုတ်သေး။ သမဂ္ဂမရှိ နိုင်ငံရေးအသိ မဖွံ့ဖြိုး မပြည့်ဝ သေးရှေ့ည် တိုက်ပွဲကို မဆင်နွှဲနိုင်။ နှိမ့်မရှိ။

၁။ တမျိုးသားလုံး၏ နိုင်ငံရေးအသိ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက် လာသည်။ ဤနေ့ကို (အမျိုးသားနေ့) အဖြစ် ကျင်းပခြင်းဖြင့် ပြည်သူတို့၏ နိုင်ငံရေးတိုးတက်မှုကို အမြဲတစေ လှုံ့ဆော် ထုတ်ပေး၍ တိုးတက်စေသည်။

ရှုံးနိမ့်ခြင်း အကြောင်းများ

အောင်မြင်သည့်အချက်များ

၂။ ထိုစဉ်က ပြည်သူ့ကိုယ်စားပြု ပဋ္ဌမသုံးအကြိမ် နိုင်ငံရေး နိုးကြား ထက္ကူဖြစ်၍ ကျောင်းသား အရေး ထက် မိုင်အောက် အရေး သို့ ပြောင်း လွှဲ စိတ်ပါလှုပ်ရှားနေသည်။

၂။ ဗမာ စကားနှင့် စာပေ သည် ပေါ်လွင် ထင်ရှားလာ၍ ပြည် သူ့ကို အားပေးမှု၊ အလေးပြုမှု ပို၍ရှိ၍ ရလာသည်။

၃။ နိုင်ငံရေးမှာ နှစ်စိုက် ကွဲ နေသည်။ ဂျီ-စီ-တီ-အေ- တွင် ဦးဘဗေ ခေါင်းဆောင်သော ၂၀- ဦးဗါတီနှင့် ဦးချစ်လှိုင် ခေါင်း ဆောင်သော ဝံသာနု ပါတီ ဟု နှစ်စိုက် ဖြစ် နေ သည်။ နိုင်ငံရေး အသင်း များ၏ ခေါင်းဆောင်မှုမှာ ပျော့ညံ့၍ ပြုပြင်ရေးအတွက် ထက် သက် ဖြစ်သည်။

၃။ အမျိုး သား တက္ကသိုလ်မှ လွဲ၍ ဗမာပြည်အဝှမ်း အမျိုးသား ကျောင်း များ အနှံ့အပြား ပေါ် ပေါက် လာသည်။ ကျောင်း ပေါင်း ၄၀-ကျော်ကို ထိုနှစ်အတွင်း ပြည် သူက ထူထောင်ကြ သည်။ အမျိုး သား ကျောင်း များ သည် လူထု အားပေးသော လူသူကျောင်းများဖြစ် သည်။

၄။ နိုင်ငံရေး အသင်း များတွင် သာမက တက္ကသိုလ် ကျောင်း သား အဆောက် အအုံ တွင် အချာရှိ ဖြစ် လို စိတ်၊ ရေသာခိုခိတ် တကိုယ် ကောင်း စိတ်များ၊ အပြည့် အဝ ဝင် နေသည်

၄။ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်သည် ကျောင်း အိမ်ကျောင်းစား မနေဘဲ ပညာသင် နိုင်သောကိုယ်ပိုင်ဘွဲ့များ ပေးနိုင်သည့် ယူနီ ဘာဒါတီအက်ဂျူပဒေ၏ ယူ ချက် များ၊ ကျွန်ုပ်ပညာရေးစနစ် ဖျက်သိမ်း ရေး သည်၊ ကျောင်း သား များ၏ ဘောင်းဆီချက်ဖြစ်သည်။

ရူးနီခွဲခြင်းအကြောင်းများ

အောင်မြင်သည့်အချက်များ

၅။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့အစိုးရသည် ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း စံနစ်ဖြင့် လိမ္မာပါးနပ်စွာ လူထုလှုပ်ရှားမှုကို ခြေမှန်းနိုင်သည့် အာဏာ အင်အား ရှိနေသည်။

၅။ ကျောင်းသားများသည် ယခင် ကျောင်းသားများကဲ့သို့ မဟုတ်တော့။ နိုင်ငံရေး ပညာရှာဖွေ လာကြသည်။ အမှန်တရားကို ရှေ့ရှု ရှိ အမှားကို ဆန့်ကျင်ကြသည်။ စည်း လုံး ညီညွတ်ရေးသည် သာလျှင် နယ်ချဲ့အစိုးရနှင့် ကျွန်ုပ်ညွှန်ရေးကို ဖျက်သိမ်းနိုင်မည်ဟု လူထုနှင့် အတူ ကျောင်းသားများသည် ခံစား တွေ့ရှိ ကြသည်။ ယနေ့ ကျောင်းသားများ သည် မျှော်မှန်းချက်ပြည့်ဝ စေမည့် မူမှန်သော ဒီမိုကရေစီ ပညာရေးကို အရယူရန် ဆန္ဒပြင်းထန်လျက် ရှိကြ သည်။

(၃၂-ကြိမ်မြောက် အမျိုးသားနေ့ အထူးထုတ် အစိုးရစာစောင်မှ

ကောက်နုတ်ချက်။)

ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ စတင်ပေါ်ပေါက်လာပုံ။

၁၉၂၉-၃၃-ခုနှစ်များတွင်၊ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ကမ္ဘာ့ စီးပွားရေးကင်း ကြီးတွင်၊ ဗမာပြည်လည်း ပါဝင်ခဲ့၍ ခံစားခဲ့ရပေသည်။ ဤစီးပွားရေးပျက်ကင်း ကြီးကြောင့် တောင်သူ လယ်သမား၊ လူငယ်များ၏ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာ ဆိုးဝါးလျက် မခံမရှင်နိုင်ဖြစ်ကာ၊ တောင်သူ လယ်သမား လူငယ်တို့သည် ဆရာစံ လယ်သမား သူနုနုထသည့်အထိ အိုကြွခဲ့ကြပေသည်။ အလုပ်သမား လူငယ်များလည်း လုပ်ခ လျော့ပစ်ခြင်း၊ လူလျော့ပစ်ခြင်း၊ အလုပ်လက်မံ ခြိတ်

ပွားခြင်းများ စသည်တို့ဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရပေသည်။ သင်္ဘောဆိပ် အလုပ်သမား လူငယ်များ၊ ရော့တီ မီးသင်္ဘော အလုပ်သမား လူငယ်များသည် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကာ သီးတဲမှောက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြပေသည်။

ဤအခြေအနေတွင် ကျောင်းသား လူငယ်များမှာလည်း စာသင်ကျောင်း မှ ထွက်လျှင် အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည့် အလားအလာများကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ မိဘများ၏ စီးပွားရေး အကြပ် အတည်း တွေ့မှုသည်၊ ကျောင်းသား လူငယ်များကိုလည်း တိုက်ရိုက်ထိခိုက်ပေသည်။ အလုပ်သမား တောင်သူ လယ်သမားများနှင့် လူလတ်တန်းစားများ၏ ကျန်းမာခြင်း ကြပ် တည်းမှုများ၊ မကြေနှပ်မှုများသည် ကျောင်းသားလောကထဲသို့ ပြန့်နှံ့လာခဲ့ကြ ပေသည်။

ဤသို့ ပြည်သူ လူထု၏ စည်းရုံးလှုပ်ငှား တိုက်ပွဲဆင်နွှဲသမှုများ၊ အထူး သဖြင့် ဆရာ၊ လယ်သမားသူပုန်၏ အရောင်ဟပ်မှုများကြောင့်၊ ကျောင်းသား များသည် စည်းရုံးလာလေသည်။

ကျောင်းသား လောကတွင် စတင် စည်းရုံးရာ နေရာသည်၊ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစဉ်က ထင်ရှားသော စည်းရုံးရေးမှူးများမှာ၊ ကိုထွန်းစိန်၊ သခင်ဘစိန်၊ မစ္စတာ၊ရာရှစ်နှင့် သခင်၊ ဗဘင်-စသည်တို့ ဖြစ် လေသည်။

၎င်းတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား များသည်၊ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂကို စတင် ထူထောင် ကြလေသည်။ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ စည်းမျဉ်း သည်တို့ကို အောက်တိုဘာ ၁၉၄၅ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ၏ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ စည်းမျဉ်းတွင် သမဂ္ဂ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ကျောင်းသားများ၏ လူမှုရေးဘဝတွင် ပူးပေါင်း ဆောင် ရွက်ရေး၊ လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်နိုးသည့် စိတ်ဓါတ်ပေါက်ပွားရေး၊ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ အကြားတွင် တ ဝန်ဝရားများ သိရှိရေးတို့ ပါဝင်ပေသည်။ ကျောင်းသားများသည် ဤရည်ရွယ်ချက်များကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ လေသည်။

သမဂ္ဂမပေါ်ခင်က သူဌေးဦးညိုသည် ကျောင်းသားများ၏ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး အရည်အချင်း တိုးတက်အောင် အဆောက်အဦးတခု တည်ထောင်ရန်ဟု ဆိုကာ ငွေ ၂-သိန်းလှူခဲ့ပေသည်။ ထိုငွေထဲမှ ငွေတသိန်းရအောင် အကုန်ခံ၍ ကျောင်းသားများအတွက် အဆောက်အဦးတခု ဆောက်ထားပြီး ရှိလေသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂသည် ဤစည်းရုံးသော အင်အားဖြင့် ထိုအဆောက်အဦးကို ရရှိပေသည်။

ဤတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားသမဂ္ဂသည် ဗမာ့ကျောင်းသားရုဇာတင်တွင် ပဋ္ဌမဦးဆုံး သမဂ္ဂကို စတင်ထူထောင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ကျောင်းသားသမဂ္ဂတွင် နိုင်ငံရေးစိတ်မရှိသော ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်များ ထက်လာသည်။ ကျောင်းသားဟူသည် ဘာနိုင်ငံရေးနှင့်မျှ မဆိုင်၊ ကင်းကွာရမည်။ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂသည် ကျောင်းသားများ၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး အရည်အချင်းတို့ကိုသာလျှင် ဖြစ်သည်။ သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်ဖြစ်လျှင် ကျောင်းအုပ်ကြီး မရွံ့တာ စကော့ဝံမှ အလုပ်ကောင်းရရေးအတွက် သက်သေခံစာတောင်းဘို့ ကြိုးစားရမည်။ ဤသို့သော အသူအဆများသည် ထိုစဉ်ကလွှမ်းမိုးခဲ့ပေသည်။

၁၉၃၄-၃၅-ခုနှစ်တွင်မူ နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်၊ နိုင်ငံရေး နိုးကြားမှုရှိကြကုန်သော ကျောင်းသားစု (ငါ) တိုးတက်သော ကျောင်းသားစုတို့သည် အလိုတော်ရှိ ကျောင်းသားစုတို့ကို အတိုက်အခံပြုကာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂရွေးကောက်ပွဲတွင် ယှဉ်ပြိုင်လာသည်။ အမှုဆောင်ရွေးကောက်ပွဲတွင် နိုင်ငံရေးကျောင်းသား (ဝါ) မီးခတ်ကျောင်းသား ၂-ဦးအရွေးခံခဲ့ရသည်။

ကုန်အချိန်၌ ကျောင်းသား လူငယ်များသည် မိမိတို့၏ ဆုံးရှုံးသော အခွင့်အရေးများသည် ထိုလိုနီကျွန်နိုင်ငံတဝတွင် မရရှိနိုင်သည်ကို သိမြင်လာကြပေပြီ။ ကျောင်းသားလူငယ်များသည် မိမိတို့၏ဘဝ အတ္တေအကြံများက-မိမိတို့၏ လိုအပ်ချက်များ တောင်းဆို ချက်များသည်။ အမျိုးသားရွတ်လုပ်ရေး မရှိဘဲနှင့် မရနိုင်ကြောင်း တွေ့လာ ကြသည်။ ကျောင်းသား

လူငယ်များသည် မိမိတို့၏ အခွင့်အရေး ရယူရေး တိုက်ပွဲသည် အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲနှင့် တသားတည်း ရှိနေသည်ကို၎င်း၊ ကျောင်းသား လူငယ်များ၏ ပျော်ရွှင်ဘွယ်ကောင်းသော ဘဝတည်ဆောက်ရာတွင် အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးသည် ပဋ္ဌမလိုအပ်သည့် အခြေအနေအဖြစ် ၎င်းလုံးဝ ယုံကြည်လာကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသား လူငယ်များသည် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုတွင် တစ်နက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လာခဲ့ပေသည်။

၁၉၃၄-၃၅-ခုနှစ် ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုအနေနှင့် လုပ်ခဲ့ကြသည့် များကို သတ္တုချ၍ ကြည့်ပါလျှင် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လုပ်ငန်းများသာ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ နိုင်ငံရေးစင်္ကြံ၏ မရှိသော သမဂ္ဂခေါင်းများ အကြားတွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို ထောက်ခံသောအားဖြင့် သခင်အမည် တပ်လိုက်သော မျိုးချစ် စာရေးဆရာကြီး သခင် ကိုယ်တော်မှိုင်းအား အမျိုးသား နေ့တွင် ကျောင်းသား သမဂ္ဂ၌ စကားပြောဆိုသည့် တိတ်ကြားရန်ကိုပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ပွဲဆင်ယူရပေသည်။ အမျိုးသားနေ့တွင် ကျောင်း၊ ရုံး၊ စသည်တို့ ပိတ်ပေးရန်လည်း အစိုးရအား ဆူပူတောင်းဆိုခဲ့ကြ၏။ အမျိုးသားနေ့ကို အမျိုးသား ပညာရေး (စီ၊ အင်န် အီး) ပညာဝန် ဦးဘိုးကြားတို့က ကြီးမှူး ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။ စီ၊ အင်၊ အီး၊ ဥက္ကဋ္ဌ- ဦးမောင်ကြီး (အမ်-အေ) ကမိန့်ခွန်းပြောလေ့ရှိသည်။ ဦးဘိုးကြားက အခမ်းအနားမှူးအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။ အမျိုးသားနေ့မှာ နေရင်နယ်ကျောင်းများ၏ အရေးတခုလောက်သာ ဖြစ်နေခဲ့၏။ အမျိုးသားရေးမမြှင့်ချေ။ ထို့ကြောင့် ၁၉၃၄-၃၅-ခုနှစ် တို့ဗမာ အစည်းအရုံးနှင့် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂတို့ကပါ ကြီးမှူး ကျင်းပသူများ အနေနှင့် ထိရောက်ထင်ရှားစွာ ပါဝင်ခွင့် ရအောင် တိုက်ပွဲဆင်ကြရပေသည်။

အမျိုးသား အလံတခုဖြစ်ပေါ်ရေးကို လှုံ့ဆော်ကြသည်။ ကျောင်းသား သမဂ္ဂ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသူ ကိုနအား ဦးမောင်ကြီးစကားပြောပြီးလျှင် ပြောခွင့်ပေးရန် တောင်းဆိုကြရသည်။ ရွှေတိဂုံ ကုန်းတော် အနောက်ဘက်

၁၃၉ မမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

ဤကျောင်းထား သပိတ်ကြီးကြောင့် ၁၉၂၀-ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်အက် ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ခဲ့ရပေသည်။ ကျောင်းဆောင်ခနှင့် ကျောင်းလခများ လျော့ ပေါ့ပေးရပေသည်။

ဤကျောင်းသား အရေးတော်ပုံကြီးတွင် မမာပြည် ကျောင်းသားများ သည် မိမိတို့၏ အခွင့်အရေးအတွက် ကျောင်းသားညီညွတ်ရေးသည် ဆောက် ကြရန် လိုအပ်သည်တို့ကို ပို၍သိအောင် ပေါက်လဲကြသည်။ တပြည်လုံးရှိ ကျောင်းသားများ သွေးစည်း ညီညွတ်ရေး၊ စုစည်းရေးသည် ကျောင်းသား အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေးအတွက် ရောမ-အရေးကြီးချက် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိ လာကြသည်။

ထို့ကြောင့် ၁၉၃၇-ခုနှစ်တွင်၊ ပုဂ္ဂလိကကျွမ်းကျင်မှု မြန်မာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ ကျောင်းသားကွန်ဖရင့်ကြီးကို ရန်ကုန်မြို့ ဂျာနယ်တော်ကြီး တွင် ကျင်းပ ပြုလုပ်ခါ မမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂကို တည်ထောင်ကာ ပြုအောင်ဆန်းကို ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၃၈-ခုနှစ် အရေးတော်ပုံ။

၁၉၃၈-ခုနှစ်တွင် ရေနံမြေ အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသည်။ ဤ-အိ-စီ ရေနံမြေအလုပ်သမားများသည် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခါ ဇာေးရစ်၊ သေဝံ ရစ် ဖြစ်၍ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လျက် ရေနံမြေအလုပ်သမားတပ်ကြီးသည် ရန်ကုန်သို့ ချီတက်လာကြပေသည်။

ကျောင်းသားများသည် အလုပ်သမားများ စာရေးများ၏ သားသမီး များ ဖြစ်၍ မိမိတို့၏ မိဘများ၏ စီးပွားရေးအကြပ်အတည်းမှာ မိမိတို့ကို ဦးတည် ထိခိုက်လျက်ရှိရာ မိဘများ၏ အရေးကို ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။

ဤရေနံမြေ အရေးတော်ပုံနှင့် ပါတ်သက်၍ အရေးယူ ဆောင်ရွက် ရန် ကိုဗဟိန်း (ဗ,က,သ,နှင့် တ,က,ဆ,ဥက္ကဋ္ဌ)နှင့် ကိုဗဆွေ (ဗ,က,သ,နှင့် တ,က,သ, အတွင်းရေးမှူး) ရေနံမြေ အသွား မကွေးမြို့တွင် အဘမ်းခံရ ခဲ့သည်။ ဤသို့ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ မတရား ဘမ်းခီး ချုပ်နှောင်

ကွက်သပ်တွင် အမျိုးသားနေ့ လူသုအစည်းအဝေးကြီး၌ ပဌမဦးဆုံးအကြိမ် လူငယ်ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တဦး စကားပြောခွင့် ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

၁၉၃၆-ခုနှစ် ဒုတိယ ကျောင်းသားသပိတ်ကြီး။

၁၉၃၅-၃၆-ခုနှစ်တွင် ကျောင်းသားလူငယ် ကိုခိုးမြင့်ကို ကျောင်း တက်စာခင်းခေါ်ရာတွင် “ခင်ဗျာ” ဟု မထူးသဖြင့် ကောလိပ်မှ ထုတ်ပစ် ပေသည်။

၁၉၃၆-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၁-ရက်နေ့တွင် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ၏ နောက်ဆုံး ယောကျ်ားကလေး စကားရည်လူပွဲတွင် ဥက္ကဋ္ဌ ကိုနု ပြောသည့် မိန့်ခွန်းနှင့် ပါတ်သက်၍ တက္ကသိုလ်အာဏာပိုင်များသည် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ ဇေဇေဝါဝါရီလ ၂၁-ရက်နေ့တွင် ကိုနုအား ကျောင်း ထုတ်ပစ်လိုက် ကြောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီးထံမှ စာကို ကိုနုရရှိခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကိုအောင်ဆန်း (မိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း) ကိုလည်း အိုးဝေမဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားသည့် ဆောင်းပါးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်း ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ဤသို့ ကိုနုနှင့် ကိုအောင်ဆန်းတို့ကို ကျောင်းထုတ်ပစ်လိုက်သည့် ကိစ္စ နှင့် ပါတ်သက်၍ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားထု တရပ်လုံးသည် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ခဲ့၊ ဇေဇေဝါဝါရီလ ၂၅-ရက်နေ့ ညနေ ၄-နာရီတွင် ကျင်းပ ပြုလုပ်သည့် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားထု စည်းဝေးပွဲကြီးမှ (ကျောင်းသား ၀၀၀-ခန့်တက် သည်။ သပိတ်မှောက်ခဲ့ပေသည်။

ဤဒုတိယအကြိမ်မြောက် တက္ကသိုလ် သပိတ်ကြီးသည် တပြည်လုံးသို့ ပြန့်နှံ့ကာ ၁၀-တန်းကျောင်းများမှလည်း နောင်တော်ကျောင်းသားကြီး များ၏ အရေးကိစ္စကို ထောက်ခံသော အားဖြင့်၊ သပိတ်မှောက်ခဲ့ကြပေသည်။ သပိတ်မှောက် ခေါင်းဆောင်များသည် ဗမာပြည်အဝှမ်း ကျောင်းသားထုနှင့် ပြည့်သူလူသု၏ ထောက်ခံမှု ရရှိရေးအတွက် နယ်လှည့်တရား ဟောခဲ့ကြသည်။

ခြင်းနှင့် ပုဒ်မ ၁၄၄-ထုတ်ပြန်ခြင်းတို့ကို ဗ-က-သ-နှင့် တ-က-သ-မှကန့် ကွက်ခဲ့ပေသည်။

၁၉၃၈-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၁-ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း သားများနှင့် ရန်ကုန်ခရိုင် ကျောင်းသားများသည် သမဂ္ဂ အလံအောက်ဝယ် တစ်နက် စုံခဝေးကြလျက် အတွင်းဝန်ရုံးကို ဝိုင်း၍ ဆန္ဒပြ စီစဉ်လှည့်လည်ခဲ့ ပေသည်။ ဤစီစဉ်လှည့်လည်တွင် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားများ၏ ပုလိပ်များ သည် နံပါတ်ဒုတ်ဖြင့် ကျောင်းသားများကို ရိုက်နှက်ခဲ့ပေသည်။ ရဲဘော် ဗိုလ် အောင်ကျော်သည် နယ်ချဲ့ပုလိပ်များ၏ နံပါတ်ဒုတ်အောက်ဝယ် သွေးစိမ်း ရှင်ရှင် ထွက်၍ သေဆုံးခဲ့ရပေသည်။

ထို့နောက် ရက်များမကြာမီအတွင်း မန္တလေးမြို့တွင် ၁၂-နှစ်သား ကျောင်းသား ကိုတင်အောင်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးများအပါအဝင် အာဇာနည် ၁၇-ဦးသည် နယ်ချဲ့သမားများ၏ သေနတ်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့ရပေသည်။ ဤသို့ ၁၉၃၈-ခုနှစ် အရေးတော်ပုံကြီးတွင် ကျောင်းသားလူငယ်များနှင့် သွေးစည်း ညီညွတ်ကာ နယ်ချဲ့စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးကို သွေးမြေကျ ခံကာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပေ သည်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ပြီးခေတ်။

၁၉၄၅-ခုနှစ် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကြီးတွင် ကျောင်းသားလူငယ် မြောက်ပိုင်းသည် ဗမာ့ကာကွယ်ရေး တပ်မတော်သားများ အဖြစ် ပါဝင် ဆန္ဒခဲ့ကြပေသည်။

ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကြီးသည် ဗမာပြည် ကျေးလက်ဘောရွာများ တွင် မပြီးဆုံးမှီ သိမ်းပိုက်ထားသည့် ရန်ကုန်မြို့တွင် အရေးပေါ် တက္ကသိုလ် သင်တန်းများ (အ^{မီ}-ယူ-စီ)စတင် ဖွင့်လှစ်သည့် ၁၉၄၅-ခုနှစ်မှ စတင် ၍ တက္ကသိုလ်သမားအင်အားအာဏာပိုင်များ၏ အဘားအဆီးကြားမှပင် ခက်ခဲစွာ ပြန်လည်ထူထောင်ခဲ့ကြသည်။

တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂမှ တဖန် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂကို ပြန်လည်ထူထောင်ခဲ့ကြသည်။

ရာဇဝင်ပေးတာဝန်။

အထက်ဗမာပြည်တွင် အလှယ်သမားလူငယ် လယ်သမားလူငယ် အများစု သားလူငယ်များ ဘဝ အခြေအနေ များကို ပဒေသရာဇ် ကိုလိုနီခေတ် ကိုလိုနီတဝိုင်း ပဒေသရာဇ်တဝိုင်း ခေတ်ပျက် ခွဲခြားကာ စိတ်တော်ထုတ် ပြီးခဲ့ပေပြီ။ သန္ဓေလူငယ်များ ဘဝအခြေအနေများနှင့်တကွ လူငယ်များ၏လိုလားချက်များ စတင်ဆိုးရွားလာသည်ကိုလည်း တင်ပြခဲ့ပေပြီ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ဗမာပြည်လူငယ်များ၏ စီးပွားရေး အခွင့်အရေး လူမှုရေး အခွင့်အရေးယဉ်ကျေးမှုအခွင့်အရေးနှင့် နိုင်ငံရေး အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးနှစ်နာလျက် ရှိသံမက လူမှုစုလူငယ် များသည်လည်း အလားတူပင် စီးပွားရေးအခွင့်အရေး လူမှုရေး အခွင့်အရေး ယဉ်ကျေးမှု အခွင့်အရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးနှစ်နာလျက် ရှိသည့်အပြင် သီးခြားပြည်နယ်ထူးထောင်ခွင့် အခွင့်အရေးများလည်း ဆုံးရှုံးလျက်ရှိပေသည်။ ထိုသို့အလွှာအသီးသီးရှိ လူငယ်များ၏ အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးမှုမှာ နယ်ချဲ့နစ် (ပက်ဝါကြီးအုပ် အရင်းရှင်စနစ်) နှင့် မြေရှင်ပစ္စည်းရောင်း နှစ်ပတ်တိုင် ဆွေးနွေးပွဲနှင့် မှတ်တိုင် ကြား၌ ဖြစ်ရသည်ကို ဝါဆိုတော်ထုတ်နိုင်ပေပြီ။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် လူငယ်များ၏ အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးမှုသည် အချိုးသား လွတ်ငယ်ရေး မရှိသော ဖြစ်ပေသည်။ ။

ဤသို့ ဝါဆိုနှင့် မဖွံ့ဖြိုးသေးသော နိုင်ငံများရှိ လူငယ်များကို နယ်ချဲ့သမားက ဆည်သို့ဆွေးစုတ် နှစ်သည့်ကို ကမ္ဘာ့ ဒီမိုကရေစီ လူငယ် အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဘုရားနာ နိုင်သည့် ဝီကင်းမြို့တွင် ကျင်းပသည့် ကမ္ဘာ့ ဒီမိုကရေစီ လူငယ် အဖွဲ့ချုပ် ကောင်စီ အစည်းအဝေးတွင် တင်သွင်းသည့် အစီရင်ခံစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့ပေသည်။

“ယခုကောင်စီ အစည်းအဝေးတွင် ပါဝင်သူများနှင့် ၎င်းတို့အထဲမှ ခက်ခဲပြင်းထန်သည့် အတွေ့အကြုံရှိသူအချို့ တို့သည် ကမ္ဘာတွင် ကိုလိုနီနစ်ကြောင့် ကြီးမားသောလူငယ်နှင့် ပြည်သူ့ အစိတ်အပိုင်း များသည် လူမဆန်သည့် အခက်အခဲများ ကျရောက်ရသည်တွင် ကောင်းစွာသိရှိကြသည်။ ဤနိုင်ငံများသည်

အဘဝအားဖြင့် အလွန်ကြွယ်ဝပြီး အတိုင်းအတာမရှိ ကြွယ်ပြောသည့် အလွန် မြေဩဇာကောင်း မှန်သော နယ်ပယ်ဒေသများရှိသည်ကို လူတိုင်းပင်သိရှိကြပါသည်။ ဤကြွယ်ဝ ချမ်းသာမှုများအားလုံးကို ကိုလိုနီ ဝါဒသမား များက လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြသည်။ ဤနိုင်ငံ များမှ လူငယ်များ ပြည်သူများက အစိုးရအမြတ် မခံစားရပေ။ ဆန့်ကျင်စွာ ကိုလိုနီ နယ်ချဲ့သူများသည် လူငယ်များ ပြည်သူများ ဆင်းရဲမွဲတေစေရန် ပြင်းပြစွာ သွေးစုတ်အမြတ်ထုတ်ကြပေသည်။ တနှစ်ထက်တနှစ် တလထက်တလ အလုပ်လက်ခံ ဖွဲ့စည်းခြင်း ဆင်းရဲမွဲတေခြင်းနှင့် ငတ်မွတ်ခြင်းတို့သည် တိုးပွားလာခဲ့သည်....”

ဥက္ကဋ္ဌကြီး တရုန်တာနီနီ တော်ပြေသကဲ့သို့ပင် ဗမာ ပြည်သည် သဘာဝအားဖြင့် မြေပေါ်မြေအောက် သယံဇာတပစ္စည်းများ ကြွယ်ဝသော နိုင်ငံ တနိုင်ငံဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ဗမာပြည်၏ သဘာဝ ပစ္စည်းများ၊ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုများ အားလုံးကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ခါ အမြတ်များ ထုတ်ယူလျက် ရှိသည်ကို ထိုအထက်တွင် စစ်ဆေးခဲ့လေပြီ။ လက်ဝါး ကြီးအုပ် အရင်းရှင် များက လက်ဝါးကြီးအုပ်ခါ သွေးစုတ်လျက် နှစ်စဉ် အမြတ်ငွေပေါင်း မြောက်များစွာ ရှေးနသော်လည်း ဗမာပြည်သူလူထုနှင့် အလွှာအသီးသီးရှိ ဗမာလူငယ်များသည် တနေ့တခြား ဆင်းရဲမွဲတေလျက် ရှိပေသည်။

“ပြည်သူတို့၏ စီးပွားရေး သိမ်းပိုက် ချယ်လယ် ခံရခြင်းသည် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့အား ကြောက်မက်ဘွယ် မိုးမှောင်ကြစေပြီး ကိုလိုနီ ဝါဒသမားများ၏အိပ်ကို ပြည့်ဖြိုးစေခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုလိုနီနှင့် မှီခိုရသော နိုင်ငံများရှိ ပြည်သူများထံမှ လယ်ယာမြေ၊ ဓါတ်သတ္တုကြွယ်ဝခြင်း ကုန်ကြမ်းများ စသည်ဖြင့် အားလုံးကိုပစ်ထုတ်ယူဝင်ကြပေသည်”

ခေတ်သစ်စီးပွားရေးစနစ်တခုလုံး၏ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက်အရေးပါအရာရောက်ဆုံး အခြေခံတခုဖြစ်သော မြေ အောက် ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြသည့် ဗမာပြည်၏ သွတ်၊ အိရန်နှင့် ဆော်ဒီအာရေဗီယားမှ ရေနံ၊ ဂိုး (လ်) ကို (စ်) နှင့် ဘယ်ဂျီယံ၊ ကွန်ရိုမရွေ၊ ရိုဒေးရှားမှ ကြေးနီတို့သည် နိုင်ငံခြား သားထုမြက်များ၏ လက်တွင်း၌ရှိပေသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးပြောကြားသကဲ့သို့ပင် ယနေ့ဗမာပြည်၏ စီးပွားရေး တခုလုံးကို လက်ဝါးကြီးအုပ် အစိုးရများက လက်ဝါးကြီးအုပ်ခါ သွေးစုတ် ချယ်လယ်

လျက်ရှိပေသည်။ (ဥပမာ-ရေနံ၊ ကွန်းသစ်၊ ခါတ်သတ္တု စသည်) ယနေ့ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် များသည် ဗမာပြည်မှ ထွက်လာ၍ ခါတ်သတ္တု များလယ်ယာထွက်ပစ္စည်းကို ညှဉ်ထုတ်ယူဝင်လျက်ရှိပေသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များသည် မိမိတို့၏ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းအတွက် ဗမာပြည်ကို ကုန်ကြမ်းရရှိရာ နယ်ပယ်အသေတခုအဖြစ် သဘောထားပေသည်။

ကိုလိုနီဝါဒသမားများဘို့သည် လူဦးရေ၏အများဆုံးသော အဆိတ်အစိုင်း၏ မလုပ်မဖြစ်သော အလုပ်အကိုင်ကျန်ရှိသည့်- လယ်ရာ စိုက်ပျိုးရေးတွင် လူဦးရေ၏ အခြေခံလိုအပ်ချက်များနှင့် အကျိုးကျေးဇူးကို ထည့်သွင်းစဉ်စားခြင်းမပြုဘဲ စိုက်ပျိုးရေး ကုန်ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြင့် တဘိုက်သတ် ကုန်ကြမ်းများ ရရေးအား ရှေ့ပြေးပဒေသရာဇ် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး နည်းလမ်းများ၊ တသီးထွက် စိုက်ပျိုးရေး အစီအမံပြုလုပ်ကာ အကြီးအကျယ် သွေးစုတ်ခေါင်းပုံဖြတ်ပေသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ စစ်ဆေးချက်အတိုင်းပင် ဗမာပြည်ကျေးလက် လူငယ်များ ခံစားနေရပေသည်။ ယနေ့တောင်သူလယ်သမားများသည် ဗမာပြည်လူဦးရေ၏ ရာခိုင်နှုန်း-၈၀-မျှရှိပေသည်။ တောင်သူလယ်သမားလူငယ်- ကျေးလက် တောရွာလူငယ်များသည် ဗမာလူငယ်ထုတွင် အများဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ ယနေ့ မကျေးလက်များတွင်-

(၁) မြေယာသည်သာ အဓိကအသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့် ကုန်ထုတ်အင်အားထူ။

(၂) မြေယာကိုသာ ရှေးကျသည့် ကုန်ထုတ်ထွန်ယက် ကိရိယာများနှင့် စိုက်ပျိုး ထွန်ယက်နေရသည် သမရိုးကျ၊ ရှေးပဒေသရာဇ် ကုန်ထုတ်ကိရိယာ တောင်းများဖြင့် ပဒေသရာဇ် ကုန်ထုတ်ရေး စနစ်မှာတည်မြဲလျက်ရှိပေသည်။ တဖန် မြေယာမှ ထွက်သည့် ကုန်ကြမ်းကုန်ခွင်းများကိုလက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များက အဆမတန် နိဗ္ဗိကျလာသည့် ဈေးဖြင့်-ရယူသွေးစုပ်၍ ကုန်ချောများပြုလုပ်ရန် မိမိတို့၏နိုင်ငံအတွင်းရှိ လက်ဝါးကြီးအုပ်စက်ရုံ- အလုပ်ရုံကြီးများသို့ပေးပို့ခြင်းကို ယနေ့ကျေးလက်အာဇာနည်- လူငယ်များ-တောင်သူလယ်သမားများသည် ခံစားနေရပေသည်။

တဖန်လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များက ကုန်ကြမ်းများကိုဝင်းတို့၊ စက်ရုံ-

အလုပ်ရုံကြီးများတွင် ကုန်ချောအဖြစ် ပြုလုပ်ပြီးလျှင်- အဆေးတန်မြင့်မားသော ဈေးနှုန်းဖြင့် ပြန်လည်ရောင်းချခြင်းကိုလည်း ခံနေကြရပေသည်။ (လယ်သမား လူငယ်အခင်းတွင် အကျယ်တဝင့် ဘော်ပြီးဖြစ်သည်။)

ကိုလိုနီဝါဒသမားများသည် ခြစ်နိုင်သမျှ နည်းလမ်းကို အားလုံးကိုဖြင့် အမျိုးသား စီးပွားရေးတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာရေးကိုတားဆီးကြပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အမျိုးသားစီးပွားရေး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးခြင်းသည်- နိုင်ငံရေးနှင့် အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးများ ရရှိအောင်နိုင်ရေးအတွက် ကောင်းမွန်သော အခြေအနေမျိုး ၊ ဖန်တီးပေးသည်ကို ၎င်းတို့ကောင်းစွာ သိရှိနားလည်ကြ သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယနေ့-မမာပြည်တွင် တိုင်းရင်းသား စက်မှုလုပ်ငန်းများနှင့် အိမ်တွင်းစက် မှုလုပ်ငန်းများသည်- တနေ့တခြား ပျက်ပြားလာပေသည်။ တိုင်းရင်းသား အရင်းရှင်များဘိုင်း ဆိုင်သော- စက်ရုံလုပ်ငန်းများမှာ တနေ့ထက်တနေ့တိုး ချဲ့ လုပ်ငန်းများ ပိတ်သား ကြရလေသည်။ သက်သေမှာ နိုင်ငံအတွက် အစိုးရ လုပ်သမားညွှန်ကြားရေးဝန်ရုံးမှ- စက်ရုံလုပ်ငန်းများတွင် လုပ်ကိုင်သောလုပ် သမားများ၏ ဝင်ငွေကို စာရင်းအောက်ရာ- တလထက်တလ စာရင်းဘင်ပြု သည့်စက်ရုံများနည်းပါးလာလေသော်။

စာရင်းပြုပေးပို့သည့်-စက်ရုံဦးရေ။

၁၉၅၁-ခုနှစ်။	ဇန်နဝါရီလ။	မတ်လ။	ဇွန်လ။
စုစုပေါင်း။	၉၂၁ ။	၈၂၄ ။	၇၀၇ ။
ဆိပ်စက်	၄၇၀	၄၃၀	၃၆၇
ဆီစက်	၄၂	၃၅	၂၆
ဂျုံစက်	၄၆	၄၁	၃၇
သစ်စက်	၁၁၁	၁၀၄	၈၉
ပုံနှိပ်စက်	၂၀	၂၅	၂၂

ဤသို့ ကျောင်းသား လူငယ်များသည်၊ သမဂ္ဂများကို ပြန်လည်ထူထောင်ခါ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး ရရှိရေး၊ ကျောင်းသား အခွင့်အရေးများ ရရှိရေး တိုက်ပွဲများကို ဗမာပြည်သူလူထု တရပ်လုံးနှင့် လက်တွဲကာ တိုက်ပွဲ ဝင်ကြ ပြန်သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင်....ကမ္ဘာ့ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ (I U.S.) နှင့် ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် (W.F.D.Y.) မှ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်း သို့ စေလွှတ်သည့် ကမ္ဘာ့လူငယ် ကျောင်းသား ကော်မရှင် တရပ်သည် ဗမာပြည်သို့ လာရောက်ခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ ကမ္ဘာ့လူငယ် ကျောင်းသားများ ဗမာပြည် လူငယ် ကျောင်းသား များနှင့် တွေ့ဆုံရမှုသည် ပဌမဆုံး အကြိမ် ဖြစ်ကာ ဗမာလူငယ် ကျောင်းသား များနှင့် ကမ္ဘာ့ လူငယ်ကျောင်းသားများ သွေးစည်း ညီညွတ်ရေးကို စတင် တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

ဗ-က-သ-နှင့် တ-က-သ-ကျောင်းသား လူငယ် ခေါင်းဆောင် များသည် ပဌမဆုံးအကြိမ် ချက်ကိုဇလိုဗက်ယားပြည် ပရပ်ဗွီတော်တွင် ကျင်းပပြုလုပ် သည့် ကမ္ဘာ့ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ ကောင်စီ ကမ္ဘာ့ ဒီမိုကရေစီ လူငယ် အဖွဲ့ချုပ်ကောင်စီနှင့် ပဌမအကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့လူငယ်ကျောင်းသားပွဲတော် ကြီး သို့တက်ကာ ဗမာပြည် ကျောင်းသားများ၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ၊ အခွင့် အရေး ကာကွယ်ရေးတိုက်ပွဲများအတွက် ကမ္ဘာ့လူငယ်ထု ကျောင်းသားထု ၏ ထောက်ခံမှုရရှိအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ ကျောင်းသား လူငယ်များသည် အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးရရှိရေး ကိုလိုနီပညာရေးစနစ် ဖျက်သိမ်းရေး-ဒီမိုကရေစီ ပညာရေးစနစ်တည်ဆောက် ရေးအတွက် ငြင်းတမ်း ခက်ထန်စွာ တိုက်ပွဲများကို သွေးမြေကျ ခံကာ အလှူသမားလူငယ်-လယ်သမားလူငယ်များနှင့် လက်တွဲချက် ပြည်သူလူထု ကြီးနှင့်အတူ၊ နယ်ခြားမြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို တက်တက်ကြွကြွ နှိုးနှိုးစားစား တိုက်ခိုက်ကြပေသည်။

လွတ်လပ်ရေးကြေငြာပြီးခေတ်ပညာရေး

(၁၉၄၈....)

လွတ်လပ်ရေး ကြေငြာပြီးသည့် နောက်တွင်လည်း မမာပြည်သည် နယ်ခွဲစနစ် (လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စနစ်) နှင့် မြေရှင် ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ သွေးစုတ်မှုကို ဆက်လက် ခံစားနေရသည်ကို အလုပ်သမားလူငယ်နှင့်လယ်သမားလူငယ်များ၏ အခက်အခဲတွင် ဘော်ပြခဲ့ပြီး ပြီဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ည်အင်းနှင့်ပါတ်သက်၍ ဤအခက်အခဲတွင် မဆွေးနွေးလိုတော့ပေ။

ယခုလွတ်လပ်ပါသည်ဆိုသည့်ခေတ်တွင် ငါတို့ကျောင်းသား လူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားရေး အခြေအနေနှင့် ကျောင်းသား လူငယ်များ၏ ဘဝမည်သို့ရှိပါ သနည်း ?

ကိုလိုနီခေတ် တခေတ်လုံး ကျောင်းသား လူငယ်များ သွေးမြေကတိုက် ဖျက်ခဲ့သည့် ကိုလိုနီပညာရေးစနစ်သည် ပျက်စီးသွား၍ ငါတို့ ကျောင်းသား လူငယ်များ မျှော်မှန်းသည့် ဒီမိုကရေစီပညာရေးစနစ်ကို ယနေ့ တည်ဆောက်နိုင်ပါပြီလော ?

အထက်ပါ အချက်များကို သိရှိနိုင်ရန် ငါတို့ ယနေ့ မမာပြည် ပညာရေးနှင့် ကျောင်းသားဘဝကို စစ်တမ်းထုတ်ကြပါစို့။

မူလတန်းပညာကိုကျောင်းသားလူငယ် ၁,၃၀၀,၀၀၀ ကျော် မသင်ကြားနိုင်။

ယနေ့ မမာပြည်သည် လူဦးရေ သန်းပေါင်း ၂၀ ကျော် ရှိပေသည်။ လူတရာလျှင် မူလတန်းပညာသင်ကြားသင့်-သင်ကြားရမည့် အရွယ် ကလေး လူငယ် (၆ နှစ်မှ ၁၁ နှစ်) သည် ၁၀ ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် သန်းပေါင်း ၂၀ လူဦးရေရှိသော မမာနိုင်ငံတွင် မူလတန်းပညာ သင်ကြားရမည့်ကျောင်းသား ဦးရေမှာ ၂ သန်းရှိရပေမည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၅၂ နှစ် ဇွန် လတွင် မူလတန်း

အဆင့်တွင် ပညာသင်ကြား နေသည့် ကျောင်းသား ဦးရေမှာ ၄၆၀,၄၇၆ ဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၅၃-ခုနှစ် ဇွန်လတွင် မူလတန်းအဆင့်တွင် ပညာသင်ကြား ခွင့်ရသည့် ကျောင်းသားဦးရေမှာ ၆၄၁,၆၇၉ ဖြစ်ပေသည်။

ဤအထက်ဖော်ပြပါ စာရင်းများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ယနေ့ဗမာပြည် မူလတန်း ကျောင်းများတွင် ပညာသင်ကြားခွင့်မရသည့် ကျောင်းသား ဦးရေ မှာ ၁၃၅,၇၀၃ ဖြစ်ပေသည်။ မူလတန်း ပညာသင်ကြားမည့် အရွယ် (၆ နှစ်မှ ၁၁ နှစ်) ခလေးလူငယ်၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် မူလတန်းပညာ သင် ကြားခွင့်မရရှိပေ။ ယနေ့မူလတန်းကျောင်းများတွင် နေခွင့်မရရှိသည့် ကျောင်း သားဦးရေသည် ကိုလိုနီခေတ်တွင် မူလတန်းပညာ သင်ကြားခွင့် မရရှိသည့် ကျောင်းသားဦးရေနှင့် မည်သို့ခြားနားသည်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ကြပါစို့။

ခေတ်	မူလတန်းပညာ သင်ကြားရမည့် အရွယ်ဦးရေ	မူလတန်းပညာ သင်ကြားခွင့် ရသည့်ဦးရေ	မူလတန်းပညာ သင်ကြားခွင့် မရသည့်ဦးရေ
* ကိုလိုနီခေတ်	၁၆၂,၈၅၀၀	၄၁၇,၀၃၅	၁၂၁,၁၄၆၅
* လွတ်လပ်ရေး ခေတ်	၂၀၀၀၀၀၀	၆၄၁,၆၇၉	၁၃၅,၀၆၃၀

* ၁၉၃၃-၃၄-ခုနှစ်စာရင်းအရ။

x ၁၉၅၃-ခုနှစ်စာရင်းအရ။

အထက်ပါနှိုင်းယှဉ်ချက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် လွတ်လပ်ရေး ရပြီးသည့် ခေတ်တွင် မူလတန်းပညာသင်ခွင့် မရသည့် ကျောင်းသား အရွယ် လူငယ်

ဦးရေသည် ကိုလိုနီးဒေတ်တွင် မူလတန်း ပညာ မပိုင်ကြားရသည့်ကျောင်းသား လူငယ် ဦးရေထက် ဝိဒိများ ပြားလျက်ရှိပေသည်။ လွတ်လပ်ပီယာသ်ဆိုသလို ခေတ်တွင် ကျောင်းသားအနွယ် လူငယ်ပေါင်း ၁၃၀၀၀၀၀ ကျော်သည် မူလတန်း ပညာသင်ကြားခွင့်မရရှိကြပေ။

အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်း ပညာသင်ကြားခွင့် ရသည့် ကျောင်းသားဦးရေကို ငါတို့ကြည့်ကြပါဦးစို့။

ခုနှစ်	ဗမာပြည် လူဦးရေ	ကျောင်းသားဦးရေ		မှတ်ချက်
		အထက်တန်းအလယ်တန်း	မူလတန်း	
၁၉၄၀	၁၆၇၂၃,၉၈	၅၅၀၀၀	၅၂၂၀၀၀	ဗမာပြည် အချက်အ ကိနှင့် ဝေ ရင်းစာအုပ်မှကောက်နုတ်ချက်။
၁၉၅၂-ခု ဦးစင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့ အထိ	၂၀၀၀၀၀၀၀	၁၆၄၀၅	၆၀၇၁၉၄	ဘဝသစ် ဗန်တီးမှ ပညာရေး စီမံ ကိန်းနှင့် ခိုင်ရာ မိန့်ခွန်း များမှ ကောက်နုတ်ချက်။

အထက်ပါ ဇယားကို ကြည့်ရှုပါလျှင် ကိုလိုနီးဒေတ်တွင် မူလတန်းပညာကို ကျောင်းသားလူငယ် ၅ သိန်းကျော် သင်ကြားခွင့် ရရှိပေသည်။ ထိုစဉ်က ဗမာပြည်လူဦးရေမှာ ၁၆ သန်းရှိသည်ကိုတွေ့ရှိရပေသည်။

မမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ ၁၄၉

ယခုလူဦးရေ သန်းပေါင်း ၂၀ ကျော်ရှိသည့် မမာပြည်တွင် ကျောင်းသား လူငယ် ၆ သိန်းကျော်သာလျှင် မူလတန်း ပညာ သင်ကြားခွင့် ရရှိနေပေ သည်။

တစ်ကိုယ်တည်းခေတ်တွင် အထက်တန်းနှင့် အလယ်တန်းပညာကို မူလတန်း ကျောင်းသား ၅၅၀၀၀-လောက်သာ ဆက်လက်သင်ကြားခွင့် ရရှိခဲ့ပေသည်။ ၄၆၇၀၀၀- သော မူလတန်း ကျောင်း သားများသည် အလယ်တန်း နှင့် အထက်တန်း ကျောင်းများ သို့ဆက်လက်ပညာမသင် ကြားနိုင်ကြပေ။ လွတ်လပ် ပြီးသည့်ခေတ်တွင် မူလတန်း ကျောင်းသား ၇၀၀၀၅-လောက်သည် အလယ် တန်းနှင့် အထက်တန်း ကျောင်းများသို့ ပညာ ဆက်လက် သင်ကြားခွင့်ရရှိ ပေသည်။ မူလတန်း ကျောင်းသားဦးရေ ၅၃၆၁၈၉ သည် အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းများသို့ ပညာဆက်လက်သင်ကြားခွင့်မရရှိပေ။

အထက်ပါ နှိုင်းယှဉ်ချက်က လွတ်လပ်ရေး ခေတ် ပညာရေးစံနှစ်သည် ကိုလိုနီ ခေတ်ပညာရေး စံနှစ်နှင့် ဘာမှ မထူးခြားသည်ကို ဖော်ပြ ပေသည်။

အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်း ပညာသင်ကြားခွင့်ကို လူများစု သင်ကြား ခွင့် မရရှိခြင်းနှင့် ပါတီ ဘက်ရှိ ရန်ကုန်ခရိုင်လုံး ဆိုင်ရာ ကျောင်းသား သမဂ္ဂ စတုတ္ထ အကြိမ်မြောက် သီလဝံ အစီရင်ခံမှ စစ်ဆေးထားသည်ကို အောက်ပါ အတိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

၁၉၅၂—ခုနှစ် ဇွန်လ

(၁)	အထက်တန်းဆင့်	၁၉၄၀၆
(၂)	အလယ်တန်းဆင့်	၄၂၈၇၇
(၃)	မူလတန်းဆင့်	၃၆၈၄၇၆

စုစုပေါင်း— ၅၃၀၇၁၉

၁၉၅၃ခုနှစ် ဇွန်လ

- (၁) အထက်တန်းဆင့် ၁၉၄၀၆
- (၂) အလယ်တန်းဆင့် ၆၇၇၁၆
- (၃) မူလတန်းဆင့် ၆၄၁၆၃၉

စုစုပေါင်း—၇၂ ၉၉၀၂

(ဘဝသစ် ဖန်တီးမှု ပညာရေး စီမံကိန်း စာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်)
 အထက် ဖော်ပြပါ စာရင်းများအရ မူလတန်း ကျောင်းသား ဦးရေကို အထက်တန်း ကျောင်းသား အလယ်တန်းကျောင်းသား ဦးရေနှင့် အချိုးကျ တွက်ကြည့်ပါလျှင်အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရပေသည်။

အချိုးကျစာရင်း။

ခုနှစ်	မူလတန်း	အလယ်တန်း	အထက်တန်း
၁၉၅၂	၁၀၀	၉.၂	၄.၁
၁၉၅၃	၁၀၀	၁၀.၅	၃.၂

၁၉၅၂ခုနှစ်အချိုးကျစာရင်းအရ မူလတန်းကျောင်းသား ၁၀၀လျှင် ၉.၂ ယောက်သာ အလယ်တန်းပညာကို ဆက်လက် သင်ကြားခွင့် ရရှိပေသည်။ တဖန် မူလတန်းကျောင်းသား တရာလျှင် အထက်တန်း ပညာရေးကို ၄.၁ ယောက်သာ ဆက်လက်သင်ကြားခွင့်ရရှိပေသည်။ ဤသို့မူလတန်းကျောင်းသား ပေါင်း မြောက်များစွာသည် အလယ်တန်းပညာ အထက်တန်းပညာသင်ကြား ခွင့် အခွင့်အရေးများမရရှိဘဲဖြစ်နေရသည်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ် အချိုးကျစာရင်းကိုကြည့်ရှုလျှင်လည်း မူလတန်း ကျောင်း သား ၁၀၀ တွင် အလယ်တန်း ပညာ သင်ကြား နိုင် သည့် ကျောင်း သား

ဦးရေမှာ ၁၀၅ လောက်သာ ဖြစ်၍ အထက်တန်းပညာ သင်ကြားခွင့်ရသည့် ကျောင်းသားဦးရေမှာ ၃၂ သာဖြစ်ပေသည်။

တဖန် ၁၉၅၂ ခုနှစ် အချိုးကျစာရင်းနှင့် ၁၉၅၃ ခုနှစ် အချိုးကျစာရင်း ကို နှိုင်းယှဉ်၍ ကြည့်မည်ဆိုပါလျှင် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် အလယ်တန်း ပညာ ရေးသို့ ဆက်လက် သင်ကြားခွင့်ရရှိသည့် မူလတန်းကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းမှာ....၇ ရာခိုင်နှုန်း တိုးမြင့်လာသော်လည်း၊ အထက်တန်း ပညာရေး ဆက်လက်သင်ကြားခွင့်မှာ....၁၉၅၂ ခုနှစ်ထက် ၉ ရာခိုင်နှုန်း လျော့ကျသွား သည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ဆိုလိုသည်မှာ....၁၉၅၃ခုနှစ်တွင် ၁၉၅၂ ခုနှစ် ထက်အထက်တန်း ပညာသင်ကြားခွင့် ရရှိသည့် မူလတန်း ကျောင်းသား အချိုးကျတွက်ကိန်းတွင် ၉ ရာခိုင်နှုန်း လျော့ကျလာသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ဤအချက်သည် တနှစ်ထက်တနှစ် အထက်တန်း ပညာရေး သင်ကြားနှင်ခွင့် လျော့နည်းလာသည်ကိုပြပေသည်။

ဗမာပြည်တွင်မူလတန်းပညာသင်ကြားနိုင်ခွင့်ရှိရမည့် ကျောင်းသားဦးရေ ၂-သန်းနှင့်တူကြည့်ပါလျှင်၊ အလယ်တန်းနှင့်အထက်တန်း ပညာသင်ကြား ခွင့် ရရှိသည့်ကျောင်းသားများမှာ အလွန်ပင်နည်းပါးလျက် ရှိသည်ကို ခွေ ရှိရပေသည်။

ဤသို့ပညာသင်ကြားနိုင်ခွင့်မရှိသည့် ကျောင်းသားဦးရေ စာရင်းကို စိစစ် ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်။။ ယနေ့ဗမာပြည်၏ ပညာရေးစနစ်ကို တွက်တွက်တွင်း တွင်း မြင်နိုင်ပေသည်။

ယနေ့အစိုးရသည် “စာမတတ်သူပုဂ္ဂိုလ်ရေး” “မူလတန်းပညာမသင် မနေရပြန်လျှင်ရေး” “ဘဝသစ်ဖန်တီးမှုပညာရေး” “ပြည်တော်သာပညာ ရေး” ဟု တဖွဲဖွဲ ဟစ်ကြွေးအော်ဟစ်နေသော်လည်း၊ လက်တွေ့ပညာရေးအ ခြေအနေမှာ မည်မျှ အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျလျက်၊ မည်မျှပျက်စီး ယ့်ယွင်းနေ ဆဲသည်ကို ဖုံးကွယ်၍မရနိုင်တော့ပေ။

(လူဦးရေတသောင်းလျှင် တက္ကသိုလ်ပညာကို ၃-ဦးသာလျှင် သင်ကြားနိုင်သည်။)

ခုနှစ်	လူဦးရေ	တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဦးရေ
၁၉၅၃-၅၄	၂၀၀၀၀၀၀၀	၆၆၂၀
	၁၀၀၀၀	၃၀၃

အထက်ပါစာရင်းကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ဗမာပြည်လူဦးရေတသောင်းလျှင် တက္က သိုလ်ပညာရေးကို ၃-ဦးသာ သင်ကြားခွင့်ရရှိပေသည်။ ထိုပညာသင်ကြားခွင့်

ရရှိသည့် ကျောင်းများမှလည်း ရာခိုင်နှုန်း များစွာသည် စီးပွားရေးအခြေမခိုင် မှူးကြောင့် သင်တန်းငြီးဆုံးအောင် မသင်ကြားနိုင်ဘဲ စာသင်ခန်းများကို စွန့် ခွာကြရပေသည်။ ကိုသိုနီခေတ်ကလည်း လူဦးရေတသောင်းလျှင် တက္ကသိုလ် ပညာရေးကို ၂-ဦးသာ သင်ကြားခွင့်ရရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့မမာ လူငယ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာသည် တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ဆက်လက်သင် ကြားခွင့် မရကြပေ။

(ပညာသင်ကြားပိုင်ခွင့်ပိတ်ပင်ခြင်းကိုခံနေရသည်။)

ပညာသင်ကြားပိုင်ခွင့်သည် ကျောင်းသားများ၏ အခြေခံအခွင့်အရေးတ ရပ် အဓိကအခွင့်အရေးဘရပ်ဖြစ်ပေသည်။ လူ့အခွင့်အရေး ကြေမြှာစာတမ်း ကြီး၏ အပိုဒ် (၂၆) တွင် အတွေ့တွေ့မှုအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်မှာ “လူတိုင်း သည် ပညာသင်ကြားပိုင်ခွင့်ရှိစေရမည်” ဟူ၍ဖြစ်ပေသည်။ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်းဥပဒေအပိုဒ် (၃၃) တွင်လည်းဖော်ပြထား သည်မှာ နိုင်ငံသားတိုင်းသည် အောက်ပါအခွင့်အရေးများကို ရရှိခံစားနိုင် နန် နိုင်ငံတော်တွင်ဝါဒထားရှိ၍ ထိုဝါဒအတိုင်းဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဃ) ပညာသင်ကြားနိုင်သော အခွင့်အရေးဟူ၍ ပါရှိပေသည်။ ဤပညာ သင်ကြားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးများတွင် လက်တွေ့တွင် မည်သို့ အခြေအနေ တွင် တည်ရှိနေပါသနည်း။

၁၉၅၃-ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ကျောင်းတလပိတ်ရေးနှင့် ပါတ်သက်၍ ကျောင်းသားများသည် မိမိတို့အခွင့်အရေးအတွက် ငြိမ်းချမ်းစွာနှင့် မိမိတို့၏ ဆန္ဒများကို ညီညီညွတ်ညွတ် ဖော်ထုတ်ခါ တောင်းဆိုခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ ချမ်းစွာ မိမိတို့၏ဆန္ဒကို ဖော်ထုတ်လျက် မိမိတို့၏ အခွင့်အရေး များ ရုပ်သိမ်းခြင်းကို ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် တောင်းဆိုနေသည့် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ၃၀-ယောက်နှင့်၊ မန္တလေး တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ၁၉-ယောက်အား ရာသက်ပန် အဖြစ်၎င်း။ ကျောင်းသား ၁၇-ယောက်ကို တနှစ်အဖြစ်၎င်း။ ကျောင်းသား ၂-ယောက်ကို ၂-နှစ်နှင့်၊ ကျောင်းသားတယောက်ကို ၃-နှစ်အဖြစ်၎င်း ကျောင်းမှ အဖိုးရနှင့် အာဏာပိုင်များက ထုတ်ပစ်ခဲ့ပေသည်။

(၂၀)

နယ်ချဲ့ အစိုးရလက်ထက် ၁၉၃၆-ခုနှစ်တွင်၊ ကိုန (ယခုဝန်ကြီးချုပ်ဦးနု) နှင့် ကိုးအောင်ဆန်း (မှ ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း) ၂-ဦးကိုသာ ကျောင်းထုတ်ခဲ့ဘူးလေသည်။

ထိုစဉ်က မှီနုသည် “ကျောင်းတွေမှာ မှန်ရာကို ပြောကြရန် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများသည် အခွင့်အလမ်းများကို ရကြပါသည်။ ယခုချိန်မှာပြည် နှာဘော့ ဘယ်လိုဆိုတာ ကျွန်တော်ကိုသာကြည့်ပါ၊ မှန်ရာကိုပြောမိတာနဲ့ ကျောင်းက အထုတ်ခံရပါသည်” ဟု ပြောဆိုခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ပြောခဲ့သည်ကို လွတ်လပ်ပါသည်ဆိုသည့် ဗမာ နိုင်ငံတော်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်၎င်း၊ တက္ကသိုလ်အဓိပတိအဖြစ်၎င်း၊ ဖြစ်လာသည့်အချိန် တွင် ကျောင်းသားများသည် အစုလိုက် အပြုံလိုက် ကျောင်းထုတ် ခံနေရ ပေသည်။ ဤသို့ကျောင်းသားများ ကျောင်းထုတ်ခံရခြင်းသည် ယနေ့ကျောင်း သားလူငယ်များ၏ အခြေခံ လူ့အခွင့်အရေး တရပ်ဖြစ်သည့် ပညာသင်ကြား ပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေး ပိတ်ပင်ခြင်း ခံနေရသည်ကို ဖော်ပြပေသည်။

ယနေ့တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား လူငယ်များသာ ကျောင်းထုတ်ခံရလျက် မိမိတို့၏ ပညာ သင်ကြားပိုင်ခွင့် အခြေခံ အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးနေသည်မဟုတ် အထက်တန်းကျောင်းသား လူငယ်များသည်လည်း ကျောင်း ထုတ် ခံရ ကာ ပညာသင်ကြားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို ပြန်လည် ယုတ်သိမ်းခြင်း ခံနေရပေ သည်။ (ဥပမာ-တောင်တွင်းကြီးမြို့ အထက်တန်းကျောင်းသား ၁၁-ယောက် အား သမဂ္ဂခေါင်းဆောင် လုပ်မှုကြောင့် ကျောင်းထုတ်ခံရသည်။ မော်လမြိုင် ကျွန်းမြို့တွင် ကျောင်းသား ၂၁-ဦး သမဂ္ဂ ဖွဲ့စည်းသဖြင့် ကျောင်းထုတ် ခံရသည်။)

(ကျောင်းဆရာမလုံလောက်မှုပြဿနာ)

“ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် ကရင်နီပြည်နယ် မပါဝင်ဘဲ ဒီဂရီသင်တန်း အမျိုးမျိုး အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုးမှ ကျောင်းဆရာများ ၁၄၀၀၀-နည်းပါးရှိပေသည်။ မသင်မနေရ ပညာသင်ရေးအခက်၌ ကျောင်းနေရမည့် (၆-နှစ်မှ ၁၀-နှစ်) အကြား ကျောင်းသားအရွယ် ခလေးစပါး ၁၃၅၀၀၀-ကျောင်းတက်၍ ပညာမသင်ကြားနိုင်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ထိုခလေးများကျောင်းတွင် လက်ခံ

နိုင်ရေးအတွက် တတန်းလျှင်ကျောင်းသား ၅၀-နှုန်းနှင့်ဆိုပါလျှင် နောက်ထပ် ကျောင်းဆရာပေါင်း ၂၃၀၀၀-လိုပေသည်။

ဤကဏန်းများကို ဖော်ပြခြင်းသည် ကြီးမားသော ဆရာမလုံလောက်မှု ပြဿနာကို အလေးပြုရန် ဖြစ်သည်ဟု အကြံပေးပေးသည်။”

(ယူနက်စကို ပညာရေးဝန်ထမ်းမှ မမာမြည်သို့ အစီရင်ခံစာမှ ကောက်နုတ်ချက်)

ဤအစီရင်ခံစာ ကောက်နုတ်ချက်အရဆိုပါလျှင် ယနေ့ မူလတန်း ပညာရေးအတွက်ပင်လျှင် ၂၃၀၀၀-ခန့် လိုနေသည်ကို ဖော်ပြထားပေးသည်။ ယနေ့ ကျောင်းဆရာများ မလုံလောက်မှုမှာ မူလတန်းကျောင်းများတွင်သာ မဟုတ်၊ အထက်တန်းကျောင်းများ တက္ကသိုလ်နှင့် ကောလိပ်ကျောင်းများ တွင်လည်း ကျောင်းဆရာမလုံလောက်မှုများ ကြုံတွေ့လျက်ရှိပေသည်။ ယနေ့ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းများတွင် အရည်အချင်းပြည့် ဆရာများ မလုံလောက်ပေ။ အရည်အချင်းပြည့် ဆရာများ မလုံလောက်သည်ကို သားဘီဦး၊ ဆရာအရည်အတွက်ပင်လျှင် လုံလောက်စွာ မရှိပေ။ ထိုကောင့် ရှေးယခင် အစိုးရအထက်တန်း ကျောင်းများတွင် ကျောင်းဆရာတစ်ဦးသည် ကျောင်းသား ၅၀-ခန့်သာ သင်ကြားပြသပေးရသော်လည်း၊ ယခုအခါတွင်မူ ကျောင်းသား ၁၀၀, မှ ၂၀၀, အတွင်း သင်ကြား ပေးနေရပေသည်။ ယနေ့ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် ဆိုပါလျှင် သင်တန်းတစ်ခုတွင် ကျောင်းသားဦးရေ ၂၀၀, မှ ၃၀၀ အထိ ရှိနေပေသည်။

ကျောင်းများတွင် အရည်အချင်းပြည့် ဆရာများ လုံလောက်စွာ မရှိခြင်း မှားလည်း ကျောင်းဆရာများ၏ လစာငွေမှာ အလွန်နိမ့်လျက် ရှိခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကျောင်းဆရာလခ အလွန်နည်းမှုကြောင့် လက်ရှိကျောင်း ဆရာများသည်ပင်လျှင် ဆရာအလုပ်များကို နှုတ်ကား အခြားအလုပ်များ သို့ ကူးပြောင်း လုပ်ဆောင်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် တွင် ဆရာမလုံလောက်ခြင်း၊ ဆရာများ လခနည်းခြင်းနှင့် ပါတ်သက်၍ တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခတစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါက်တာလှလှကိုယ်တိုင် ၂၈-၅-၅၄ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သည့် သတင်းစာ ဆရာများ ရှင်းလင်းပွဲတစ်ရပ်တွင် ဝန်ခံပြောကြားသွားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

“ဆရာများသည် အခက်အခဲ မြောက်များစွာနှင့် ရင်ဆိုင်လျက် ကြိုးပမ်း အလုပ် လုပ်ကြပေသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာများသည် လစာတိုးမြှင့်ပေးရေးကို တောင်းဆိုကြသည်။ ဆရာများ၏ လစာငွေနည်းခြင်းနှင့် ဆရာများ အလုပ် လုပ်ရသည့် အခြေအနေမှာ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ပါတ်သက်၍ မြောက် များစွာ ရှေးသားခဲ့ကြပေသည်။ ဤရှေးသားချက်များသည် အားလုံးမှန်ကန်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် ထပ်မံမဖော်ပြလိုပေ။ အစိုးရသည် ရပုံငွေရှာနိုင် လျှင် ရှာနိုင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် အစိုးရသည် ကျောင်းဆရာများ လစာ တိုးမြှင့် ပေးရေး ပေါ်လစီတခုကို အမြန်ဆုံး ရေးဆွဲပြီးလျှင် ပြီးခြင်း ကျောင်းဆရာ လခကို တိုးမြှင့်ပေးသင့်ပေသည်။

(ယူနက်စကို ပညာရေးမစ်ရှင်မှ ဗမာပြည်သို့ အစီရင်ခံစာမှ ကောက် နှုတ်ချက်။)

ဤအစီရင်ခံစာကပင်လျှင် ယနေ့ဗမာပြည် ကျောင်းဆရာများ လစာနည်း ပါးမှုကို ဖော်ပြထားသည့်အပြင် ကျောင်းဆရာများ လစာတိုးမြှင့်ပေးရေးကို လည်း အကြံပေးထားခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ ယနေ့ ကျောင်းသားလူငယ်များသည် အရည်အချင်းပြည့် ကျောင်း ဆရာများ မလိုလောက်မှုနှင့် ပညာသင်ကြားနေရပေသည်။ ယနေ့ စာသင် ကျောင်းများ တက္ကသိုလ်များတွင် လိုလောက်သော အရည် အချင်း ပြည့် ကျောင်းဆရာများ ခန့်ထားမပေးခြင်း၊ ကျောင်းဆရာ လူငယ်များကို လစာ ငွေများ တိုးမြှင့်မပေးခြင်းကို ကြည့်ရှုပါလျှင် အစိုးရသည် ပညာရေးကို အား မပေးဘဲ ထားသည်မှာ ငြင်းကွယ်၍ မရသော အချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(ကျောင်းအဆောက်အဦးနှင့် ကျောင်းသုံးပစ္စည်းပရိဘောဂ မလုံလောက်မှုပြဿနာ။)

ခုနှစ်	အထက်တန်း ကျောင်း ဦးရေ	အလယ်တန်း ကျောင်း ဦးရေ	မူလတန်း ကျောင်း ဦးရေ	မှတ်ချက်
၁၉၃၃-၃၄	၂၉၄*	၁၀၄၇*	၄၆၅၀*	ကင်းဘဲ အစီရင်ခံစာ၊ မှ
၁၉၅၂-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁-ရက်နေ့ အထိ	၁၅၁	၂၆၆	၅၀၄၃	ဘဝသစ် ဖန်တီးမှု ပညာရေး စီမံကိန်းနှင့် ဆိုင်ရာ မိန့်ခွန်းများမှ

* (အင်္ဂလိပ်စာသင်ကျောင်း၊ အင်္ဂလိပ် မြန်မာ စာသင်ကျောင်း၊ မြန်မာစာ သင်ကျောင်းများ စုပေါင်းထားသည်။)

အထက်ပါစာရင်းကိုလေ့လာပါလျှင် မူလတန်းကျောင်းဦးရေမှာ ၁၆၃၃-၃၄-ခုနှစ်နှင့်စာလျှင် ယခု ၄၀၀ နီးပါး တိုးတက်လာသော်လည်း ဝို့ဘက် လာသည့် လူဦးရေနှင့်စာလျှင် တိုးတက်လာသည်ဟုဆိုနိုင်ပေ။ ယခုဖွင့်လှစ် ထားသည့် မူလတန်းကျောင်း ၅၀၄၃-ကျောင်းများတွင် မူလတန်းကျောင်း များ ၆၁၂၄၃၁-ယောက်သာလျှင် ယခုကျောင်းတက်နေနိုင်ပေသည်။ မူလ

တန်းကျောင်းတက်ခွင့်မရသည့် ကျောင်းသား လူငယ်ပေါင်း ၁၃၀၀၀၀ = ကျောအတွက် နေ့ပိုင်ရန် ကျောင်းမရှိပေ။ ထိုကြောင့်မူလတန်းကျောင်း အဆောက်အဦးမှာ ယခုလက်ရှိ ကျောင်းအဆောက်အဦး ဦးရေ၏ ၂ = ဆကျော် လိုနေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

တဖန် အလယ်တန်းကျောင်းများမှာ စစ်မဖြစ်မှီ ကိုလိုနီခေတ်တွင်ရှိသည့် အလယ်တန်းကျောင်းဦးရေ၏ လေးမတပုံမျှသာ ယခု ဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်သည့် ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ အထက်တန်းကျောင်းများမှာလည်း ကိုလိုနီခေတ်တွင် ဖွင့်လှစ်သည့် ကျောင်းဦးရေ၏ ထက်ဝက်မျှသာ ရှိပေသည်။ ယနေ့ဗမာ ပြည်မှာ လူဦးရေ တိုးလာသည်နှင့်အမျှ ကျောင်းသားအရွယ် လူငယ်ဦး ရေမှာလည်း တိုးတက်လာပေသည်။ ကျောင်းသားလူငယ် တိုးတက်လာသလောက် ကျောင်းအဆောက်အဦးမှာ တိုးတက်မလာသည့်အပြင် အလွန်ပင် လျော့နည်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဤအခြေသနေဆိုးကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ယနေ့ကျောင်းသားများသည် ကျောင်းအဆောက်အဦး လုံလောက်မှု ပြဿနာဆိုးနှင့် မည်မျှရင်ဆိုင်နေရမည်ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

ဤသို့ကျောင်းအဆောက်အဦးလုံလောက်မှုကြောင့် ကျောင်းသားများကို မနက်ကျောင်း ညနေကျောင်း ဟူ၍ အဆိုင်ခွဲခါ သင်ကြား နေရပေသည်။ ရန်ကုန်ခရိုင် အစိုးရကျောင်းတိုင်းမှာကိုပင် ကျောင်းသားများကို လက်မခံနိုင်၍ မဲနှိုက်ကာ ကျောင်းနေရသည့်စံနစ်ကို အသုံးပြုနေသည်ကိုပင် တွေ့ရှိရပေသည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရက လုံလောက်သောကျောင်းများ ဖွင့်လှစ်မပေးနိုင်သေး၍ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း ၃၅၀ ကျောင်းတွင် ကျောင်းသားများသည် ကြီးလေးသော ပညာသင်စရိတ်ကို ပေးလျက်သင်ကြားနေကြရပေသည်။

ဤသို့ ကျောင်းသားလူငယ်များအတွက် လုံလောက်သော ကျောင်းအဆောက်အဦးများ မဆောက်ပေးနိုင်သည့်ပြင် ဖွင့်လှစ်ဆားသည့် ကျောင်းအဆောက်အဦးအချို့မှာလည်း မကောင်းသဖြင့် ပညာသင်ကြားရန် အခြေအနေနှင့် မသင့်လျော်သည်ကိုတွေ့ရသည်။

ထိုကြောင့်ပင် ‘မမာပြည်အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းများသည်၊ ယျော့ဘူယအားဖြင့် အစိုးရကျောင်းများထက် အဆောက်အဦးကျောင်းဆရာကျောင်းသုံးပစ္စည်းပံ့ပိုးဘောင် ကျောင်းဆရာ လစာငွေများသည် ပိုမို၍ ကောင်းပေသည်။ အချို့သောကျောင်းများသည် မသင့်တော်သော ရပ်ကွက်များတွင် ဖွင့်လှစ်ထားပေသည်။ ထိုကျောင်းများတွင် ကျောင်းသုံး ပရိဘောဂပစ္စည်းများ နည်းပါးသည့်အပြင် ကျောင်းဆရာများ ချို့တဲ့လျက်ရှိပေသည်။ ဤသို့သောကျောင်းများကို ဖွင့်လှစ်ရန်မသင့်တော်ပေ” ဟု ယူနက်စကို ပညာရေးကော်မရှင်မှ မမာပြည်သို့အစီရင်ခံစာတွင် တော်ပြုထားပေသည်။

ဤသို့ ကျောင်းအဆောက်အဦး လုံလောက်မှုမှာ အစိုးရ အထက်တန်းကျောင်း အလယ်တန်းကျောင်း မူလတန်းကျောင်းများတွင်သာ ကြီးထွားနေရသည်မဟုတ်ပေ။ ယနေ့တက္ကသိုလ်တွင်လည်း ကျောင်းအဆောက်အဦး လုံလောက်မှုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။

“ကျောင်းသားပေါင်း-၄၃၆၂-ယောက်ရှိသော ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်တွင် စာသင်ခန်းများ နည်းပါးလျက်ရှိသဖြင့် ကျောင်းသား ၅၀ ခန့်လောက်သာ သင်ကြားသင့်သော စာသင်ခန်း တခန်းတွင် ကျောင်းသားပေါင်း ၂၀၀ ခန့်မျှ သင်ကြားလျက်ရှိသည်ကိုတွေ့ရပေသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာတွင် ဥပစာ (ခ) အတန်း၌ တခန်းတွင် ၁၇၅ ယောက် သင်္ချာဘာသာတွင် ၂၀၀ ခန့် သင်ကြားဆည်းပူးလျက်ရှိပေသည်”

မန္တလေးတက္ကသိုလ်တွင်လည်း စာသင်ခန်းတခုတွင် ကျောင်းသားပေါင်း ၂၀၀ ကျော် သင်ကြားဆည်းပူးလျက်ရှိ၍ နေရပေသည်။ ခေတ်ပြိုင် ဥပစာကောလိပ်တွင်လည်း စာပေသင်ကြားရန် မသင့်လျော်သော စာသင်ခန်းတွင် ကျောင်းသားပေါင်း ၂၀၀ ကျော်သင်ကြားလျက်ရှိပေသည်။ ကျောင်းသားပေါင်း ၅၀၀ သင်ကြားနိုင်၍ အထက်တန်းကျောင်းအတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့သော ရန်ကင်း ဥပစာကောလိပ်တွင် ကျောင်းသားပေါင်း ၁၃၀၀ ကျော် လေ့လေ့ဆည်းပူးလျက်ရှိပေသည်။

(မမာနိုင်ငံ တက္ကသိုလ်နှင့် ကောလိပ်ပေါင်းစုံ ကိုယ်စားလှယ်များ၏ဆွေးနွေးတင်ပြချက်မှ ကောက်နုတ်ချက်။)

ဆေးသိပ္ပံ ကောလိပ်တွင်လည်း ကျောင်းအဆောက် အဦး ကျောင်းသုံး ပစ္စည်း ပရိဘောဂ ကျောင်းဆရာ မလုံလောက်ဖြစ်နေပေသည်။ ထိုကြောင့် ပင် ဂါဒီယန်းဂျာနယ်မှ အောက်ပါအတိုင်းရေးသားတော်ပြခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိ ရသည်။

“၁၉၄၀-၄၁-ခုနှစ်များတွင် ကျောင်းသား ၁၇၇-ယောက်သာ ပညာ သင်ကြား ခဲ့လေသည်။ ယခု လက်ရှိ ဆေးသိပ္ပံတွင် ယနေ့ ကျောင်းသား ၈၀၀-ကျော် ပညာ သင်ကြားနေပေသည်။ စစ်ဖြစ်မှီက ကျောင်းသား ဦးရေ အတွက် မလုံလောက်သည့် ကျောင်းသုံး ပစ္စည်း ပရိဘောဂ များမှာ ယခု ကျောင်းသား ၈၀၀-ကျော်သည် မလုံလောက် သုံးစွဲနေရပေသည်။ ဆေး သိပ္ပံ စာသင်ခန်းမများသည် အစကနဦးက ကျောင်းသား၄၀ မှ-၅၀-အထိ သင်ကြားရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သော်လည်း ယနေ့ကျောင်းသား ၁၀၀မှ-၂၇၅ယေခွဲ အထိ အချိန်တချိန်ထည်းမှာပင် တက်ရောက်သင်ကြားနေရပေသည်။ ကျောင်း သုံးကိရိယာများ၊ စာအုပ်များ၊ မှန်ဘီလူးများ မလုံလောက်မှုများကို ဆရာများ ရော ကျောင်းသား များပါ ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။ သုတေသန လုပ်ငန်း များ တွင်လည်း အလားတူ ချို့တဲ့မှု အခြေအနေများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပေသည်”

ကျောင်းသင်းသည် ကျောင်းစာသင် ခမ်းမများ၊ စာသင်ကြောင်းများမလုံ လောက်သော ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်နေရ သည်သာမက နေထိုင်ရန် ကျောင်း ဆောင်များလည်း မလုံလောက်ပေ။ ထိုကြောင့်ပင် ၁၉၅၃ခုနှစ်-ကျောင်းပြန် အဖွင့်တွင် “မကျောင်းခမ်းပေးပါ” ဟုကျောင်းသား ထုက အော်ဟစ်ကာ တိုက်ပွဲပင် ခဲ့ကြရပေသည်။ ထိုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်တွင် ထမင်းစား တံတန်း ကြီးများ ကို ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ရသည်အထိဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

မမာပြည်ကျောင်းသားများသည် ကျောင်းသုံးပစ္စည်း မလုံလောက်မှုပြဿ နာနှင့်လည်း ကြုံတွေ့နေကြရပြန်သည်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုလျှင် ရန်ကုန်တက္က သိုလ်တွင် ဈေးယခင်က ကျောင်းသားနှစ်ဦးလျှင် မှန်ဘီလူးဘခု သုံးခွင့်ရရှိ ခဲ့သော်လည်း၊ ယခု မှန်ဘီလူးဘခုလျှင် ကျောင်းသား ၄-ဦး သုံးစွဲ နေရ ပေသည်။

မမာပြည်တွင် တခုတည်းသာ ရှိသေးသော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း သား စာကြည့်တိုက်ကို ကြည့်ပါမိမိ၊ လွန်ခဲ့သည့်သုံးလေးနှစ်က ပြန်လည်

ထူထောင်ခဲ့သော တက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက် အဆောက်အဦးမှာ၊ စစ်မဖြစ်မှီ ကျောင်းသားဦးရေနှင့်စာသော် လုံလောက်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုခေတ် ကျောင်းသားဦးရေ ၇၀၀၀-ကျော်နှင့်ယှဉ်လိုက်ပါလျှင် သေးငယ်သော အဆောက်အဦးဖြင့် စာအုပ်လုံလောက်စွာ မငှါးနိုင်မှုအဖြစ်ကိုတွေ့ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ စာတိုက်မှူး-စာရေးစာချိန် ဦးရေမှ လည်း လိုအပ်သည်ထက် နည်းပါးနေသဖြင့် စာကြည့်တိုက်လုပ်ငန်းမှာ ကြီးထွားတိုးတက်သင့်သလောက် မတိုးတက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရသည်။ ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာဌာန စာကြည့်တိုက် များမှာ ပညာသင်တန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များပင် လုံလောက်စွာမရှိခြင်း၊ အချို့စာအုပ်များမှာ ပြဋ္ဌာန်းထားသော်လည်း ဝယ်ယူ၍မရ စာကြည့်တိုက် တွင်လည်း မရှိသည့်အဖြစ်များနှင့် ရင်ဆိုင်နေရခြင်း ထိုကြောင့် စာကြည့်တိုက် အမည်သက်သက်မျှသာ ရှိနေသည်ကို သိရှိရလေသည်။ (ဗ-က-၁-၃-အဖွဲ့ချုပ် တတ်ယအကြံမြောက် ညီလာခံစာမှ ကောက်နုတ်ချက်)။

ဗမာပြည် အသက်ဘန်းကျောင်း အသက်တန်းကျောင်း မူလတန်းကျောင်း တွင်လည်း အသားတူ ကျောင်းသုံးပစ္စည်း ပံ့ပိုးပေးရမည့် မလုံလောက်ဖြစ်နေပေသည်။

လိင်အရခွဲခြားမှု

ယနေ့ဗမာပြည် ပညာသင်ကြားရေးတွင် လိင်အရခွဲခြားမှုသည် ကိုလိုနီခေတ်ကဲ့သို့ရှိနေပေသေးသည်။ အထူးသဖြင့် စက်မှုသက်မှုသင်တန်းများတွင် အမျိုးသမီးများ သင်ကြားခွင့်မပြုသေးပေ။ ဥပမာအင်ဂျင်နီယာကောလိပ်။

ကျမ်းမာရေးနှင့် ကစားခုံစားရေးအခြေအနေ။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတို့၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေမှာလည်းဆိုးဝါးလျက်ရှိသည်။ ကျောင်းဆောင်များနှင့်ပတ်သက်၍ ၁၉၅၂ခု = ၅၂ - နှစ်တွင် ကျန်းမာရေး ဦးအေး၏ အစီရင်ခံချက်တွင်ပင်လျှင် အခြေအနေဆိုးဝါးကြောင်း ပြသခဲ့ပေသည်။ ယနေ့ကျောင်းသား ၈၀၀၀ကျော်ရှိသော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကျောင်းဆေးရုံမှာ ဆရာဝန် ၂ ဦးသာရှိပေသည်။ ဆေးပေးသူနှင့်ပျံစုံသူက ယောက်သားရှိခဲ့ပေသည်။ လူနာမှာ ၁၄ ယောက်သာလျှင် နေနိုင်စေသည် ဆေးဝါးများမှာလည်း အခဲမရှိသည်ကနည်၍ ကုသသူများမှာ ဝယ်ယူပေးရသည်က များလှပေသည် ဆေးရုံတွင်မူ အပြင်ဆေးရုံများမှာကဲ့သို့ အစားအသောက်များ သင့်လျော်သော အစားအသောက်များ လုံးဝမပေးနိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ပေသည်။ အမျိုးသမီးများအတွက်မူ သီးခြားဆေးပေးခန်းများ မရှိသဖြင့်မက နောက်ကြီးကျယ်လာလျှင် သီးခြားကုသနိုင်ရန်ပင် မဖြစ်နိုင်ဘဲရှိနေပေသည်။

(တက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံ ဆွေးနွေးပွဲကိုယ်စားသည်များ၏ တင်ပြချက်)

ယနေ့ခေတ်တန်းနှင့် အသက်ဘန်းကျောင်းများ အထက်တန်းကျောင်းများတွင် ဆေးစစ်ခွာနုများပင် ဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်သည့်အပြစ် ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို အချိန်မှန်ဆေးစစ်ဆေးခြင်းကိုပင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်ပေ။

အင်္ဂလိပ်ပြည်ရှိ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားအားလုံးကို ဆိုင်ရာအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့များက တာဝန်ခံပြီး နွားနို့များကို နေ့ညနံနက်တိုင်း အခဲမဲ့တိုက်ရပါသည်။ မြန်မာပြည်ရှိ ကလေးသူငယ်များမှာ နွားနို့သောက်ဘို့ဘော့ဝေးသမင်းကိုပင် နှစ်စေ့အောင် စားရမည်မထင်ပါ။ အချို့သောကျောင်းသားများအား အင်းကျီသွန်ကြည့်သောအခါနံရိုးအပြင်းပြင်း ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဟု ကိုနု (ယခုဝန်ကြီးချုပ်ဦးနု) သည် ၁၉၃၆-ခုနှစ်က ပြောဆိုခဲ့ပေသည်။

ယနေ့လွတ်လပ်ပါသည် ဆိုသည့်မမာပြည်တွင် ကိနုဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာ သည့် ခေတ်၌ ၁၉၃၆ ခုနှစ်ထက်ပို၍ ဆိုးဝါးနေသည်ကိုသာ တွေ့ရှိနေရ ပေသည်။

‘ကစားခုန်စားရေးနှင့် ပါတ်သက်၍လည်း တက္ကသိုလ်တွင် ကစားခုန်စား ကွင်းများ ကစားခုန်စားကိရိယာများမှာ အထူးလိုလျက်ရှိပေသည်။ ရန်ကင်း ထီးတန်း ဆေးသိပ္ပံတို့တွင် ကစားကွင်းများ မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင်လည်းတင်းနစ်ကစားကွင်းဆိုလျှင်လက်ရှိနှင့်မလုံလောက် သောကြောင့် တနင်္ဂနွေတပါတ်တွင် ၁ ရက် ၊ ရက်သာ ကစားရပေသည်။ ကျောင်းဆောင် အသီးသီးတွင်လည်း နှစ်စဉ်ရရှိနေကျဖြစ်သော ကစားကြေး ၂၀၀၀မှ ၁၀၀၀ အထိ သျှော့ချခြင်းခံခဲ့ရပေသည်။ ကစားခုန်ကစားအရာရှိများမှာ လည်း ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှလွဲ၍ ကျန်ကောလိပ်များတွင် လုံးဝမရှိချေ။ စစ်မ ဖြစ်မှီက နာမည်ကျော်ကြားခဲ့သော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘောအသင်းပင်လျှင် ကျောင်း၏ အားပေးမှုမရှိခြင်းကြောင့် လျှော့ကန်သော လေ့ကျင့်မှုမပေးနိုင် ခြင်းကြောင့် ဒုတိယတန်းသို့ကျသွားရာ ယခုနှစ်မှပင် ပဋ္ဌမတန်းသို့တက်ရောက် နိုင်ခဲ့ပေသည်။’

(ကက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံဆွေးနွေးပွဲကိုယ်စားလှယ်များ၏တင်ပြချက်)

မြို့နယ် အများအပြား၌ကစားကွင်းမှာ မြို့နေလူဦးရေအားလုံးအတွက်ကစား ကွင်းမှာတစ်မြို့လျှင်တစ်ခုသာလျှင် ရှိပေသည်။ ကစားကွင်းရှိသော ကျောင်း များမှာလည်း အလွန်နည်းပါးသေးသည်။ ကျောင်းချားတွင် ကစားရုံများမရှိ ခြင်းနည်းပါးခြင်းကစားကွင်းများမလုံလောက်ခြင်း ကစား ခုန်စားရေးကိရိယာ များ ပါးရှားခြင်း၊ ဈေးကြီးမြင့်ခြင်းသည်ယနေ့ကျောင်းသားများ တွေ့ကြုံခံစား နေရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ယနေ့ကျောင်းသားများသည် ကစားကွင်းများမရှိ သဖြင့် ယဉ်ရသားများ သွားလာရာလမ်းများကိုပင် ကစားကွင်းအဖြစ်အသုံး ပြုနေသည် ကိုတွေ့ရှိနိုင်ပြေသည်။

အမျိုးသားစာပေ။

ယနေ့ တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ကိုလိုနီခေတ်မှာကဲ့သို့ပင် အင်္ဂလိပ်စာမတင် လျှင်သင်ကြားခွင့် မရရှိပေ။ မြန်မာစာကို ရုံးသုံးအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းသွားသည်ဟု ဆိုရသော်လည်း ယနေ့တက္ကသိုလ် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့မှ ထုတ်ပြန်သည့်အင်္ဂလိပ် စာသာဖြင့်သာ ထုတ်ပြန်လျက်ပင် ရှိပေသေးသည်။ တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့သည် အမျိုးသားမြန်မာစာပေထက်ပင် အင်္ဂလိပ်စာကိုပိုမို မြတ်နိုးနေသည် ဟုဆိုတွေ့မြင်ရပေသည်။

ကိုလိုနီပညာရေးစံနှစ်အောက်တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် စာအုပ်များသည် ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားအတွက် လိုအပ်သည့်ပညာ ရရှိရေးနှင့် ကိုလိုနီ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားတည်မြဲရေးအတွက်သာ ဖြစ်ပေသည်။ တိုင်းပြည်တိုး တက်ရေးအတွက် လိုအပ်သည့် ပညာရေးစာအုပ်များ အမျိုးသားစိတ်တက် ကြွေးသည့် စာအုပ်များကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပေ။

ယခုလည်း လက်ရှိအစိုးရသည် မိမိ၏အုပ်စိုးမှု တည်တန့်ရေးကိုသာရှေ့ရှု နှုလျက် စာအုပ်များ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပေသည်။ (ဥပမာလူထုအေဒင်သံ တပ်ထဲမှ မြတ်ကိုကို။

(စာမေးပွဲကျသည့် ကျောင်းသားဦးရေရာခိုင်နှုန်းတိုးမြှင့်လာသည်။

‘သင်္ဂလားနယ်တွင် နှစ်စဉ်ဆယ်တန်းအောင်သူများ၏ စာရင်းသည်ပျမ်း မြခြင်းအားဖြင့် ၂၅၀၀ လောက်ရှိရာ အောင်မြင်သော လူဦးရေ ရာခိုင်နှုန်း မှာ ၆၀ လောက်ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်စာပြည်တွင် နှစ်စဉ်ကျောင်းသူ ကျောင်းသားပေါင်း ၃၀၀၀ လောက်ဝင်ဖြေဆိုပြီး တထောင်လောက်သာ အောင်မြင်သောကြောင့် အောင်မြင်သူတစ်၏ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်ပါသည်။

၎င်း၎င်းကို တဖန် အေးဘိစသည့် တန်းနှစ်မျိုး ထပ်မံခွဲလိုက်ရာ ကောလိပ်သို့ နှစ်စဉ် သွားနိုင်သောသူတို့၏ စာရင်းမှာ အားရဘွယ်ရာမရှိပါ။

နှစ်စဉ် ၄၃ ရာခိုင်နှုန်းမျှသော အောင်မြင်နေသော အင်္ဂလန်ပြည်တွင် အကယ်၍ ရာခိုင်နှုန်းသည် ၇၀ သို့မဟုတ် ၆၀ သို့ ကျသွားပါက ဆိုင်ရာ အရာရှိများအား ထုချေလွှာ အတောင်းခံရပါသည်။ ဘင်္ဂလားတွင်လည်း ရာခိုင်နှုန်း လျော့ကျသွားသည်နှင့်တမျှင်နက် ထုချေလွှာအတောင်းခံရပါသည်။ မြန်မာပြည်၌ မည်မျှလောက် လျော့ကျသွားသော်လည်း မည်သူကမျှ ထုချေလွှာတောင်းခြင်းကိုမခံရပါ။

(၁၉၃၆ ခုနှစ် မတ်လ ၇ ရက်နေ့ည ၈-နရိခွဲအချိန် ရွှေတိဂုံ ကျောင်းသား အစည်း အဝေးပွဲကြီးတွင် တ ကသ ဥက္ကဋ္ဌ ကိုနု၏ ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်းမှ ကောက်နုတ်ချက်)

ဤသို့ ကိုလိုနီခေတ်တွင် စာမေးပွဲကျသည့် ကျောင်းသားထု၏နစ်နာချက်ကို ဖော်ထုတ် ခဲ့ပေသည်။ ယနေ့လွတ်ရေး ကြေငြာခေတ်တွင် စာမေးပွဲကျသည့် ၅ ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်း မည်သို့ ရှိသည်ကို ငါတို့ စစ်ဆေးကြပါစို့။

(စစ်ပြီးခေတ် တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲ အောင်စာရင်းရာခိုင်နှုန်းနှိုင်းယှဉ်ချက်)

ခုနှစ်	ဖြေဆိုသူပေါင်း	အောင်မြင်သူပေါင်း	ရာခိုင်နှုန်း
၁၉၄၆	၁၁၆၇	၅၃၀	၄၆.၀
၁၉၄၇	၃၀၆၉	၁၂၁၄	၃၉.၀
၄၈	၃၉၂၆	၈၆၇	၂၂.၁၉
၄၉	၃၆၁၀	၈၀၁	၂၂.၁၉
၅၀	၅၁၁၉	၉၉၄	၁၉.၄
၅၁	၈၁၀၄	၁၇၀၀	၂၁.၁
၅၂	၁၃၀၅၄	၁၉၃၀	၁၄.၈၅
၅၃	၁၆၄၅၆	၄၇၆၁	၂၉.၅၆
၅၄	၁၈၅၁၁	၃၄၃၂	၁၈.၅၄
* ၅၅	။	။	။

* (ဤနှစ်တွင် ကျောင်းသားများ စာမေးပွဲအကျများသဖြင့် ဗ က သ အဖွဲ့ချုပ်နှင့် ရကသတို့မှ နောက်ဆက်တွဲ အောင်စာရင်း၊ သို့မဟုတ် နောက်ဆက်တွဲ စာမေးပွဲပြုလုပ်ပေးရန်တောင်းဆိုခဲ့သည်)

ဤစာရင်းကိုလေ့လာပါက လွတ်သစ်ရေးကြေငြာပြီး ခေတ်တွင် စာမေးပွဲ အောင်မြင်သည့် ဦးရေရာခိုင်နှုန်းသည် ကိုလိုနီခေတ် စာမေးပွဲ အောင်သည့် ဦးရေ ရာခိုင်နှုန်း၏ ထက်ဝက်မျှပင် လျော့ကြွလာခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ တက္ကသိုလ်စာမေးပွဲတွင်လည်း အောင်မြင်သည့်ဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းမှာ လျော့ကြွ၍ လာသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ယနေ့ကျောင်းသား လူငယ်များသည် စာမေးပွဲ ကျဆုံးခြင်း ပြဿနာ ကိုလိုနီခေတ်က ထက်ပင် ပိုမိုဆိုးဝါးစွာ ခံစားနေကြရပေသည်။

(မှတ်ချက်) ၁၉၅၅ခုနှစ် စာရင်းကို သိရှိနိုင်ရန် ယခုပုံနှိပ်ရာတွင်ထပ်သွင်းဖော်ပြကိုက်ရပေသည်။

အစိုးရသည် ဤကဲ့သို့ ကျောင်းသား အများအပြား စာမေးပွဲကျရှုံးခြင်းနှင့် ပါတ်သက်၍ပင် ဟိုအရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုသည်အပြင် ကျောင်းသားများကို စာမေးပွဲချ၍ကျောင်းသုတ်သည့်စနစ်ကို လက်ခံကျင့်သုံးလာသည် တွေ့ရပြန်သည်။ ။

(ကျောင်းသားများကို စာမေးပွဲချ၍ ပကျောင်းသုတ်သည့်စနစ်)

ယနေ့ဗမာပြည် ပညာရေးအဆင့်အတန်း ခိစိကျမှု၊ ကျောင်းသားအများအပြား စာမေးပွဲကျရှုံးမှု၊ မြောက်ဘက်ဘက်သို့သောပညာသင်ကြားရမည့် ကျောင်းသားအရွယ် လူငယ်များ ပညာမသင်ကြားရမှု၊ လိုသောကံသော ကျောင်းအဆောက်အဦး၊ ကျောင်းဆရာ၊ ကျောင်းသုံး ပရိဘောဂ မပေးမှုနှင့် ကျောင်းမှ ထွက်လျှင် မိမိတို့၏ အရည်အချင်းနှင့်အညီ အလုပ် မခပေးနိုင်မှုတို့ ဖြစ်ပေါ် ရသည်မှာ အစိုးရ၏ ပညာရေး အသုံးစရိတ် နည်းပါး မှကြောင့် ဖြစ်သည်ကို ကျောင်းသားနှင့် ပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံး မသိရှိအောင် ဖုံးကွယ် လိုပေသည် နိုင်ငံအစိုးရသည် မိမိ၏ ပညာရေးအပေါ် လျစ်လျူရှုမှုများ ပြည်သူများ မသိအောင် ပြည်ဖုံးကားချလိုပေသည်။ မိမိတို့၏ပညာရေးအပေါ် သဘောထားချို့ယွင်းမှုများ မှားယွင်း မှုများကို ဖုံးကွယ်နိုင်ရန် ယနေ့ ပညာရေးတွင် မလုံလောက်မှု အကြပ်အတည်းများမှ ထွက်ပေါက် ရှာဖွေရန် အတွက် တဘက်မှ စာမေးပွဲချ၍ ကျောင်းသုတ်သည့် စနစ်တစ်ရပ်ကို ယခုဗမာပြည် ပညာရေးလောကသို့ သွတ်သွင်းလာသည်ကိုတွေ့ရပေသည်။

ဤသို့ စာမေးပွဲချ၍ ကျောင်းသုတ် သည့်စနစ်ကို သွတ်သွင်း လာခြင်းမှာ ဆေးသိပ္ပံကောလိပ်ကိုကြည့်လေ့လာပါကဆင်ထင်ရှားရှားသိရှိနိုင်ပေသည်။ လူဦးရေ သန်းပေါင်း ၂၀ ကျော်ရှိသော ဗမာပြည်တွင် ဆရာဝန် ပေါင်း ၁၂၃၅-ယောက်သာရှိပေသည်။ ထိုကျောင်းလူဦးရေ ၁၇၀၀၀ လျှင် ဆရာဝန် တဦးသာ ရှိနေပေသည်။ ။ အခြေအနေကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဆရာဝန် မြောက်များစွာ ပိုနေသည်မှာ ဆင်ရှားလှပေသည်။

“စစ်ပြီးဆုံးသည့် အချိန်မှစ၍ ဗမာနိုင်ငံတွင် ဆေးပညာသင်ကြား ပေးနိုင်သောဌာနမှာ တက္ကသိုလ် ဆေးကောလိပ် တခုသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဆေးအာဇာတ်သင်ကျောင်းမှာ ပိုမိုကျယ်ဝန်းသော ဆေးပညာရေး အတွက် ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရပေသည်။ တက္ကသိုလ်ဆေးကောလိပ်မှ တနှစ်လျှင် ဆရာဝန် ၄၀-မျှသာ အောင်မြင်ကြသည်။ ဆေးမင်းက က ဤနှုံးအတိုင်းသာ ဆရာဝန်အဖြစ် အောင်မြင်ကြလျှင် ဗမာပြည်တွင် နောင်အနှစ်သုံးရာတွင်မှသာ လူ=၁၀၀၀ လျှင် ဆရာဝန်တယောက် တာဝန် ယူနိုင်ပေမည်” ဟုလည်း အုပ်ချုပ်ရေး ပြန်လည်စွဲစည်းရေး ကော်မတီ နောက်ဆုံး အစီရင်ခံစာတွင် ပါရှိပေသည်။

ဤဖော်ပြချက်သည် ယနေ့ဆရာဝန်များမှာ တိုင်းပြည်အတွက် အလွန်ပင် လိုအပ်လျက် ရှိကြောင်းကို ပြပေသည်။ တဖန် ယခုဆေးသိပ္ပံ ကောလိပ်မှ တနှစ်တနှစ်လျှင် ဆရာဝန်အဖြစ် အောင်မြင်သည့်ဦးရေမှာလည်း အလွန်ပင် နည်း၍ အားရတွယ်မရှိကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပေသည်။ ယနေ့ဗမာပြည်၏ လိုအပ်ချက်မှာ ဆရာဝန်ဦးရေပိုမိုရရှိရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ။

တဖန်နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် တက္ကသိုလ်အဓိပတိဦးနုသည် အင်ဂျင်နီယာ များ၊ ဆရာဝန်များ မြောက်များစွာ လိုနေပါသည်ဟု အမြဲတစေပြောကြာခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ဆရာဝန်များ မြောက်များစွာ လိုနေသည့် အချိန်၌ပင်လျှင် ရန်ကုန်ဆေးသိပ္ပံ ကောလိပ်တွင် ရာဇဝင်မကြိုဘူးအောင် စာမေးပွဲ ဥဒါကျ လျှင် ကျောင်း ထွက်ရသည့်စံနစ်ကို အတင်းသွတ်သွင်းကာ ၁၉၅၄ ခုနှစ် မတ်လတွင် ကျင်းပပြုလုပ်သောစာမေးပွဲတွင် ဒုတိယနှစ် အမ် ဘီ ဘီ အက် (၆) အထက်တန်းမှ ကျောင်းသားကျောင်းသူ ၁၁ ဦးကို စာမေးပွဲချလျှက်ကျောင်း ထုတ်ပစ်လိုက်ပေသည်။ ဇွန်လတွင်ကျင်းပပြုလုပ်သော ဒုတိယနှစ် အမ် ဘီ ဘီ အက် (၆) အောက်တန်းမှ ကျောင်းသား ၅-ဦး ကျောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပြန်ပေသည်။ တဖန် ၁၉၅၅-ခုနှစ်မတ်လတွင် ကျင်းပပြုလုပ်သည့် စာမေးပွဲတွင် ဒုတိယနှစ်အမ်-ဘီ-ဘီ=အက် (၆) အထက်တန်းမှ ကျောင်းသား ဥယျောက် နှင့် ကျောင်းသူ တယောက်ကို စာမေးပွဲချ၍ ကျောင်းထုတ် ပစ်လိုက်ပြန်ပေသည်။

ဤသို့ စာမေးပွဲ ၃-ခါကျလျှင် ကျောင်းထုတ်သည့် စနစ်မှာ ကိုလိုနီခေတ် ကပင်လျှင် မကျင့်သုံးခဲ့သော စနစ်ဖြစ်ပေသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကောင်စီမှာလည်း ၁၉၅၄- ၅၅-ခုနှစ်မှ စတင်၍ သုံး ကြိမ်စာမေးပွဲကျသော ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို တက္ကသိုလ် ကျောင်း ဆောင်များတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်နှင့် တက္ကသိုလ်တွင် ဆက်လက်သင် ကြားခွင့် မပြုဆိုသည့် ဥပဒေတရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်းလာပြန်သည်။ (ကျောင်းသား ထုက အာုံကြွေကန့်ကွက်နေသဖြင့် ယခင်က လက်တွေ့ မကျင့်သုံးခဲ့သေးပေ။ သို့ရာတွင် ယခု ရှေ့လာမည့်နှစ်တွင် လက်တွေ့ကျင့်သုံးရန် လုပ်ဆောင်လာ သည်ကို တွေ့ရပေသည်။)

ယနေ့ တက္ကသိုလ်တွင် တိုးတက်လာသော ကျောင်းသားဦးရေနှင့် အညီ လုံလောက်သော ကျောင်းအဆောက်အဦး၊ ကျောင်းသုံးပစ္စည်း ပရိဘောဂ များကိုမပေးနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အာဏာပိုင်များသည် တက္ကသိုလ်သို့ ကျောင်း သားဝင်ခွင့် လျော့ချရန်အတွက် တက္ကသိုလ် စာမေးပွဲတွင် ကျောင်းသား ပေါင်း မြောက်များစွာကို စာမေးပွဲ ချပစ်ခဲ့ပေသည်။ တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေး ပွဲတွင် စာမေးပွဲကျရှုံးသည့် ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းသည် တနှစ်ထက် တနှစ် များပြားလာသည်ကို ငါတို့အထက်တွင် အတိအကျ စစ်ဆေးပြခဲ့ပေ ပြီ။ ဤသို့ အာဏာပိုင်များသည် တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲတွင် စာမေးပွဲချပစ် ရုံနှင့် မကျေနပ်နိုင်သေးဘဲ တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲ ဝင်ရောက်ရာ၌ ပင်လျှင် ကန့်သတ်ချက် ပြုလုပ်ရန်အတွက် စီမံလာပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲ မဝင် မှီ ဂု-တန်းစာမေးပွဲ ဖြေဆို အောင်မြင်ရမည်ဟု ကန့်သတ်လာပေသည်။

ထို့ပြင် ကန့်တော်ကလေး အစိုးရ တန်း မြင့် ကျောင်းမှ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ လိုက်နာရန် စည်းကမ်းများ ကြေငြာချက် နံပါတ် (၄) ၌ ကျောင်းတွင် စာမေးပွဲ သုံးနှစ်ဆက်ကျလျှင် ဤကျောင်း၌ ဆက်လက် သင် ကြားခွင့် မပြုဟု တွေ့ရှိရပေသည်။

အထက်ပါ လုပ်ဆောင်လာချက်များကို ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်မည် ဆိုပါလျှင် ယနေ့အစိုးရသည် စာမေးပွဲချ၍ ကျောင်းထုတ်ပစ်သည့် စနစ်ကို ပညာရေး လောကသို့ ဇွတ်အတင်း သွတ်သွင်းလာသည်မှာ ဖိုးကွဲ၍ မရနိုင်တော့ပေ။

(ပညာရေးအဆင့်အတန်းသည် စစ်မဖြစ်မှီအဆင့်အတန်းထက်ပင် နိမ့်ကျလျက်ရှိပေသည်။)

အသက်တွင် ငါ့ဘဝသည် လက်ရှိ ပညာသင်ကြားရေး အခြေအနေများ စစ်ဆေး ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ် ပေ သည်။ ယနေ့ ဗမာပြည် ပညာရေးတွင် အရည်အချင်းပြည့် ကျောင်းဆရာများ ကျား သုံးပစ္စည်း ပညာရေးများနှင့် ကျောင်းအဆောက်အဦများ လုံလောက် ဘ မရှိသဖြင့် ဗမာပြည်၏ ပညာရေးအဆင့်အတန်းသည် တနှစ်ထက်တနှစ် နိမ့်ကျလာသည်ကို ဝေဖန် ရှိရပေသည်။ စာမေးပွဲကျသည့် ကျောင်းသားဦးရေ ရာခိုင်နှုန်းမှာလည်း တနှစ်ထက်တနှစ် ကြောက်စက္ကယ်လီလီ ပိုမိုများပြား လျှောက် ရှိပေ သည်။

ယနေ့ဗမာပြည်၏ ပညာရေး အဆင့်အတန်းမှာ စစ်မဖြစ်မှီ ပညာရေး အဆင့်အတန်းထက် နိမ့်ကျလျက်ရှိကြောင်းနှင့် ပါတ်သက်၍ အစိုးရ အဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးကျော်ငြိမ်းက “စင်ပြီးခေတ် ဒီဂရီဟာ ဂျပန်စက္ကူ တွေဘဲ မလိုချင်ဘူး။ အင်္ဂလိပ်စက္ကူတွေကို ဟာ လိုချင်တယ်” စသည်တို့ကို ၁၉၅၃-ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် တက္ကသိုလ်တွင် မဟာဝိဇ္ဇာဌာန ခမ်းမကြီး၌ ပြောဆိုခဲ့ပေသည်။

ဤပြောဆိုချက်သည် ယနေ့ဗမာပြည် ပညာရေးသည် ဂျပန်စက္ကူ ပညာရေးစနစ် ဖြစ်၍ ကိုလိုနီ ပညာရေးစပစ်သက် နှိုင်းခြာနေကြောင်းကို သက်သေ နိဗ္ဗာန်ရှိပေသည်။

(အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာဆိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရသည်။)

ယနေ့ အလုပ်သမားများသည် တနေ့တခြား အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်လာ ရသည်။

- (၁) ၁၉၃၉-ခုနှစ်က ရေနံနှင့် ကျောက်ဒီးသွေး လှိုင်ဝန်းတွင် အလုပ်သမားပေါင်း ၂၀၀၀၀-ကျော် ရှိသည့်အနက် ၁၉၅၂-ခုနှစ်တွင် ၄၂၂၂-သာရှိ၏။
- (၂) ၁၉၃၉-ခုနှစ်က သတ္တု တူးဖော်ရေးလှိုင်ဝန်းတွင် အလုပ်သမားပေါင်း ၄၀၃၄၇-ရှိသည့်အနက် ၃၅၀၀၀-မျှပင် ပြည့်တော့။
- (၃) ရန်ကုန်မြို့တွင် လူဦးရေ ၇၀၀၀၀၀-ကျော်ရှိသည့်အနက် ၂၀၀၀၀၀ ကျော်မှာ အလုပ်လုံးဝလက်မဲ့နှင့် တဝက်တပျက်ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤသို့အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာသည် အပြစ်တက်သောကတွင် တနေ့တခြား ကြီးထွားလျက်ရှိသည်။ ဤအလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာသည် ကျောင်းသားလောကသို့ ဝရက်ရိုက်ဝေလျက်ရှိပေသည်။

မြောက်များသော ကျောင်းသားလူငယ်များသည် အလယ်တန်းပညာ အထက်တန်းပညာ တက္ကသိုလ် ပညာရေးတို့ကို ဆက်လက် ဆီးပူးလိုသော်လည်း မိမိတို့၏စီးပွားရေး အခြေအနေ ချို့ယွင်းမှုကြောင့် မိမိဝမ်းရေးအတွက် အလုပ်ခွင်သို့ဝင်ကြရသည်။ ဤသို့အလုပ်ခွင်သို့ဝင်နေကြသည့် ကျောင်းသားများသည် ဗမာပြည်၏ အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာနှင့်မလွဲသာ မရှောင်သာက ရင်ဆိုင်ကြရပေသည်။ ကျောင်းသားများသည် ကျောင်းကထွက်လျှင် မိမိတို့၏ အရည်အချင်းအလိုက်သင့်တော်သော အလုပ်ရရှိရန်မှာ မလွယ်ကူလှပေ ယနေ့အလုပ်တနေရာ လက်လပ်သည့် နေရာဆိုပါလျှင် အလုပ်လုပ်လိုပါသည့် ဧည့်သည် သူပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ တင်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိနေရခြင်းက ထင်ရှားလှပေသည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲ အောင်မြင်သော ကျောင်းသားများကိုစနစ်တကျ မိမိတို့၏ အရည်အချင်းအလိုက် အလုပ်များကို နိုင်ငံအဖိုးဖက် မပေးနိုင်ပေ။ ထိုအလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာကိုလည်း ပြေရှင်းအောင် ဖြေလည်း မတွေ့ရှင်းနိုင်ပေ။

အလားတူပင် ယနေ့ တက္ကသိုလ်မှ ဒီဂရီဒီပလိုမာ ကျောင်းသားများသည်လည်း အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာနှင့် ဤတွေ့ရလျက်ရှိပေသည်။

၁၇၂ မမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

(ကျောင်းသားလူငယ်များကို စစ်တပ်တွင်းသို့ သွတ်သွင်းနေသည်။)

ကျောင်းသားလူငယ်များအတွက် အစိုးရသည် လိုအပ်သည့် ကျောင်းအဆောက်အဦး ကျောင်းဆရာ ကျောင်းသုံးပစ္စည်းပရိဘောဂများကို မပေးနိုင်ပေ။ တကယ်တွင် ကျောင်းသားလူငယ်များ ရင်ဆိုင်နေရသည့်အလုပ်သက်ခံ ပြဿနာကိုလည်း မဖြေရှင်းနိုင်ဖြစ်ပေသည့်။

အစိုးရသည် ဤအကြံအစည်မှ ထွက်ရှောင်ရန်နှင့် ယနေ့ ကျောင်းသားလူငယ်များကို စစ်ဘက်သို့ အတား သွတ်သွင်းလျှော့ပယ်သည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင် မိုလ်သင်တန်းသို့ ဒီဂရီရသူများသာ ချွေးချယ်ခဲ့ပေသည်။ သို့သော် လိုသလောက်ဦးရေမရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဥပစာဘဏ် အောင်မြင်သူများကို တဆင့်လျှော့၍ မိုလ်သင်တန်းဝင်ရန်ခွေးချယ်ရာတွင် သတ်မှတ်ခဲ့ပြန်သည်။ ထိုသို့ ဥပစာဘဏ်အောင်မြင်သည့် ကျောင်းသားများကို လိုသလောက် မရရှိသဖြင့် တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲအောင်မြင်သူများကို ခေယူသည့်အပြင် တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲဖြေဆိုထားသည့် ကျောင်းသားများ ဝင်လျှင် ဗိုလ်သင်တန်းကို ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်အောက်တွင် သင်ကြားပေးသည်ဟု ကြေငြာသည်ကိုတွေ့ရပေသည်။

ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ယနေ့အစိုးရသည် ကျောင်းသားလူငယ်များကို စစ်တပ်သို့ သွတ်သွင်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရပေမည်။ ကျောင်းသားလူငယ်များ စစ်တပ်သို့ သွတ်သွင်းသွားသည့်အပြင် အလုပ်သမား လူငယ် လယ်သမား လူငယ်များကိုလည်း စစ်တပ်သို့ သွတ်သွင်းလျက် ရှိပေသည်။

(တက္ကသိုလ်များနှင့် အသက်တန်းပညာရေးကျောင်းများ၏ အုပ်ချုပ်မှုတွင် ကျောင်းသားများ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရေး။)

ကျေးသခင်ကတိုင်းရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကောင်စီနှင့် ကျောင်းဆောင်ကော်မတီတွင်- ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် တ- က- သ -မှ ခန့်အပ်ခံ

ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးတွင် ကျောင်းသားများ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် ရရှိခဲ့ပေ
သည်။ ယနေ့တက္ကသိုလ် ကျောင်းဆောင်များတွင် ကျောင်းသားများသည်
ကျောင်းဆောင်သဘာယနှင့် စာတတ်သင်များ ဖွဲ့စည်းကြကာ ကျောင်း
ဆောင်သူ ကျောင်းဆောင်သားများ၏ အရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်သည့်
ပြင်-ကျောင်းဆောင်သားများ၏ စားသောက်ရေးကို စီမံအုပ်ချုပ်သူက ရှိပေ
သည်။ ဤသို့ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် ကျောင်းသားများ ကျောင်းအုပ်ချုပ်
ရေးကိစ္စများတွင် ပါဝင်ထမ်းရွက်နိုင်သည်ကိုလည်း ပြသပေသည်။ ဤသို့
ကျောင်းသားများ ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးတွင် ပါဝင်ထမ်းရွက်ခြင်းဖြင့်- ကျော
သားပြဿနာများကို လွယ်ကူစွာဖြေရှင်းနိုင်သည်ကိုလည်း လက်တွေ့ အတွေ့
အကြုံများကသက်သေခံသက်ရှိပေသည်။

ယနေ့ကျောင်းသားများသည် ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးများတွင် ပါဝင်ဆောင်
ရွက်ရန်အချိန်ရောက်ပြီဟု ယူဆပေသည်။ သို့ရာတွင်အစိုးရသည် ယနေ့တက္က
သိုလ်များနှင့် အသက်တန်းကျောင်းများ၏ အုပ်ချုပ်ရေးတွင် ကျောင်းသား
များပါဝင်ဆောင်ရွက်ရေးကို တားဆီးပိတ်ပင်ထားပေသည်။ ထင်ရှားသော
သာဓကများမှာ မန္တလေး-မော်လမြိုင် ဥပစာကောလိပ် - ကျောက်ဖြူကော
လိပ်နှင့် အခြားအသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှုကျောင်းများ ကောလိပ်များ၏အုပ်
ချုပ်ရေးတွင် ကျောင်းသားများ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရေးကိုမပေးဘဲ ထားရှိပေ
သည်။ အလားတူပင် အသက်တန်း ကျောင်းများ၏ အုပ်ချုပ်ရေးတွင်လည်း
ကျောင်းသားများပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် မရရှိကြပေ။

ကျောင်းသားများ ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေးများ၌ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ရေးကို
တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းမှာ ယနေ့ပညာရေးဘိုးတက်အုတ်တန်းစွာ တက်ကြွလမ်း
ခရီးတွင် အတားအဆီးတခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

(ပညာရေးအသုံးစရိတ်)

ငါ့ဘို့မမာပြည် ကျောင်းသားများ၏ ပညာသင်ကြားရေး အခြေအနေကို

အထက်တွင် စစ်ဆေးပြီးခဲ့ပေပြီ။ ယနေ့မမာပြည် ပညာသင်ကြားရေးတွင် မလုံလောက်မှု ပြဿနာများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရသော်လည်း ယနေ့ပညာရေးအဆင့်အတန်းမှာ မည်မျှရှိမည် ဟူသည့် သည်းသည်း ငါတို့အထက်တွင် သတ္တုကြည့်ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ကျောင်းသားအရွယ် လူငယ်အများစုသည် ပညာသင်ကြားပိုင်ခွင့်မရရှိကြပေ။ ပညာသင်ကြားနိုင်ခွင့် ရရှိသည့် ကျောင်းသားများတွင်လည်း ပညာသင်ကြားရေး အခြေအနေ ညံ့ဖွင်း နှံ့ခြာမှုကို ရင်ဆိုင်ရလျက် ကျောင်းသားထု၏ ရသင့်ရတိုက်သော အခွင့်အရေးမှာလည်း ပိုမို၍ ဆုံးရှုံးလျက် ရှိပေသည်။

ဤသို့ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမှာ နိုင်ငံအစိုးရ၏ ပညာရေး အသုံးစရိတ်တွင် သုံးသည့် ရာခိုင်နှုန်းမှာ အလွန်ပင် နည်းနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ ပညာရေးအသုံးစရိတ်)

ခုနှစ်	ပညာရေးအတွက် အစိုးရဥ္ဇာနအားလုံးတို့၏ အသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်း	မှတ်ချက်များ
--------	--	--------------

လွတ်လပ်ရေးစရိတ်ကာလ

၁၉၃၀-၃၉	၆.၄	တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများအတွက် ထောက်ပံ့ငွေအပါအဝင်
၁၉၄၅-၄၆	၂.၅	
၁၉၄၆-၄၇	၃.၉	၄၆%
၁၉၄၇-၄၈	၄.၅	၄၆%

ဗမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ ၁၇၅

လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာလ

၁၉၄၀-၄၉	၂.၉	၎င်း။
၁၉၄၉-၅၀	၄.၉	၎င်း။
၀၉၅၀-၅၁	၃.၉	ပြုပြင်ပြီးခန့်မှန်းချေများ
၁၉၅၁-၅၂	၄.၇	၎င်း။
၁၉၅၂-၅၃	၅.၅	ခွင့်ပြုခွင့်

အထက်ပါဇယားသည် ကိုလိုနီခေတ်တွင် နယ်ချဲ့ အစိုးရ၏ ပညာရေးအတွက် အသုံးစရိတ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးကျေညာပြီးခေတ် လက်ရှိအစိုးရ၏ပညာရေးအသုံးစရိတ်ကို နှိုင်းယှဉ်ပြထားပေသည်။ ဤဇယားကိုကြည့်ခြင်းဖြင့်၊ ယနေ့ အစိုးရ၏ ပညာရေးအသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်းထက် တိုးတက်သုံးစွဲသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ဤသို့အစိုးရသည် ပညာရေးစရိတ် လျော့၍ သုံးစနည်းကို ဖုံးကွယ်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင်၎င်း၊ ပညာရေးဝန်ကြီး မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင်၎င်း၊ ပညာရေးအတွက် အစိုးရက သိန်းပေါင်း မည်၍ ၂ မျှ သုံးစနပါသည်ဟု ဂဏန်းများကိုသာပြောကြားနေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ သို့သော်အစိုးရသည် ပညာရေးအသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်း မည်၍ မည်မျှ တိုး၍သုံးစွဲနေပါသည့်ဟု မပြောဆိုခဲ့ပေ။ ပြေးလည်းမပြောဝံ့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အစိုးရသည် ပညာရေး အသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်းကို တိုးချဲ့ မသုံးစွဲခြင်း ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ပညာရေးအသုံးစရိတ် သုံးစွဲသည့်ရာခိုင်နှုန်း နည်းနေမှုကြောင့် ယနေ့ ကျောင်းများတွင် ကျောင်းမလုံလောက်မှု၊ ကျောင်းအဆောက်အဦးမလုံလောက်မှု၊ ကျောင်းသုံးပစ္စည်းပမာဏ မလုံလောက်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။ ဤသို့ချို့တဲ့မလုံလောက်မှုများကြောင့် ဗမာပြည် ပညာရေးအဆင့်တန်းအထက်ပင် နိမ့်ကျလာကာ ကိုလိုနီ ပညာရေးစနစ်၏ အတွင်းသဘောမှာ မပြောင်းလဲသေးပေ။

သုံးစွဲမှုနှိုင်းယှဉ်ချက်
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အသုံးစရိတ်
ဇယားပုံစံ (၁)
(သက်သာချောင်ချိရေး)

ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် အသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်း	၂၆.၂
(ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး)	
ကာကွယ်ရေးနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအတွက် အသုံးစရိတ်ရာခိုင်နှုန်း	၇၂.၆

၁၉၅၂-၅၃-ခုနှစ်၊ ရ သုံး ခန့်မှန်းခြေ စာရင်းနှင့် ပါတ်သက်၍ ဘဏ္ဍာ
ရေးဝန်ကြီး၏ မိန့်ခွန်းမှ ကောက်နှုတ်ချက်
(ကိုလိုနီခေတ်-ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့်
သက်သာချောင်ချိရေး အတွက် သုံးသည့် အသုံးစရိတ်နှိုင်းယှဉ်ချက်)

ဇယားပုံစံ (၂)
(ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး)

ခုနှစ်	ပုလိပ်	ထောင်	တရားရုံး	စုစုပေါင်း
၁၉၃၀-၃၉	၉.၉	၂.၁	၃.၆	၁၅.၆
(သက်သာချောင်ချိရေး)				
ပညာရေး	ကျမ္ဘာရေး	လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး	စုစုပေါင်း	
၆.၄	၃.၉	၁.၃	၁၁.၄၆	

အုပ်ချုပ်ရေး၊ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရေးကော်မတီ၏
အစီရင်ခံစာမှ ကောက်နှုတ်ချက်

အထက်ဖော်ပြပါ ၁၉၅၂ ၅၃-ခုနှင့်၊ အစိုးရ၏ သုံးစွဲမှုနှိုင်းယှဉ်ချက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် အစိုးရသည် ပညာရေးအပါအဝင် ကုန်းမာရေး၊ ပြန်လည် ထူထောင်ရေး၊ အသုံးစရိတ်ကို ငြိမ်ဝပ်ပြားရေးအတွက် အသုံးစရိတ်နှင့်စာလုပ် အလှန်ပင် နည်း၍သုံးစွဲနေသည်ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ ယနေ့အစိုးရသည် ပြည်သူလူထု သက်သာချောင်ချိရေးအတွက် သုံးသည့် သုံးစရိတ်ထက် ၃ ဆ နီးပါးမျှ ပြည်သူလူထု ဖွံ့ဖြိုးရေးတွင် အသုံးပြုလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရ ပေသည်။

ကိုလိုနီခေတ်တွင် သုံးစွဲအသုံးပြုသော စရိတ်နှိုင်းယှဉ်ချက်နှစ်ခုကို ချိန်ထိုး ကြည့်ပါလျှင် လက်ရှိအစိုးရသည် ပြည်သူလူထုနှိပ်ကွပ်ရေးတွင် ကိုလိုနီအစိုး ရထက် အဆပေါင်းများစွာပို၍သုံးစွဲနေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ပြည်သူ လူထု သက်သာချောင်ချိရေး အတွက်မူလျော့၍ သုံးစွဲနေသည်မှာ ထင်ရှာ လှပေသည်။

ဤအစိုးရသည်ပညာရေးအသုံးစရိတ် ရာခိုင်နှုန်းနည်းပါး၍ သုံးစွဲနေသည့် နှင့်အမျှ ဗမာပြည်ပညာရေးမှာ တိုးတက်မှုမရှိလည်ပြင် ခေတ်မှီနိုင်ငံတနိုင်ငံ အဖြစ်သို့ ချီတက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

(ယနေ့ကျောင်းသားလူငယ်အခြေအနေ)

၁၉၇၁-ခုနှစ်၊ လွတ်လပ်ရေးကျေငြာပြီးသည်မှစ၍ ယခုအချိန်ထိကျောင်း သား လူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားရေး အခြေအနေနှင့် ကျောင်းသားလူငယ် များ၏ဘဝ မည်သို့ရှိသည်ကို ငါတို့အထက်တွင် စစ်ဆေးခဲ့ပေပြီ။

ဤစစ်ဆေးချက်အရ ယနေ့ကျောင်းသားလူငယ်များ၏ လိုလားချက်များ နှစ်နာ ချက်များကို ယေဘုယျ အားဖြင့် အောက်ပါ အချက် များ ဖြစ် ပေသည်။

- ☆ လူငယ်တိုင်းပညာသင်ကြားခွင့်အခွင့်အရေးရရှိရန်၊
- ☆ ကျောင်းအဆောက်အဦများ၊ ကျောင်းသစ်များ၊ စာကြည့်တိုက် များ၊ ကျောင်းဆောင်များ၊ လုံလုံလောက်လောက် တိုးချဲ့ ဆောက်လုပ်ဖွင့်လှစ်ရန်။

မမာမြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

- ☆ စာကြည့်တိုက်များ၊ လက်တွေ့ခေါ်တွဲခမ်းများ၊ သုတေသနဌာနများ၊ ထောင်းသုံးပစ္စည်းကိရိယာများ လုံလောက်စွာ ထားရှိရန်။
- ☆ အရည်အချင်းရှိသောဆရာများ လုံလောက်စွာ ထားရှိရန်။
- ☆ ကစားကွင်းများ၊ ကစားကိရိယာများ၊ နည်းပြဆရာများ လုံလောက်စွာခန့်ထားပေးရန်။
- ☆ ဆေးစစ်ဌာန ဆေးပေးဌာနများ ကျောင်းဘိုင်းတွင်ထားပေးရန် တက္ကသိုလ်ဆေးရုံတွင် လုံလောက်သောဆေးပစ္စည်းနှင့် ဆရာဝန်သူနာပြုများထားပေးရန် မန္တလေးတက္ကသိုလ် မော်လမြိုင်ဥပစာလောလိပ်တို့တွင် ကျောင်းသားဆေးရုံထားပေးရန်။
- ☆ စကောလားရှစ်များစတိုင်ပင်များလုံလောက်စွာ တိုးချဲ့ပေးရန် ပညာသင်ကြားစရိတ်ကြီး လေးနေခြင်းကို လျော့ပေးရန်။
- ☆ အမျိုးသား သွေးကွဲရေးစာအုပ်များကို ကျောင်းသုံးစာအုပ်အဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းနေသည်ကို ပါယ်ဖျက်ပေးရန် စစ်တီဒီပညာရေးအဖွဲ့အစည်းနေသည်ကို ပါယ်ဖျက်ပေးရန် ခေတ်မမှီသော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှု မပါသော ဝိဇ္ဇာနည်းမကျသော ကိုလိုနီပညာရေးစနစ်ကို ပါယ်ဖျက်ပေးရန်။
- ☆ ပညာသင်ကြားရေးတွင် လိင်ခွဲခြားမှုကို ပါယ်ဖျက်ပေးရန် အမျိုးသားစာပေကို မြှင့်တင်ရန်။
- ☆ စာမေးပွဲ အကျအရှုံးများသည်ကို အရေးယူရန်၊ စာမေးပွဲချ၍ ကျောင်းထုတ်သည့်စနစ်ကို ပါယ်ဖျက်ရန်။
- ☆ တက္ကသိုလ်နှင့်အထက်တန်းပညာရေး ကျောင်းများ၏ အုပ်ချုပ်မှုတွင် ကျောင်းသားများ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုရန်။
- ☆ ကျောင်းများ၏ လွတ်လပ်ခွင့်၊ တက္ကသိုလ်၏ လွတ်လပ်ခွင့်များကို ပေးရန် သမဂ္ဂထူထောင်ခွင့်အဖွဲ့အစည်းများ၏ လွတ်လပ်ခွင့်များကို ပေးရန်။
- ☆ ပညာရေးအသုံးစရိတ် တိုးမြှင့်သုံးစွဲရန်။
- ☆ ကျောင်းမှထွက်လျှင် မိမိတတ်ကျွမ်းသည့် ပညာနှင့်အညီ အလုပ်ရရှိရန်။

ဤစာရင်းကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် တိုင်းရင်းသားပိုင် လုပ်ငန်းများ တနေ့တခြား ပျက်ပြားလာသည်ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ အလားတူပင် အိမ်တွင်းစက်မှု လက်မှု လုပ်ငန်းမှာ ပျက်ပြားခဲ့ပေသည်။ ဤသို့အမျိုးသားစီးပွားရေး ပျက်ပြား ရသည့် အကြောင်းမှာ နှံ့ ချွေအရင်းရှင် (လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်) များ၏ သွေးစုတ် ချယ်လှယ်မှုကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယနေ့ဗမာပြည်တွင် အင်္ဂလိပ် အခေရိက္ခန် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် များက အမျိုးသားစီးပွားရေး ထိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလာရေးကို တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းမှာလည်း ဗမာပြည်သူ လူထု၏ လွတ်လပ်ရေး အတွက်ဘောင်းပုန်သော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ် လာမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

တိုင်းရင်းသား ပြည်သူများနှင့် လူငယ်များအား- အစိုးရဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်း များ ရွေးကောက်ပွဲ ဖိနပ်တည်ရှိသော နေရာများတွင်လည်း ပါဝင်နိုင်သည်။ အခွင့်အရေးများ ယုတ်သမ်းခြင်းခံရပြီး ၎င်းတို့၏ ထပ်မြင်ယူဆချက်များကို လွတ်လပ်စွာ ဖော်ပြနိုင်ရေးကိုလည်း တားဆီးကြပေသည်။ အစည်းအဝေးများ ပြုလုပ်ကျင်းပနိုင်ခွင့် လွတ်လပ်စွာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်နှင့် စည်းရုံးနိုင်ခွင့်များသည်လည်း လက်တွေ့အားဖြင့် မရှိပေ။ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများသည်လည်း- အစဉ်အမြဲလိုပင် နှိပ်ကွတ်ခြင်း ခံကြပြီး- ၎င်းအဖွဲ့အဝင်းများကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခြင်း၊ ရဲဖန်ရဲခါသေဒဏ်ပေး၍ နှိပ်ကွတ်ခြင်း ခံကြရပေသည်။ အနှံ့အားဖြင့် ၂၀-ရာစုအလည်လောက်တွင်ပြည်သူများနှင့် လူငယ်များသည် နိုင်ငံရေးရာအခွင့်အရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီလွတ်လပ်ခွင့်များရက်စက်စွာ ခွဲခြားမှုများ အပြင်းအထန် ခံစားချက်များရှိနေသည်မှာ၊ မုန်းတီးစရာ အလွန်ကောင်းပေသည်။ ၎င်းအပြင် ပြည်သူတို့သည် ပုလိပ်ဖိနှိပ်မှုများနှိပ်ကွပ်မှုများ- အခြေခံကျန်း ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ လွတ်လပ်မှုများ နှိပ်ကွပ်ခံနေကြရပြီး- သတ်ဖြတ်မှုများ အကြမ်းဘက်မှုများ ပါထပ်လောင်းခံစားနေကြရပေသည်။ ဤသို့ရက်စက်စက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် အသွင်ဖြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာတွင် အခွင့်အရေးများ ပျက်စီးခြင်းခံနေရသည်ကို- တိုင်းပြည်များစွာတို့တွင် တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။

(အရှုနိ ဘာနိနိ၏အ အစီရင်ခံစာမှကောက်နှုတ်ချက်)

ထိုကောက်နှုတ်ချက်အတိုင်းပင် ဗမာပြည်— ပြည်သူလူထုနှင့် လူငယ်ထု၏ ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများမှာ ထပ်သွင်းချက်ရှိပေသည်။ နယ်ချဲ့ဝန်နှင့်မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စံနစ်ကို အလုပ်အကြွေးပြုနေသည့် ဖ-ဆ-ပ-လ-ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရသည် လူငယ်များစီးပွားရေး အခွင့်အရေးများကို ရုပ်သိမ်းသည်သာ ဗက- လူငယ်များ၏ လွတ်လပ်စွာရေးသားခွင့် သွတ်လပ်စွာပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့် ထွတ်လပ်စွာစည်းရုံးခွင့်— လွတ်လပ်စွာ ဆန္ဒပြခွင့်စသည့် ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများကိုလည်း တားဆီးပိတ်ပင်ထားလေသည်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုပါလျှင် မိမိတို့၏ အခွင့်အရေးများ ရရှိရေးအတွက် ဆန္ဒပြတောင်းဆို နေကြသည့် ပြည်မြို့ဆိပ်ကမ်း ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမားလူငယ်များကို အစိုးရသည် အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဘမ်းဆီးခဲ့သည်။ ယနေ့ကျေးလက် လူငယ်များသည် ဆိုရှယ်လစ် ပြောက်ကြားများ၏ မတရားညှင်းပန်း နှိပ်ဆက်မှုကို ခံနေကြရပေသည်။ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သည့် ဖိုလ်အေးဇေကို ကြီးမိန့်ပေးခေါ် သတ်ပစ်ခဲ့ပေသည်။ ရွှေဘို—ကြို့ပင်ကောက်တို့တွင် မိမိတို့၏အခွင့်အရေးများကို ဧကန်ထုတ် တောင်းဆိုနေသည့် လယ်သမား လူငယ်များကို အစိုးရသည် ဘမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခဲ့ပေသည်။

စက်ရုံများ- ကျေးရွာများ- ရုံးများ- ကျောင်းများတွင် အဖွဲ့အစည်းတူ အစည်းအဝေးကို အစိုးရသည် တားဆီးပိတ်ပင်လျက်ရှိပေသည်။ ၁၉၅၃-ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ကျောင်းတလပိတ်ရေးကို ချမ်းစွာဆန္ဒပြတောင်းဆိုနေသည့် ကျောင်းသားများကို ပုလိပ်တပ်နှင့် ယူအမ်ပီ-၂၂- တပ်တို့ဖြင့်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်များ ရည်မှန်း— ရေခိုက် သေနတ်စသည်တို့ ပစ်ခတ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းသားများကို ဘမ်း ဆီး ချုပ်နှောင် ကာ— လူမဆန် သည့် ညှင်း ပမ်း မှု စစ်ကြီးအတွင်း ဗမာပြည်သူလူများနှစ် လူငယ်များ၏ အိုးအိမ်များ စီးစိမ်များ သည် ပြာအတိ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ လူငယ်များ၏ စီးပွားရေးအခွင့်အရေး လူမှုရေးနှင့် အခွင့်အရေးများသည် စစ်အတွင်းတွင် ဒီမိုကရေစီသည့် အပြင် လူ

ဗမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ

နှိပ်စက်မှု အမျိုးမျိုးတို့ကိုအကျဉ်းထောင်များတွင် ပြုကျင့်ခဲ့ပေသည်။ ကျောင်းသားလူငယ်များသည် ယူအမ်ဗီ ၂၂ တပ်ရင်းတွင် သေနပ်နှင့် စစ်ဘိနပ်ထက်သီးတို့ဖြင့် မတရားညှဉ်းပမ်းခြင်းကြံ ခံခဲ့ကြရပေသည်။ ကျောင်းသားများ ကိုလည်း အစုလိုက်အပြုံလိုက် ကျောင်းထုတ်ပစ်ခဲ့ပေသည်။ မင်းမနိုင်သေနပ်ပစ်မှုအရေးတောပုံလည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ မြို့နယ်စုပေါင်းကျောက်ပွဲတွင် ဗမာပြည်ဒီမိုကရေစီသည် ပုလင်းဒီမိုကရေစီ ခံဒီမိုကရေစီဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရှိပေသည်။ လူ့ဂုဏ်မဲပေးရေးစံနှစ်သည်လည်း မရှိတော့ပေ။

ဤသို့အလွှာသီးသီးရှိ လူငယ်များသည် မိမိတို့၏ရသင့်ရအပ်သည့် အခြေခံဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများကိုရုပ်သိမ်းခြင်း ခံရသည်သာမက ပုလိပ်ဖိနှိပ်ကွက်မှုများနှင့် အခြေခံအကျဆုံးဖြစ်သည့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လွတ်လပ်မှုများနှိပ်ကွပ်ခံနေကြရပြီး သတ်ဖြတ်မှုများ အကြမ်းဘက်မှုများပါထပ်လောင်း ခံနေကြရပေသည်။

ထို့ကြောင့် အလွှာအသီးသီးရှိ လူငယ်များသည် နယ်ချဲ့စနစ် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စံနှစ်နှင့် လက်ပါးစေများ၏ -ဖိနှိပ်သွေးစုပ်မှုအောက်တွင် စီးပွားရေးလူမှုရေးနိုင်ငံရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အခွင့်အရေးများ ပို၍ပို၍ ဆုံးရှုံးနစ်နာလျက်ရှိသည်မှာ ထင်ရှားလှ၏။

ယနေ့ဗမာပြည်လူငယ်ထု၏ ရာဇဝင်ပေးတာဝန်မှာ အလွှာအသီးသီးရှိ လူငယ်များ၏။ လောလောဆယ်ဆယ် လူငယ်အခွင့်အရေးများ နစ်နာချက်များ လိုလားချက်များကိုဘော်ထုတ်ဘောင်းဆိုကြရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဆုံးရှုံးနေသော လူငယ်အခွင့်အရေးများ ကာကွယ်ရေးနှင့် လူငယ်များ၏ လိုအပ်ချက်များရရှိရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

လူငယ်များ၏ အခွင့်အရေးများ တင်းပြည့် ကြပ်ပြည့် ရရှိရေးနှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် စံနှစ်ပျောက်ကွယ်သွားမှသာလျှင် ဖြစ်နိုင်သည်ကို ဗမာလူငယ်ထုအား မိမိတို့၏ ရာဇဝင်အတွေ့အကြုံများက သက်သေ ပြလျက်ရှိပေသည်။

ဗမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး ရရှိမှသာလျှင်လူငယ်ဘဝ သာယာဖြောင့်ဖြူးခရီးသည်ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ယနေ့အလွှာလွှာ အသီးသီးရှိ ဗမာလူငယ်များ၏ ဘုံရန်သူသည် နယ်ချဲ့ စနစ်နှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် စနစ်ဖြစ်သည့်ကို ဗမာ့လူငယ်ထူသည် အပိုင်အ နိုင်ထုတ်ကိုင်ကြပေပြီ။

ထိုကြောင့် ဗမာပြည်လူငယ်ထူသည် နယ်ချဲ့စနစ်နှင့် မြေရှင် ပဒေသရာဇ် စနစ် ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲကို ရေး , အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး , ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေ စီ သမတနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးခရီးစဉ်ကြီးတူရှုရမည်ဖြစ်သည်။ ။

ယနေ့ဗမာပြည်သူများနှင့် လူငယ်များတို့သည် လွတ်လပ်မှု ပျော်ရွှင်မှု တို့ နှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ရေးတို့သည် ပြိမ်းချမ်းသောကာလတွင်သာရရှိနိုင်သည် ကို မိမိတို့၏ ဘဝ အတွေ့အကြုံ သင်္ခန်းစာများမှ သိရှိကြပေသည်။

ဗမာပြည်သည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း နှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် စစ်တလင်း ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။ ဗမာပြည်သူလူထုနှင့် လူငယ်များသည် စစ်၏ ဘေးဒါဏ် ကို သုံးနှစ် သုံးမိုး ခံစားခဲ့ကြရပေသည်။ ။

စစ်ကြီးအတွင်းဗမာပြည်သူလူများနှင့် လူငယ်များ၏ ဒုခိုးဒိခိမ်းများစီးစိမ်းများ သည် ပြာအတိဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ လူငယ်များ၏ စီးပွားရေးအခွင့်အရေး လူမှုရေး နှင့် အခွင့် အ ရေးများ သည် စစ်အတွင်းတွင် ပိုမို ကျ ဆုံး သ ည့် အ ပြင်လူ

ငယ်များသည် အမြောက်စာ ဗုံးစာ ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။ စစ်အတွင်းတွင် ဗမာလူငယ်များသည် နေရောဒိုးဒိမ်မရှိ၊ စက်စရာ အဝတ်အစားမရှိ၊ စားသောက်စရာ အစားအသောက်မရှိ ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။ စစ်အတွင်းလူငယ်များ၏ ကျွဲနွားရေး အခြေအနေမှာ ပိုမိုဆိုးဝါးလျက် ရှိပေသည်။ ကူးစက်သော နှောဂါများသည် ဗမာပြည် အဝှမ်း နေရာ အနှံ့ အပြားတွင် ဖြစ်ပွားကာ လူငယ်ပေါင်းမြောက်များစွာသည် သေကြေပျက်စီးခဲ့ရပေသည်။ လူငယ်များ၏အနားထူခွင့်နှင့် ကစားခံစားရေး အခွင့်အရေးများမှာလည်း စစ်အတွင်းမ ရရှိခဲ့ကြပေ။

စစ်သည်-လူငယ်များ၏ စာသင်ကျောင်းများ၊ တက္ကသိုလ်များ၊ ကျောင်းများ၊ စာကြည့်တိုက်များ၊ စေတီ ပုထိုးများ၊ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ် ပစ္စည်းများကို ဖျက်ဆီး ခဲ့သေးသည်။ ကျောင်းသား လူငယ် စာသင်ကျောင်း များသည် စစ်တန်းလှားအဖြစ် အသုံးပြုခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ရပေသည်။ စစ်အတွင်းတွင် မြောက်များစွာသော ကျောင်းသား အရွယ် ခေသေးများ၊ ကျောင်းသား လူငယ်များ၌ ပညာသင် ကြားပိုင်ခွင့် အစွင့်အရေးများ မရခဲ့ကြပေ။ စာသင်ခွင့် ရရှိသည့် ကျောင်းသားအနည်းစုမှာလည်း မိုးကျင်းထဲစာ ကျက်ခဲ့ရပေသည် ဗမာလူငယ်များ၏ ယဉ်ကျေးမှု အခြေအနေမှာ ပိုမို ခိုခိမ့်ခဲ့ရပေသည်။ ။

မြောက်များစွာသော လေးများ လူငယ်များသည် မိဘမဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မြောက်များစွာသော အမျိုးသမီး သူငယ်များသည် မုဆိုးမာဝသူ့ ဧရာကံခဲ့ရပေသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အတွင်းတွင် လူငယ် လူရွယ်များသည် ပိုမို၍ အခွင့်အရေးများ ကျဆုံးကာ စစ်ဝါဒီ တို့၏ စစ်ရေးစီမံ ကိန်းတွင် အသုံးပြုခြင်းကို ခံကြရသည်။ မြောက်များ စွာသော လူငယ်များသည် ဂျပန် ဖက်ဆစ်များ၏ ချွေးတပ်ဆွဲခြင်းကို ခံရသည့်အပြင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ၏ သတ်ဖြတ်မှု အောက်တွင် လူငယ် အသက်ထွေး ခံသည် မြေသို့ အဆက်မပြတ် ကျဆင်း ခဲ့ရသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်၏ စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ဗမာပြည်သူ့ ရေထုနှင့် လူငယ် မြောက်များစွာသည် ကိုအင်္ဂါ ချို့ တဲ့ခါ လူစဉ်မရှိသည့်ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရပေသည်။ ။

ဤသို့ဗမာပြည်လူထုနှင့်အလွှာအစားအမျိုးသီးရှိ လူငယ်များသည် စစ်ကိုအထူအသံ့က မှီးတည်းပေသည်။ လူငယ်များသည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို မြတ်နိုး

ကြသည်- လိုသားတောင့်တကြသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသည့်နောက်တွင်- အမေရိက-အင်္ဂလိပ်စစ် ဝါဒများသည်- တတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်ရေးအတွက် လုပ်ကြံမှုများ ပြုလုပ်လျက် ရှိပေသည်။ ယနေ့အမေရိက စစ်ဘီလူးများသည် အနုမြူဗုံး၊ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဗုံး၊ အဆိပ်ဆော့ဂါ ဝိုးလက်နက်ဗုံးစသည့် အစုံလိုက်အပြိုင်လက် သေစေနိုင်သည့် လက်နက်များဖြင့် လူလေးကတစ်ရပ်လုံးကို။ ခြိမ်းခြောက်လျက် ရှိပေသည်။ အမေရိကစစ်ရူးများသည်အခြားနိုင်ငံများ၏ အချုပ်အချာအာဏာပိုင်ဆိုင်မှုကို ချို့ဖျက်လျက်ကျူးကျော်ရန် စမူများကို ပြုလုပ်လျက်ရှိပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဆိုပါလျှင် ကိုရီးယားစစ်ပွဲ ခဖေါ်မိဆာပြဿနာ ဗမာပြည်ကူမင်တန်ကျူးကျော် မှု ပြဿနာစသည်တို့ ှစ်သည်။

နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ဖြစ်ပေါ်သော ပြဿနာရပ်များကို အင်အားဖြင့်ဖြေရှင်း ရန်ပြုလုပ်လာကြသည်။ အမေရိက စစ်ဝါဒများသည် ကမ္ဘာ့ အန္တရာယ်အပြားစစ် စခမ်းကို တည်ဆောက်နေသည့်အပြင် ကမ္ဘာ့စစ်အုပ်စုများ ဖွဲ့စည်းလျက်ရှိပေ သည်။ အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်းတွင် တီးတိုးခေါ် အရှေ့အာရှ စစ်အုပ်စုကို အမေရိက အင်္ဂလိပ်ဝါဒများ ဦးစီးကာ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အနောက်ဥရောပတွင် နစ်ကိုးစစ်အုပ်စုဖွဲ့စည်းကာ စစ်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ပေသည်။

တဖန်ဂျပန်ပြည်တွင် ဂျပန်စစ်ဝါဒများကို လက်နက် ပြန်လည်တပ်ဆင်၍ စစ်ဝင်နိရိုချန်ကေရှိတ်စသော ငြိမ်းချမ်းရေး ဖျက်စီးသူများနှင့် ပုပေါင်း၍စစ် အုပ်စုဖွဲ့စည်းရန် အမေရိကအစိုးရက ကြိုးပမ်းနေပြန်သည် ဤသည်အာရှဒေသ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တဘက်တွင်လည်း ဥရောပတိုက်တွင် ဥရောပစစ်တပ် ဖွဲ့စည်းရေးစီမံကိန်း ပျက်ပြား သွားရသော်လည်း ဥရောပစစ်တပ်ဖွဲ့စည်းရန် ထပ်မံကြိုးစားနေပြန် သည်။ ဥရောပစစ်တပ်၏ မဏ္ဍိုင်သည် ဂျာမနီနာဇီတောင်းများ ဦးစီး သော အနော်ဂျာမန် စစ်တပ်များပင်ဖြစ်ရာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကို ရူးမွှေးခဲ့ တရားခံများကို ပြန်လည်တပ်ဆင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့လျှင် တတိယ ကမ္ဘာစစ်ကို ဖန်တည်းလိုသူများက ငြိမ်းချမ်းရေး ပျက်ပြားစလအော့ဆောင်ရွက်နေပေသည်။

ဗမာပြည်လူထုနှင့် ဗမာလူငယ်များသည် ဒုတိယ စစ်အတွင်းက ခံစားခဲ့ရသော ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများမှာ ယနေ့ထိမလွတ်မြောက်သေးပေ ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ပင်။ ယနေ့ထိရှိနေသေးသော ဘုရားပုထိုး ကျောင်းကန်များ ပြန်လည်စတည် ဆောက်နိုင်ခဲ့ပေ၊ ပြည်သူ့အိုးအိမ် များသည်လည်း ကောင်းမွန်သော အခြေအနေပြန်၍ မစိုက်နိုင်သော အိမ်ထောင်စုများက နေစဉ်နှင့်အမျှ ကမ္ဘာစစ်၏ ဆိုးဝါးမှုဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များကို သက်သေ ထုတ်ဖော် သွားပင် မြို့ပေးသေးသည်။ ဗမာလူငယ်များသည် တတိယကမ္ဘာစစ်သာဖြစ်ပွားပါက လူငယ်များ၏ အခွင့်အရေးများ-ဘဝသာယာရေးများ-ပျော်ရွှင်စွာနေနိုင်ရေး အအခွင့် အခွေးများ ချီးမြှင့်ပေးအပ်ခြင်း လူငယ်များသည် အမြောက်အမြား ဗုံးစာ အမြောက်စာဖြစ်ကာ အသက်ပေါင်း မြောက်များစွာ သေကြေပျက်စီးကြရမည် ကိုသိရှိကြသည်။ တတိယကမ္ဘာစစ်သာ ဖြစ်ပါက လူငယ်များသည် စစ်၏ ဘေးဒုက္ခများကို ပဌမဦးစွာ ခံစားကြရမည် ဟု ဖြစ်သည်ကို အလေးအနက် သိရှိကြသည်။ ထိုကြောင့် ဗမာပြည်သူ တစ်ရပ်လုံးနှင့်အတူ ဗမာလူငယ်များသည် ကမ္ဘာစစ်အန္တရာယ် ချိမ်းခြောက်မှုကင်းဝေးစွာ ချမ်းသာယာစွာ မိမိတို့နေထိုင်စားသောက်ရေးကို အခြေစိုက်လိုကြသည်။ မိမိတို့၏အိမ်ယာများကို ထူထောင်လိုသည်။ လူငယ်များ ချမ်းသာစွာ မိမိတို့ ကစား ခုံစားကာ ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လိုကြသည်။ ။

ထိုကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေး တိုက်ပွဲသည်၊ လူငယ်များ၏ မွန်မြတ်သော တာဝန်တရပ်ဖြစ်ပေသည်ကို ဗမာလူငယ်များ ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ပေသည့် ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲသည် အသံရှင်နေထိုင်နိုင်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲ ဖြစ်သည်ကို သိရှိပေသည်။

ထိုကြောင့်ပင် အလွှာအသီးသီးရှိ ဗမာလူငယ်များ၊ ဗမာပြည်သူများသည် ဆိုဗီယက် ယူနီယံ ခေါင်းဆောင်သော ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအင်အားစုများနှင့် လက်တွဲကာ တတိယကမ္ဘာစစ် တားဆီးရေး ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ထိမ်းသိမ်းကာကွယ်ရေး တိုက်ပွဲတွင် တစ်နက် ပါဝင် ဆင်နွှဲခဲ့ကြပေသည်။

☆ ယနေ့ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး အင်အားစုများသည်....

(၁) - မည်သည့်နိုင်ငံတွင်မဆို မည်သို့သော စံနှစ်ကပင် တည်ထောင်ထားစေကာမူ နိုင်ငံအသီးသီးသည် ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ ယှဉ်တွဲနေထိုင်နိုင်ရေး။ ။

(၂) - နိုင်ငံအသီးသီးအတွင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ပြဿနာများကို ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ ဆွေးနွေး သဘောတူညီမှုဖြင့် ဖြေရှင်းရေးတို့ကို လိုလားသည်။ ။

ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေး အင်အားစု များသည် အထက်ဖော်ပြပါ ငြိမ်းချမ်းရေး မူများကို ကိုင်ဆွဲယှက် တတိယ ကမ္ဘာ့စစ် တားဆီးရေး ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ထိမ်းသိမ်း ကာကွယ်ရေးတိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။

ယနေ့အချိန်သည် ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း ငြိမ်းချမ်းရေး အင်အားစုများ အောင်ပွဲရရှိခဲ့၍ တိုးတက်ကျယ်ပြန့်လာသောအချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ကိုရီးယားစစ်ကို ရပ်စဲစေနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ အင်ဒိုချိုင်းနား ဒေသတွင် ဖြစ်ပွားနေသော စစ်ပွဲကို ရပ်စဲစေနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ တဦး၏ အချုပ်အခြာ အဏာပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် နယ်မြေ ကန့်သတ်မှုကို တဦးက ခိုသေလေးစားခြင်း၊ တဦးကတဦးကို မကျူးကျော်ခြင်း၊ တဦး၏ပြည်တွင်းရေးကိစ္စများတွင် တဦးက ဝင်ရောက် မရွက်ဖက်ခြင်း၊ ညီတူစွာနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိစွာ ဆက်ဆံခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ ယှဉ်တွဲနေထိုင်ခြင်း ဟူသော သဘောထားငါးချက်အရ တရပ်ပြည်သူ့ သမေတ နိုင်ငံ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဗမာနိုင်ငံ အစိုးရတို့က ဆက်ဆံ လာကြခြင်း၊ ထိုမူ ငါးချက်အရ ဆက်ဆံသည့် အာရှနိုင်ငံများ ဒိုမိုများပြားသာရန် အလားအလာရှိခြင်း ဥရောပ စစ်ဆင်ဖြူရေးစီမံကိန်းသည် ပျက်ပြားရခြင်းသည်တို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးအင်အားစု များ၏ ကမ္ဘာနှင့်တဝှမ်း ရရှိခဲ့သော အောင်မြင်မှုများသည်ပင် ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း ငြိမ်းချမ်းရေးအင်အားစုများကို ဒိုမို ကျယ်ပြန့်စေပေသည်။ ။

သို့ရာတွင် တဘက်၌လည်း စစ်ဖန်တည်းလိုသူများသည် ငြိမ်းချမ်းအောင်မြင်မှုများကို ဖျက်ဆီးရန် ကမ္ဘာ့ တင်းမာမှုကို ဒိုမိုရေရန် တချိန်ထည်း တွင်

ဗမာပြည်လူငယ်အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ ၁၈၃

ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပေသည်။ စစ်ဖန်တည်း လိုသူများ၏ လုပ်ငန်းများသည်—
ဗမာပြည်လူများနှင့် ဗမာပြည် လူငယ်များ၏ ဆန္ဒက ဆန့်ကျင်ဖျက်ဆီးလျက်
ရှိပေသည်။

အထူးသဖြင့် ဆီးတိုး စစ်အုပ်ချုပ်သည့် ဗမာပြည် အတွင်း အမေရိကန်
ဗြိတိသျှစစ်ဝါဒီတို့က ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရန် မြန်မာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကို
ဖျက်ဆီးရန် မြန်မာပြည်အား ၎င်းတို့၏ အခြေခံ စခမ်းပြုလုပ်၍ တရုတ်ပြည်သူ
သမတ နိုင်ငံကို ကျူးကျော်ရန် ဗမာပြည် ဇေတလင်း ထပ်မံ ဖြစ်ပွားစေရန်
အန္တရာယ် ရှိပေသည်။ တိုင်ဝမ်ကွန်းကို အမေရိကန် လက်နက် ကိုင်များက
သိမ်းပိုက်၍ တရုတ်ပြည်သူ သမတနိုင်ငံ ပိုင်နက်ကို ကျူးကျော်နေခြင်း သည်၎င်း
အမေရိကန်အစိုးရ၏ ပရောဂကြောင့် ကုလသမဂ္ဂတွင် တဘက်သတ် ဆုံးဖြတ်
ချက်များ ချမှတ်၍ တရုတ်ပြည်သူ သမတ နိုင်ငံသည် မိမိပိုင်သော တနေရာ
တွင် ပါဝင်ရောက်ရခြင်းသည်၎င်း အမေရိကန် အစိုးရ၏ ပရောဂဖြင့် ကုလ
သမဂ္ဂမှ တဘက်သတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ တရုတ်ပြည်သူ သမတ နိုင်ငံအား
တေရား အပြစ်ဆို ရှုံ့ချနေခြင်းတို့သည်၎င်း အာရှဒေသတွင် အခြေအနေကို
ပိုမို တင်းမာစေသည် သာမက ဗမာပြည်အတွက် ဆီးတိုး အန္တရာယ်ကို ပိုမို
ကြီးမားစေသည်။

ဗမာပြည်၌လည်း လူငယ်တန်းစစ်တပ်များသည် အလုံးအရင်းနှင့် တိုးတက်
ကျူးကျော်လျက်ပင် ရှိသေးရာ ဆီးတိုး စစ်အုပ်စု၏ ကျူးကျော် စွက်ဖက်မှု
အန္တရာယ်သည် ဗမာပြည်အတွက်မည်သို့ကြီးမားသည်ကို ချင့်ချိန်နိုင်ပေသည်။

ဤအတွင်း ဗမာပြည်သူများနှင့် ဗမာလူငယ်များတို့သည် စီပွားကြပ်တည်း
မှုတွေရှိနေရာ ထိုစီးပွားကြပ်တည်းမှုမှ လွတ်ရပ်လမ်းသည် နိုင်ငံတိုင်းနှင့် နှစ်
ဦးနှစ်ဝ အကျိုးရှိစွာ ဆောင်းဝယ် ဖောက်ကားနိုင်မှုသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော်
ဆီးတိုးအုပ်စုကို ခေါင်းဆောင် နေသောနိုင်ငံ များသည် ဗမာပြည် သူတို့က
ဆိုဒီယက်ရသည့် တရုတ်ပြည်သူ သမတနိုင်ငံနှင့် အခြားပြည်သူ ဒီမိုကရေစီ
နိုင်ငံများနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရန် ကျိုးပန်းမှုတွင် အမျိုးမျိုး ပိတ်ပင်
တားဆီး ဖျက်ဆီးလျက်ရှိပေသည်။

ဤကဲ့သို့အခြေအနေတွင် ဗမာပြည်ရှိ ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ရန်သူ များ၏
လုပ်ဆောင်ချက်ကို ခုခံဖျက်ဆီး၍ ငြိမ်းချမ်းရေးအောင်မြင်မှုများကို ထိမ်းသိမ်း

ဘာကွယ်ရန်နှင့် အောင်မြင်သင်များကို စံယူရရှိနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းရပေမည်။

☆ ထိုကြောင့်ယနေ့အလွှာအသီးသီးရှိ မမာလူငယ် များသည် တတိယ ကမ္ဘာစစ် တားဆီးရေး ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ထိမ်းသိမ်း ကာကွယ်ရေး တိုက်ပွဲကို ဆက်လက်ကြိုးပမ်း ကြရမည်မှာ အဓိက မဟာတာဝန်တရပ်ဖြစ်သည်။ ။

အထက်တွင် စစ်ဆေးဘော် ထုတ်ခဲ့သည့် ယနေ့မမာပြည် လူငယ်များ၏ ရာဇဝင်ပေး တာဝန်များသော လူငယ်အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး ငြိမ်းချမ်းရေး ထိမ်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်များ အပေါ် တခုနှင့်တခု သီးခြားကင်းလွတ်နေသည်မဟုတ် တခုနှင့်ဆက်စပ်လျက် ရှိပေသည်။ တခုနှင့်တခု အကျိုးပြုလျက်ရှိသည်ကို မမေ့အပ်ပေ။

ဗြိတိသျှဆက်စပ်နေခြင်းနှင့် ပါတ်ဘက်၌ ကမ္ဘာ့ ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် ကိုကင်းကောင်စီ အစည်းအဝေးကြီးတွင် တင်သွင်းသော ကိုလိုနီနှင့် မဇ္ဇာဖြိုးစေရေးသော နိုင်ငံများရှိလူငယ်များ၏လှုပ်ရှားမှုနှင့်ပါတ်သက်၍တင်သွင်းသော အစီရင်ခံစာကို တရုတ်ပြည် လူငယ်ကိုယ်စားလှယ် လျှောက်ဆိုရန်က ထောက်ခံပြောဆိုချက်တွင်အောက်ပါအတိုင်းပါရှိခဲ့ပေသည်။

“ကိုလိုနီနှင့် ကိုလိုနီတပိုင်းနိုင်ငံတို့ရှိ လူငယ်လှုပ်ရှားမှု၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် ကျယ်ပြန့်သောလူငယ်ထုကြီး တရပ်လုံးအားမြေရှင်စနစ်နှင့် နယ်ချဲ့အစိုးရင် ရင်စံနှစ်တိုက်ပျက်ရေး တိုက်ပွဲများ အတွင်းသို့ စည်းရုံး ခေါ်ဆောင်သွားရန်ဖြစ်ပေသည်။ တချိန်ထဲမှာပင် လူငယ်တို့၏ နေ့စဉ်နိုင်ငံရေး စီးပွားရေး ယဉ်ကျေးမှု တောင်းဆိုချက်များကို အရေးကြီးစွာ အလေးဂရုပြု၍ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေး စံနှစ်အောက်၌ လူငယ်တို့၏ အခွင့်အရေး ပြဿနာသည် အခြေခံအားဖြင့် ဖြေရှင်းနိုင်မည်မဟုတ်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့၏အခွင့်အရေး တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် ပြောင်းလွှဲမည့် သင့်လျော်သော နည်းလမ်းများဖြင့် လူငယ်ညီညွတ်ရေးဖြင့် ခေါင်းဆောင်နိုင်ရန် အခွင့်အရေး ရယူနိုင်ပေသည်။...”

မမာပြည်လူငယ် အခြေအနေနှင့်တိုက်ပွဲ ၁၈၅

ကိုလိုနီနိုင်ငံများရှိ လူငယ်တို့၏အခြေခံ အကျဆုံးသောတောင်းဆိုချက်များသည် အမျိုးသား တည်မြဲရေးပြဿနာ၊ အခြေခံဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေး ပြဿနာများနှင့် ဆက်သွယ်လျက်ရှိပေသည်။ လူငယ်တို့တွင် သီးခြားနိုင်စွမ်းသော အခြေအနေများသည် သူတို့၏နေ့စဉ် အသက်နှင့်အမျှ အရေးကြီးသော တိုက်ပွဲလမ်းမကြီးပေါ်သို့ ပို့ဆောင်၍ ဤမှတစ်ပါး တဖြည်းဖြည်း သူတို့၏ခံစားချက်များအား ဖန်တည်းနေသော အကြောင်းရင်းများကို သိနားလည်စေပေသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သူတို့၏အမျိုးသား တည်မြဲရေးတိုက်ပွဲ၊ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးတိုက်ပွဲများသည်၊ ရာဇဝတ်ခံတွင် နယ်ချဲ့အရင်းရှင်းတိုက်ပွဲ၊ မြေရှင်ပဒေသရာဇ် တိုက်ပွဲများနှင့် ဆက်သွယ်လျက်ရှိပြီး၊ နယ်ချဲ့အရင်းရှင် ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲများကို ကြီးထွားအောင် အထောက်အကူပြုပေသည်။

အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲသည် ကိုလိုနီနှင့် ကိုလိုနီကာလပိုင်းနိုင်ငံတို့ရှိပြည်သူများနှင့်- လူငယ်ထု၏ မြင့်မြတ်မှန်ကန်သော တိုက်ပွဲဖြစ်လေသည်။ ကမ္ဘာ့ဦးဆုံးအား ရှေးအား ကြီးမားသော အထောက်အကူ ပြုလျက်ရှိပေသည်- ထို့ကြောင့်အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာသည်- ကိုလိုနီနှင့် ကိုလိုနီတိုက်ပွဲ နိုင်ငံများရှိ ပြည်သူနှင့် လူငယ်တို့၏ အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်သည်သာမက - ငြိမ်းချမ်းရေးကို ချစ်မြတ်နိုးသော ကမ္ဘာလူငယ်ထုနှင့်လည်း သက်ဆိုင်သော ပြဿနာဖြစ်ပေသည်။

လူငယ်ညီညွတ်ရေး။

လူငယ်ညီညွတ်ရေး တိုးချဲ့ခြင်း လူငယ်တပ်ခေါင်းစုကို ကျယ်ပြန့်စေခြင်းတို့သည် လူငယ်ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးဘိုက်စ်နှင့် လူငယ်ဘဝ သာယာဇေ ငွေဖြူးရေးတို့၏ အင်အားပြည့်တင်းခြင်းတို့ကို ဂြိုဟ်မားထူးခြားစွာ အကျိုးသက်ရောက်စေသည်။ နယ်ချဲ့အစိုးရရှင်စံနစ် တင်းကြပ်စွာအခြေစိုက်နေစေသော နိုင်ငံတို့တွင် ထိုအချက်များသည် လိုအပ်သည်အာမက ညီညွတ်ရေးရရှိရန်လည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

(☆ လှူတာအိရ်ရှန်း၏ ပီကင်းကောင်စီ မိန့်ခွန်းမှကောက်နှုတ်ချက် ☆)

ရဲဘော် လှူတာအိရ်ရှန်း ပြောကြားသကဲ့သို့ ယနေ့ဗမာပြည်လူငယ်၏ အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲများ- ခိုမှီကျယ်ပြန့်လာရေး အောင်ပွဲ ဆင်နိုင်ရေး တို့အတွက် ဗမာပြည်လူငယ်ညီညွတ်ရေးသည် အဓိက အခြေခံအကျဆုံး အဖြစ်လိုအပ်ပေသည်။ ညီညွတ်ရေးသည်သာလျှင် လူငယ်ထု၏ အဓိကလက်နက်ဖြစ်သည်ကို ဗမာလူငယ်များသည် ရာဇဝင်အေးတွင်အကြံများ အစုသိရှိကြသည်။ ဗမာလူငယ်ထုသည် ညီညွတ်ရေးလက်နက်ကို ကိုင်စွဲနိုင်သည်နှင့်အမျှ လူငယ်အခွင့်အရေးများကို ကာကွယ်ရယူနိုင်ပေမည်။ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး ဘိုက်ပွဲကိုလည်း အရှိန်ပြင်းထန်စွာ နှင့် ရှေ့သို့တွန်းပို့နိုင်ကာ အောင်ပွဲခံယူနိုင်ပေမည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးကိုလည်း ထိမ်းသိမ်း ကာကွယ်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ဗမာလူငယ်ပြဿနာများ ဖြေရှင်းရေး၏ သော့ချက်သည် လူငယ်ညီညွတ်ရေးပင်ဖြစ်ပေသည်-

ယခုဗမာပြည် ယူငယ်ညီညွတ်ရေး ပြဿနာသည် ဖော်သို့သော အခြေအနေတွင် ရောက်ရှိနေသည်ကို အ ကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်ကြည့်ကြပါဦးစို့။
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ဗမာပြည်သူနှင့်အတူ ဗမာလူငယ်များသည်-

ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး ညီညွတ်ရေးကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြပေသည်။
ဤညီညွတ်ရေးကြောင့်ပင် ဗမာပြည်သူနှင့် ဗမာလူငယ်များသည်- ဖက်ဆစ်
ဂျာနယ်နှင့် ဂျာနယ်ရေး- တော်သုန်ရေးကြီးကို- အောင်ပွဲဆင်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

ဗမာပြည်တွင် ဂျပန်ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ
အတွင်းက ရရှိခဲ့သော ပြည်သူတို့၏ ညီညွတ်ရေးမှာ စစ်ကြီးအပြီးတွင် ပိုမိုအင်
အားကြီးထွား တိုးတက်လာခဲ့ပေသည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားများ၏ ပြည်သူ
အားကျွန်ပြုလုပ်-ရမ်း- လုပ်ကြံမှုကြောင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ညီညွတ်ရေးမှာ
ပျက်ပြားခဲ့ရပေသည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားသည်ဗမာဆိုရှယ်လစ်-ဇ-ဆ-ပ-ဇ
အာဏာပိုင် ဖောက်ပြန်ရေးသမားများနှင့် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း၍ လွတ်လပ်
ရေးအတု အယောင်ကို အားပေးယူလုပ်ကာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး= အမျိုး
သား ညွှန်ရေးကို နှိပ်စက်လိုက်လေသည်။

၁၉၄၁-ခုနှစ်တွင် အလုပ်သမား လူတန်းစား၏ ရှေ့ဆောင် တပ်ဦး ဖြစ်
သော ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် လုပ်ကြံခံရသည် ၎င်းနောက်တွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီ
အလုပ်သမား အင်အားစုကြီးမှာ- နယ်ချဲ့သမားနှင့် ဖောက်ပြန် ရေးသမား
လုပ်ကြံမှုဖြင့် ဇ-ဆ-ပ-လ မှထုတ်ပစ်ခံရသည်။ ၉၄၀=ခုနှစ်တွင် ပြည်သူ့
ရဲဘော်အဖွဲ့နှင့် တောင်သူလယ်သမားအင်အားစုတိုင်းသည် ဇ-ဆ-ပ-ဇ
မှထုတ်ပစ်ခံရသည်။ အမှုထမ်း အရာထမ်း အင်အားစုလည်း ဇ-ဆ-ပ-ဇ
မှထုတ်ပစ်ခံရသည်။ ၁၉၄၉-ခုနှစ်တွင် လူငယ်များကို ထုတ်ပယ်ပစ်သည်
၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင်ကား ကျန်ရှိနေသေးသော အလုပ်သမား လယ်သမားပိုင်း
သည်ဘုတ်ပါယ်ခံရသည်။ ထိုကြောင့် ဇ-ဆ-ပ-လဆိုသည်မှာ ဖောက်ပြန်
သော လူ့ဘုတ်၏ အဖွဲ့ခည်းဘုတ်အဖြစ်သာလျှင်တည် ရှိနေပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဇ ဆ ပ လ အတွင်း၌ စည်းရုံးထားသော အမျိုးသားညီညွတ်

ရေးအကောင်အထည်မှာ ၁၉၄၇ခုနှစ်မှစ၍ပျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ရပေသည်ထိုကြောင့်
နယ်ချဲ့သမားနှင့် အပေါင်းပါ ဖောက်ပြန်ရေးသမားတို့သည် ပြည်သူ့လူထု၏
ညီညွတ်ရေးကို ဖြိုခွဲပျက်ဆီးနေသူများ ဖြစ်ကြသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်
သူတို့သည် ညီညွတ်ရေး၏ ရန်သူများဖြစ်ကြသည်။

သို့ရာတွင် ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများသည်၊ ဤသို့ပြုခဲ့ဖူးကိစ္စအားခြင်းခံရ
သော် လုံးဝ ကြေမို့မသွားဘဲ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့အင်အားစုကြီး
အလုံး အရင်းနှင့် တည်ရှိကြသည်။

နယ်ချဲ့သမား ဖောက်ပြန်ရေးသမားများသည် ပြည်သူလူထုနှင့် လူငယ်ဖိနှိပ်
ရေး သွေးခွဲရေး လုပ်ငန်းများကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်လျက် ရှိပေသည်။ ယနေ့
ဖေဖော်ဝါရီလ ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရသည် လူငယ်ထုကိုးဦးညီဖိနှိပ်နေသည်မည်သို့
လူငယ်ထု၏ အခွင့်အရေးများကို ရုပ်သိမ်းနေသည်ကို ငတို့သည် အလုပ်
သမားလူငယ် အခမ်းများကို စစ်ဆေးစဉ်က အသေးစိတ် တော်ထုတ်ခဲ့ကြပြီး
ဖြစ်ပေသည်။

စစ်ဆေးချက်တွင် ဖေဖော်ဝါရီလ အစိုးရသည် အလွှာအသီးသီးရှိ လူငယ်အ
မျိုးသား အမျိုးသမီးများနှင့် လူမျိုးစုလူငယ်များ၏ စီးပွားရေးအခွင့်အရေး
များကို ရုပ်သိမ်းလျက်ရှိသည့်အပြင် လူငယ်ထုကို ဖိနှိပ်လျက်ရှိသည်မှာ ထင်
ရှားလျက်ရှိပေသည်။

ယနေ့လူငယ်များသည် ဆုံးရှုံးလျက်ရှိသော မိမိတို့၏အခွင့်အရေးများပြန်
လည် ရရှိရေး လူငယ် အခွင့်အရေးများ ကာကွယ်ရေး၊ တရားမျှတ၍မှန်ကန်
သောလိုလား တောင်းဆိုချက်များအတွက် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ခါ အကြံတောင်း
ဆိုလာကြသည်။ တိုက်ပွဲဝင်လာကြပေသည်။

ဤသို့မိမိတို့၏ ရသင့်ရဆိုင်သော အခွင့်အရေးများအတွက် တရားမျှတ
စွာ တောင်းဆိုနေကြသည့် အလုပ်သမားလူငယ်များ လယ်သမားလူငယ်များ
ကျောင်းသားလူငယ်များကို ဖေဖော်ဝါရီလ ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရသည် အကျဉ်း
ကင်းမဲ့စွာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မတရားဖိနှိပ်ခဲ့ပေသည်။ လူငယ်များ၏တရား
မျှတသော လူငယ် အခွင့်အရေး တောင်းဆိုရေး တိုက်ပွဲများကို အကြမ်း
ဘက်ခါဖျက်ခဲ့သည်။ (ဥပမာ အောက်တိုဘာကျောင်းသား အရေးတော်ပုံ)
ယခုဗြိတိန်အတွင်းတွင်ပင် အစိုးရသည် ရန်ကုန်ခရိုင် ကုန်တင်ကုန်ချလုပ်သား
သမားဝါယမကို အကြောင်းမဲ့ ဝိတ်ပစ်လျှိုက်ပေသည် ဤသို့အစိုးရ၏ ပြုမူချက်
ကြောင့် အလုပ်သမားလူငယ် ၁၀၈၀ ကျော်အလုပ်လက်မဲ့ ဘဝသို့ချောက်နှိုး
သွားရပေသည်။

ထိုကဲ့သို့အစိုးရသည် တဖက်ကလူငယ်များ၏အခွင့်အရေးများကို ရုပ်သိမ်းလျက် ရှိသည့်အပြင် လူငယ် အခွင့်အရေး၊ ကာကွယ်ရေး တိုက်ပွဲများကို ဖိနှိပ်ခြေမှုမ်းကာ တဘက်မှလည်း လူငယ်ညီညွတ်ရေးကို ဖျက်ဆီးရန်အတွက် လုပ်ကိုင်လာပေသည်။ လူငယ်ညီညွတ်ရေးရှိနေသမျှ လူငယ် တိုက်ပွဲများကို မခြေမှူးနိုင်သည်ကို အစိုးရသည် သိရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်ညီညွတ်ရေး ဖြိုခွဲရေး လမ်းစဉ်ကို ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ပြုလုပ်လာပေသည်။ ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ ဆိုရှယ်လစ်များသည် လူငယ်များကို- လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး လမ်းကြောင်းမှ လွှဲဖယ် ပစ်ရန်နှင့် လူငယ်ညီညွတ်ရေးကို ဖြိုခွဲရန်အတွက် ပြည်ထောင်စုလူငယ်အဖွဲ့ကို ထူထောင်ကာ အသုံးပြုလျက်ရှိပေသည်။ ကျောင်းသားလောကတွင်လည်း ဒီ-အက်စ်ဒီ-အဖွဲ့ကို ထူထောင်လျက် ကျောင်းသား အခွင့်အရေး၊ ကာကွယ်ရေး၊ ရယူရေး တိုက်ပွဲများကို ဖျက်ဆီး နေသည့်ပြင် ကျောင်းသားထု ညီညွတ်ရေးကိုလည်း ဖြိုခွင်း ဖျက်ဆီးလျက်ရှိသည်မှာ ဖုံးကွယ်မရနိုင်တော့ပေ။ ။

ခြံခြံဆိပ်ရပါလျှင် လူငယ်များ၏ အခွင့်အရေးမှာ ဝိဒ္ဓိဝိဒ္ဓိ တျဆုံးလျက် ရှိပေသည်။ လူငယ်များ၏ အခွင့်အရေး တိုက်ပွဲများလည်း ဖိနှိပ်ချေမှုန်းခြင်းကို ခံနေရပေသည်။ လူငယ် အင်အား စုများသည် ပြိုကွဲလျက်ပင် ရှိနေပေသေးသည်။ လူငယ် အခွင့်အရေးကို ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ ဆိုရှယ်လစ် များက အပြင်းအထန် လုပ်ကြံဖျက်လျက် ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ဗမာပြည် လူငယ်ညီညွတ်ရေး အခြေအနေသည် ဤသို့သော အခြေ အနေတွင် ရပ်တည်လျက်ရှိပေသည်။

ယနေ့ လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး ငြိမ်းချမ်းရေး အတွက် အခြေခံ အကျဆုံး နှင့် အလိုအပ်ဆုံး ဖြစ်သည့် ညီညွတ်ရေးကို မရမနေကြိုးပန်းတည်ဆောက် ရမည်မှာ အလွှာ အသီးသီးရှိ လူငယ်များ၊ လူငယ် အဖွဲ့အစည်းများ၏ အဓိက မဟာ တာဝန်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

လူငယ်ညီညွတ်ရေးကို မည်သို့ တည်ဆောက် ကြမည်နည်း။

ညီညွတ်ရေးကိုအာဏာရှင် သို့မဟုတ် လူစွမ်းကောင်း တဦးယောက်ကမှ လေးစွမ်းနိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ထိုသူ၏အာဏာနှင့် ရယူသော ညီညွတ်ရေးသည် မခိုင်မြဲပြိုကွဲအက်ခဲသည်ကို လူ့သမိုင်းကပြဆိုခဲ့ပေသည်။ လူငယ်ညီညွတ်ရေးကို လူငယ်ထုတစ်ရပ်လုံးက ကမရမနေတည်ဆောက် ခြင်းဖြင့်သာလျှင် တကယ့်ညီညွတ်ရေးကို ရရှိနိုင်ပေသောအခါ။

သို့ရာတွင်ညီညွတ်ရေးသည် သူ့ဘာသာ အလို အလျောက် ရောက်လော အဆိုဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်လည်း မလုံလောက် ထိုသို့ လုပ်ခြင်းသည်လုပ်ငန်း၏ အမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ ညီညွတ်ရေးမှာ မာကြောဓာတ်ခဲသောလုပ်ငန်း၊ ဧည့်ရှည်လုပ်ငန်း သတမတ်ထည်းသောလုပ်ငန်းနှင့် တူညီသော လုပ်ငန်းအတွင်းမှသာ ပေါက်ဖွား ရရှိနိုင်ပေသည်။

လူငယ်တို့က ညီညွတ် ဝေးဟု ကြွေးကြော် တိုက်ပွဲ ဆင်နေ သကဲ့သို့ ဖိနှိပ်သူ ဝေါက်ပြန်ရေးသမားတို့ကလည်း ညီညွတ်ရေးဟုသံရောင်ကြွေးကြော် တိုက်စစ်ဆင်သည်ကို တွေ့ရှိရပေပြီ။ ဤနေရာ၌လူငယ်တို့၏ ညီညွတ်ရေးသည် လူငယ် အခွင့်အရေးအတွက် လူငယ်များအားလုံး သွေးစည်း ညီညွတ်သည့် ညီညွတ်ရေးဖြစ်၍ ဖိနှိပ်သူဝေါက်ပြန်ရေးသမားတို့၏ညီညွတ်ရေးသည် လူငယ်တို့၏ အင်အားကို ဖြိုခွဲရေး ဖိနှိပ်သူ အခြင်းခြင်း ညီညွတ်ရေး ဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာ သိမြင်ကြပေသည်။ ဤလမ်းစဉ်နှစ်ရပ်တွင် ကြားလမ်းစဉ်ဟူ၍မရပေ။ ထိုကြောင့်ညီညွတ်ရေး ကြွေးကြော်သံကို ကြားရတိုင်း ကြားရတိုင်း လူငယ်များသည် သေချာစွာ စိတ်ချရန်လိုပေသည်။ သို့မှသာ မိမိတို့ကို သတ်မည့် ညီညွတ်ရေးလော... သို့မဟုတ် မိမိတို့အား ကယ်တင်မည့်ညီညွတ်ရေးလောဟူ၍ ဝိုင်းခြား သိမြင်နိုင်ပေသည်။

ရန်သူအားလက်နက်ချ သို့မဟုတ် အလျှော့ပေး စေ့စပ်ခြင်း သို့မဟုတ်ဗျားထောက် အရှုံးပေးခြင်းဖြင့် ညီညွတ်ရေးကိုမရရှိနိုင်ပေ။ ရန်သူအားမြှိတ်မသို့ ဆန်ကျင် တိုက်ခိုက်ခြင်း စည်းရုံးညီညွတ်ခြင်းနှင့် တိုးတက် တိုက်ပွဲ ဝင်ခြင်းသာလျှင် ညီညွတ်ရေး ရရှိနိုင်ပေသည်။ ဤသို့ ညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်ခြင်းသာလျှင် မှန်ကန်နည်းလမ်း ကျပေမည်။

တူညီသောရည်ရွယ်ချက် တူညီသော သဘောထား တူညီသော လမ်းစဉ် တူညီသော လုပ်ငန်း အရသာလျှင် ညီညွတ်ရေးကို အခိုင်အမာ တည်ဆောက် နိုင်မည်ကို ငါတို့လူငယ်များက သိရှိလုပ်ကိုင် ရမည်ဖြစ်ပေသည်။ ညီညွတ် ရေးသည် လုပ်ငန်းအတွင်းမှ ညီညွတ်ရေး လုပ်ငန်းအရ ညီညွတ်ရေး တိုက် ပွဲအရ ညီညွတ်ရေးဖြစ်ရမည်။ ။

ညီညွတ်ရေးကိုလည်း ပြည်သူတို့၏ လွတ်လပ်ရေး မရှိဘဲနှင့် အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဒီမိုကရေစီမရှိပါလျှင် အဘယ်မှာညီညွတ်ရေး ရရှိနိုင်ပါမည်နည်း။ ပြည်သူတို့တွင် ဒီမိုကရေစီနှင့် လွတ်လပ်ခွင့်ရှိလျှင် ညီညွတ် ရေးသည် အကောင်အထည် ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူတို့၏ လွတ်လပ်ရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီရေး ငြိမ်းချမ်းရေး တိုက်ပွဲသည်လည်း ညီညွတ် ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် နယ်ချဲ့စနစ်ပဒေ သရာဇ်မြေရှင်စံနစ်၏ ဒုက္ခပေးမှုကို လုံးဝတွန်းလှန်ပစ်ရေး လုံးဝလွတ်လပ်ရေး၊ ချမ်းသာယာသော ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီသမတ ဗမာနိုင်ငံထူထောင်ရေးတိုက်ပွဲ သည် ပြည်သူတို့၏ ညီညွတ်ရေး တိုက်ပွဲကြီးမင်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လူငယ်များ၏ ညီညွတ်ရေးသည် ပြည်သူတို့၏ညီညွတ်ရေးကို ဧယာမအကျိုးပြုသည်ဖြစ်၍ လူငယ်ညီညွတ်ရေးသည် ပြည်သူလူထုညီညွတ် ရေးနှင့် ဆက်စပ်နေသည်ကို ငါတို့ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်သွားရန်ဖြစ် ပေသည်။

ဤသို့ လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေး ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းရပ်များအတွက် လူငယ် ညီညွတ်ရေးကို တည်ဆောက်လျက် ဗမာပြည်သူလူထုတရပ် လုံးနှင့် လက်တွဲကာ နိုင်ငံတကာရှိ ဒီမိုကရေစီလူငယ်များနှင့် သွေးစီးညီညွတ်ရေးကို တည်ဆောက်ကြရမည် ယနေ့ဗမာ့လူ ငယ်များ ရာဇဝင်ပေး မဟာတာဝန်ကြီးဖြစ်ပေသည်။

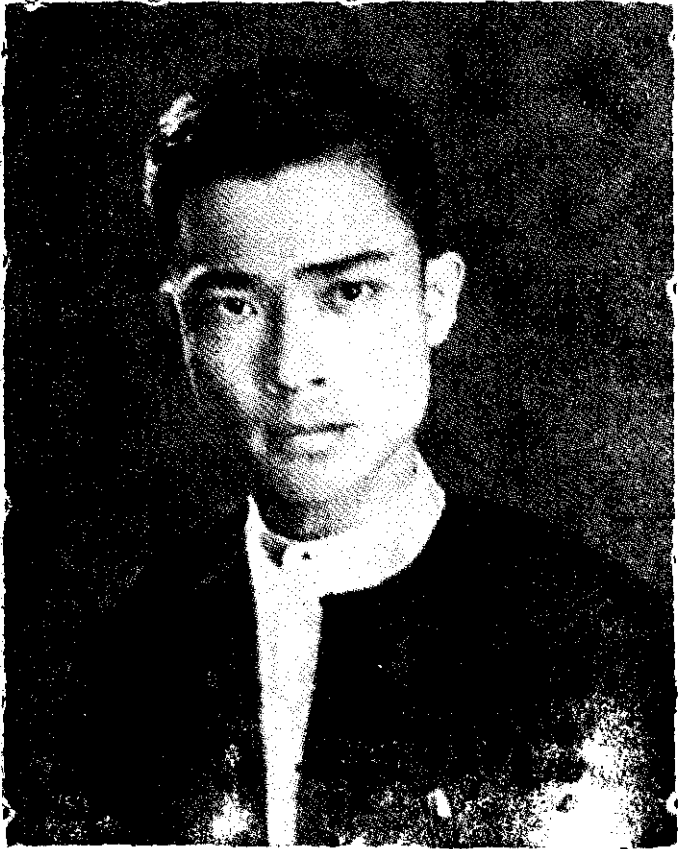
၁၉၂ ဗမာပြည် လူငယ် အခြေအနေနှင့် တိုက်ပွဲ

လူငယ်အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေးအမျိုးသားသွတ်လပ်ရေး
ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လူငယ်များသွေးစီးညီညွတ်ကြပါ!

- ★ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီး အခွင့်ရှည်ပါစေ။
- ★ ကမ္ဘာ့ကျောင်းသား အဖွဲ့ချုပ်ကြီး အခွင့်ရှည်ပါစေ။
- ★ ပြည်သူ့လူငယ် အဖွဲ့ချုပ်ကြီး အခွင့်ရှည်ပါစေ။

အောင်သိပ္ပံ ပု°နှိပ်သိုက်

အမှတ်- ၄၇၊ မြောင်းကြီးလမ်း၊ ရေကျော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကိုသန်းမြင့်

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
ပြည်သူ့လူ့ဝန်အဖွဲ့ချုပ် (ဗမာနိုင်ငံ)

ဒုတိယ အကြိမ်မြောက်
နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ပြည်သူ့လူငယ်ညီလာခံ
သဘင်ကြီးတွင်

အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး-ရဲဘော် သန်းမြင့်
တင်သွင်းသော
စည်းရုံးရေးရာ အစီရင်ခံစာ။

ရဲဘော်ကိုယ်စားလှယ် အပေါင်းနှင့် လေ့လာသူ အပေါင်းတို့။

ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ ဗဟိုကော်မတီ ကိုယ်စား စည်းရုံးရေးရာ အစီရင်ခံစာကို ငါတင်သွင်းပါတယ်။ ငါ့အစီရင်ခံစာနဲ့ ပါတ်သက်ပြီး အစီရင်ခံစာရဲ့သဘောကို တင်ပြခြင်းတဲ့အချက်တွေရှိသေးတယ်။ ဒါဟာ ဘာလဲဆိုရင် ဒီအစီရင်ခံစာဟာ၊ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ထိပ်ဆုံးအဖွဲ့ အစည်းမှ အောက်ဆုံးအဖွဲ့အစည်းအထိ ပြန်လည်စစ်ဆေးတင်ပြပြီး၊ ရှေ့မှာ ဘယ်လိုပြင်မယ်-ဘယ်လိုလုပ်ကြမယ်စတဲ့ အဖြေကို ရှာဖွေတဲ့ အစီရင်ခံစာဖြစ်တယ်။ ဒါ့အပြင်-စည်းရုံးရေးနဲ့ပါတ်သက်တဲ့ ပြဿနာအဝဝကို ငါတို့ရဲ့ တိုတောင်းလှတဲ့သက်တန်းတလျှောက်မှာ၊ ရရှိခဲ့ရတဲ့သင်္ခန်းစာ များကိုအစဉ်တန်တိုးထားကာ၊ အနာဂါတ်လုပ်ငန်းတွေနဲ့ စည်းရုံးရေးရာ ညွှန်ပြချက်တွေလဲဖြစ်တယ်။

ဒီတော့ ငါ့ရဲ့ အစီရင်ခံစာကို၊ မူအားဖြင့် နှစ်ပိုင်းခွဲခြားပြီးတင်သွင်း လိုတယ်။ ဒီနှစ်ပိုင်းခွဲခြားပြီး တင်သွင်းတဲ့အခါမှာလဲ ဘယ်နေ့ဘယ်ရက် ဘယ်လက၊ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ခွဲအားလုံး ဘာတွေလုပ်ကြတယ်ဆိုတဲ့ အချက်တွေထက်၊ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို ပြန်ပြောင်းပြီးစစ်ဆေးတဲ့ ပြန်လည်သုံးသပ်တဲ့ အပိုင်းတွေကို အလေးပေးပြီး တင်ပြဆွေးနွေး

လိုတယ်။ နောက်ပြီး အနာဂါတ်မှာ အဆင့်ဆင့်သော ပြည်သူ့လူငယ်များကို ဘယ်လိုပြင်ဆင်ကြမယ်ဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းပိုင်းဖြစ်တယ်။

(၁) ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်အခြေအနေ။

ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့အခြေအနေတွေကို ပြန်လည်စစ်ဆေးကြည့်ရဲ့တဲ့အခါမှာ၊ ဘာတွေကို တွေ့ရသလဲဆိုရင်—

- (က) စည်းမျဉ်းကျဉ်းမြောင်းခြင်း။
- (ခ) ပါတီနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ် မကွဲပြားခြင်း။
- (ဂ) စီးပွားရေးရာ တောင်းဆိုချက်မရှိခြင်း။
- (ဃ) တံခါးပိတ်ဝါဒထားရှိခြင်း။
- (င) စံနစ်တကျ တာဝန်ခွဲဝေခြင်း၊ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုမဲ့ခြင်း။
- (စ) အဖွဲ့ဝင်များပညာပေးခြင်း၊ ထိမ်းသိမ်းခြင်းမရှိခြင်း။
- (ဆ) ခန့်မှန်းနယ်များ မျိုးထောင်ခြင်း၊ အားဖြည့်ခြင်း မရှိခြင်း။
- (ဇ) ညီလာခံများမခေါ်ဆိုခြင်း။
- (ဈ) အောက်မှအထက်၊ အထက်မှအောက် အစီရင်ခံခြင်း-စစ်ဆေးခြင်း မရှိခြင်း။

တို့ဖြစ်တယ်။ ဒီတွေ့ဒါတွေကို အသေးစိတ် တချက်ခြင်း ပိုင်းပိုင်းပြီး စစ်ဆေးကြာတိုလိုတယ်။

(က) စည်းမျဉ်းကျဉ်းမြောင်းခြင်း။

ရဲ့တော်တို့...

အခုကျင်းပနေတဲ့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ပြည်သူ့လူငယ် ညီလာခံသဘင်ကြီးမှာ၊ ငါတို့ရဲ့စည်းမျဉ်းကို ပြန်လည်စစ်ဆေးတိုလိုလိမ့်မယ်။ ငါတို့စည်းမျဉ်းဟာ တော်တော်ကျဉ်းမြောင်းနေတယ်ဆိုတာ ရှင်းနေတယ်။ ပြည်သူ့လူငယ်ဟာ လူငယ်ထုရဲ့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်တယ်။ လူငယ်ထုရဲ့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်နှင့်အမျှ၊ ငါတို့စည်းမျဉ်းဟာ မည်သည့်လူငယ်မဆို၊ ပါဝင်လာနိုင်အောင် တံခါးဖွင့်ထားတဲ့ စည်းမျဉ်းမျိုးသာဖြစ်သင့်တယ်။ စည်းမျဉ်းကြောင့် စည်းရုံးရေးတွင်းမှာ အခက်အခဲတွေရှိနေရင်၊ ငါတို့ရဲ့ စည်းမျဉ်းဟာ လူငယ်ထုတစ်ရပ်လုံးအတွက် ဆိုတာ

ထက်၊ တိုးတက်ရဲရင့်တဲ့လူငယ်တွေအတွက်ဆိုရင် ပိုမိုမှန်ကန်မယ်။ ထင်ရှားတဲ့သာဓကကို ဖော်လိုက်ရယ် “ ပြည်သူ့လူငယ်ဟာ ဗမာပြည်အလုပ်သမား လယ်သမားပါတီရဲ့ နိုင်ငံရေးရာ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်မှာ အဖွဲ့ဝင်များကို မခွဲကွဲ(စ်) လီနင် ဝါဒကို သင်ကြားပေးမည်” (အခင်း ၂-ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်။ အပိုဒ် ၅-) လို့တီလင်းစွာ ဖော်ပြထားတယ်။ အမှန်ဖြစ်ရမှာက၊ ဒီအပိုဒ်ဟာ မလိုဘဲ အပိုဒ်ဖြစ်တယ်။ မခွဲကွဲ(စ်) လီနင်ဝါဒကို လေ့လာသူတွေ ပါချင်ပါမယ်။ ဒီမိုကရေစီရေးကို ချစ်ခင်သူတွေပါမယ်။ တချိန်တည်းမှာ ယဉ်ကျေးမှု ရေးရာတွေ၊ အားကစားဆိုင်ရာလုပ်ငန်းတွေကို စိတ်ပါဝင်စားသူတွေ ပါချင်ပါမယ်။ လူငယ်တွေရဲ့ညီညွတ်ရေးနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ရေး လုပ်ငန်းအဝဝကို ရယူကျိုးပမ်းလိုသူတွေအားလုံးကို “လူငယ် အခွင့်အရေးကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲ လမ်းကြောင်းကြီးကို ဦးတည်ပေးသော ရည်ရွယ်ရမယ်၊ အလေးအနက် ဖော်ပြရယ်။ ဗမာပြည်အလုပ်သမား လယ်သမားပါတီဝင်တွေ ပါချင်လဲ ပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်ဟာ- သီးခြားလွတ်လပ်တဲ့ အသွင်လက္ခဏာနဲ့ တည်ရှိဖို့လိုတယ်။ လူငယ်ထုပိုင်တဲ့ အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည်နှင့် အမျှ၊ အဖွဲ့အစည်း တရပ်ရပ်အောက်မှာ မတည်နေအပ်ဘူး။

ဒါကြောင့် ငါတို့ရဲ့ အဖွဲ့အစည်း အုပ်ချုပ်ပုံစည်းမျဉ်းကို၊ ဒီ-ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ညီလာခံကြီးမှာ ပြင်ဆင်ကာ အလေးအနက်ပြုပြီး စဉ်းစား ဆွေးနွေးကြသို့ လိုလိမ့်မယ်။ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများ ရုံးက တင်သွင်းပဲ့ စည်းမျဉ်းရေးရာ အစီရင်ခံစာမှာ ဆွေးနွေးကြသို့လိုတယ်။

(၁) ပါတီနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်မကွဲပြားခြင်း။

ရဲ့ဘော်တို့....

အထက်မှာ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ စည်းမျဉ်းရဲ့ ကျဉ်းမြောင်းမှုကို တင်ပြပြီးခဲ့ပြီ။ ဒါအပြင်-ငါတို့ အဖွဲ့အစည်းတွေ အတွင်းမှာ ပါတီနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ် မကွဲပြားမှုဟာလဲ၊ ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့

အင်အားနည်းမှု၊ ငါတို့ရဲ့ချို့ယွင်းမှု တရပ်ဖြစ်တယ်။ ရဲဘော်တို့ သိရှိ
 တဲ့အတိုင်း မတိုအတွင်းရေးမှူးများရုံးအဖွဲ့ကိုဘဲ ကြည့်ကြည့်၊ မဟို အာ
 ဏာပိုင် ကော်မတီကိုဘဲ ကြည့်ကြည့်၊ မဟို ကော်မတီကိုဘဲ ကြည့်ကြည့်၊
 ခရိုင်တိုင်းကိုဘဲ ကြည့်ကြည့်၊ မြို့နယ်တိုင်းကိုဘဲ ကြည့်ကြည့်၊ တိုက်နယ်၊
 ကျေးရွာ၊ စက်ရုံအစရှိတဲ့အခြေခံ ပြည်သူ့လူငယ်ကော်မတီတွေကိုဘဲ ကြည့်
 ကြည့်၊ ပါတီနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်ဟာ ဧည့်ရုံးရေးရာဇာဏ်မှာ ကွဲပြား
 ဘဲ ရောပြွမ်းရှာပေးထွေးနေတယ်။ ဒါကြောင့် ငါတို့ စည်းရုံးရေးမှာလဲ
 မအောင်မြင်ဘူး၊ ရန်သူကလဲ ဒါကိုအခွင့်ကောင်းယူပြီး မမာပြည်အလုပ်
 သမား လယ်သမားပါတီဝင် လူငယ်တွေကို စုစည်းပြီး၊ ပြည်သူ့လူငယ်
 ဆိုတဲ့ ဆိုင်းတုတ်နဲ့ပွဲထုတ်ထားတယ်လို့ ငါတို့ကိုတိုက်လာတယ်။ သ
 ဘောကဘာလဲဆိုရင် ငါတို့ကို မမာပြည် အလုပ်သမားလယ်သမား
 ပါတီဝင် လူငယ်တွေသာ ပါစင်တယ်လို့ဆိုလိုက်ခြင်းဟာ၊ ငါတို့ရဲ့ အဖွဲ့
 ချုပ်ကြီးကို လူငယ်တွေနဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ မြင်ကွင်းမှာ ကျဉ်းသွားအောင်
 သေးသိမ်းသွားအောင် အားနည်းသွားအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်တယ်။
 တနည်းဆိုရရင်၊ အခြားသောလူငယ်တွေနဲ့ မပါတ်သက်သည့် ပါတီ
 ပိုင် လူငယ်အဖြစ် ဇွတ်အတင်းပွဲထုတ်လိုက်ခြင်းလဲဖြစ်တယ်။

ရှေ့အတိုဆိုရင်၊ ငါတို့ဟာ အဆင့်ဆင့်သော ပြည်သူ့လူငယ် ကော်မ
 တီအဝဝကို ပြီးစီးခဲ့တဲ့ သင်္ခန်းစာများကို အစဉ်တန်ဖိုးထားပြီးပြင်ဆင်
 လုပ်ဆောင်သွားတို့လိုတယ်။ ဒီလိုဆိုလိုက်တဲ့အတွက် မမာပြည်အလုပ်သ
 မားလယ်သမားပါတီဝင်တွေ မပါဝင်စေရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို မရောက်
 ဘို့အတွက် သတိပြုရမယ်။ လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများ
 ကို ဆောင်ရွက်လိုသူတိုင်း၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးကို ရယူလိုသူတိုင်း
 ငြိမ်းချမ်းရေးကို နှစ်လိုသူတွေတိုင်း ပါဝင်နိုင်တယ်။ လုပ်ဆောင်သွားတဲ့
 နေရာမှာသာ ကွဲပြားခြားနားဘို့ကို ဦးတည်ဆိုရခြင်းဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ငါတို့ အဖွဲ့အစည်းတွေ အတွင်းမှာ၊ အင်အားနည်းစေတဲ့
 ပျက်စီးစေတဲ့ ဒီပါတီနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်မကွဲပြားမှုကို အမြန်ဆုံးငါတို့အတွင်း
 မှုသန့်စင်လိုက်တို့လိုတယ်။

(ဂ) စီးပွားရေးရာတောင်းဆိုချက်မရှိခြင်း။

ရဲဘော်တို့.....

ငါတို့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ကြီးမားတဲ့ ချို့ယွင်းချက်ကြီး တခုကို တင်ပြချင်သေးတယ်။ ဒီချို့ယွင်းချက်ကြီးဟာ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်ကြီး ပျက်စီးလာရတဲ့အကြောင်းကြီးတွေထဲမှာ ရောမအခက်က ပါဝင်တဲ့ အချက်ကြီးဖြစ်တယ်။ အဲဒါဟာဘာလဲဆိုရင် စီးပွားရေးရာ တောင်းဆိုချက်များမရှိမှုဖြစ်တယ်။ ရဲဘော်တို့သိတဲ့အတိုင်း မည်သည့်လူထု လူတန်းစား အဖွဲ့အစည်းဘဲဖြစ်ဖြစ်၊မိမိတို့ရဲ့ကိုယ်စားပြုတဲ့ လူထုလူတန်းစားများ အတွက် စီးပွားရေးရာတောင်းဆိုမှုဟာ ရှိရစေခြင်းဖြစ်တယ်။ တချိန်တည်းမှာ မိမိကိုယ်စားပြုသူများအတွက် အကျိုးအခွင့်တွေကို တိုက်ပွဲဝင်တဲ့နေရာမှာ၊ ဘယ်တော့မှ နောက်မကျစေရဘူး။ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဒီလိုမဟုတ်ခဲ့ဘူး။ ရဲဘော်တို့သိရှိတဲ့အတိုင်း အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို စံနစ်တကျစတင်ထူထောင်ပြီးစီးချိန်ကစပြီး အခု ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံကြီး ကျင်းပနေတဲ့ အချိန်အထိ၊ တပြည်လုံးနဲ့လွှမ်းခြုံတဲ့ စီးပွားရေးရာ တောင်းဆိုချက်ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒေသဆိုင်ရာ၊ခရိုင်ဆိုင်ရာ၊ မြို့နယ်ဆိုင်ရာ၊ စီးပွားရေးရာတောင်းဆိုချက်တွေဟာ တကြိမ်တခါမှမရှိခဲ့ဘူး။ စက်ရုံတရုံရဲ့တိုက်ပွဲမျိုး တိုက်ပွဲငယ်ကလေးတခါမှာဝင်ပြီး ကူညီတာမျိုးဘဲ ရှိခဲ့တယ်။ ငါတို့က အလုပ်သမားလူငယ်၊ လယ်သမားလူငယ်၊ ကျောင်းသားလူငယ်တွေအပြင်၊ ဒီမိုကရေစီ အလွှာအသီးသီးမှလူငယ်ထုကို ကိုယ်စားပြုတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကာယကံမြောက် ငါတို့ကိုယ်စားပြုတဲ့ ဒီလူငယ်တွေရဲ့ စီးပွားရေးရာ တောင်းဆိုချက်တွေကို၊ တင်ပြတောင်းဆိုပြီး တိုက်ပွဲဝင်မှုဟာ မရှိဘူး။ အမှန်ဖြစ်ရမှာက ငါတို့ကိုယ်စားပြုတဲ့ လူငယ်ထုအတွက်၊ သူတို့မှာနေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဆုံးရှုံးနေတဲ့အခွင့်အရေးအဝဝဟာ ငါတို့ရဲ့ရှေ့မှောက်မှာအစဉ်လိုက်တည်ရှိနေကြတယ်။ ဒါတွေကို ကိုင်ဆောင်ပြီး၊ လူငယ်ထုနဲ့ အတူတိုက်ပွဲဝင်ရမယ်မဟုတ်လား၊ လူငယ်တောင်းဆိုချက်တွေ လိုလားချက်တွေ၊နစ်နာချက်တွေကို လူငယ်ထုအတွင်းမှာ ဖြန့်ချိပြီး စည်းရုံးရမယ်မဟုတ်လား။

အဲဒီလိုလူငယ် အရေးအတွက် ရှေ့တန်းမှာ မတင်ခဲ့ဘူးအတွက်၊ ငါတို့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာ ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲဆိုရင် ပန်းဆွဲသဘွယ် သီးခြားစွာ တည်လာဘယ်။ ဆိုလိုတာက စီးပွားရေးရာတောင်းဆိုမှုမရှိတော့ အဖွဲ့ချုပ် ရဲ့ သီးခြားလုပ်ငန်းတွေဟာမဲ့လာတယ်။ အလားတူစွာ အခြားအခြားသော ယဉ်ကျေးမှုရေးရာ လုပ်ငန်းတွေ၊ အားကစား ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းတွေ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ရေးလုပ်ငန်းတွေဟာလဲ ဘာမှ ထိထိ ရောက်ရောက် မရှိတော့ဘူး။ ယခင်ရှိပြီးသားအဖွဲ့ဝင်တွေတောင် ငါတို့နဲ့ကင်းကွာလာတယ်။ ဒါ့အပြင် အဖွဲ့ဝင်တွေဟာ လုပ်ငန်းမပါတဲ့ အဖွဲ့အစည်း အတွင်းမှာ နေရခြင်းကို ပြီးငွေ့လာကြတယ်။ ဒီတော့တဖြည်းဖြည်းအားနည်းလာတော့တာတဲ့။

အိုးကြာတဲ့ ငါတို့ရဲ့ ဒီဗီလာခံကြီးမှာ၊ ဒီစီးပွားရေးရာတောင်းဆိုချက် များကို၊ အသေအခြာ ဆွေးနွေးကြတိုလိုတယ်။ တချိန်တည်းမှာ လူငယ် တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အဝဝကို ဆန်းစစ်ပြီး ရှေ့တန်းတင်ကာ၊ စည်းရုံး ရေး ကွင်းပြင်ကြီးသို့ ဆင်းကြတိုလိုတယ်။

(ဃ) တံခါးပိတ်ဝါဒထားရှိခြင်း။

ရဲဘော်တို့....

ငါတို့ရဲ့ အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ အတူ အဖွဲ့ခွဲအားလုံးမှာ မလိုလားအပ်တဲ့ ရောဂါ တခုဟာလဲ၊ တချိန်တခါမှာ မြောင်ကျကျဝင်ရောက်လာပြီး၊ တချိန်တခါမှာ တိတ်တိတ်ပုန်းခွဲကပ်နေတယ်။ ဒီရောဂါဟာဘာလဲလို့ ဆိုရင်၊ တံခါးပိတ် ဝါဒရှိနေခြင်းတဲ့။ တံခါးပိတ်ဝါဒဟာ ငါတို့နှစ်လိုစွာ ကြွေးကြော်နေတဲ့ ဒီမိုကရေစီနဲ့ ဆန့်ကျင်တယ်။ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အစည်းများရဲ့ မလိုလားအပ် တဲ့ဝါဒတရပ်လဲဖြစ်တယ်။

ဒီတံခါးပိတ်ဝါဒဟာ ဘယ်လိုဝင်နေသလဲလို့ ပြန်ကြည့်ယင်။ အထင်း သားတွေမြင်နိုင်ဘယ်၊ ဥပမာပြရယင် ဗမာတပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ လူငယ်တွေ ကို ငါတို့စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရမယ်။ အဲဒီလိုသိမ်းသွင်း စည်းရုံးတဲ့အခါလဲ၊ ဘယ်ဆိုင်းဘုတ်ဘယ်နဖူးစီး အောက်မှာရှိတဲ့ လူငယ်ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်အ သွေးအရောင်တွေဘဲရှိနေနေ၊ ဘယ်လိုအဘိဓမ္မာကိုဘဲ ကြိုက်နေနေ၊ ငါတို့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရမယ်လို့ ဆွေးနွေးကြတယ်။ သဘောတူကြတယ်။ ဒါပေမဲ့

ငါတို့ရဲဘော်တွေ အားလုံးဟာ လက်တွေ့ခက်ခဲမှာ ဒီလိုမဟုတ်ကြဘူး။ လူငယ်တွေအပေါ်မှာဖြည့်လိုက်မယ်၊ ဘယ်သူဟာငါတို့နဲ့ ဖြစ်မယ်မဖြစ်ဘူး၊ ဘယ်သူဟာပေါ့ပေါ့ဘန်တန်အရပ်ထဲမှာ ဖယ်ဒလင်တလက်နဲ့ အချိန်ဖြိုးနေတယ်။ ဘယ်သူဟာ တို့အတွင်း ရောက်လာမယ် တို့ကိုဘယ်လိုဖြစ်အောင်လုပ်မှာတဲ့။ ဘယ်သူဟာ အန္တရာယ်ရှိတယ်၊ အစရှိတဲ့ အယူအဆတွေဟာ ငါတို့အတွင်းမှာရှိနေကြတယ်။ နီးစပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို၊ ခင်မင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို၊ အလေးပိုပေးပြီး အလှမ်းဝေးမှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအပေါ်မှာ အာရုံစိုက်ချက်က အားနည်းနေတယ်။ ဒါဟာတံခါးပိတ်ဝါဒရဲ့ ပေါ်လွင်ထင်ရှားတဲ့ လက္ခဏာချက်တွေထဲမှာ အချက်တချို့ဖြစ်တယ်။ တံခါးပိတ်ဝါဒဟာ အသွင်အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ မင်းသားခေါင်းနဲ့လာတဲ့ အခါလာမယ်၊ ဘီလူးခေါင်းနဲ့ဝင်တဲ့အခါဝင်မယ်၊ အမှန်ဖြစ်ရမှာက ငါတို့အဖွဲ့အစည်းဟာ ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီကို တူထောင်လိုတဲ့ တိုးတက်ရဲရင့်တဲ့ လူငယ်အဖွဲ့အစည်းဖြစ်စေရမယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒီလူငယ်တွေအတွက် ငါတို့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ တံခါးဟာ ထာဝစဉ် ဖွင့်လှစ်ပေးပြီး အစဉ်တိတ်ခေါ်နေရမယ်။ ဒီအခက်မှာ အထူးသတိထားသလိုတာက၊ ပြည်သူ့လူငယ်ဟာ လူငယ်သုရဲလှတဲ့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ဘယ်၊ ဒါ့ကြောင့်ငါတို့ရဲ့ ကြည့်ကွင်းကြည့်ကွက်တွေမှာ ဇူထုအဖွဲ့အစည်းရဲ့ ဝန်းဘောင်တွင်းကကြည့်ရမယ်။ ပြည်သူ့လူငယ်ဟာ လူထုအဖွဲ့အစည်းဆိုတဲ့အသိကို၊ အလေးအနက်ခံယူပြီး ကြည့်တို့လဲလိုတယ်။ တချိန်တည်းမှာ၊ လူထုအဖွဲ့အစည်းဆိုတဲ့ ဝန်းဘောင်ကကျော်လွှားဖြတ်သန်းပြီး၊ တနည်းဆိုမင် ပိုမိုထွက်ဆန်းပြီးကြည့်မယ်။ ငါတို့တတွေဟာ ချို့ယွင်းချက်တွေကို ပြင်မယ်လို့ မရပ်မနားအော်ယင်းနဲ့ ချို့ယွင်းမှုကို ငါတို့အတွင်းမှာ ဆက်လက်မွေးမြူနေတဲ့ လူတွေဘဲဖြစ်မယ်။

(င) ခံနစ်တကျ တာဝန်ခွဲခြားခြင်း၊
 စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုခွဲခြားခြင်း။

ရဲဘော်တို့....

အထက်မှာ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်မှာ၊ ချို့ယွင်းအားနည်းမှုကြီးတွေကို၊ တခုခြင်းဆွဲထုတ်ပြခဲ့ပြီးပြီ၊ ဒါ့အပြင်ငါတို့မှာ အလွန်ရှုပ်မုန်းစရာကောင်းတဲ့ ခံနစ်

တကျတာဝန်ခွဲဝေမှု၊ စုပေါင်းခေါင်းမူမဲ့မှုကို တင်ပြလိုတယ်။ ဒီလိုတင်ပြ
တဲ့နေရာမှာလဲ ပိုမိုရှင်းလင်းသွားအောင်၊ ပြည်သူ့လူငယ် အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့
အဆင့်ဆင့်ကော်မတီများရဲ့ ဖြစ်ထွေတွေ့ကို၊ တပုဒ်စီတင်ပြလိုက်မယ်။

ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများရုံး။

ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများဟာ၊ ဗဟိုကော်မတီနဲ့ ဗဟိုအာဏာပိုင်ကော်
မတီ အစည်းအဝေးကြီး တခုနဲ့ တခုကြားကာလမှာ၊ ဗဟိုကော်မတီမှ
ချမှတ်ပေးတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်များကို တာဝန်ခံလုပ်ဆောင်ရတဲ့အဖွဲ့ဖြစ်တယ်။
တချိန်တည်းမှာ ဗဟိုကော်မတီမှ ပေးအပ်တဲ့တာဝန်များကို ရယူကိုင်
ဆောင်ပြီး တပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ အဖွဲ့ခွဲတွေအားလုံးကို လမ်းညွှန်တဲ့ ရှေ့
ဆောင်အဖွဲ့လဲဖြစ်တယ်။ တနည်းဆိုရယင်လဲ၊ လုပ်ငန်းအဝဝကို အာမခံ
ပြီး၊ ဗဟိုကော်မတီမှ ပေးအပ်တဲ့ အာဏာများကို၊ ကိုင်ဆောင်ကာအခြား
သော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အဖွဲ့ချုပ်ကိုယ်စား ဆက်သွယ်တဲ့ ဋ္ဌာနချုပ်ကြီး
လဲဖြစ်တယ်။

ဒီလိုတာဝန်ကြီးတွေကို ရသူနေရတဲ့ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများ ရုံးဟာ
ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့ရသလဲဆိုယင်ဗဟိုကော်မတီနဲ့ ဗဟိုအာဏာပိုင်ကော်မတီ
အစည်းအဝေးကို ၁၉၅၃-ခု၊ မေလ ၂၂-ရက်နေ့ကသာ၊ တကြိမ်ခေါ်ဆို
ခဲ့နိုင်ပြီး၊ ဒီဘက်အပိုင်းမှာမခေါ်ဆိုနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒီလိုမခေါ်ဆိုနိုင်ခဲ့သည်
နဲ့အမျှ၊ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူး များရုံးကို ဗဟိုအာဏာပိုင် ကော်မတီနဲ့
ဗဟိုကော်မတီများက စစ်နိုင်တဲ့အခွင့်အရေးဟာ ရှုံးဆုံးလာရတယ်။ တ
ချိန်တည်းမှာ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို တမျိုးသားလုံးနဲ့ ခိုတဲ့ ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို
ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ရှင်းလင်းခြင်းများမပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ မူနဲ့ လုပ်ငန်းများကိုပြန်
လည်အားဖြည့်ခြင်းမရှိခဲ့ဘူး။ ပြီးတော့လဲ၊ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများရုံးဟာ
ညီညွတ်မှုမရှိဘူး။ ဒီလိုမညီညွတ်မှုတွေကြောင့်လဲလုပ်ငန်းတွေလုပ်ဆောင်
တဲ့ နေရာမှာဘဲဖြစ်စေ ပြဿနာများကို စဉ်းစားဆွေးနွေးတဲ့ နေရာမှာဘဲ
ဖြစ်စေ၊ နှေးကွေးလာတယ်။ အားနည်းလာတယ်။ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူး
များရုံးအဖွဲ့ဟာ၊ ပဌမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုကော်မတီ အစည်းအဝေးကြီး
ပြီးစီးတဲ့ ဒီဘက်အပိုင်းမှာ ဒီလိုဖြစ်လာတယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။

အထက်ပါ ငါ့ရဲ့ တင်ပြချက်အရ၊ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများရဲ့ ဖြစ်ထွေးကြီးကို သိရှိတွက်ဆနိုင်လိမ့်မယ်ဟု ယူဆထားတယ်။ အဲဒီလို အခြေအနေဆိုးကြီးကို ကြည့်ရှုလိုက်လျှင်၊ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုမဲ့မှုနဲ့ စံနစ်တကျ တာဝန်ခွဲဝေမှုဟာ အားနည်းပျက်ဆီးလာတယ်ဆိုတာ ရှင်းပြပါလိမ့်မယ်။ နောက်ဆုံးဆိုရရင်၊ တပြည်လုံးနဲ့ လွှမ်းခြုံတဲ့ လုပ်ငန်းများချမှတ်ခြင်း၊ ညွှန်ကြားခြင်းတို့ဟာ ပျက်စီးအားနည်းလာယုံမက၊ စုပေါင်းလုပ်ဆောင်ကြမဲ့ ရဲဘော်တစ်စုတောင်စု ဝေးစွာအဖွဲ့ချုပ်မှာမရှိကြတော့ဘူး။ နောက်ဆုံးမှာ ငါတို့ရဲ့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို ဘယ်လိုပြန်လည် တည်ဆောက်ရမလဲ၊ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရမလဲလို့ စဉ်းစားဆွေးနွေးကြတဲ့အခါမှာ၊ ပြန်လည်ပြီး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးအတွင်းမှာရှိတဲ့ ရဲဘော်များကို ထပ်မံဖြည့်စွက် အားပြည့်ပြီး ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံကြီးခေါ်မယ်၊ ငါတို့ရဲ့ အမှားတွေကိုပြင်ကြမယ်၊ ချို့ယွင်းချက်တွေကို သန့်စင်ကြမယ်၊ ပြန်လည်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ကြမယ်လို့ တွက်ဆပြီး၊ ဒီညီလာခံသဘင်ကြီးကို ရောမ အခက်အခဲတွေကြားက ပြုလုပ်ကျင်းပရခြင်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုကျင်းပပြုလုပ်ဘို့၊ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ဘို့၊ ကျန်ရှိတဲ့ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများ ရုံးအဖွဲ့ဟာ အားနည်းပြီးနေတဲ့အတွက် အဖွဲ့ချုပ်တွင် လာရောက်တာဝန်ယူနေသော ဗဟိုအာဏာပိုင်ကော်မတီဝင် ရဲဘော်စိုးသိမ်း (ပျဉ်းမနား) နဲ့၊ ဗဟိုအာဏာပိုင် ကော်မတီဝင် ရဲဘော်သန်း (ရန်ကုန်) တို့ အား အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးများအဖြစ် တိုးမြှင့် တာဝန်ပေးလုပ်ဆောင်ရတယ်။ ဒါ့အပြင် ရန်ကုန်ခရိုင်မှာ တာဝန်ယူလုပ်ဆောင်နေရတဲ့၊ ပြည်သူ့လူငယ်တွေလဲဖြစ်တယ်၊ လုပ်အားလဲပေးနိုင်တယ်၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်လဲရှိ တယ် လို့ ဆိုရမဲ့၊ ဗ-က-သ-များအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း-ရဲဘော်ခင်ကျော်၊ ဗ-က-သ-များအဖွဲ့ချုပ် ဒုဥက္ကဋ္ဌဟောင်း-ရဲဘော်တင်အုန်းနဲ့၊ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးဟောင်း ရဲဘော်အောင်ဘန်းတို့ကိုလဲ၊ အဖွဲ့ချုပ်အတွင်းရေးမှူးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးပြီး၊ ဒီညီလာခံကြီးအထိ၊ တက်စုံရွက်စုံ မောင်းတင်ခဲ့ရတော့တယ်။

ခရိုင်မြို့နယ် ပြည်သူ့လူငယ်များ။

ရဲဘော်တို့.....

ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများရုံး ဗဟိုအာဏာပိုင်ကော်မတီနဲ့၊ ဗဟိုကော်မတီစတဲ့ အဆင့်ဆင့်သော အထက် အဖွဲ့အစည်း များ အတွင်းမှာ၊ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုမရှိခြင်းနဲ့၊ စံနစ်တကျ တာဝန်ခွဲဝေမှုမရှိခြင်းကို တင်ပြပြီးခဲ့ပြီ။ ဒီအခက်မှာ ခရိုင်မြို့နယ်များနဲ့ ပါတ်သက်ပြီး တင်ပြဆုံးမယ်။ ခရိုင်နဲ့ မြို့နယ်တွေရဲ့ စံနစ်တကျ တာဝန်ခွဲဝေမှုနဲ့ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုဟာလဲ၊ အထက်ကအတိုင်းလိုဘဲဆိုရမယ်။ ခရိုင်ကော်မတီတွေ၊ မြို့နယ်ကော်မတီတွေဟာ၊ မိမိတို့ရဲ့ သက်ဆိုင်ရာကော်မတီများကို၊ အသက်ဝင်လာအောင်၊ ကော်မတီအနေနဲ့ လှုပ်ရှားအောင်မလုပ်ဆောင်ကြဘူး။ အချို့ခရိုင်တွေဟာ ဖွဲ့စည်းစဉ်က တော်တော် စုံညီပြီး အားရကြည်နပ်စရာကောင်းပေမဲ့ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်ခြင်း၊ စနစ်တကျ တာဝန်ခွဲဝေခြင်းမရှိတော့။ တဖြည်းဖြည်း ကော်မတီဝင်တွေဟာ၊ ကော်မတီရဲ့ အပကို အသွင်အမျိုးမျိုးကိုနဲ့ ရောက်သွားကြတယ်။ ဥပမာ ပြရယ်၊ ရန်ကုန်ခရိုင်ဟာ၊ စတင်ဖွဲ့စည်းစဉ်က၊ ခရိုင်ညီလာခံပြီးစီးတဲ့အထိ၊ ခရိုင်ကော်မတီဝင် (၃၀) ဟာ တော်တော် တက်ညီလက်ညီရှိကြတယ်။ တဖြေးဖြေး ထိပ်ပိုင်း ရဲဘော်များက ပြဿနာအဝဝကို စုပေါင်းဆွေးနွေးခြင်း၊ စနစ်တကျ တာဝန်ခွဲဝေခြင်းမရှိတော့။ ခရိုင်ကော်မတီထဲမှာလဲပါပြီး၊ ဘာလုပ်ငန်းကိုမှ မလုပ်ရတဲ့အခြေသို့ရောက်ပြီး၊ နောက်ဆုံးမှာ အဖွဲ့အစည်းကိုရော၊ ကော်မတီကိုပါ၊ အလေးပေးအာရုံစိုက်မှု၊ ကြိုးပမ်းမှုဟာ လျော့နည်းပြီး၊ နောက်ဆုံးဟော့ (၃၀) ရှိတဲ့ ခရိုင် ကော်မတီဟာ၊ သုံးလေးယောက်သာလှုပ်ရှားတဲ့ ခရိုင်ကော်မတီအဖြစ်သို့ ရောက်လာရတယ်။ ပခုက္ကူခရိုင် ကော်မတီဆိုယင်လဲ၊ ဖွဲ့စည်းစဉ်မှာ တော်တော်လေးကောင်းပေမဲ့၊ ဘာလုပ်ငန်းမှလဲမရှိ၊ စုပေါင်းပြီးတော့လဲ မဆွေးနွေး၊ စနစ်တကျလဲ တာဝန်ခွဲဝေကြတော့၊ မလှုပ်ရှားတဲ့ သေနေတဲ့ ကော်မတီကြီးဖြစ်နေတယ်။ ကျန်ရှိတဲ့ခရိုင်များ၊ မြို့နယ်များဟာလဲ၊ ဒီအတိုင်းပါဘဲ။ ခရိုင်တော်တော်များများဟာ အဖွဲ့ချုပ်ကို အစီရင်ခံ

စာ ကြာမြင့်စွာ မပေးဘဲနေကြတယ်။ အဖွဲ့ချုပ် ညွှန်ကြားလွှာကိုလဲ ကော်မတီ အစည်းအဝေး ခေါ်ယူစဉ်းစားဆွေးနွေးခြင်း၊ လုပ်ငန်းချမှတ် ခြင်းဆိုတဲ့ အနည်းဆုံးလုပ်ငန်းကိုတောင်၊ အချို့သောခရိုင်-မြို့နယ်များ ဟာ၊ မလုပ်ဆောင်ကြဘူး။ နောက်ပြီးလုပ်ချင်တဲ့လူက ထလုပ်၊ မလုပ် ချင်တဲ့လူကမလုပ်ဘဲနေတဲ့ အစဉ်အလာကြီးကိုလဲ၊ ငါတို့တတွေဟာ၊ အညှာအတာမပေးဘဲ တိုက်ထုတ်သွားကြရမယ်။ တချိန်တည်းမှာ၊ ပြည် သူ့လူငယ်ရဲ့ အနှစ်သာရဖြစ်တဲ့ ဗဟိုဦးစီးမှုနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်ကော်မတီ အဆင့်ဆင့်ဟာ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်ကြရမယ်။ စနစ်တကျတာဝန်ခွဲပြီး တိုးတက်လုပ်ဆောင်ကြရမယ်။

(၈) ပညာပေးခြင်း၊ ထိမ်းသိမ်းခြင်းမရှိခြင်း။

ရဲဘော်တို့...

ငါတို့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ပညာပေးခြင်း၊ ထိမ်းသိမ်းခြင်းမရှိမှုလည်း ဆွေး နွေးအုံးမယ်။ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ဟာ၊ လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး ကြွေးကြော်သံနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်သည့် တိုးတက်ရဲသည့်လူငယ် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်တယ်လို့ဆိုတယ်။ အဲဒီလို ကြွေးကြော်တိုက်ပွဲဝင်သည်နဲ့ အမျှ၊ ငါတို့ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်အားလုံးကို ပညာပေးခြင်း၊ ထိမ်းသိမ်းခြင်းဟာ ဧရာမ လိုအပ်ချက်ကြီးဖြစ်တယ်။ သဘောကဘာလဲလို့ဆိုရင်၊ ဒီကြွေးကြော်သံနဲ့ ငါတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲဟာ နယ်ချဲ့ သမားတွေနဲ့ တိုင်းရင်းသား သစ္စာဖောက်တွေကို၊ တိုက်ရဲတဲ့ တိုက်ပွဲဖြစ် တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကမ္ဘာနဲ့ ချီပြီး အရင်းတွေကိုပိုင်နေတဲ့၊ လူသတ်စစ်လက် နက်ပိုင်စိုးနေတဲ့ နယ်ချဲ့သမားနဲ့ ပြည်တွင်းမှာ အာဏာလက်နက်၊ ငွေတို့ ကိုပိုင်စိုးပြီး၊ လူငယ် အခွင့်အရေးများကို ယုတ်သိမ်းနေတဲ့ တိုင်းရင်းသား သစ္စာဖောက်တွေကို တိုက်ခိုက်ဘို့ရာ၊ ပညာပေးမှုဟာ အဓိကလိုအပ်တယ် မဟုတ်လား။ ရန်သူကိုတိုက်ခိုက်ပြီး၊ အောင်ပွဲကိုရယူဘို့၊ ငါတို့ရဲ့ အဖွဲ့ဝင် တွေကို ပညာပေးခြင်း၊ လက်နက်ကိုမတတ်ဆင်သင့်ဘူးလား။

ငါတို့ဟာ တပြည်လုံးနဲ့ ခြံပြီး ကြည့်လိုက်ရင်၊ ဘာမျှကြေနှပ်လောက်
 စရာမရှိဘူး။ ငါတို့ရဲ့ သက်တန်းတလျှောက်မှာ၊ တပြည်လုံးနဲ့ ခြံပြီး၊ ပညာ
 ပေးခြင်းဟာ မရှိခဲ့ဘူး။ ညီလာခံကြီးတွေ ခေါ်ဆိုယုံ၊ ဗဟိုကော်မတီ အ
 စည်းအဝေးကြီးတွေ ခေါ်ဆိုယုံနဲ့ ပညာပေးမှုဟာ လုံလောက်ပြီဟု မယူ
 ဆအပ်ဘူး။ နိုင်ငံရေးရာခင်းကို ဆွေးနွေးလိုက်ရင်၊ စည်းရုံးရေးတတ်ကျွမ်း
 လာလိမ့်မည်လို့ တွက်ရင်လဲ၊ မှားတဲ့ အဖြေကို ငါတို့ရမှာဘဲ။ စည်းရုံးရေး
 ရာကိုလဲ တတ်ကျွမ်းအောင် တနိုင်ငံလုံးနဲ့ ခြံတဲ့ သင်တန်းတွေ၊ ဒေသဆိုင်
 ရာသင်တန်းတွေ၊ စက်ရုံ၊ စာသင်ကျောင်း၊ ကျေးရွာသင်တန်းတွေဟာ၊
 ရှေ့မှာ လုပ်ဆောင်သွားကြဘို့လိုတယ်။ ငါတို့ဟာ ဒီလိုလဲ မလုပ်ဆောင်နိုင်
 ခဲ့ဘူး။ သာယာဝတီခရိုင် တခရိုင်တည်းမှာ၊ စစ်ဦးစီးရုံးရော သင်တန်း
 တခုကို၊ ငါတို့နဲ့ အတူအဖွဲ့ချုပ်အတွင်းရေးမှူး၊ ရဲဘော်စိုးသိမ်းနဲ့ သွားရေခံ
 ပေးခဲ့နိုင်တယ်။ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ဒီ သက်တန်းတလျှောက်မှာ၊ ဒီလိုသာယာ
 ဝတီ တခရိုင်တည်းမှာ သာလုပ်နိုင်ရင်၊ တပြည်လုံးမှာ ဘယ်လောက်
 ပညာပေးရေးမှာ ချို့ယွင်းနေတယ်ဆိုတာရှင်းနေတယ်။

ဒါအပြင် ငါတို့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ၊ အထက်အဖွဲ့အစည်းက အောက်
 အဖွဲ့အစည်းများကို ပညာပေးရေးချို့ယွင်းတာတင်မကဘဲ၊ ဆိုင်ရာကော်မ
 တီတွင်းမှာလဲ ပညာပေးရေးမှာလဲ များစွာ ချို့ယွင်းနေတယ်။ ရဲဘော်
 တဦးရဲ့ ချို့ယွင်းချက်ကို ပြင်ဆင်ဘို့၊ ချို့ယွင်းချက်ကို ထောက်ကြီးဘို့၊ ပိုမိုတိုး
 တက် ကောင်းမွန်လာအောင် ပြုပိုင်ခြင်း၊ ပညာပေးခြင်းဟာ အလွန်နည်းပါး
 ခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ပညာပေးဘို့အမှားတွေကို ငါတို့အတွင်းက သန့်စင်ပစ်
 ဘို့ဝန်လေးခဲ့သည်နှင့်အမျှ၊ ငါတို့အတွင်းမှာ နိုင်ငံရေးအခမ်းမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
 စည်းရုံးရေးအခမ်းမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် မတူကြဘဲ ကိုယ်အယူအဆနဲ့ ကိုယ်လုပ်
 ဆောင်လာကြတယ် ဆိုလိုတာက၊ နိုင်ငံရေးရာအခမ်းရော၊ စည်းရုံးရေးရာ
 အခမ်းမှာပါ တူညီတဲ့ မူဟာ တခုဘဲ ရှိရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့တတွေဟာ ပုံစံ
 တခုတည်းက ကိုယ်အဓိပ္ပာယ်နဲ့ လုပ်နေကြတော့ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ငါတို့
 အတွင်းမှာ အရွတ်အထွေးတွေပေါ်ပေါက်လာတာတွေ ရတယ်။ ဒါကို ငါတို့
 အတွင်းမှာ ဆောလျှင်စွာ ဆေးကျောပြီး၊ ပညာရေးကို အားသွန်ကျိုးပမ်း
 ဆောင်ရွက်သွားဘို့လိုတယ်။

ရဲဘော်တို့....

အဲဒီလို ငါတို့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ၊ ပညာပေးရေး မရှိသလောက် ဖြစ်နေတဲ့တချိန်တည်းမှာ အဖွဲ့ဝင်တွေထိမ်းသိမ်းခြင်းဟာလဲ မရှိသလောက် အားနည်းခဲ့ရတယ်။ အဖွဲ့ဝင်တွေထိမ်းသိမ်းတဲ့ ပြဿနာကို ဆွေးနွေးတဲ့ နေရာမှာ ဗဟိုက တာဝန်ယူသူဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခရိုင်၊ မြို့နယ်မှာ တာဝန်ယူသူ တွေဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခြေခံတွေမှာတာဝန်ယူသူတွေဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထိမ်းသိမ်းခြင်း ဟာလိုအပ်တယ်။ ရဲဘော်တွေကို ထိမ်းသိမ်းတဲ့နေရာမှာ မူမလွတ်အောင် ထိမ်းသိမ်းသွားကြရမယ်။ အဆင့်မြင့်တဲ့အဖွဲ့အစည်းက အဆင့်နိမ့်တဲ့ အဖွဲ့ အစည်းကိုဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဖွဲ့ဝင်ရဲဘော်တဦးက အဖွဲ့ဝင်တဦးသို့ဘဲဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့အစည်းတခုက အဖွဲ့အစည်းတခုကိုဘဲဖြစ်စေ၊ မူနဲ့ ထိမ်းသိမ်းကြရမယ်။ အရေးကြီးစွာလိုအပ်သည်မှာ ငါတို့ရဲဘော်အားလုံး စားရေးသောက်ရေး အခက်အခဲနဲ့ ရင်ဆိုင်နေကြရတဲ့ ရဲဘော် တွေလဲဖြစ်တယ်။ ဗဟိုမှစ၍ အောက်ခြေအထိ လုပ်ဆောင်ကြရတဲ့ ရဲဘော်တွေဟာ၊ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဒီအခက်အခဲတွေနဲ့ တွေ့ကြုံနေကြရတယ်။ များမြောက်လှစွာသော လုပ် အားကိုလဲ ငါတို့အဖွဲ့အစည်းကိုလည်းပေးအပ်ပြီး၊ စားရေးသောက်ရေး ကိုလဲ ဘာမျှမလုပ်ကိုင်နိုင်ဘဲ ပြည်သူလူငယ်ဘဝနဲ့ အဖွဲ့အစည်းကိုအသက် ပါပေးအပ်ထားတဲ့ ရဲဘော်တွေဟာ၊ စားသောက်ရေး အခက်အခဲကြောင့် ငါတို့နဲ့ ကင်းကွာသွားကြရတယ်။ အချို့လဲတဘက်က စီးပွားရေး ရှာဖွေ နေရတဲ့အတွက် ငါတို့အဖွဲ့ရဲ့ လုပ်အားဟာ လျော့နည်းလာရတယ်။ အချို့ ဆိုရင်လဲ ကိုယ်တယ်နိုင်သလောက် ရှာဖွေစားသောက်ကြရပြီး၊ အချို့မှာ ရှာဖွေတဲ့နေရာမှာ၊ အားနည်းမှုကြောင့် ကြပ်တည်းစွာ နေထိုင်ကြရတယ်။

ဒီတော့ အခြေအနေဟာ ငါတို့အတွက်မလိုလားအပ်တဲ့အခြေအနေ ဆိုးဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီးလဲဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါတို့ကတော့ ဒီညီလာခံကြီး ရဲ့ရှေ့မှာ ဒါကိုပြင်ဆင်ကြည့်လိုတယ်။ ဒီလိုပြင်ဆင်တဲ့အခါမှာလဲ၊ ရဲဘော် တွေရဲ့စားရေးသောက်ရေးအဝဝကို၊ အဖွဲ့အစည်းက တာဝန်ယူရမယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ကောက်လိုက်ရင် လက်တွေ့မှာ အကောင်အထည်မပေါ်ဘဲ၊ မလိုလားအပ်တဲ့ အရှက်အထွေးနဲ့သာ ရစ်ပါတ်သွားမှာဘဲ၊ ဗဟိုမှာဘဲ

ဖြစ်စေ၊ ဒေသဆိုင်ရာ အဖွဲ့ခွဲတွေမှာတဲဖြစ်စေ၊ စုပေါင်းချက်ပြုတ်စား
သောက်ရေးကို စနစ်တကျ စီစဉ်တိုလိုတယ်၊ အနည်းဆုံးစားသောက်ရေးကို
စီစဉ်ကျိုးစားကြရမယ်။ အိုးနဲ့ အိမ်နဲ့ နေထိုင်ရတဲ့ ရဲဘော်များကိုလဲ တတ်
အားသလောက် ထောက်ပံ့နိုင်အောင် ကျိုးစားနိုင်ရင် ပိုမိုကောင်းမွန်လာ
မယ်။ ဒီလိုကျိုးစားတဲ့အခါမှာ၊ ငါတို့ရဲ့ အားကိုးရာဟာ၊ ပြည်သူနဲ့ လူငယ်
ထုံဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ ရယူရမှာဘဲ။

ဒီတော့အဖွဲ့ဝင်တွေကို ထိမ်းသိမ်းရေးနဲ့ ပါတ်သက်ပြီး၊ ငါတို့ဟာ အား
လုံး ရဲဘော်များရဲ့ ယုံကြည်မှု ပိုမိုခိုင်မာလာရေး၊ ပိုမိုအားသွန်ရင်းနဲ့ အတူ
တချိန်တည်းမှာ သူတို့ရဲ့ စားသောက်ရေးကို လည်ပါတ်သလို စား
သောက်ရေးမှ စုပေါင်း စားသောက်ရေးကို အကောင် အထည် ဖော်ကြ
ရမယ်။

(ဆ) ခရိုင်မြို့နယ်များ အားဖြည့်ခြင်း၊
ပျိုးထောင်ခြင်း မရှိခြင်း။

ရဲဘော်တို့....

ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ သက်စားတလျှောက်မှာ၊ ငါတို့ရဲ့ အဖွဲ့ခွဲတွေကို
အားဖြည့်ခြင်း၊ ပျိုးထောင်ခြင်းဟာ မရှိခဲ့ဘူး။ ဒါဟာ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူး
များရုံးအနေနဲ့ ကြီးမားတဲ့ ချို့ယွင်းချက်ကြီးဖြစ်တယ်။ ဗဟိုအတွင်းရေး
မှူးများရုံးဟာ၊ ခရိုင်မြို့နယ်အဖွဲ့ခွဲများကို အားဖြည့်ရင်းနဲ့ အတူ၊ ပြည်သူ့
လူငယ်မရှိသေးတဲ့ ဒေသတွေမှာ ပျိုးထောင်ပေးရေးလုပ်ငန်းဟာ အနည်း
ဆုံးလုပ်ငန်းဖြစ်တယ်။ ပျက်စီးနေတဲ့ ဟင်္သာတခရိုင်မျိုးတဲဖြစ်စေ၊ အဆက်
အသွယ်မရှိတဲ့ မော်လမြိုင်ကျွန်းလှိုတဲဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့ရော ပုဂ္ဂိုလ်ပါ လိုက်
ရှာရတဲ့ မော်လမြိုင်ကိုတဲဖြစ်စေ၊ လုပ်ဆောင်လျက်ရှိပြီး ကျဉ်းမြောင်းနေတဲ့
ချောက် ရေနံမြေအဖွဲ့ခွဲကိုတဲ ဖြစ်စေ၊ အသက်မပါဘဲ တံညီနေတဲ့ မြောင်းမြ
လိုတဲဖြစ်စေ၊ ရော့ဗြမ်း ရှပ်ထွေးနေတဲ့ သာယာဝတီ ခရိုင်မျိုးကိုတဲဖြစ်စေ၊
ရှိတဲ့ တယောက်နှစ်ယောက်တောင်မှ ပြည်သူ့လူငယ်ပါဟု ကြိမ်တွယ်
ပြောရမလောက်ဖြစ်နေတဲ့ ဖျဉ်းမနားခရိုင်မျိုးကိုတဲ ဖြစ်စေ၊ လုပ်လိုသူ

တွေ့သာလုပ်နေတဲ့ရန်ကုန်ခရိုင်မျိုးဘဲဖြစ်စေ၊ ပွဲထုတ်စဉ်မှာ တက်ညီလက်ညီဖြစ်ပြီး။နောက်ဝိုင်းမှာ ငြိမ်သက်နေတဲ့ မု၎်ရွာ ခရိုင်၊ ပခုက္ကူခရိုင်လိုဘဲ ဖြစ်စေ၊ ငါတို့ဟာ ဒီဒေသအနှံ့အပြားကိုဆင်းပြီး၊ အယူအဆတိုင်းမို့ တွေ့ လုပ်ငန်းချို့ယွင်းချက်တွေကို ပြင်ဆင်ရမယ်မဟုတ်လား၊ တချိန် တည်းမှာ၊ အဖွဲ့ခွဲတွေအတွင်းမှာ ဝင်ရောက်ပြီး ပျိုးထောင်ပေးရမယ်၊ အားဖြည့်ပေးရမယ်မဟုတ်လား၊ ငါတို့တတွေတာတွေကို၊ အလေးပေး ဆောင်ရွက်မှုဟာ မရှိခဲ့ဘူးလို့ဆိုရမယ်။ ဒါတင်မကသေးဘဲ ငါတို့အဖွဲ့ ခွဲတွေဟာ တပြည်လုံးနဲ့လွှမ်းခြုံကြည့်လိုက်ရင် အလွန်နည်းပါးနေသေး တယ်။ ပြည်သူ့လူငယ် မရှိသေးတဲ့ခရိုင်တွေ၊ မြို့နယ်တွေမှာ၊ ပြည်နယ် တွေမှာ၊ ပြည်သူ့လူငယ်ခွဲတွေကို အနှံ့အပြား ဖော်ထုတ်ပေးရမယ်၊ ပျိုး ထောင်ပေးရမယ် တနည်းဆိုရရင် ဗဟိုမှာ တာစန် ယူသူ တွေဟာ၊ ဥယျာဉ်များကြီးတွေနဲ့အလားဘူတယ်၊ အဖွဲ့ခွဲတွေဟာလဲ၊ ပန်းပင်တွေနဲ့ တူတယ်လို့ဆိုရမယ်၊ ပြည်သူ့လူငယ် အသီးအပွင့်တွေ ဝေဆာလာဘို့ လောင်းရိပ်မှကင်းစင်ဘို့၊ မြေတောင်မြှောက်ပေးဘို့၊ ကြီးထွားသန်မာလာ ဘို့ ကျိုးစားကြရမယ်၊ တချိန်တည်းမှာ ပြည်သူ့လူငယ် အပင်များမရှိသေး တဲ့ မြေကွက်လပ်မှာလဲ လိုက်လံစိုက်ပျိုးနေရမယ်။ အဲဒီလိုမပြုလုပ် မ ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့အတွက် ရှိပြီးသားအဖွဲ့ခွဲတွေမှာလဲ ကြေနှပ်အားရစရာ ကောင်းတဲ့ အခြေအနေမှာမရှိတဲ့အပြင်၊ တပြည်လုံးနဲ့ကြည့်ရင်လဲ အဖွဲ့ ခွဲတွေဟာ နည်းပါးနေသေးတယ်၊ တာကို အနာဂါတ်မှာ ပြင်ဆင်သူဒေ ဘို့လိုမယ်။

(ဇ) ညီလာခံများမခေါ်ဆိုခြင်း။

ရဲဘော်တို့....

ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်သက်တန်းတလျှောက်မှာ၊ ညီလာခံများခေါ်ဆိုရေးဟာ အလွန်နှေးကွေး လေးလံခဲ့တယ်၊ အဖွဲ့ချုပ်ညီလာခံကြီးကို ပဌမအကြိမ်အ ဖြစ်နဲ့ ၁၉၅၂-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁) ရက်နေ့မှာ ပြုလုပ်ကျင်းပခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး ဗဟိုကော်မတီ အစည်းအဝေးကို၊ ၁၉၅၃-ခုနှစ် မေလ (၂၂)

ရက်နေ့က တကြိမ်ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ အမှန်အတိုင်းက ပဋ္ဌမ အကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ပြည်သူ့လူငယ်ညီလာခံကြီးမှာ အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းလိုက်တဲ့ စီးမျဉ်းအရဆိုင်လျှင်၊ ဗဟိုကော်မတီ၊ ဗဟိုအာဏာပိုင် ကော်မတီ အစည်းအဝေးတွေဟာ များစွာနောက်ကျခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုနွေးကွေးခဲ့သည်နဲ့ အမျှ၊ စစ်ဆေးခြင်း၊ ချမှတ်ခြင်းကို မပြုလုပ်ခဲ့နိုင်ဘူး။ ဒါ့အပြင် လူ့ခရိုင် မြို့နယ် ဒေသဆိုင်ရာ ညီလာခံများကိုလည်း ကျင်းပဘို့ ကျေးဇူးစားခဲ့ကြဘူး။ ပဋ္ဌမ အကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံကြီးပြီးစီးခဲ့တဲ့အချိန်ကစပြီး၊ ဒီကနေ့အထိ၊ ခရိုင်အနေနဲ့ဆိုလျှင်၊ ရန်ကုန်ခရိုင်နဲ့၊ မြို့နယ်အနေနဲ့ဆိုလျှင်၊ ချောက်မြို့နယ်တခုသာ ညီလာခံကျင်းပတာတွေ့ရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒေသတိုင်းမှာ၊ ခရိုင်းတိုင်း မြို့နယ်တိုင်းမှာ ညီလာခံမရှိတဲ့အတွက်၊ ခရိုင်၊ မြို့နယ် စည်းရုံးရေးကော်မတီတွေဟာ၊ အောက်မှအထက်သို့ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းမရှိတဲ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ခန့်ပြီး နေကြတယ်။ နောက်ပြီး ဒီလိုညီလာခံမရှိတဲ့အတွက်၊ ကျေးရွာ-စက်ရုံ-ကျောင်း အစရှိတဲ့ဒေသတွေက ရဲဘော်တွေဟာ၊ သူတို့ရဲ့ဝေဒနာမှု၊ ပြုပြင်လိုမှု၊ တိုးတက်လုပ်ဆောင်လိုမှုဟာ ရှုံးဆုံးနေတယ်။ လုပ်ငန်းများစစ်ခြင်း- ဆေးကျောခြင်း- အားဖြည့်ခြင်းများဟာလည်း၊ အလားတူစွာ လက်လွှတ်ခံနေရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရှေ့မှာ-ခရိုင်၊ မြို့နယ်၊ ကျေးရွာ၊ စက်ရုံ၊ စာသင်ကျောင်းကစပြီး၊ ပြည်သူ့လူငယ်ခွဲများဟာ၊ စည်းမျဉ်းနဲ့အညီ၊ ညီလာခံများကို စနစ်တကျခေါ်ဆိုကျင်းပကြရမယ်။

(ဈ) အောက်မှအထက်၊ အထက်မှအောက်၊ စစ်ဆေးခြင်း။
အစီရင်ခံခြင်းမရှိခြင်း။

ရဲဘော်တို့....

ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်မှာ၊ အဖွဲ့အစည်း တရပ်မှာ၊ မရှိယင် မဖြစ်တဲ့ အောက်မှအထက်၊ အထက်မှအောက်၊ စစ်ဆေးခြင်း အစီရင်ခံခြင်းလို့ မရှိဘူးလို့ဆိုရမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင်၊ အဖွဲ့ခွဲတခုဟာ တထက်အဖွဲ့အစည်းများကို ရက်မှန်အစီရင်ခံခြင်း၊ ထူးယင် ထူးသလို အစီရင်ခံခြင်းလဲ မရှိဘူး။ အစီရင်ခံစာပေးပို့ရေးနဲ့ ပါတ်သက်ပြီး ရေးချင်တဲ့အခါမှာရေး၊

မရေးချင်တဲ့ အခါမှာ မရေးဘဲ နေခြင်းဟာ၊ ငါတို့လို အဖွဲ့အစည်းမျိုးမှာ ရှိအပ်တဲ့ အရာမဟုတ်ဘူး။ မှန်စည်းကမ်းမဲ့ပြီး ဖျက်စီးနေတဲ့ အဖွဲ့အစည်း မျိုးမှာသာ ရှိတို့ကောင်းတယ်။ ခြုံပြီးပြုရယ်၊ အစီရင်ခံစာရေးဘို့ ခရိုင် တော်တော်များများဟာ ရင်လေးကြတယ်။ ခရိုင်အတွင်းမှာ လုပ်ငန်းဟာ မရှိတော့ အစီရင်ခံစာရေးရန် အကြောင်းက မရှိသလိုဖြစ်လာတယ်။ ဥပမာ ပြုရယ်၊ မြောင်းမြ၊ ငှက်တိုက်၊ သာယာဝတီ၊ မော်လမြိုင်၊ ဟင်္သာတတို့ဖြစ်တယ်။ အချို့ဒေသသာသနာဆိုင်ရာ ကော်မတီတွေဆိုရင်၊ (၆) လလောက် အစီရင် ခံစာကိုမပေးဘဲ သို့လျှောက်ထားပြီးတခါထဲ ပေါင်းရေးလိုက်တယ်။ ဒါဟာ မလိုလားအပ်ဘူး။ အစီရင်ခံစာကို မှန်မှန်ကန်ကန်ပို့မှ၊ ဗဟိုက ဒါကိုအရေး ယူဆောင်ရွက်တို့လွယ်ကူမယ်။ အချို့ဆိုရင် လုပ်ငန်းမပါဘဲ ပေးပို့တဲ့ ခန့်မှန်းခြေ အစီရင် ခံစာတွေကို ပေးပို့ကြတယ်။ အဲဒီလိုခန့်မှန်းခြေ အစီရင်ခံစာဟာ လုပ်ငန်းကင်ပြီးပါမလာတော့။ အသက်မပါတဲ့အစီရင် ခံစာအဖြစ်သို့ရောက်ရှိလာတယ်။ ဒီတော့ ရှေ့မှာ ဒီချို့ယွင်းချက်ကိုလဲ ပြင်သွားကြရမယ်။ နောက်ပြီး ဒါနဲ့တဆက်တည်း၊ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူး များရုံး အနေနဲ့ အဖွဲ့ခွဲတွေက အစီရင်ခံစာတွေမရရှိလို့လဲ၊ စာပေးဆက် သွယ်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားလာရန် လှုပ်ပေးခြင်းလဲမရှိဘူး။ ဗဟိုကလည်းမလှုပ် ဒေသဆိုင်ရာ ကော်မတီတွေကလည်း မလှုပ်ဘဲနေခဲ့တယ်။

ရှေ့မှာ ငါတို့ဟာ ဒီဟာတွေပြင်တဲ့နေရာမယ် ဗဟိုသို့အစီရင်ခံစာ မှန်မှန်ပေးကြရမယ်၊ ပေးပို့တဲ့အခါမှာလဲ၊ အရင်းတိုင်း အခြေအနေကို တင်ပြရမယ်။ အခြားသော လူငယ်နဲ့ကျောင်းသား၊ ပြည်သူ့အဖွဲ့ အစည်းများ အခြေအနေ၊ ရန်သူ့အခြေအနေ၊ ရှေ့တွင်ဘယ်လိုလုပ်မယ်၊ အလားအလာက မည်သို့ရှိတယ်၊ စတဲ့အချက်တွေပါတို့လိုပဲ။ ဗဟိုက လည်း၊ ဒီအစီရင်ခံစာတွေကို မှန်ရင်မှန်တယ်၊ မှားရင် မှားတယ်၊ စသည်တို့ကိုလုပ်တို့လိုမယ်။ ဒါမှ အထက်မှအောက်၊ အောက်မှအထက် အစီရင်ခံခြင်းဟာ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမယ်။

မည်ဆိုစကားခဲရသလဲ။

ရဲဘော်တို့....

အထက်ပါ အခြေအနေဆိုးကြီးတွေဟာ၊ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ် အတွင်းမှာ၊ အသွင်အမျိုးမျိုးနဲ့၊ ဝင်ရောက်ခိုကပ်နေတဲ့၊ လေ့လားအပ်တဲ့၊ ပြဿနာရပ်ကြီးတွေဖြစ်တယ်။ တနည်းဆိုရလျှင်၊ ပဌမအကြိမ်မြောက် ဗဟိုအာဏာပိုင်ကော်မတီနဲ့၊ ဗဟိုကော်မတီ အစည်းအဝေးကြီးပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိလာချက်များဖြစ်တယ်။ ရွှံ့မုန်းစရာကောင်းတဲ့ အင်္ဂါရပ်တွေဟာ၊ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်ကြီးအတွင်းမှာ ဝင်ရောက်အနိုင်ကျင့်ပြီး၊ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ အနေအထားကို လျှော့ကြစေခဲ့၍ ပုံပန်းပျက်စေခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး ဒီညီလာခံကြီးခေါ်တဲ့ စဉ်းစားတဲ့အခါမှာ ဗဟိုမှာရှိကြတဲ့ ရဲဘော်တွေဟာ ဒီအခြေအနေဆိုးကြီးကို၊ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ် အတွင်းမှာ ဆက်လက်ဖျက်ဆီးနေထိုင်တဲ့ ခွင့်မပြုခိုင်တော့ဘူး၊ ဘယ်လိုမူတွေ၊ ဘယ်လိုလုပ်ငန်းတွေနဲ့ သာ၊ ဒီအရှုတ်အထွေးကြီးကို ထိုက်ထုတ်ကြမယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းဆုံးဖြတ်ကြရတော့တယ်။ ပဌမဦးဆုံးအနေနဲ့ ဗဟိုက စဉ်းစားတဲ့နေရာမှာ၊ ဒီလိုအရှုတ်အထွေးဟာ ဗဟိုမှာသာ၊ သို့မဟုတ်ခရိုင်တခုမှာသာ၊ သို့မဟုတ် မြို့နယ်တခုမှာသာ၊ သို့မဟုတ် အခြေခံတခုမှာသာ၊ ပေါ်ပေါက်နေခြင်းမဟုတ်ဘူး၊ ပြည်သူ့လူငယ်တစ်လုံးနဲ့ ဒီပြီးဖြစ်ပေါ်နေချက်တွေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်၊ တပြည့်လုံးမှာရှိတဲ့ အဖွဲ့ခွဲအားလုံးကို ဆင်းပြီးလုပ်ဆောင်ကြရမယ်လို့ သဘောတူညီကြရတယ်။ တချိန်တည်းမှာ၊ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများရုံးက အဖွဲ့ချုပ်ကြီးပေါ်မှာ စစ်ထားတဲ့ မူများကို ကိုင်ဆောင်ပြီး၊ နယ်စေ့ကို ကြော်လည်ဆောင် ဆွေးနွေးကြရမယ်။ ထူခြားတဲ့ ဒေသဆိုင်ရာတွေမှာ ဖြစ်ပေါ်နေမှုတွေကို၊ သင်္ခန်းစာအဖြစ် အစဉ်တန်တိုးထားပြီး၊ အဖွဲ့ချုပ်သို့ နယ်ဆင်း ရဲဘော်များယူဆောင်လာခဲ့ကြတို့ကိုလဲ၊ အလေးအနက်ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။

ဒါ့အပြင် နယ်တွေကိုဆင်းပြီး၊ အဖွဲ့ခွဲတွေအတွင်းမှာ၊ ဖြစ်ပေါ်နေချက်များကို ရှင်းလင်းမယ်။ လိုအပ်တဲ့၊ မြင်ဆင်စရာရှိတဲ့ကော်မတီ အသီးသီးကို၊ မြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းရမယ်။ ဖွဲ့စည်းသင့်တဲ့ဒေသတွေမှာလဲ၊ အသစ်ကော်

မတီများကို၊ မွေးဖွားသန့်စင်ပေးရမယ်။ အဲဒီလို နယ်ဆင်းပြီး၊ တဆက်လဲ
 ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ပြည်သူ့လူငယ် ညီလာခံကြီးကို
 ခေါ်ဆိုရမယ်လို့ သဘောတူညီကြတယ်။ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံကြီး
 ခေါ်ဆိုတဲ့နေရာမှာလဲ၊ ငါတို့ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများ ရုံးအဖွဲ့ရဲ့ သဘော
 တခုတည်းနဲ့ မခေါ်ဆိုနိုင်ဘူး။ ငါတို့ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်း
 အရဆိုရင်၊ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံကို ခေါ်ဆိုနိုင်ဖို့အတွက်၊ ဗဟို
 ကော်မတီမှာသာ အာဏာရှိတယ်။ ဒီတော့ ဒီညီလာခံမခေါ်ဆိုခင်၊
 ကြိုတင်ပြီး၊ ဗဟိုကော်မတီ အစည်းအဝေးခေါ်ဆိုရင်လဲ၊ တန်ဖိုးရှိနေတဲ့
 အချိန်ကို မလိုလားအပ်ဘဲ ဖြိုးတည်းခြင်းဖြစ်မယ်ကို ယူဆပြီး၊ တပြည်လုံး
 မှာရှိနေတဲ့၊ ရဲဘော်ဗဟိုကော်မတီတွေထံကို၊ ဒုတိယ အကြိမ်မြောက်
 ညီလာခံခေါ်ဆိုရေးကို၊ သဘောဆန္ဒယူတဲ့အခါမှာ၊ ဗဟိုကော်မတီဝင်
 တွေက၊ ဆန္ဒများကိုပေးအပ်ကြတယ်။ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများ ရုံးကလဲ
 ဗဟိုကော်မတီကပေးတဲ့၊ ရဲဘော်ဆန္ဒများကို ရယူကိုင်ဆောင်ပြီး၊ နယ်
 ကိုဆင်းကြည့်ပြင်ဆင်ကြရတော့တယ်။

ပြီးတော့လဲ၊ ငါတို့အဲဒီလို အထွေထွေအကြပ်အတည်းကြီးနဲ့၊ ရင်ဆိုင်
 နေရတဲ့တချိန်ထဲမှာ၊ အဲဒီညီလာခံကြီးခေါ်ဆိုတဲ့အခါမှာ၊ မလွဲမသွေကြို
 တွေ့ရမဲ့ ရံပုံငွေအခက်အခဲကြီးကိုလဲ၊ ဒီညီလာခံကြီးအတွက်၊ ပြင်ဆင်တဲ့
 အရှိန်နဲ့ တပါတည်း၊ တပြည်လုံးကောက်ခံဘို့ရာစီစဉ်ကြပြန်တယ်။ ဒါ
 ကြောင့် ဒီညီလာခံကြီးဟာ၊ တပြည်လုံးမှာ ရှိနေတဲ့၊ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့
 ဝင်တွေရဲ့ အားသွန်ကြီးပန်းချက်တွေနဲ့ ကင်းပတယ်လို့ ဆိုရမယ်။

မည်သို့လျှင်ရှားနဲ့ရသလဲ။

ရဲဘော်တို့.....

အဲဒီလိုအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို၊ စတင်မြှင်ဆင်တဲ့နေရာမှာ၊ အတွင်းရေးမှူး
 ရဲဘော်စိုးသိမ်းကို၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ မန္တလေးခရိုင်၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ မုံရွာ
 ခရိုင်၊ စစ်ကိုင်းခရိုင်၊ ပျဉ်းမနားခရိုင်နဲ့ အထက်မမာပြည်ရှိ ထိတွေ့နိုင်
 တဲ့ဗေဒသများ၊ အတွင်းရေးမှူးရဲဘော်သန်းဟာ မော်လမြိုင်ခရိုင်၊ သထုံ

ခရိုင်၊ မြောင်းမြခရိုင်၊ ဟင်္သာတခရိုင်၊ ဝဲခူးခရိုင်၊ တောင်ငူခရိုင်နဲ့ ထိတွေ့နိုင်တဲ့ဒေသများ၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ရေနံမြေ၊ ပြည်ခရိုင်နဲ့ သာယာဝတီ ခရိုင်ကို၊ ငါ့အဘိုးတာဝန်ပေးကြပြန်တယ်။ ဗဟိုမှာ ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ ရဲဘော်များကိုလဲ၊ ရန်ကုန်ခရိုင်နဲ့ အဖွဲ့ချုပ်လုပ်ငန်းကို တာဝန်ခွဲပြီး ဆင်းကြတယ်။

ကချင်ပြည်နယ်၊

မြစ်ကြီးနား + ဗန်းမော်၊

ရဲဘော်စိုးသိမ်းဟာ မြစ်ကြီးနားတွင်၊ ပြည်သူ့လူငယ် ညီလာခံကြီးရဲ့ အနှစ်သာရကို၎င်း၊ ယနေ့လူငယ်များ အခြေအနေကို၎င်း၊ ပြည်သူ့လူငယ် ရည်ရွယ်ချက်လုပ်ငန်းစဉ်များကို၎င်း၊ ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ မြစ်ကြီးနားနဲ့ ဗန်းမော်ရှိ ကချင်လူငယ်များ၊ မြို့ပေါ်ရှိလူငယ်အသီးသီးနဲ့လဲ ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ပြည်နယ်ရှိလူမျိုးစု လူငယ်အဖွဲ့အစည်းများနဲ့လဲ၊ ကြေနပ်စရာကောင်းအောင် ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ အနာဂါတ်မှာ၊ ပြည်သူ့လူငယ်ပေါ်ပေါက်နိုင်ရေးဟာ မြှော်လင့်စရာတွေ အများအပြားရှိတယ်လို့ ဆိုရမယ်။

မိုးညှင်း၊

မိုးညှင်းမှာဆိုရင်၊ လူငယ်လေးဆယ်ကျော်နဲ့ ပြည်သူ့လူငယ် ဆွေးနွေးပွဲကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့တယ်။ မိုးညှင်းပြည်သူ့လူငယ်စည်းရုံးရေးကော်မတီ တစ်ရပ်ကို၊ ဆောလျှင်စွာ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ရေးအတွက်၊ ဒီအစည်းအဝေးဟာ အစပျိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။

ကသာ၊

လူငယ်အရေး၊ ကျောင်းသားအရေး၊ စိတ်ပါဝင်စားသူများနှင့်၎င်း၊ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ ခေါင်းဆောင်းပိုင်းနှင့်၎င်း၊ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ မိန့်ပုံပြင်းထန်ပြီး၊ ဆိုးဝါးသော အခြေအနေအောက်ဝယ်၊ ဆွေးနွေးနိုင်သလောက်ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။

ဝန်ဆို၊

ဝန်းဆိုမှာဆိုသည်။ ကြွနပ်စရာကောင်းအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်တယ် လို့ဆိုရမယ်။ ဘာကြောင့်လဲလို့ဆိုသည်။ မြောက်များစွာသော လူငယ် များနဲ့ ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့ရုံမျှမက၊ ကျယ်ပြန့်ပြီးအသက်ဝင်စွဲစည်းရုံးရေးကော် မတီတရပ်ကို အောင်မြင် ချောမောစွာ မွေးဖွားနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါ့ အပြင် စတင် စည်းရုံးရေးကာလမှာ၊ ပြုလုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းများကို ချမှတ်ပေးနိုင်ခဲ့ တယ်။ ညီလာခံကြီးအတွက် စီစဉ်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်။

ကောလင်း၊

မြို့ပေါ်ရှိလူငယ်များနဲ့ တိုက်နယ် (၁၁) ခုမှာ လူငယ်များကို ခေါ်ယူ ပြီး၊ သင်တန်းတရပ်ကို အဖွဲ့ချုပ်အတွင်းရေးမှူး ရဲဘော်စိုးသိမ်းဟာ ပြုလုပ် နိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ (၄) ရက်ကြာတဲ့ သင်တန်းရဲ့ အရှိန်နဲ့၊ ကျယ်ပြန့်တဲ့ စည်းရုံးရေး ကော်မတီတရပ်ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့ရုံမက၊ စက်ရုံ-ကျောင်း-ကျေးရွာ ရပ်ကွက် အစရှိတဲ့လူငယ်များရှိတဲ့နေရာတွေမှာ၊ မည်သို့မည်ပုံ ချဉ်းကပ်ရ မည်ကို ဆွေးနွေးချမှတ်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်။

ရွှေဘို၊

ရွှေဘိုပြည်သူလူငယ်မှာ ပျက်စီးလျက်ရှိနေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရပ်ကွက် ဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ်လျက်၊ မြို့နယ်စည်းရုံးရေး ကော်မတီတရပ် ဖွဲ့စည်း အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ ဒါ့အပြင် ကျေးရွာများမှ လူငယ်များကိုဘိတ်ကြားပြီး ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ယခုအချိန်ဆိုသည် ဖွဲ့စည်းပြီးသားကျေးရွာ (၂၀) ကျော်ကို စုစုပြီးလုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်လျက်ရှိနေတယ်။

ဝက်လက်၊

ဝက်လက်မှာလဲ ရဲဘော်စိုးသိမ်းဟာ၊ ကျောင်းသားများ၊ မြို့နေလူငယ် များနဲ့၊ ကျေးလက်လူငယ်များကို ဆွေးနွေး၍၊ စည်းရုံးရေးကော်မတီတ ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့တယ်။

မန္တလေး။

မန္တလေးတွင်လဲ၊ ပျက်စီးအားနဲ့နေတဲ့ ခရိုင်စည်းရုံးရေးကော်မတီကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းနိုင်တယ်။ တချိန်ထဲမှာပြင်ဆင်စရာများ၊ လုပ်ငန်းရပ်များကို ချမှတ်ပေးခဲ့နိုင်တယ်။ အားဖြည့်တင်းကြပ်သော ရိုင်လုပ်ငန်းများနှင့်အတူ၊ အဖွဲ့ချုပ် ညီလာခံရုံပုံငွေ ၄၀၀-ကိုကောက်ခံနိုင်ခဲ့တယ်။

ဗိုလ်ချုပ်

ဗိုလ်ချုပ်မှာဆိုလျှင်၊ အဖွဲ့ချုပ်မှ တရပ်လုံးကိုခြုံငုံပြီး စစ်ဆေးထားသော စစ်ချက်များကိုညှိနှိုင်းနိုင်ခဲ့တယ်။ ညီလာခံကြီးကို တူရှုကြတယ်။ ညီလာခံကြီးအတွက် ငွေကောက်ခံနိုင်ခဲ့ရာ ၂၀၀-ရရှိခဲ့တယ်။

မေမြို့

မေမြို့မှာဆိုလျှင်လဲ ဆွေးနွေးပွဲဇာတ်ပိုင်း၊ ညီလာခံကြီးရဲ့အချက်တွေကို ဖော်နိုင်ခဲ့တဲ့အပြင် ရန်ပုံငွေ ၁၅၀-ကိုလဲ ကောက်ခံရရှိခဲ့တယ်။

ပျဉ်းမနား။

ပျဉ်းမနားမှာဆိုလျှင်၊ ခရိုင်ကော်မတီဟာအားနည်းရုံမက၊ မျက်စီးနေတယ်။ အနည်းဆုံးလုပ်ဆောင်ပြီး၊ ညီလာခံကြီးသို့တက်ရောက်ရေးကို ဆွေးနွေးခဲ့ရတယ်။ ရမည်းသင်းလဲ ပျဉ်းမနားအတိုင်း စီစဉ်ခဲ့ရတယ်။

မော်လမြိုင်-ချောင်းဆုံ

မော်လမြိုင်မှာဆိုလျှင်၊ အဖွဲ့ချုပ်အတွင်းရေးမှူး ရဲဘော်သန်းကတွေ့ထိနိုင်တဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားများနဲ့ တွေ့ရှိပြီး၊ ယနေ့လူငယ်များရဲ့ အခြေအနေ၊ လူငယ် အခွင့်အရေးကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသားလွှပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး မူများနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ် ညီလာခံကြီးရဲ့ သဘောကို ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ချောင်းဆုံမှာလည်း၊ အဖွဲ့ချုပ်မှစစ်ဆေးချက်များ၊ ညီလာခံခေါ်ဆိုခြင်းနဲ့ လုပ်ငန်းများတို့ကို ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ကျေးလက်လူငယ်များ၊ ကျောင်းသားလူငယ်များ ညီလာခံကြီးသို့ တက်ရောက်ရေးကို ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့ရုံမက၊

ပြည်ခရိုင်

ပြည်ခရိုင်မှာဆိုရင်၊ တော်တော် အောင်အောင် မြင်မြင်လှုပ်ရှားနိုင်
 တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်၊ အဖွဲ့ဝင်ပေါင်းစုံ အစည်းအဝေး
 တရပ်ကို ခေါ်ဆိုပြီးယနေ့ပြည်တွင်း ပြည်ပအခြေအနေများ၊ ပြည်သူ့လူ
 ငယ်အခြေအနေ၊ အနာဂါတ်လုပ်ငန်းများကို ဆွေးနွေးနိုင်တဲ့အပြင်၊ နိုင်ငံ
 လုံးဆိုင်ရာညီလာခံကြီးအတွက်၊ ရွှေ့တောင်၊ ပေါက်ခေါင်း၊ ပေါင်းတလယ်၊
 ပဒေါင်းတို့မှ ရံပုံငွေမှာ၊ တအိမ်တက်ဆင်း ကောက်ခံနိုင်ခဲ့တဲ့ အပြင်၊
 ပြည်မြို့ပေါ်မှာဆိုရင်လဲ၊ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ဝင်များဟာ အသံချွတ်ကြံ
 ငြာစာတမ်းတွေကိုဝေငုပြီး၊ ကောက်ခံနိုင်ခဲ့တယ်။ စုစုပေါင်း အဖွဲ့ချုပ်သို့
 ညီလာခံအတွက် ၂၅၀-ဖြည့်စွမ်း ပါဝင်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့လဲ ပြည်မြို့နယ်
 ပြည်သူ့လူငယ်ကော်မတီ၊ ပေါက်ခေါင်း အစရှိသည်တို့ ပေါ်ပေါက်လာ
 တဲ့အပြင်၊ အခြားမြို့နယ်များမှာလဲ၊ စည်းရုံးရေးကော်မတီ ပေါ်ပေါက်
 ရန်အလားအလာတွေရှိနေတယ်။

သာယာဝတီခရိုင်

သာယာဝတီခရိုင်မှာ၊ အဖွဲ့ချုပ်မှ စစ်တားသော စစ်တမ်းကိုမူတည်ပြီး
 ဆွေးနွေးကြတယ်။ ညီလာခံကြီးရဲ့ အရေးကြီးချက်ကို ဆွေးနွေးကြတယ်။
 ညီလာခံကြီး တက်ရောက်နိုင်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်ကြတယ်။ ရံပုံငွေကိုလဲ၊
 သုံးဆယ်သာယာဝတီ၊ လက်ပတန်း၊ မင်းလှ၊ စစ်တွင်း၊ ကြို့ပင်ကောက်၊
 ဇီးကုံး၊ အုပ်ဖို့ တို့မှာ အသံချွတ်ချက်များ တပ်ဆင်ပြီး ကောက်ခံနိုင်ခဲ့တယ်။
 တချိန်တည်းမှာ၊ ခရိုင်ကြေငြာစာတမ်း ၁၂၀၀၀-ကျော် ရိုက်နှိပ် ပြန်ချီ
 နိုင်ခဲ့တယ်။ မြောက်များစွာသော အန္တရာယ်တွေခြားမှာ လှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့
 ပြီး၊ ကြို့ပင်ကောက်မြို့နယ် စည်းရုံးရေးကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့တယ်။
 သာယာဝတီခရိုင်မှ () ညီလာခံကြီးအတွက် ပါဝင်ဖြည့်
 စွမ်းနိုင်ခဲ့တယ်။ ယခုလို နယ်ဆင်းတဲ့အချိန်အတွင်းမှာ၊ အတွင်းရေးမှူး
 ရဲဘော်အောင်ဘန်းဟာ ပြည်တွင်း၊ ငါနှင့်အတူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး၊ ဟယ်တ

ခရိုင်တွင်၎င်း၊ မော်လမြိုင်တွင်၎င်း၊ ချောင်းဆုံတွင်၎င်း၊ သထုံတွင်၎င်း၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ရဲဘော်သန်းနှင့်အတူ၊ ပူးတွဲတာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်စေနိုင်ခဲ့တယ်။

ရန်ကုန်ခရိုင်။

ရန်ကုန်ခရိုင်မှာဆိုရင်၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ရဲဘော်တင်အုံးနှင့်အတူ၊ နယ်မှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြတဲ့ အတွင်းရေးမှူး၊ ရဲဘော်ခင်ကျော်၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ရဲဘော်စိုးသိမ်း၊ အတွင်းရေးမှူး-ရဲဘော်သန်း၊ ရဲဘော်အောင်ဘန်းဘိုဟာ ပါဝင်ကူညီပြီး၊ ပြည်သူ့လူငယ်၊ ရန်ကုန်ခရိုင် ကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး-ရဲဘော်ချန်ထွန်းနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ညှိနှိုင်းလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတယ်။ ရန်ကုန်ခရိုင်ပြည်သူ့ လူငယ်ဟာညီလာခံကြီးသို့ တူရူရှေ့ရွှေ့သည်။ အပိုင်းတွင်ရုံပုံငွေကိုအနှံ့အပြား ကောက်ခံနိုင်ခဲ့တဲ့အပြင်၊ ကြေငြာစာတမ်းများကိုလဲရိုက်နှိပ်နိုင်တော့ခဲ့တယ်။ ဒါ့အပြင်လဲညီလာခံကြီးအောင်မြင်စွာ ပြီးနိုင်ရေးအတွက်လိုအပ်၍ ဆောင်ရွက်စရာရှိသော ပြဿနာအဝဝတွင် ပါဝင်ကူညီနိုင်ခဲ့တယ်။

နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေး။

ရဲဘော်တို့ နိုင်ငံတကာနဲ့ ဆက်ဆံရေးကိုတင်ပြဆွေးနွေးလိုသေးတယ်။ တပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်ကော်မတီတွေဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြည်သူ့လူငယ်ဝင်တွေဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံတကာ လူငယ် ကျောင်းသား အဖွဲ့အစည်း အခြေအနေကို လေ့လာခြင်း၊ ဆက်သွယ်ခြင်း၊ အစရှိတဲ့လုပ်ငန်းတွေမှာအားနည်းကြတယ်။ အထူးပြုပြီးဆိုရယ်၊ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီ လူငယ် အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ အနှစ်သာရနဲ့ အရေးကြီးချက်များ၊ လုပ်ငန်းများကိုပင် လေ့လာကြတာဟာ တော်တော်နည်းပါးနေကြတယ်။ ရှေ့မှာဆိုရင်၊ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီလူငယ် အဖွဲ့ချုပ်၊ ကမ္ဘာ့ကျောင်းသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်ကြီးများနဲ့အတူ၊ နိုင်ငံတကာ လူငယ်ကျောင်းသား အဖွဲ့အစည်းများအခြေအနေများ ရည်ရွယ်ချက်များကိုဆက်တိုက်လေ့လာသွားကြရမယ်။

ငါတို့ အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ တိုတောင်းလှတဲ့ သက်တန်းမှာ၊ နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေးဟာ တော်တော်များခဲ့တယ်လို့ ဆိုရမယ်။ သန်းပေါင်းများစွာသော ကမ္ဘာ့လူငယ်ထု၊ ကျောင်းသားထုဟာ၊ ငါတို့ရဲ့ လူငယ်အခွင့်အရေးကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲများကို အားပေးထောက်ခံလျှက် ရှိနေကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လဲ အဖွဲ့ရယ်ပြည် ကွန်မြူနစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ အမျိုးသားကွန်ဂရက်ကြီးကို ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်မှ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသည့် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တဖွဲ့ တက်ရောက်ရန်ဘိတ်ကြားလွှာကို ရရှိခဲ့တယ်။ အဖွဲ့ရယ် ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ရဲဘော်ဘာစတိမ်းဟာ၊ စာအစောင်စောင်၊ သံကြိုးအတန်တန် ပေးပို့ပြီ ။ ပြည်သူ့လူငယ် အဖွဲ့ချုပ်ကို မျှော်လင့်ကမ်းလှမ်းဘိတ်ခေါ်ချက်ကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မတက်ရောက်နိုင်ဘဲ၊ ရဲဘက် သဝဏ်လွှာကိုသာ ပေးပို့နိုင်ခဲ့တယ်။

ရဲဘော်တို့....

ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၊ လီနင်ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ဗဟိုကော်မတီက ဆိုဗီယက်နိုင်ငံပေါင်းစုံ၊ လီနင်ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ (၁၂) ကြိမ်မြောက် ကွန်ဂရက်ကြီးသို့ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးသော ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့တက်ရောက်ပါရန် ဘိတ်ကြားလွှာကို ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများရုံးက ဝမ်းမြောက်စွာ လက်ခံရရှိခဲ့တယ်။ ယခုလို ဆိုဗီယက် ယူနီယံ ကွန်မြူနစ်ပါတီကြီးရဲ့ လက်ထောက်နဲ့ အရံအဖွဲ့အစည်းကြီးလဲဖြစ်၊ အောင်ပွဲဝင် ဆိုဗီယက်တပ်နီတော်ကြီးရဲ့ အဘေကျားမိုးလဲဖြစ်တဲ့ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံပေါင်းစုံ၊ လီနင်ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ကွန်ဂရက်ကြီးသို့ ဘိတ်ကြားခံရခြင်းဟာ၊ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ နယ်ချဲ့နဲ့ မြေရှင် ပဒေသရာဇ် ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲ၊ ဒီမိုကရေစီရေးတိုက်ပွဲ၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးထိမ်းသိမ်းရေးတိုက်ပွဲ၊ အနုမြူပုဒ်ပိတ်ပင်ရေးတိုက်ပွဲ၊ စသည်တို့ကို အားပေးထောက်ခံခြင်းလဲဖြစ်တယ်။ ဆိုဗီယက် ယူနီယံရှိ လုပ်သားပြည်သူတွေရဲ့ ရင်နှစ်သီးခြာ လူငယ်အပေါင်းနဲ့ ဗမာပြည် ဒီမိုကရေစီ လူငယ် အ

ပေါင်းတို့ ချစ်ကြည် ရင်းနှီးသွေးကြွေးမှုကို ဖော်ထုတ်ပြသသည့် မှတ်သားချက်ကြီးလဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၊ လီနင်ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ကွန်ဂရက်ကြီးကို တက်ရောက်ရေးအတွက်၊ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများ ရုံ ကာ ဥက္ကဋ္ဌ ရဲဘော်သန်းနဲ့ ငါ့ကို ရွေးချယ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်တွေက နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ထုတ်ပေးပေးတဲ့အတွက်၊ တက်ရောက်နိုင်ရေးကို လက်လျှော့လိုက်ရပြီး၊ သဝဏ်လွှာနဲ့ အစီရင်ခံစာကိုဘဲ ပေးပို့နိုင်ခဲ့တယ်။

အလားတူစွာ၊ အင်္ဂလန်ပြည်၊ ကွန်မြူနစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ၂၀-ကြိမ်မြောက် အမျိုးသားကွန်ဂရက်ကြီးကို တက်ရောက်ရန်ဘိတ်ကြားလွှာကို၊ ဗဟိုအတွင်းရေးမှူးများ ရုံကလက်ခံရန် ပြီး၊ ငါနဲ့ အတူ အတွင်းရေးမှူးရဲဘော်စိုးသိမ်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်အမတ်ရဲဘော်ဘလိုင် (ကွမ်းခြံကုန်း) တို့အား ရွေးချယ်ကြပြီး၊ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် တင်ကြပြင်ဆင်ကြတဲ့ အခါမှာ အာဏာပိုင်များဟာ စာအုပ်ကြီးအတိုင်းပယ်ခဲ့ပြန်တယ်။

ဒါ့အပြင် တူရုအင်္ဂြိမ် ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ရေး အတွက်၊ ရုမေးနီးယာ ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ဘူခါရက်မြို့တော်မှာ ကျင်းပတဲ့ ကမ္ဘာ့လူငယ်ကျောင်းသားပွဲတော်ကြီးကို တက်ရောက်ရေးအတွက်၊ ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်မှလူငယ်တွေ၊ အားကစားဆိုင်ရာ နယ်ပယ်မှ လူငယ်တွေ ထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လူငယ်ကျောင်းသား အဖွဲ့အစည်းအသီးသီး လူငယ်တွေနဲ့ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်မှ ရဲဘော်တွေပါဝင်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ် (၃၀) ကျော် အဖွဲ့ကိုလဲ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ထုတ်ပေးခဲ့၍ မဘက်ခဲ့ဘူး။

ယခုလက်ရှိငါတို့အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ စာပေးစာယူဆက်သွယ်ခြင်း၊ သဝဏ်လွှာများပို့ခြင်း စာအုပ်စာတမ်းများဖြန့်ဝယ်ခြင်းစတဲ့ ဆက်သွယ်မှုရှိတဲ့ အဖွဲ့တွေ တာဆိုရင်-

- (၁) ကမ္ဘာ့ကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်၊
- (၂) ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ် ၊ အင်ဒိုနီးရှားပြည်၊
- (၃) တရုတ်ပြည် ဒီမိုကရေစီသစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊

- (၄) တရုတ်ပြည်လုံးဆိုင်ရာ ဒီမိုကရေစီသစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊
- (၅) ဒီမိုကရေစီ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ ဘူဂေးရီးယားပြည်၊
- (၆) ဆိုဗီယက်ယူနီယံ လီနင် ကွန်မြူနစ်လူငယ် အဖွဲ့ချုပ်၊
- (၇) ဖက်ဆစ် ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဆိုဗီယက် လူငယ် ကော်မတီ၊ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၊
- (၈) ကွန်မြူနစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ အင်္ဂလန်ပြည်၊
- (၉) ကွန်မြူနစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ အဇ္ဇရာယ်ပြည်၊
- (၁၀) ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ မွန်ဂိုးလီးယားပြည်၊
- (၁၁) ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ အယ်လ်ဘေးနီးယားပြည်၊
- (၁၂) လုပ်သားလူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ ဟန်ဂေရီပြည်၊
- (၁၃) ချက်ကိုစလိုဗေကီးယား လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊
- (၁၄) ဗီယက်နမ် ဒီမိုကရေစီလူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊
- (၁၅) လုပ်သားလူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ ရူမေးနီးယားပြည်၊
- (၁၆) ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ မိုလီပြည်၊
- (၁၇) ကွန်မြူနစ်လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ ဩစတြီးယားပြည်၊
- (၁၈) ကိုရီးယားပြည်၊ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်။
- (၁၉) ဂျပန်ပြည် ဒီမိုကရေစီလူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊
- (၂၀) ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်၊ အိရန်ပြည်၊
- (၂၁) ဗြိတိန်ပြည် ဝှံ့သဘင်ကော်မတီ။

(ခ) အနာဂါတ်တွင်

ဘယ်လို ပြင်ဆင် ဖွဲ့စည်း လုပ်ဆောင်ကြမလဲ။

ရဲ့ဘော်တို့.....

ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ အရင်းတိုင်းအခြေအနေကို တင်ပြပြီးပြီ။ ဒီတော့ ရှေ့ကိုဘယ်လိုဆက်ပြီး ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းကြရမယ်ဆိုတဲ့ စည်းရုံးရေးရာလမ်းညွှန်ခဏ်းကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးတင်ပြလိုတယ်။ ဒီလိုတင်ပြဆွေးနွေးတဲ့နေရာမှာလဲ၊ ယေဘုယျလမ်းညွှန်ဆိုယင်၊ ပြီးခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ယေဘုယျစည်းရုံးရေးဘဲဖြစ်မယ်။ ဒီတော့ဒီအခဏ်းမှာ တိကျပြတ်သားပြီး

ပိုမို အသေးစိတ်လိုက်ဘို့ လိုဘယ်လို့ ယူဆတဲ့အတွက်၊ ပိုင်းပိုင်းပြီး ဖြတ်ချ လိုက်ဘို့လိုမယ်။

- (က) ခရိုင်များ၏လုပ်ငန်းများ၊
- (ခ) မြို့နယ်များ၏လုပ်ငန်းများ၊
- (ဂ) မြို့မ၊စက်ရုံ၊အလုပ်ရုံ၊ကျေးရွာလုပ်ငန်းများ၊

(က) ခရိုင်များ၏လုပ်ငန်းများ၊

ရဲဘော်တို့.....

ဒီညီလာခံကြီးပြီးစီးတဲ့အချိန်ကစပြီး၊ ရှေ့ကိုခရိုင်တွေမှာပြင်ဆင်ကြတို့ လိုမယ်။ ဒီလိုပြင်ဆင်တဲ့ နေရာမှာ၊ လမ်းမှန်ပြီးစနစ်ကျတဲ့ ပြင်ဆင်နည်း ဟာအရေးကြီးတယ်။ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်ခရိုင်ကော်မတီတွေဟာ၊ စည်း ရုံးရေးကာလမှာ၊ မိမိဘာသာမိမိစည်းရုံးရေးကော်မတီခန့်ပြီး လှုပ်ရှားနေ တဲ့၊ ခရိုင်အများစုနဲ့၊ ညီလာခံခေါ်ဆိုပြီးသား ခရိုင်အနည်းစုရယ်လို့၊ နှစ်ပိုင်းတွေရမယ်။ ဒီတော့ ပဋ္ဌမ အပိုင်းအနေနဲ့ ခရိုင်ကော်မတီတရပ်ဟာ၊ ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ဝင်တွေ မကြနပ်လောက်အောင် မရသေးခင်၊ မြို့နယ် ကော်မတီအဆင့်ဆင့် ပေါ်ပေါက်မလာခင်မှာ၊ ပြည်သူ့လူငယ်ကို နှစ်လို စွာဇော်လိုသော လူငယ်တစုဟာ အဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးမှူးများရုံးရဲ့ သ ဘောဇာအသိအမှတ်ပြုမှုရရှိပြီး ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်တယ်။ တနည်းဆိုရလျှင်၊ အတွင်းရေးမှူးများ၏ ရုံးအဖွဲ့က ခန့်အပ်တဲ့အဖွဲ့အစည်းဖြစ်တယ်။ ဒီအချိန် ကာလဟာ စတင်ပျိုးထောင်တဲ့ အချိန်အခါလဲဖြစ်တယ်။ ပြည်သူ့လူငယ် မြို့နယ်အသီးသီးက၊ အာဏာအပ်နှင်းတဲ့ ကာလလဲမဟုတ်တဲ့အတွက်၊ အ တွင်းရေးမှူးများရုံးအဖွဲ့ရဲ့ အသိအမှတ်ပြုမှုကိုရရှိမှသာ၊ တရားဝင်အသက် ရှင်တဲ့ကော်မတီဖြစ်တယ်ဆိုတာ၊ ကြေလည်သဘောပေါက်ကြဘို့လိုတယ်။ ဒါ့အပြင်၊ ဒီလိုစည်းရုံးရေးကာလဖြစ်တဲ့ အတွက်၊ မြို့နယ်တွေကအချိုးကျ ပါဝင်စေပြီး ဖွဲ့စည်းယင်မှားမယ်။ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဒီနေရာမှာမြို့နယ်တွေက

အချိုးကျပါဝင်ပြီး ကျယ်ပြန့်တဲ့ခရိုင်သဘောကိုယူပြီး ဖွဲ့စည်းယင်၊ လုပ်ငန်း မပါတဲ့၊ လုပ်လို့မရတဲ့ ခရိုင်ကော်မတီ ဖြစ်လာတတ်တယ် ဆိုတာ မေ့ ထားလို့မရဘူး။ ဆိုလိုတာက၊ ခရိုင်တခုမှာ၊ စည်းရုံးရေး ကော်မတီ ဖွဲ့ယင်၊ အချိုးကျစနစ်ဖယ်ရှားပြီး၊ ခရိုင်ကော်မတီတာဝန်ကို၊ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ ရဲဘော်တွေသာပါပိုင်ဖို့လိုတယ်။ ခရိုင်ကော်မတီ တခုလုံး ဟာ တစ်နှစ်ကဖြစ်ယင်၊ ဖြစ်မယ်၊ ဒါဟာ အဓိကပြဿနာမဟုတ်ဘူး။ ခရိုင် တွင်းမှာ ခရိုင်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ပြီး၊ ခရိုင်ပြဿနာ အဝဝကို အာမခံတဲ့ ရဲဘော်တွေသာပါဝင်ဖို့က အဓိကနဲ့ ဝဋ္ဌမ အရေးကြီးတယ်။ အလေးအနက်ပြုပြီးဆိုရမယ်။ ခရိုင်ကော်မတီဟာ မြို့နယ်တွေပေါ်ပေါက် လာရေး၊ အဖွဲ့ဝင်တွေကိုးစွားလာရေး၊ ပြည်သူ့လူငယ်မှုတွေ လုပ်ငန်းတွေ ကို၊ ခရိုင်တွင်းမှာရှိကြတဲ့ လူငယ်ကျောင်းသားတွေ အတွင်းမှာ၊ ပြန်နဲ့ သိ ကြားရေးနဲ့၊ ခရိုင်ခေါင်းဆောင်မှုအောက်မှာ၊ မြို့နယ်တွေဝေဆာပွင့်လန်း လာရေးကို၊ အကယ်ကြိုးပမ်းနိုင်သူတွေကို ပါဝင်နိုင်အောင်ကြိုးစားဖို့လို တယ်။ တနည်းဆိုရင်၊ မြို့နယ်ကော်မတီ များကို ညွှန်ကြားရာ မဟိုလ်ဖြစ် တဲ့အပြင်၊ ရှေ့ဆောင်အဖွဲ့အစည်းအင်္ဂါရပ်နဲ့ ကိုက်ညီဟော်မွန်မှုလဲရှိရ မယ်။ ဒါကြောင့် ရှေ့အဖွဲ့မှာဆိုရင်၊ ခရိုင်ကော်မတီရပ်ကို မွေးဖွား ဘို့ကို၊ ပြင်ဆင်ကြိုးစားတဲ့အခါ၊ အောက်ပါအတိုင်း ကြိုးစားကြဖို့လိုတယ်။

- (၁) ခရိုင်ကော်မတီဦးရေ နည်းယင် နည်းမယ်၊ ဒါပေမဲ့ တောင် တင်း သန်မာရမယ်။
- (၂) မြို့နယ်များမှ ခေါ်ယူတဲ့ အချိုးကျ စနစ်ကို ပါယ်ဖျက်ပြီး၊ လုပ်အားလဲပေးနိုင်တယ်၊ လုပ်ရည်လဲရှိရမယ်။
- (၃) ခရိုင်ကော်မတီတိုင်းဟာ၊ ခရိုင်အတွင်း ပြဿနာ အဝဝကို ရှေ့ဆောင်နိုင်ရမယ်၊ အာမခံနိုင်ရမယ်။
- (၄) မိမိဒေသအတွင်းမှာ၊ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးအား ကိုယ်စားပြုလုပ် ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိရမယ်။
- (၅) မြို့နယ်များ ပေါ်ပေါက်ရေးနဲ့ အတူ၊ မြို့နယ်များတောင့်တင်း သန်မာရေးကို အစဉ်အားထုတ်နေရမယ်။

ရဲဘော်တို့....

အထက်ပါ စည်းရုံးရေးရာ ညွှန်ပြချက်တွေဟာ၊ မပေါ်ပေါက်သေးတဲ့ ဒေသတွေမှာ၊ ပေါ်ပေါက်ဖွားမြင်ရေးအတွက်၊ ကြိုးစားတဲ့နေရာမှာ အစဉ် သတိရှိထားရမဲ့ အချက်အလက်တွေဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ဆက်လက်ပြီး ခရိုင် စည်းရုံးရေးကော်မတီ ပေါ်ပေါက်ပြီးသား ခရိုင်ကော်မတီများအတွက်၊ ဆက်လက်ပြီး ဆွေးနွေးကြရအောင်။

ခရိုင်စည်းရုံးရေး ကော်မတီတွေ ပေါက်ပြီးသား ဒေသတွေအတွက်၊ ဆွေးနွေးတဲ့နေရာမှာ ပြီးခဲ့တဲ့အကြိမ်အတွေ့တွေကို၊ သင်္ခန်းစာအဖြစ် စွဲကိုင် ထားကြတိုလို့မယ်။ ခရိုင်ကော်မတီ အများစုဟာ၊ ဖွဲ့စည်းတဲ့နေရာမှာ စနစ် ကျသွားဘို့ အတွက် ပြင်ဆင်တဲ့ နေရာမှာ၊ ခရိုင်ကော်မတီမှာ ပါဝင်တဲ့ ရဲဘော်တိုင်းဟာ၊ အခြားသော ပြည်သူ့တာဝန်တွေနဲ့ ပြီး လုပ်ငန်းမတွင် ကျယ်မှု မဖြစ်ရအောင် သတိထားပြင်ဆင်ရမယ်။ အလားတူစွာ မြို့နယ်များ က၊ အချိုးကျ ခေါ်ယူထည့်သွင်းဆားတာတွေ ရှိနေသေးယင်လဲ ပြင်ဆင် ကြရမဲ့အပြင်၊ တချိန်တည်းမှာ အလုပ်သမားလူငယ်လဲပါ။ လယ်သမား လူငယ်လဲပါ။ ကျောင်းသားလူငယ်လဲပါ။ အလွှာအလိုက် ထည့်သွင်း လေ့ရှိခဲ့တဲ့၊ ငါတို့ရဲ့ မှားယွင်းမှုကိုလဲ ပြင်ဆင်ပစ်လိုက်တိုလိုတယ်။ အမှန် ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရမှာက၊ ခရိုင်ကော်မတီတွေဟာ အလုပ်သွား လူငယ်တွေချည်း ဖြစ်ယင် ဖြစ်မယ်။ ကျောင်းသား လူငယ်တွေချည်း ဖြစ်ယင် ဖြစ်မယ်။ ကျေး လက် လူငယ်တွေချည်း ဖြစ်ယင် ဖြစ်မယ်။ ခရိုင်ကော်မတီ အရည် အသွေး ရှိတဲ့ တကယ် ခရိုင်ကို ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်တဲ့ အပေါ်မှာသာ မူတည် သင့်တယ်။ အလုပ်သမားလူငယ်တွေလဲပါတယ်။ လယ်သမားလူငယ်တွေ တွေလဲစုံတယ်။ ကျောင်းသားလူငယ်တွေလဲ ပါတယ်လို့ ပြောရအောင်။ မြင်ကွင်းမှာ လှပအောင်လုပ်ကြရယင်၊ အဆံပေါ်တဲ့ သင်းကြန်အမြောက်နဲ့ တူတဲ့ ခရိုင်ကော်မတီတစ်ဖြစ်မယ်။ ဒီနေရာမှာ အလေးအနက်ဆိုရယင်၊ ခရိုင်ကော်မတီ ဝင်တိုင်းဟာ၊ ပြည်သူ့လူငယ် အဖွဲ့ချုပ်က ချမှတ်ပေး ချက်များကို၊ မိမိတို့ရဲ့ ဒေသဆိုင်ရာ အခြေအနေများနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး၊ ဘယ် ကလောက် အကောင်အထည် ပေါ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်၊ မလုပ်နိုင်ဘူး

ဆိုတဲ့အပေါ်မှာ၊ ပြည်သူ့ လူငယ်ကောင်း တယောက် ဟုတ်မဟုတ် စမ်းသပ်တဲ့မှတ်ကျောက်ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ခြုံပြီးလုပ်ဆောင်ကြရမဲ့လုပ်ငန်းတွေဟာ၊ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်တယ်။

- (၁) ဒီညီလာခံကြီးပြီးတဲ့အချိန်ကပြီး၊ ခရိုင်ကော်မတီတွေဟာ မြို့နယ် ကော်မတီတွေကို၊ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် အားဖြည့် ဖွဲ့စည်းကြရမယ်။
- (၂) မြို့နယ်စည်းရုံးရေးကော်မတီတွေမပေါ်သေးတဲ့မြို့နယ်တွေမှာ၊ မြို့နယ်ကော်မတီများကို မွေးဖွား ဖော်ထုတ်ကြရမယ်။
- (၃) အဲဒီလို လှုပ်ရှားနိုင်သည်နှင့်အမျှ၊ ကြေနပ်စရာ ကောင်းတဲ့ အချိန်ကို ရောက်ရှိတဲ့အခါမှာ၊ ခရိုင်ညီလာခံကို စည်းမျဉ်းနဲ့ အညီ စနစ်တကျခေါ်ဆိုရမယ်။ ရွေးကောက်ရမယ်။
- (၄) အဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးမှူးများ ရုံးအဖွဲ့နဲ့ အစဉ်ဆက်သွယ်နေမယ်။
- (၅) ခရိုင်ကော်မတီတိုင်းဟာ ညွှန်ကြားတာလာမှသာ၊ လုပ်လေ့ရှိတဲ့အပြုအမူကိုဖယ်ရှားကာ၊ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းများကို ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြို့နယ်လုပ်ငန်းများကိုဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ရမဲ့ လုပ်ငန်းကိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ချမှတ်ပေးနိုင်ကြရမယ်။

(ခ) မြို့နယ်ကော်မတီ၏လုပ်ငန်းများ။

ရဲဘော်တို့.....

အထက်မှာ၊ ခရိုင်တွေမှာ ပြုလုပ်ရမဲ့လုပ်ငန်းများကို ဆွေးနွေးပြီ ပြီး၊ ဒီအခင်းမှာ မြို့နယ်ကော်မတီတွေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို ဆွေးနွေးကြရမယ်။ မြို့နယ်ကော်မတီဟာ ခရိုင်ကော်မတီနဲ့မတူ၊ မြားနားတာတွေ အများအပြားရှိတယ်။ အဲဒါဟာ ဘာလဲဆိုလင် ခရိုင်ကော်မတီဟာ၊ တခရိုင်လုံးအတွက် မူတွေလုပ်ငန်းတွေကို ချမှတ်ထိမ်းသိမ်းပေးတဲ့

လုပ်ငန်းများကို အဓိကထား လုပ်ဆောင်ရပြီး၊ မြို့နယ် ကော်မတီဟာ၊ မြို့နယ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ ကျေးရွာ၊ တိုက်နယ် မြို့မ၊ စက်ရုံ၊ စာသင်ကျောင်း၊ ဈေး၊ အစရှိသည်တို့ကိုပါ ဆင်းပြီလုပ်ဆောင်ကြသလိုတယ်။ ထိမ်းသိမ်းလမ်းညွှန်ကြသလိုတယ်။ ဆိုလိုတာက၊ မြို့နယ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ စည်းရုံးရေးကွင်းတွေကိုလဲ ဆင်းရမယ်။ မြို့နယ်ကော်မတီ အနေနဲ့လဲ ထိမ်းသိမ်းကြပ်မတ်ရမယ်။ ဒီလိုလုပ်ဆောင်တဲ့နေရာမှာလဲ၊ မြို့နယ် ကော်မတီကို လှပအောင်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတချက်ထဲမှာ “ကျားကျားမီးရပ်၊ အတင်းကပ်ပြီး” စက်ရုံ၊ ကျောင်း၊ ကျေးလက်၊ စာကြည့်တိုက်၊ ကစားကွင်း၊ ဂီတဘက်ဆိုင်ရာတို့မှ အချိုးကျလုပ်ဆောင်ကြမယ်။ ခရိုင်မှာလို လှုပ်ရှားမရတာဘဲ ဖြစ်မယ်။ ဒေါင့်အသီးသီးကလဲပါကြတယ်။ ပါတဲ့ မြို့နယ်ကော်မတီတွေဟာလဲ၊ အကယ်မြို့နယ်အဆင့်မှာ တော်သင့်ပြီး၊ အကယ် အလုပ်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုရင် ဒါဟာအကောင်းဆုံးဘဲ။ ဒီလောက်အဆင့်ဆင့်မှာ အကယ်ဆိုနေခြင်းဟာ၊ လုပ်ငန်းဖြစ်သို့အတွက်ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ မြို့နယ်အတွင်းမှာ လူငယ်တွေ ဘယ်နေရာမှာ ရှိဘယ်ဆိုတာ ရှာလိုက်ရင်။

- (က) အလုပ်ရုံ၊ စက်ရုံများ။
- (ခ) ကျေးလက်လယ်ယာလုပ်ငန်းဆိုင်ရာများ။
- (ဂ) ကျောင်းများ။
- (ဃ) စာကြည့်တိုက်များ။
- (င) အားကစားဆိုင်ရာကွင်းများ။
- (စ) တူရိယာဂီတအဖွဲ့များ။
- (ဆ) လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းဆိုင်ရာကွင်းများ။
- (ဇ) ရုံးများ။
- (ဈ) မြို့ပေါ်ရှိဈေးနှင့်ဆိုင်ရာများ။

တို့ဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုဒေသဘဲဖြစ်ဖြစ် လူငယ်တွေဟာ၊ ဒီနေရာတွေမှာ ဘဲရှိတယ်။ အခြားနေရာတွေမှာမရှိဘူးလို့ ဆိုရမယ်။ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့ စည်းရုံးရေးကွင်းဟာ အထက်ပါဟာဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုစည်းရုံးကြမလဲ ဒီစည်းရုံးရေးကွင်းဆို ဘယ်လိုဝင်ကြမလဲ၊ ဘယ်လိုချဉ်းကပ်ကြမလဲ၊ ဒီ

ရာမှာကန်သတ် ပြီး အပြတ်ဆွေးနွေးလိုက်ရင်၊ အနာဂါတ်အတွက် စည်းရုံးရေးရာကွင်းကွင်တဲ့ စည်းရုံးရေးမှူးကောင်းတွေဖြစ်လာကြမှာတဲ့။

(က) အလုပ်ရုံစက်ရုံများ။

ရဲဘော်တို့....

ငါတို့ဗမာပြည်ဟာ စက်မှုသက်မှုထွန်းကားတဲ့တိုင်းပြည်ဟုတ်တော့၊ အလုပ်ရုံ၊ စက်ရုံတွေဟာနည်းနေတယ်။ များမြောင်စွာသော အလုပ်သွားလူငယ်တွေဟာဆိုရင်၊ ရန်ကုန်လိုဒေသမျိုးမှာ၊ ရေနံမြေမှာ၊ နန်းမတူတဲ့လိုဒေသမျိုးတွေမှာသာ အများစုဟာ တည်ငြိမ်နေပေမဲ့ ဒေသတိုင်းမှာအနည်းစုဟာရှိတယ်ဆိုတာ ရှင်းဘို့လိုတယ်။ ဒါ့အပြင် အလုပ်သမားလူငယ်တွေကိုစည်းရုံးဖို့ ပြည်သူ့လူငယ်ဝင်တိုင်းဟာ မြင်ကွင်းမှင်မရှင်းလို့ မဖြစ်တာရှိတယ်။ ဒါဟာဘာလဲဆိုရင်-

- (၁) အလုပ်သမားလူငယ်တွေဟာ သက်ဆိုင်ရာ အစည်းအရုံး၊ သမဂ္ဂတွေ မရှိသေးတာတွေရယ်။
- (၂) သမဂ္ဂတို့၊ အစည်းအရုံးတို့လဲရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်အဖွဲ့ချုပ်မှမဆက်တဲ့ သမဂ္ဂတွေ၊ အစည်းအရုံးတွေရယ်။
- (၃) ဗမာပြည်အလုပ်သမားအစည်းအရုံးများအဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေရယ်။
- (၄) အလုပ်သမား အစည်းအရုံးများ အဖွဲ့ချုပ် (ဗမာနိုင်ငံ) နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေရယ်။

အဲဒီလိုအသွင်အမျိုးမျိုးနဲ့ ရှိနေကြတဲ့၊ အဲဒီလိုတော့ကျပြားခြားနားတဲ့ အခြေအနေတရပ်ဟာ အလုပ်သမားတွေနဲ့ အလုပ်သမားလူငယ်တွေရဲ့ လောကမှာ တည်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဆုတ်ကိုင်ထားဘို့လိုတယ်။ အဲဒီလိုဆုတ်ကိုင်နိုင်သည့်အဖွဲ့အစည်းရုံးရေးကွင်းမှာလဲ ခင်းကပ်နည်းဟာ တူညီမယ်မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်ကိုစည်းရုံးဖို့ စည်းရုံးရေးမှူးတွေဟာ၊ အယ်ဆိုင်းဘုတ် အောက်မှာတဲ့ရှိရှိ၊ အယ်နူးစီး

ကိုဘဲတတ်ထားထား။ ဘယ်အလံကိုဘဲလွှင့်လွှင့်၊ သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများနဲ့ မပါတ်သက်ဘဲနေနေ၊ အားလုံးသော အလုပ်သမားလူငယ်တွေကို၊ ငါတို့ဟာစည်းရုံး သိမ်းသွင်းရမယ်တို့တဲ့ အချက်ကို မမေ့ကြဘို့လိုတယ်။ ဒါ့အပြင် ပြီးစီးခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံအရ၊ ငါတို့တတွေဟာ အလုပ်သမားတွေရဲ့ တော်မှန်တရားတဲ့ အကျိုးအခွင့်ကို တိုက်ပေးတဲ့ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ဆက်သွယ်ထားရင်၊ စည်းရုံးတဲ့ သူတို့အကျိုးအခွင့်ကို သူတို့ဘာသာတိုက်သားဘဲ၊ ငါတို့ဝင်ရောက် စည်းရုံးဘို့မလိုပါဘူးဆိုတဲ့ မှားယွင်းတဲ့ အယူအဆကိုလဲ ပြင်ဆင်ကြ ဘို့လိုလိုတယ်။ သဘောက ဘာလဲဆို ယင် အလုပ်သမားလူငယ်တွေ သူတို့ရဲ့ အကျိုး အခွင့်ကို တိုက်နေယုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ တဝတူ အခြားအခြားသော လူငယ်တွေရဲ့ နှင်နာချက်များ၊ လိုလားချက်များ၊ တူညီမှုများနဲ့ ဆက်စပ်ပေးရမယ်။ ဒါမှ-ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့ အနှစ်သာရဟာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာမယ်။

ဒါကြောင့်ရှေ့မှာ မြို့နယ်ကော်မတီများဟာ၊ အလုပ်သမားလူငယ်စည်းရုံးရေးကို ကိုင်တွယ်တဲ့နေရာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဆောင်ရွက်ကြဘို့လိုတယ်။

(၁) အလုပ်သမား အစည်းအရုံးတွေ၊ သမဂ္ဂတွေ မပေါ်သေးတဲ့ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံတွေမှာ၊ အလုပ်သမားတွေရဲ့ လိုသားချက်များ၊ နှစ်နာချက်များနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်တွေရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်များ၊ လှုပ်ငန်းစဉ်များကို ကိုင်ဆောင်ဆွေးနွေးပြီး၊ အဖွဲ့ဝင်များကောက်ခံကာ၊ လိုအပ်တဲ့အားရယင် အစည်းအရုံးထောင်ရမယ်။ တိုက်ပွဲအာ လုံးကိုသက်ဆိုင် ပြည်သူ့လူငယ်ကော်မတီက ရှေ့ဆောင်မှုပေးရမယ်။

(၂) ဘယ်အဖွဲ့ချုပ်နဲ့မှဆက်သွယ်တဲ့ အစည်းအရုံးတွေရှိနေယင်လဲ အစည်းအရုံးခေါင်းဆောင်ပိုင်ကိုရော၊ အဖွဲ့ဝင်များကိုပါ အထက်ပါအတိုင်း ဆွေးနွေးရမယ်။ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အကျိုးကိုသည်ပိုးအောင်လုပ်ဆောင်စမ်းရုံ ရမယ်။ ၄ ချိတ်စည်းမှာ အထက်ပါအတိုင်း၊ ပြည်သူ့လူငယ်စည်းရုံးနဲ့ အညီ၊ အဖွဲ့ဝင်များကို ကောက်ခံပြီး ပညာပေး၊ ခေါင်းဆောင်စေရမယ်။

(၃) ဗမာပြည်အလုပ်သမားအစည်းအရုံးများ အဖွဲ့ချုပ် (BTUC) နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာဆိုရင်၊ အသာတူစွာ အဖွဲ့ဝင်များကို ထောက်ခံရမယ်။ စည်းမျဉ်းနဲ့အညီ လုပ်ဆောင်ကြရမယ်။ တချိန်တည်းမှာ၊ ဗမာပြည်အလုပ်သမားအစည်းရုံးများအဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး၊ တိုက်ပွဲတိုင်းမှာ ပါဝင်လှုပ်ရှားကြရမယ်။

(၄) အလုပ်သမားအစည်းအရုံးများအဖွဲ့ချုပ် (ဗမာနိုင်ငံ) နဲ့ဆက်သွယ်ထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ ပါတ်သက်ပြီး ကြိုတင်ရှင်းထားဖို့လိုသေးတယ်။ ဒါဟာဘာလဲဆိုရင်၊ အဒီ-တီ-ယူ-စီ-ဘီ-ဟား၊ ဗ၊ ဆ၊ ပ၊ လ ဆိုရှယ်လစ်တို့က အလုပ်သမားလူတန်းကို အလုပ်သမား လူတန်းစားတိုက်ပွဲမှ လွှဲပြီး၊ နယ်ချဲ့အရင်းရှင်များရဲ့ အလိုကျခိုင်းတိုက်ကာ၊ “ဘယ်အလုပ်သမားထိထိ - မချီအောင်နာကြ” “အလုပ်သမားအရေးပေါင်းတိုက် ခိုင်းတိုက်” ကြွေးကြော်သံများကိုဖူးဖိပြီး အလုပ်သမားလူတန်းစားရဲ့ တူညီတဲ့အခွင့်အရေးကို ဆိုင်းဘတ်၊ နဖူးစီး၊ အလံများနဲ့ ခြားနားပြီး သွေးခွဲနေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် တီ-ယူ စီ-ဘီ-နောက်သို့ ပါနေတဲ့ အလုပ်သမားများကို ပါးနပ်စွာ ကျဉ်းကပ်ပြီး ပြည်သူ့လူငယ်သို့ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ရောက်ရှိစေကာ၊ တီ-ယူ စီ-ဘီ-ဖောက်ပြန်မှုလောင်းခိုက်မှ သည် အလုပ်သမားအရေးကို တကယ်တိုက်ပေးတဲ့ အစည်းအရုံးအဖြစ် သွန်းထုကြရမယ်။ တီ-ယူ-စီ-ဘီ-ခေါင်းဆောင်ပိုင်းနဲ့ အလုပ်သမားလူငယ်များကို ခြားနားပစ်လိုက်ရမယ်။

(၅) ကျေးလက် လယ်ယာ လုပ်ငန်းဆိုစီရာများ။

ရဲ့ဘော်တို့....

ငါတို့ ဗမာပြည်ရဲ့ အသက်သွေးကျောဟာ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြစ်တယ်။ လယ်သမားလူတန်းစားနဲ့၊ လယ်ယာလူငယ်တွေဟာ၊ လူ-၁၀၀ မှာ ၈၅-ရာခိုင်နှုန်းရှိတဲ့အတွက်၊ ပြည်သူ့လူငယ် အဖွဲ့ဝင်အများစုဟာ၊ ကျေးလက်လူငယ်တွေဖြစ်မယ်ဆိုတာရှင် နေတယ်။ အလုပ်သမားလူငယ်ခေါ်မှာ၊ ဘီ-တီ-ယူ-စီ-တီ-ယူ-စီ-ဘီ-ရှိသလို၊ လယ်သမားလူငယ်ခေါ်မှာ

ထံ၊ တောင်သူလယ်သမားညီညွတ်ရေး အစည်းအရုံးကြီးရှိသလို တဘက်
 မှာလဲပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်တို့ရဲ့ ဗ-တ-လ-စ-ကြီးရှ်နေတယ်ဆိုတာကို
 ရှင်းထားဖို့လိုတယ်။ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ လယ်သမားလူငယ်တွေဟာ ဆိုယပ်၊
 လယ်ကူလီခလုံလောက်စွာမရရှိကြဘူး၊ စပါးဈေးကလည်းနိမ့်ကျနေတယ်။
 လယ်လုပ်ငန်းဆိုင် ရာကရိယာများကလည်း ရှားပါး၊ လှည်းနှားကလည်း
 မလုံလေဘဲ၊ အမတော်ငွေတွေလဲ ပြည့်စုံအောင်မရတဲ့အပြင်၊ ပဒေသရာဇ်
 ဆိုရှယ်လစ်တို့ရဲ့ ဒါးအောက်မှာ ပြောက်ကြားကြေး-ဆက်ကြေး တွေကို
 ပေးဆပ်ရတယ်။ တဘက်မှာကုန်ဈေးနှုံးကြီးမြင့်မှုနဲ့ တွေ့ကြုံပြီး၊ လူတွေ
 စားသောက်ဖို့ဆံစပါးတွေစိုက်ပျိုးယင်းစားစရာဆံမရှိတဲ့၊ 'ခေါင်စီးယင်း
 ဧရာဝတီနေကြရတယ်' ခါတွေဟာ လယ်သမား လူငယ်တွေနဲ့ လယ်ယာ
 ပြည်သူတွေက လိုလားတဲ့ အခြေအနေမဟုတ်ဘူး။ ဒီအခြေအနေ ဆိုး
 ကြီးကကျော်လွှားဖြတ်သန်းလိုကြ တယ်။ ဒီတော့ ကျေးလက်ကိုဆင်းပြီး၊
 ပြည်သူ့လူငယ်ကို စည်းရုံးမဲ့ စည်းရုံးရေးမှူးဟာ ဒီအချက်ကိုရှေ့တန်း
 တင်ရမယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီလို လယ်သမားလူငယ်တွေရဲ့လိုအပ်ဆန္ဒကို
 ဆွေးနွေးပြီး အဖွဲ့ဝင်တွေကောက်ရမယ်၊ သိမ်သွင်းရမယ်၊ ပြည်သူ့လူ
 ငယ်ရဲ့ အနှစ်သာရသဘောကိုဖွင့်ပြောရမယ်၊ ဒါကြောင့်-အောက်ပါတို့
 ဟာ ကျေးလက်မှာဆောင်ရွက်ကြဖို့လိုမယ်။

(၁) လယ်သမားလူငယ်တွေရဲ့လိုလားချက်များ၊ နှစ်နာချက်များ
 ဆုံးရှုံးချက်များနဲ့ ပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်-ဗ-တ-လ-စ-တို့ရဲ့ အဓမ္မ
 သွေးစုတ် ချက် များကိုဖော်ထုတ်ပြီး၊ မင်း သားရောင် ဆောင် နေ တဲ့
 ဗ-တ-လ-စ-ဘီလူးသားရဲတွေရဲ့ မြေရှင် ပမဒသရာဇ် နှစ်ဆိုးကြီးကို
 တိုက်ပွဲဝင်ရမယ်၊ တချိန်ထဲမှာအဖွဲ့ဝင်များကောက်ခံပြီး၊ ပြည်သူ့လူငယ်
 ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ တိုက်ပွဲကိုဦးစီးစေရမယ်။

(၂) တောင်သူလယ်သမားညီညွတ်ရေး အစည်းအရုံးဟာ တောင်သူ
 လယ်သမား လူတန်းစားကို ကိုယ်စားပြုပြီးလုပ်ဆောင်နေတဲ့ အဖွဲ့ကြီးဖြစ်
 တယ်။ တောင်သူ လယ်သမား လူငယ်တွေကိုပြည်သူ့ လူငယ်သို့ ပါဝင်လာ
 အောင် ဆွေးနွေးပြီး၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ခွင့်ရောက်စေပြီး ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့

မူများ၊ လုပ်ငန်းများကို ချမှတ်ဆွေးနွေးရမယ်၊ အောင်ပွဲသို့ တူညီစေရမယ်။

(၃) တ-လ-ည-စ-ရော၊ ဗ-တ-လ-စ-ပါ မရှိတဲ့ ဒေသတွေမှာဆို ယင်၊ လယ်ယာ လုပ်သားလူငယ်များကို မူနဲ့အညီ၊ စည်းမျဉ်းနဲ့ အညီ စည်းရုံးပါဝင်စေပြီး စနစ်တကျသက်ဆိုင်ရာ အစည်းအရုံးများကို ထောင်စေရမယ်၊ တိုက်ပွဲဝင်စေရမယ်။

(ဝ) ကျောင်းများ။

ရဲ့တော်တို့....

တက္ကသိုလ်ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အထက်တန်းကျောင်းတွေ၊ အလယ်တန်းကျောင်းတွေဘဲဖြစ်ဖြစ် ဒါတွေဟာ ငါတို့ ပြည်သူ့လူငယ်က စည်းရုံးရမဲ့ လူငယ်တွေရှိနေတဲ့ကွင်းတွေအဖြစ် သဘောပေါက်ထားသလိုတယ်။ ကျောင်းသားလူငယ်တွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတဲ့နေရာမှာ၊ သိအပ်ပြီး ခုန်လှုပ်ထား၍မဖြစ်တဲ့၊ တော်မှန်တရားပြီး ကျောင်းသားအခွင့်အရေးကိုရှေ့တန်းက မားမတ်စွာ ဆောင်ရွက်လျက်တည်ရှိနေတဲ့ တိုက်ပွဲဝင် ဗ-က-သ-များ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးနဲ့ အခြားဘဏ်မှာ အဲဒီလိုတိုက်ခိုက်မှုကို ရှို့ကျောက်လန်ခွာတဲ့ နယ်ချဲ့နဲ့ မြေရှင် ပဒေသရာဇ်တို့ရဲ့ အလိုကျဆောင်ရွက်တဲ့ ဒီ-အက် (စ) အို တို့ရှိနေတယ်။ ဒီတော့ ဒီ-အက် (စ) အို ခေါင်းဆောင်မှုရဲ့ ကျောင်းသားအရေး ကျောပေးမှုတွေကို နေရာတိုင်းမှာ၊ အညွှာ အတာကင်းစွာ ဖွင့်ချခဲ့ရမယ်။ စာချိန်တည်းမှာ ကျောင်းသားလူငယ်တွေရဲ့အရေးဟာ ဒါတွေသာဖြစ်တယ်ဆိုတာရှင်းနိုင်ရမယ်။

ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်ဟာ၊ ကျောင်းသားလူငယ်ကို စည်းရုံးတဲ့နေရာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြသလိုတယ်။

- (၁) ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့ မူနဲ့အညီ စည်းမျဉ်းနဲ့အညီ၊ အဖွဲ့ဝင်များကို ကောက်ခံရမယ်။
- (၂) ပြည်သူ့လူငယ်ဝင် ကျောင်းသားလူငယ်ရဲ့ တာဝန်ပိုင်းဟာ၊ ဖေါက်ပြန်တဲ့ခေါင်းဆောင်မှုစိုးမိုးနေယင်၊ ဖေါ်ထုတ်ဖွင့်ချပြီး၊ ကျောင်းသားထုအပသို့ မောင်းထုတ်ပစ်ရမယ်။

- (၃) တချိန်ထဲမှာ မှန်ကန်တဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုတက်ရောက်ရေးကို အစဉ်ကြိုးစားရမယ်။ ပါဝင်လှုပ်ရှားရမယ်။
- (၄) အနည်းဆုံးတိုက်ပွဲ၊ အများဆုံးတိုက်ပွဲကို ရွေးချယ်သတ်မှတ်နိုင်ရမယ်။ ခေါင်းဆောင်မှုပေးနိုင်စွမ်း ရှိရမယ်။

(ယ) စာကြည့်တိုက်များ။

ရဲစဘန်တို့....

စာကြည့်တိုက်တွေကို စည်းရုံးဘို့ အခင်းနဲ့ ပါဝင်သက်ပြီး၊ တင်ကျူး ဆွေးနွေးဘို့လိုတာတွေရှိသေးတယ်။ ဒါဟာဘာလဲဆိုလည်း၊ ပြီးခဲ့တဲ့အချိန်မှာ ငါတို့တတွေဟာ၊ စာကြည့်တိုက်အပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ သဘောထားဟာ မမှန်ဘူးဆိုတာရှင်းနေတယ်။ စာကြည့်တိုက်ဆိုတာဟာ ရှေ့ပြောင်းလို့ရတဲ့နေရာမဟုတ်ဘူး။ ဒါ့အပြင် စာကြည့်တိုက်ဟာ သက်ရှိသတ္တဝါလဲ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ငါတို့တွေဟာ၊ စာကြည့်တိုက်အပေါ်မှာ ရှုမြင်တဲ့အခါမှာ ဆိုရင်၊ စာကြတိုက်ကိုပြည်သူ့လူငယ်က၊ အပိုင်သိမ်းပိုက်ဘို့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာရယ်၊ စာကြည့်တိုက်အမည်ပညတ်ဟာ အဓိကမဟုတ်ဘူးဆိုတာရယ်ကိုပိုင်ကြသို့လိုတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့အတွေ့အကြုံမှာလဲ ဇွတ်အတင်းအမည်ပြောင်းလိုတဲ့၊ ငါတို့ရဲ့ မှားယွင်းမှုကြောင့်၊ စာကြည့်တိုက်တွေမှာ ကျဉ်းမြောင်းသွားတာတွေရှိတယ်။ ဒါ့အပြင် စာကြတိုက်ကို အပိုင်လုပ်ပြီး၊ အတင်းဝင် ဗိုလ်လုပ်ချင်တဲ့ ယွင်းချက်ကိုလဲ၊ တချိန်ဘည်းမှာ နောင်မဖြစ်အောင်ရှောင်ရှားကြရမယ်။ ငါတို့ကြိုက်တဲ့ စာအုပ်တွေ သာထားစေ၊ အခြားစာအုပ်တွေမထားရဘူးဆိုတဲ့ စာကြည့်တိုက်ကို ဘက်တဘက်သို့ အတင်းတွန်းပို့မှုကိုလဲ၊ တနည်းအားဖြင့်ဆိုရရင်၊ တိုးတက် တဲ့လူတွေအတွက် တိုးတက်တဲ့စာပေတွေကိုသာ ထားလိုမှုကိုရှောင်ရှားကြရမယ်။ ဒါကြောင့် စာကြည့်တိုက်တွေအတွက် လုပ်ဆောင်ကြရန်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်တယ်။

(၁) စာကြည့်တိုက်မရှိသေးတဲ့ မြို့ဖြစ်စေ၊ကျေးရွာဖြစ်စေ၊ အလုပ်ရုံ ဖြစ်စေ၊ကျောင်းဖြစ်စေ၊ စာကြည့်တိုက် ပေါ်ပေါက်ရေးကိုကြိုးစားရမယ်။

(၂) ဒီလိုကြိုးစားတဲ့နေရာမှာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ဖြစ်စေရန်၊ သက် ဆိုင်ရာ စီမံကြိုးစားရာဒေသမှာရှိတဲ့ ထင်ပေါ်ကျော်ဇောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌနေရာများနဲ့ အခြားနေရာကြီးများကို ပေးအပ်ရမယ်။ ငါတို့က တက်ပြီးအမှုဆောင်ဖြစ်ဘို့မယုတ်ဘူး၊ အဓိကမှာ စာကြည့်တိုက်ကို အား လုံးဝင်ရောက်ဘတ်နိုင်အောင်၊ လာရောက်နိုင်အောင်လုပ်ဘို့က အရေး ကြီးတဲ့လုပ်ငန်းဖြစ်တယ်။

(၃) ပြည်သူ့လူငယ်က၊ စာကြည့်တိုက် စည်းရုံးရေး တဥာန်ခံဟာ၊ စာကြည့်တိုက်မှာ ထိတွေ့လာတဲ့ အရှိန်နဲ့ တစတစ ပြည်သူ့လူငယ်သို့ စည်းရုံးစေရမည်။

(၄) ပြည်သူ့လူငယ် စာကြည့်တိုက်၊ ငြိမ်းချမ်းရေး စာကြည့်တိုက်၊ တိုးတက်လောလူငယ်စာကြည့်တိုက်စတဲ့ နာမည်ပေးခရီးကြောင့် လုပ် ငန်းမှာ အခက်အခဲမရှိအောင်သတိထားရမယ်။ ဆိုလိုတာက အမည်မညွတ် ထက် လုပ်ငန်းက အရေးကြီးတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကိုအစဉ်သတိရှိရမယ်။

- (၅) စာကြည့်တိုက်ရှိပြီးသားဒေသတွေမှာ ပါဝင်လှုပ်ရှားရမယ်။
- (၆) စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ပြီးရေးကို အစဉ်အားထုတ်ပြီး၊ ခေါင်းဆောင် မှုရအောင် ကြိုးစားရမယ်။
- (၇) အထက်ကအတိုင်းစည်းရုံးလှုပ်ရှားရမယ်။

(င) အားကစားဆိုင်ရာကွင်းများ၊

ရဲ့ဘော်တို့....

ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့သက်တန်းတလျှောက်မှာ၊ အားကစားဆိုင်ရာ ကွင်းတွေမှာရှိတဲ့ လူငယ်တွေကိုစည်းရုံးဘို့ ဝန်လေးခဲ့တယ် ဆိုတာဟာ၊ ဘယ်သူမှမငြင်းနိုင်ဘူး။ ဒါ့အပြင် အားကစားဆိုင်ရာ ကွင်းများမှာရှိတဲ့

လူငယ်တွေဟာ၊ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်က စည်းရုံးရမဲ့ လူငယ်တွေထဲမှာ မပါဝင်သလိုယူဆခဲ့ကြတယ်။ အားကစားမှုဆိုင်ရာ လူငယ်တွေဟာ၊ အလုပ် သမားလူငယ်တွေ၊ လယ်သမားလူငယ်တွေ၊ ကျောင်းသားလူငယ်တွေနဲ့ ဒီမိုကရေစီ အလွှာအသီးသီးမှ လူငယ်တွေသာဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ဒီလူငယ် တွေမှာ၊ သူတို့ရဲ့ လိုလားချက်၊ နစ်နာချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ တောင်းဆိုချက် တွေဟာ သူတို့ရဲ့ ရှေ့မှာ အစဉ်လိုက်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို မမေ့အပ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ရှေ့ဆီသင် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြသလိုတယ်။

(၁) ဖြစ်နိုင်တဲ့ ဒေသတိုင်းမှာ၊ ပြည်သူ့လူငယ် ဘောလုံးအသင်း၊ ဘော်လီဘောအသင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ထူထောင်စေရမယ်။ အခြား အသင်းများနဲ့ ကစားကွင်းမှာ ဆက်စပ်နိုင်စေရမယ်။

(၂) ပြည်သူ့လူငယ်တွေထဲပါ၊ တခြားလူငယ်တွေထဲပါတဲ့ အသင်း များထူထောင်ရင်း၊ အစစအရာရာ ငါတို့ဟာ ဖြည့်စွမ်းအပင်ပန်းခံပြီး ခေါင်း ဆောင်မှုကိုရယူပါ။ အဖွဲ့ဝင်ကောက်ပါ။

(၃) ပြည်သူ့လူငယ်အသင်းတွေဖြစ်စေ၊ ရဲဘော်တွေဖြစ်စေ၊ ကစားရုံစားကွင်းမှာ ‘အရှုံးအင်ဒိုထက်-ယှဉ်ပြိုင်မှုဟာ ငါတို့ရဲ့သဘော၊ ဒီကံဆွေဖြစ်ရေးဟာ-ငါတို့ရဲ့ အနှစ်သာရ’ ဆိုတာ သဘောပေါက်သလို တယ်။

(၄) ကစားရုံစားကွင်းမှာ၊ ပြည်သူ့လူငယ်ကို ကျော်ကြားအောင်ပြု လုပ်ပြီး ငါတို့အားကို တောင့်တင်းစွာဖြိုးစေရမယ်။

(၈) တူရိယာဂီတအဖွဲ့များ။

ရဲ့အင်တို....

တူရိယာဂီတအဖွဲ့တွေကို၊ ငါတို့တတွေဟာ ဥပက္ခာ ပြုခဲ့တယ်ဆိုတာ ရှင်းကြမယ်လို့ ထင်တယ်။ တူရိယာ ဂီတနယ်ပယ်မှာလဲ၊ နယ်ခွဲအရင်း တွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို ရှိမှီးနေကြတဲ့ အမျိုးသားဂီတ၊ အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုကို ထိမ်းသိမ်းလိုတဲ့ လူငယ်တွေဟာ များမြောင်စွာရှိနေကြ

တယ်။ “ ဒီအချက်ကိုလဲ ဒီအကွင်းမှာ ကိုင်ဆောင်ကြည့်လိုတယ် ”
ဒါကြောင့် ရှေ့မှာဆိုရမယ်။ အောက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ကြည့်လိုတယ်။

- (၁) ပြည်သူ့လူငယ်ဝင် ဂ^၀တကွင်းကွင်းသူများကို တတ်နိုင်က
ဂ^၀တအဖွဲ့အစည်းများဖွဲ့စည်းစေရမယ်။
- (၂) လူငယ်အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်
ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ရေး၊ ညီညွတ်ရေးစတဲ့
အနှစ်သာရ ပါဝင်တဲ့တေးသီချင်းများကိုစပ်ဆိုဖြန့်ဖြူးနိုင်
အောင်ကြိုးစားရမယ်။
- (၃) ပြည်သူ့ လူငယ်က ခေါင်းဆောင်မလုပ်နိုင်ယင်လဲ၊ အ
ခြားဝိုင်းတွေ၊ အဖွဲ့တွေမှာ ပါဝင်လှုပ်ရှားကြည့်လိုတယ်။
- (၄) အဲဒီလိုကြိုးစားလှုပ်ရှားရမယ်။ ငါတို့ရဲ့အားကို ဒေါင့် အ
သီးသီးမှာ ဖွံ့ဖြိုးအောင် ကြိုးစားရမယ်။

(ဆ) လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းဆိုင်ရာကွင်းများ။

ရဲ့စာအုပ်တို့....

လူမှုဝန်ထမ်းဆိုင်ရာကွင်းများကိုလဲ အခြားသော လူငယ်များထက်
လျော့နည်းတက်ဆဲလို့ရှိရမယ်။ လွှမ်းခြုံပြီးမကြည့်ရှု။ မဆုတ်ကိုင်နိုင်သူတွေ
ဖြစ်မယ်ဆိုတာသတိပြုရမယ်။ အနည်းနဲ့အများဟာ ဒီ^၀ကွင်းတွေမှာရှိနေ
ကြတယ်ဆိုတာကိုလဲ မမေ့ရဘူး။ ဒီ^၀တော့ လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းဆိုတာ
ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲလို့ဆိုရမယ်။ မီးသတ်တို့၊ သူနာပြုတပ်၊ ဝတ်အသင်း၊
ကင်းထောက်၊ ဆွမ်းလောင်းအသင်း၊ ဆွမ်းဆံ့စိမ်းလောင်း အသင်း၊
ကာလသားအသင်း စသည်တို့ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေဟာလဲ လူငယ်တွေသာ
ပါဝင်ကြတာများတယ်။ ဒီ^၀တော့ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်တွေဟာ၊ လူမှု
ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာကွင်းများကိုလဲ ဆင်းပြီးအောက်ပါအတိုင်း စောင်ရွက်
ကြည့်လိုတယ်။

- (၁) ပါဝင်လှုပ်ရှားနိုင်ယင်လှုပ်ရှားကြရမယ်။

- (၂) ရပ်ကွက်အကျိုး၊ မြို့ရွာအကျိုး၊ သည်ပိုး ထမ်းဆောင်တဲ့ အခါမှာ ပြောင်မြောက်တဲ့ ဇွဲနဲ့ သန့်ရှင်းမှုကိုပြုကြရမယ်။
- (၃) တစတစ စည်းရုံး၍ အဖွဲ့ဝင်မှာသိမ်းသွင်းရမယ်။
- (၄) ဒီ လုပ်ငန်းများမှာ မလှုပ်နိုင်အောင် နှစ်မြတ်မနေစေရန်၊ ထာဝရသတိရှိရမယ်။

(၁) ရုံးများ။

ရဲဘော်တို့....

ရုံးတွေမှာရှိတဲ့ အမှုထမ်းအရာထမ်း လူငယ်တွေရဲ့ ပြီးရေဟာ မနည်းဘူးလို့ ဆိုရမလို့၊ အမှုထမ်းအရာထမ်းတွေရဲ့ လိုလားတောင်းဆိုချက်များ ဟာ ငါတို့ရဲ့ ရှေ့မှောက်ရောက်ရှိနေတယ်။ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ လုပ်ခနည်းပါးမှု၊ ကုန်ဈေးနှုန်းတွေကြီးမြင့်မှု၊ စာရေးမအဖြစ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း နေရတဲ့ အမျိုးသမီးလူငယ်များရဲ့ ဘဝအခြေအနေဆိုးဝါးမှု၊ လခထုတ်ခါနီးမှာ အကြပ်ရိုက်မှု စတဲ့ အသံတွေဟာ မကြားချင်လို့ မရဘဲ အခြေကို ရောက်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လဲ အမှုထမ်းအရာထမ်း လူငယ်များနဲ့ ပါတ်သက်၍၊ အောက်ပါတို့ကို လုပ်ဆောင်ကြတို့လိုတယ်။

(၁) အရာထမ်းအမှုထမ်းများရှိရာ၊ ရုံးတိုင်း၊ ဒေသတိုင်းမှ ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်များ၊ အရာထမ်း အမှုထမ်းတို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်များ၊ ပြည်သူ့လူထုနဲ့ အမှုထမ်းအရာထမ်းများ ဆက်စပ်ပုံနဲ့ အခက်ကိုဆွေးနွေးသိမ်းသွင်းရမယ်။

(၂) ရုံးတိုင်းမှာ သိမ်းသွင်းပြီးအတတ်နိုင်ဆုံး အကူအညီများကိုရယူရမယ်။ တချိန်တည်းမှာ၊ သူတို့ရဲ့ နှစ်နာချက် လိုလားချက်များကို ဖော်ထုတ်တိုက်ပွဲဝင်ပေးရမယ်။

(၃) စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းနဲ့အညီ၊ လိမ်မာပါးနပ်စွာ တိုက်ပွဲလမ်းကြောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ရမယ်။

(၅) မြို့ပေါ်ရှိ ဈေးနှင့်ဆိုင်ရာများ။

ရဲဘော်တို့....

ဈေးရောင်းဈေးဝယ်နဲ့ အသက်မွေးကြရတဲ့ လူငယ်တွေကိုလဲ ငါတို့ စည်းရုံးတဲ့ မမေ့ကြဘူးနဲ့။ ဈေးမှာရှိတဲ့ လူငယ်တွေဟာလဲ ပြည်သူ့လူငယ်ထုနဲ့၊ လူငယ်ထုမှာ အကြပ်အတည်းတွေနဲ့ ကြုံနေရသည်နဲ့ အမျှသူတို့တတွေဟာလဲ အနာဂါတ်ဟာ မသေခြာဘဲစိုးရှုံးနေရတယ်။ ဒီတော့-ဈေးရောင်းဈေးဝယ်မှုပြုနေတဲ့ လူငယ်တွေ၊ ဈေးကုန်ပြီးအသက်မွေးရတဲ့ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင် လူငယ်တွေ၊ လဘက်ရည်ဆိုင် လူငယ်တွေကိုလဲ အောက်ပါအတိုင်းလုပ်ဆောင်ကြည့်လိုတယ်။

(၁) တစတစ ပြည်သူ့လူငယ်သို့ ပါဝင်လာအောင် သိမ်းသွင်းပြီး၊ ဈေးအစည်းအရုံးများပေါ်ပေါက်လာအောင် သိမ်းသွင်းနိုင်ရမယ်။

(၂) ဈေးလူထုအတွင်းမှာ ခေါင်းဆောင်မှုရရှိပြီး၊ ဈေးသူဈေးသားတွေရဲ့အကျိုးကို မားမတ်စွာဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။

(ဂ) မြို့မ၊စက်ရုံ၊အလုပ်ရုံ၊ကျေးရွာလုပ်ငန်းများ။

ရဲဘော်တို့....

ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ အနှစ်သာရနဲ့ အသက် သွေးကျောဟာ ဒီလိုအခြေခံ အဖွဲ့အစည်းတွေ အပေါ်မှာ တည်တယ်။ မြို့မ၊စက်ရုံ၊ ကျေးလက်တို့ မတောင့်တင်းဘဲနဲ့၊ သန်မာဖွံ့ဖြိုးတဲ့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး တည်ဆောက်ရင်ရင် အိမ်မက်ဘဲဖြစ်မယ်။ ဒါ့ကြောင့်ရှေ့မှာ ဒီလိုအခြေခံတွေရဲ့ အားအင်ကို ဆတ်ဘိုးတိုးအောင် ကြိုးစားတဲ့နေရာမှာ မှူးမတ်၊ ရင်မလေးကြဘူးဆိုတာ ပြောရမယ်။ အဖွဲ့ဝင်များကို ဒီနေရာများကံသာ ပေးစွမ်းနိုင်တယ်။ အဖွဲ့ဝင်တွေဟာ အဖွဲ့ကိုအဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ မမေ့အပ်ဘူး။

အထက်ကမ္ဘာနယ်ကော်မတီရဲ့ လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ အခြေခံလုပ်ငန်းတွေကိုပါ ထည့်ပြီးဆိုထားတယ်။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင် အခြေမှာ

မတောင့်တင်းသေးလို့ မြို့နယ်ကအောက်ကိုဆင်းပြီး လုပ်ဆောင်ဖို့လိုအပ်
တယ်လို့ ယူဆတဲ့အတွက်ကြောင့်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်မြို့နယ် လုပ်ငန်းတွေ
ထဲမှာ မြို့ထားချက်တွေကိုပါ ထဲသွင်းစဉ်းစားပြီး၊ အောက်ပါဖို့ကိုအ
လေးပေးဆောင်ရွက်ဖို့လိုတယ်။

(၁) ဒီလိုအခြေခံတွေမှာ အဖွဲ့ဝင်တွေကို၊ ရောမဖွဲ့နဲ့ ကောက်ခံကြ
ဖို့လိုတယ်။

(၂) အဖွဲ့ဝင်တွေ များလာသည်နဲ့အမျှ၊ သက်ဆိုင်ရာ မြို့မ၊ ကော်
မတီ၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ကော်မတီ၊ ကျေးရွာကော်မတီတို့ကို၊ ပေါ်ပေါက်
အောင် စည်းမျဉ်းနဲ့အညီ ပေးထုတ်ပြီး၊ ဒီအလုပ်ရုံစည်းရုံးရေး၊ ဒီကျေး
လက်၊ မြို့မကျောင်းစည်းရုံးရေး အာမခံသံမဏီဒေါက်ကြီးများရဲ့ဦးသိပ်မှာ
မြို့နယ်ကော်မတီကြီးကို တင်ပြရမယ်။

ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းများ။

ရဲဘော်တို့....

နယ်တွေမှာ၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက်ခွဲတွေရဲ့ လုပ်ငန်းမှာ
ပါဝင်လုပ်ဆောင်ရေးနဲ့ပါတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးကြဖို့လိုမယ်။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်း
ချမ်းရေးလုပ်ငန်းဟာ၊ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်ရဲ့ လုပ်ငန်းဆိုတာတော့ အ
ငြင်းပွားစရာမလိုဘူး။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းမှာမရော့ထွေးဖို့လိုမယ်။ ဒါအပြင်
ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်စစ်တမ်းမှာလဲ တိုက်ပွဲချမှတ်ရေးထက် အဖွဲ့အစည်း
အားလုံးဟာပြန်လည်တင်းကြပ်ရေးဟာ အဓိကဖြစ်တယ်ဆိုတာ ရှင်းယင်၊
ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းခြားနားပစ်လိုက်ဖို့လို
မယ်။

- (၁) ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကော်မတီမှာ၊ ပါဝင်လှုပ်ရှားရမယ်။
- (၂) အဲဒီကော်မတီရဲ့ လုပ်ငန်းတွေနဲ့သာသိပြီး၊ ငါတို့စည်းရုံးရေး
လုပ်ငန်းတွေမှာ အကြပ်ရိုက်ထားမျိုး မဖြစ်ဖို့လိုတယ်။
- (၃) တချိန်အခါမှာ၊ အားနဲ့အင်နဲ့ လုပ်ထားမျိုးကိုတော့ ဆောင်
ရွက်ရမယ်။ (ဥပမာ၊ လက်မှတ်ကောက်ခံခြင်း၊)

အင်သွင်းကြမဲ့အစီရင်ခံစာတွေဟာ မီးရှူးတံဆောင်အဖြစ် တည်နေတော့မယ်။ ဒါ့အပြင်၊ ယနေ့လူငယ်ဘဝ အခြေအနေအစီရင်ခံစာဟာ၊ ဧရာမ အရေးကြီးတယ်။ ညီညွတ်ရေးကိုနှစ်လိုနေတဲ့ ငါတို့ပြည်သူ့လူငယ်တွေအတွက်၊ ညီညွတ်ရေးသဘောနဲ့ လူငယ်ပေါင်းရုံတွေဆုံဆွေးနွေးပွဲကြီးကို၊ စပ်ဟပ်လိုက်ပုံကိုလဲ ပိုင်ပိုင်ကြီးဆွေးနွေးကြည့်လိုမယ်။ ပြီတော့လဲ့၊ ငါတို့စည်းမျဉ်းရေးရာခဏ်းကိုလဲ၊ ကြေညက်သည်အထိ စိတ်ပါဝင်စားစွာ ဆွေးနွေးသွားလိုတယ်။ ကမ္ဘာ့လူငယ် ကျောင်းသားပွဲတော်ကြီးရဲ့ အောင်မြင်လာချက်၊ ထင်ရှားလာချက်များနဲ့ ပြည်သူ့လူငယ် တာဝန်ကိုလဲ၊ ဒီညီလာခံမှာ ပြဆိုသွားစိစဉ်ပြီးသားဖြစ်တယ်။

ငါ့ရဲ့အစီရင်ခံစာဟာ ငါတို့အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ လုပ်ငန်းကို ပြန်စစ်ဆေးပြီး၊ ရှေ့လုပ်ငန်းများကို ချမှတ်တဲ့အစီရင်ခံစာလဲဖြစ်တယ်။ ငါတို့ရဲ့ထိပ်ဆုံးအဖွဲ့မှ အောက်ဆုံးအခြေခံအထိ၊ ဘာတွေလုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုလဲ ပြဆိုတဲ့အတွက်၊ စည်းရုံးရေးရာ ဝိဇ္ဇာပညာကိုဖြည့်စွမ်းဖို့ အစီရင်ခံစာလဲဖြစ်တယ်လို့ဆိုပြီး၊ ဒီလိုနိဂုံးချုပ်ပါရစေ။

ရဲဘော်တို့.... ချစ်စွာသော ရဲဘော်ပြည်သူ့လူငယ်အပေါင်းတို့။

ပျက်စီးပြီးဆိုးဝါးနေတဲ့ အခြေအနေ အကြပ်အတည်းကြီး ကြားထဲက လှုပ်ရှားလာခဲ့ဖူးတဲ့ ညီလာခံကြီးမှာ၊ ငါတို့အတွေ့ဟာ ချို့ယွင်းချက်များ၊ အမှားများ၊ အားနည်းချက်များနဲ့လမ်းခွဲကြပါဖို့။

ငါတို့ရဲ့ ပြည်သူ့လူငယ်ကော်မတီ အဆင့်ဆင့်ကို အားသွန်ပြင်ဆင်ကြပါဖို့။

ပြည်သူ့လူငယ် အလံတော်ကို ကိုင်ဆောင်ပြီး၊ လူငယ် အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးခရီးစဉ်ကို အပြင်းချီကြပါဖို့။

သန်းပေါင်းများစွာသော ကမ္ဘာ့လူငယ်ကျောင်းသားများရဲ့ မျှော်လင့်
ယုံကြည်ရာ၊ ကမ္ဘာ့ဒီမိုကရေစီလူငယ်အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ရှေ့ဆောင်မှုအောက်
မှာ ညီညွတ်ရေးကို အရယူကြပါစို့။

လူငယ်အဖွဲ့အစား ကာကွယ်ရေး။
အမျိုးသားလွတ်လပ်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်
လူငယ်များ သွေးစည်းညီညွတ်ကြ။

